

Morte obita quales fama est volitare figuris.
 Cic. pro Sest. Nec verò illorum quisquam: quos à majoribus nostris morte obita positos in illo loco, atque in nostris collocatos videtis.
 Obli. us, nomen, Mors, interitus. ἔθρο μάθη. ἰγδρά. GAL. Fin mori. ITAL. Morre. GERM. Der todt oder abgang. HISP. Muerte. ANG. Death. Cic. Attic. Qui de obitu fratris literas accepissem. Ponitur etiam pro occasu stellarum & signorum. X. Ortus. ὄρη. Virg. lib. 1. Georg.

Nec frustra signorum obitus speculamur & ortus.
 Catull. de com. Beren.

Qui stellarum ortus comperis atque obitus.
 Aliquando pro adventu, sive aditu. ἀπ' ἄντη. Turpilii. Et quis est qui interruptit sermonem meum obitu suo? Aliquando idem, quod occurfus. Vide Obexo.

Obsequio, as, Circumequito, ἑπιπέλασθαι, καὶ περιπέλασθαι. GAL. Chevalier autour. ITAL. Cavalcare intorno. GERM. Bereyren / umbreyten. HISP. Cavalgar en deredor. ANG. To ride about. Liv. lib. 2. Veniens hostis, Hetruscique eò magis propere agere, lacescere ad pugnam primò, obsequitando castis provocandòque. Nihil frequentius eo verbo apud Livium. Curt. lib. 3. Alexander ante prima signabat: quumque agmen obsequitaret, varia oratione, ut cujusque animo aptum erat, milites alloquebatur.

Oberos, in ll. Longob. tit. 24. lib. 5. Mulier cutis rupturam, quod est oberos, facere non potest.

Oberrare, as, Circumerro. ἑπιπελάσθαι. GERM. Error autour, aller ça & là. ITAL. Girare, ire intorno. GERM. Umbher schreyffen. HISP. Errar en deredor. ANGL. To erre and wander and hither. Plin. 17. c. 19. In summa tellure oberrant, Idem lib. 29. c. 4. de mustola, Hæc autem quæ in domibus oberrat. Oberrare eadem chorda dicuntur citharædi, qui eodem & nunquam variato cantu fastidius movent auditoribus Horat. in Art.

Oberrare citharædi
 Ridetur chorua qui semper oberrat eadem,
 Perseus Oberrare circum volo posuit.

Dirves erat Caribus, quantum non milvus oberret.

Obescit, oberit, vel aderit. Fest.

Obesco, as ab esca compositionem habet, quasi esca farcio. ἑπιπέλασθαι. GAL. Bailler à manger. ITAL. Inescare. GERM. Aengen / speysen. HISP. Cenar para tomar las aves à peccas. ANG. To laye a bayre for fishes or birdes. Columell. lib. 8. cap. 7. Nonnulli tribus aquæ partibus unam boni vini miscunt, madefactòque triticeo pane obescant aves, quæ prima luna (quoniam id quoque custodiendum est, saginari cœptæ, vigesima pergliscunt. Alij ibi legunt obescant. Video Obedo. Inesco, ἐπιπέλασθαι, est objecta esca aves, vel aliud quidvis in prædam allicio, & per translationem ostentata spe utilitatis, decipio. Vide suo loco.

Obelus vide Obeda.

Obex, eis ab obicio, obstaculum, pessulum vel quodvis impedimentum ἑπιπέλασθαι. GAL. Empesche, obstacle. ITAL. Ostacolo. GERM. Ein jede hyn demuz so man braucht im vödg oder durchgang zn werten, als da sind Riegel / Sernder / speling / &c. HISP. El estorvio, ò obstaculo. ANGL. All manner of lett or stoppe, as barre, loke or bolie. Genitivum facit obicis. Poëta tamen ut priorem, quæ natura brevis est, producant, scribunt obicis geminato i. Fuit olim hoc nomen incerti generis post tantum masculini. Virg. lib. 10. fœminino genere usus est.

Ecce maris magna claudis nos obice pontus.
 Hinc etiam pessulum seræ in ostio, obicem appellamus, autore Festo. ὄβχαθ. κλειδῶν. Plaut. in Mercat. Tibi denique ista lecitiam parit obex.

Obicula, parvus obex. Gl. Isid.

Obibulare, concludere, circumdare. Gl. Isid.

Obificus, turpis ludus, impudicus. Pap.

Obfirmo, as, are, Firmum propositum, & fixum in animo habeo, & quasi obfirmatè in te ferma petalo. ἑπιπέλασθαι. GAL. Affermir, ou tenir ferme. ITAL. Affirmare ostinatamente. GERM. Steif auff seinem kopff oder meinung bleibend / vnd sich nicht wöllen wöylen lassen / sich wider setzen. HISP. Affirmar. ANGL. To hold firme or obstinately. Terent. in Heaut. Age quæso, ne tam obfirmes te Chreme. Plaut. in Mercat. Amens, amansque, ut animam obfirmo meam. Terent. Hecyr. Certum obfirmare est viam me quam decrevi persequi. Ubi Donatus, Obfirmare viam, adversus omnia obstinatè agere.

Obfirmatus, nomen ex participio. ἑπιπέλασθαι. GAL. Affermé. ITAL. Affirmato. GERM. Steif / fürsentlich darin gestehn. HISP. Affirmado. ANGL. Obstinat, stubbornè, willfull. Feram & perferam animo forti & obfirmato. Plaut. Amph. Cic. ad Attic. lib. 1. Incredibile est quantum mihi videatur illius voluntas obstinator, & in iracundia obfirmator.

Obfirmatè, adverbium, Pertinaciter. ἑπιπέλασθαι. GAL. Firmement, obstinément. ITAL. Ostinatamente, fermamente. GERM. Steiff / widerspenstlich / wider setzen. HISP. Affirmadamente. ANGL. Obstinatly, stubbornly. Suet. in Tib. c. 25. Ad capessendam rem perurgebant, quanquam obfirmatè resistentem.

Obfringo, vide Offringo.

Obfusco, refero, vel do in fraudem. Gl. A. L.

Obganatio, ἀνιδία, vide Gannio & Oganio.

Obhæreo, es Adhæreo. ἑπιπέλασθαι. GAL. Tenir à ou contrer quelque chose. ITAL. Attacarsi. GERM. Anhängen / behängen. HISP. Allegarse. ANG. To stick, to any thing. Suet. in Nerone Consulgenti ei primum lacinia obhæsit, Luc. 14. Equus obhæret in flumine.

Obhæresco, supra adhæresco. Apul.

Obhæresco, scis, Herbis obducor, ex Ob, & herbesco. Herbescere verò est herbam fieri. Cic. in Catil. Et elicit herbescentem ex eo viriditatem, quæ nixis fibris stirpium, sensim adolefcit, Festus, Obherbescere, herbam increscere.

Obhorreo, es, iis, eie. In superficie horreo. Plin. lib. 37. cap. 8. Villioris est turbe præsius, cuius alterum genus sanguineis punctis obhorret.

Calopini Pars II.

Obiactio, es, Circum, aut contra jaceo, sive obisto. ἑπιπέλασθαι. GAL. Gesir, estre couché autour ou contre. ITAL. Giacere all' incontro, ò d' intorno. GERM. Im vödg liegen / entgegen liegen. HISP. Estar echado en deredor, ò contra algo. ANGL. To lye ab out or agiast. Columell. lib. 2. cap. 4. Sed vastos cespites convellit, quibus obiactibus, impeditum arvom miâs rectè potest iterari. Liv. lib. 9. ab Vrbe, Quum ad alias angustias protinus pergerent, septas dejectu arborum, saxorumque ingentium, objacente mole invenere, id est, costa jacente. Stat. 4. Theb.

Obigitat, antè agitat: ut obambulat. Fest.

Obigitat
 vatum qua conscus amnis
 Gorgonio percussus equo, quaque obiactet aliis
 istimos.

Obiicio, is, Antè jacio, antè pono, porrigo, effero. ἑπιπέλασθαι. GAL. Obiichlich ἑπιπέλασθαι. ITAL. Opposere, mettere innanzi. GERM. Fürwerffen / entgegen werffen. HISP. Contraponer. ANGL. To cast before, to oppone. Columell. lib. 7. Tenerimam quamque frondem, aut pampinos vitis obiici, id est, apponi, vel anteponi. Plaut. Cure. sc. 1. a. 2. Flos veteris vini meis naribus obiectus, id est, oblatu. Terent. in Heaut. Ut hanc lætitiâ, nec opinanti prius obijcerem ei domi, id est, offerrem, & in eum effunderem. Huic homini nescio quid est mali, mala obiectum manu, (i. porrectum) Plaut. Amph. Argentum obicias lenæ, Idem Asin. sc. 2. a. 4. Item, Obijcere exercitum pralio. Cæsar. 1. bell. civ. Et, Ob oculis obijciemus. Plaut. Mil. sc. 1. a. 2. Aliquando oblatu esse & opponere. Cic. pro Fonteio, Propugnaculum, hostibus oppositum, & obiectum. Obijcere se, vel caput suum periculis, idem est quod exponere: in qua significatione variam habet constructionem: ut faciliè erit videre in exemplis, quæ jam subjungetur. Cic. ad Torquatum, Ad omnes casus periculorum obiecti sumus. Idem pro Archia, Obijcere se in impetus hominum quotidianos. Idem pro domo sua, Obiecti meum caput pro vestris cætemoniis. Aliquando infero, Plaut. in Amph. Qui multa Thebano populo acerba obijcit funera. Aliquando repentè ostendo. Claudian.

Exemplo sese mediis obijcit in arvis.

Obijcere alicui mentem, est injicere, vel dare: Liv. 5. ad Vrbe, Respondit profecto iratos deos Veienti populo illo die fuisse, quod sibi mentem obijcerent, ut excidium patriæ fatale proderet. Obijcere moram, est retardare. Plin. in Trin. Sed fores hæc sonitu suo mihi moram obijciunt incommode. Ponitur quandoque pro exprobare ὀνειδίζω, ὀνειδίζω. Idem in Mil. Me tibi istuc pro atatis hominis facinorâ non tibi obiicio, neque te decora, neque tuis virtutibus. Cic. 6. Verr. Non tibi obiicio, quod hominem dignissimum tuis moribus spoliasti, In hac significatione jungitur interdum duobus dativis Plin. lib. 34. cap. 3. Carillo enim crimini obijcit Spur. Carvilius Quæstor, quod ærata ostia haberet in domo. Crimini (inquit) obijcit, hoc est, crimini dedit. Interdum præter dativum, ablativo cum præpositione De. Brutus ad Antonium lib. 1. Epist. Cic. Te miramur, quum hæc reticueris, non potuissè continere iracundiam tuam, quin nobis de morte Cæsaris obijceres. Et cum præpositione In. Cic. pro Cluent. Duce in illorum iudiciis, quid præter hoc venenum Oppianici, non modò in criminis, sed in maledicti loco sit obiectum. Obijcere ut probrum. Idem Tuscul. 1. Honorem tamen huic generi non fuisse declarat oratio Catonis, in qua obijcit ut probrum M. Fulvio nobiliori, quod is poëtas in provinciam duxisset.

Obiectus, aum, participium, Oppositus. ἑπιπέλασθαι. GAL. Opposé, iosté au devant. ITAL. Opposto. GERM. Entgegen gesent. HISP. Contrapuesto. ANGL. Opposed layed or cast before. Cic. pro Fonteio, Propugnaculum, hostibus oppositum & obiectum. Obiectæ vallo munitiones, apud Liv. lib. 3. ab Vrbe. Celere mihi obiectum negotium. Plaut. Cure. sc. 3. a. 2. Nova res mihi subito obiecta est. Idem Pseud. sc. 1. a. 2.

Crimina vidistis pretio quæ obiecta patebant.

Ovid. 13. Metam. Obiectus a pro à servo (i. relictus). Suet. in Aug. c. 67. Erat obiectus portis Eritius. Cæsar. 3. de bell. civ. Interdum idem est quod oblatu. Cic. 1. de finib. Obiecta specie voluptatis. Idem 1. Acad. Ut si qui tremere obiecta terribili te, Obiectus ad omnes casus periculorum. Idem Torquato. Obiectus aliquando idem est quod exprobratus, datum vitio. Idem pro Cluent. Crimen obiectum non confiteri.

Obiectus, us, nomen, Oppositio, obiectio. ἑπιπέλασθαι. GAL. Obiectio, opposition. ITAL. Opposizion. GERM. Ein fürwürr / entgegenwürr. HISP. Contraposition. ANGL. An opposing, or laying before. Plin. lib. 2. c. 10. Obiectu terræ lunam occultari. Virg. 1. Aeneid.

infula portum

Efficit obiectu laterum.

Obiectu lapillorum resultat amnis, Quintil.

Obiectum, i, Philosophi usurpabant pro eo quod sensu aliquo percipitur. ἑπιπέλασθαι. GAL. Obiect. ITAL. Obiecto. GERM. Ein gegensatz einet. Sinnlichkeit / als die farben des gesichts als die getönd des gehörs / &c. HISP. Lo que se contrapone à los ojos. ANGL. An object. Vnde colorem visus obiectum vocant, sonum auditus, odorem olfactus, saporem gustus, & corpus sensibile tactus. Vox in scholis philosophorum usitata, & iactata crebrò in sophistarum concertationibus.

Obiecto, as, Frequenter obiicio, oppono, imputo, exprobro. ἑπιπέλασθαι. GAL. Obiecto. ITAL. Obiecto. GERM. Ein gegensatz einet. Sinnlichkeit / als die farben des gesichts als die getönd des gehörs / &c. HISP. Lo que se contrapone à los ojos. ANGL. An object. Vnde colorem visus obiectum vocant, sonum auditus, odorem olfactus, saporem gustus, & corpus sensibile tactus. Vox in scholis philosophorum usitata, & iactata crebrò in sophistarum concertationibus.

Et corpora bello, Obiectant.

Item, Obiectaculum pro obice & clastro, ut ait Budæus. Varo. 3. de re rust. c. 17. In Baiano autem tanta ardebat cura, ut architecto permittit,

ferit, ut suam pecuniam consumeret, dummodo perduceret specus è piscinis in mare, objectaculo, quo æstus bis quotidie ab exorta luna ad proximam nonam introire ac redire rursus in mare posset.

Objectatus, a, um. Livius lib. 6. ab Vibe. Objectata crimina: nisi Codex errat.

Objectamenta, Objectatio, probra, προσφίσειν invidiam Homero. Apuleius in Apologia 1. Quæ ego quum intelligerem, non tam crimina iudicis, quàm objectamenta iurgio prolata, ultro eos ad accusandum crebris flagitationibus provocavi.

Inanis: e, Inanis & vacuus, nisi aliquid auget compositio. ἄρηκτος. GALL. Vuide. ITAL. Vacuo, vuoto. GERM. Sand lâr. HISP. Vano, hueco, vacío. ANG. Empty, void. Vario 3. de re rust. cap. 4. In his iidem aiunt quum ad lumen sustuleris, quod perluceat id esse obinane. Docet quomodo cognoscas an plena sint ova, an inania, seu vacua.

Obinanis, e, in summo inane.

Obinunt, obeunt. Fest.

Obirascor, irasci admodum, Senec. cap. 2. de tranquill. Obirasci fortuna.

Obiatus, adiectivum, Iratus. ἄρηκτος. GALL. Courroucé. ITAL. Sdegnato, & adirato GERM. Erzürnt HISP. Adirado. ANG. Angry. Liv 1. ab urbe, Aut fortuna, ut sit, obitati, cultum reliquerant deū n.

Obiter, adverb. ex Ob, & iter compositum. In transitu, Extra propositum. ἄρηκτος. GALL. En passant, ce temps passant. ITAL. Accidentalmente, à caso. GERM. Zufürgang/oben anhin/nâben anhin. HISP. De camino, de passada à proposito. ANGL. By the way. Perottus: Obiter non est, ut Valla, & alij quidam existimant, specialiter, sed quod vulgò dicitur incidenter, h. e. præter propositum, quasi in itinere occurrens. Plin. in prolog. lib. 11. Ut obiter caveam istos Homeromastigas. Ex lib. 18. c. 10. Major pars Italiæ ruidò utitur pilo, rotis etiam quas aqua verset obiter & molat. Idem lib. 11. c. 37. Cujus angustia non sinunt vagari incertam aciem, & velut cavali dirigunt, obiterque incidentia facillè declinant. Juven. Satyr. 3.

Atque obiter legit, aut scribit, aut dormiet intus, id est, interim. Charif. l. 2. refert Tiberium ab Augusto reprehentum, quod dixisset. Perviam pro obiter, quam tamen vocem Hadrian. Imp. negabat esse bene latinam.

Obiurgo, as, Arguo, reprehendo, incuso, increpo. ἄρηκτος. GALL. Reprendre, tancer. ITAL. Riprendere. GERM. Erntlich schelten/straffen mit worten. HISP. Reprehender. ANGL. To chide, to rebuk or reprehend. Terent. in Andria, Nam si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit: Quid facias illi qui dederit damnum, aut malum? Re- ad obiurgas. Plaut. Cure. sc. 3. a. 1. Obiurgare flagris aliquem. Sueton. in Otho. c. 2. Ferulis obiurgare. Idem in Calig. cap. 20. Obiurgare à peccatis. Plaut. in Trinum. Sed obiurgans me à peccatis, rapis in deteriorem viam. Obiurgare de re aliqua. Cic. ad Attic. lib. 2. Quod me quodammodo molli brachio de pompeii familiaritate obiurgas, nolim ita existimes, &c. Aliquando valet idem quod exprobare. Quintilian. lib. 6. cap. 4. Cicero obiurgantibus, quod sexagenarius Popiliam virginem duxisset, cras mulier erit, inquit. Gell. c. 29. l. 13. Obiurgare Iuvenibus perveraciam. Transfertur Obiurgare etiam ad res inanimatas. Cic. ad Quint. frat. lib. Epist. 3. Ea villa quæ nunc est, tanquam philosophia videtur esse, quæ obiurget cæterarum villarum infaniam.

Obiurgatio, frequentativum Plaut. in Trinimo, Rogitas, tene obiurgitem?

Obiurgatio, Castigatio, reprehensio. ἄρηκτος. GALL. Tancement, aigre reprehension. ITAL. A sopra riprehensione di qualche errore GERM. Bescheltung/straff mit worten. HISP. Aquella obra de reprehender. ANGL. A chiding, a rebuking. Cic. de Amic. Deinde ut obiurgatio contumelia careat.

Obiurgator, qui alterum obiurgat. ἄρηκτος. GALL. Repreneur. ITAL. Riprenditore. GERM. Ein bescheltet/der einen mit rauten worten omb sein missethat strafft HISP. Aquel que assi riprehende, reprehendedor. ANG. A reprehender or rebuker. Cic. de lege Agrar. Nam attendite quantas concessionis agrorum hic noster obiurgator uno verbo facere conetur.

Obiurgatorius, adiectivum, quod ad obiurgationem pertinet. ἄρηκτος. GALL. Appartenant à reprehension. IT. Pertinente à riprehensione. GERM. Das zu der bescheltung ghört HISP. Perteneciente à reprehension. ANG. Pertaining to chiding or rebuking. Cic. ad Attic. lib. 13. Vna cum illius obiurgatoria tibi meam quoque, quam ad eum rescripseram, misi.

Obiuro, as, iureiurando astringo. ἄρηκτος. Inquit Festus, citans locum ex antiqua fabula, cuius inscriptio erat Penthesilea, formidabant obiurare. Cic. pro Calio, Fuit in hac causa pertiustis quidam patruus, censor, magister, obiuravit Marcum Cælium, sic nemini unquam parens. Ita enim legit Calepinus, sed corruptè, ibi enim obiurgavit legendum est, non obiuravit.

Obiuratio, Lædo. ἄρηκτος. GALL. Blesser, offenser, mutiler. IT. Offendere. GERM. Verletzen. HISP. Dañar, d lissar. ANG. To annoy, to hurt. Plaut. in Casin. Ne oblatris manum. hoc est, ne oblatris.

Oblamentia, vitis nigra apud Diosc.

Oblanguo, es, Languo. ἄρηκτος. GALL. Languir, estre languissant. IT. Essire languido. GERM. Erstigen/als vndmâd werden. HISP. Enflaquecerse. ANGL. To be leane and to are away. Cic. ad Tiron. Literula mea, sive nostræ, tui desiderio oblanguerunt.

Oblaqueo. Idem. lib. 17. c. 5. Oblaqueare est circa codicem terram aperire, & velut lacus efficere. Hoc aliqui ex codicare appellant.

Oblata, per se est adiectivum.

Oblator, sacrificii. Gloss. Philox. i. e. qui offert aliquid, in festo, ut puto. sacrificium est vna celebrare festum.

Oblatio, as, Cicum, aut contra latrare. ἄρηκτος. GALL. Abbayer contro, crier apres. IT. Abbaiare all incontro. GERM. Widerbellen/widerbasshen. HISP. Ladrar, y maldozir en contrario. ANGL. To bark

about or against. Et proprie est canum: quamquam etiam per translatione pro obloqui, sive oblectare accipitur. κατ'αλαδω. Ut apud Siliu lib. 8. — hinc auctus opes, laigisque rapina, Intima dum vulgi fovet, oblatratque Senatum. Lactant. lib. 5. Quia Demetrianus (sicut ipse ait) oblatrantem atque obstrepentem veritati, redarguere conatur.

Oblatrator, o, is & Oblatrix, cis, Plaut. Mil. Sed nolo mihi oblatricem in ades intromittere.

Oblatio, & oblatris, vide in Offero.

Oblatum furtum, non malo genio, sed occasione factum Gell.

Oblecto, as, Recreo, delecto, latifico. ἄρηκτος. GALL. Recreer, réjouir. IT. Recreare, dilettare. GERM. Bes lustigen/ergeren. HISP. Alegrear, d deleytar à otro. AAG. To delight in aching. Perottus, A licio fit oblectio, idem significans quod delicio à quo oblecto, Sunt tamen, qui delecto & oblecto non à delicio & oblectio verbis deduci existimant, sed à lacto verbo. Plaut. Afin. Oblectabo interea illum. Terent. in Phorm. Habebis quæ tuam senectutem oblectent. Plaut. in Pæn. Amabo, num hi falso oblectant gaudio nos, Horat. de Arte.

Interdum speciosa iocis morataque restè Fabula nullius veneris, sine pondera, & arte, Valdius oblectat populum, meliusque moratur, Quam, &c.

Terent. Hæcyr. Dic mihi Philotis, ubi te oblectasti tamdiu? Habet autem Oblecto interdum cum accusativo ablativum cum præpositione Cum. Cic. ad Quint. frat. Oblecta te cum Cicerone nostio quam bellissimè. Terent. in Adelph. Bono animo esto, tu cum illa te intus oblecta interim. Habet & ablativum post accusativum, eumque sine præpositione. Cic. de senect. Num igitur horum senectus miserabilis fuit, qui se agiculture oblectabant? Terent. in Eunuch. Me speres, me te oblectes, mecum tota sis. Cic. ad Calium lib. 2. In communibus miseris hac tamen oblectabar specula. Idem pro murana. Ludis tamen oblectamur, & ducimur.

Oblectator, aris, deponens. Oblecto. Cic. ad Quint. frat. lib. 2. Ego me in Cumano Pompeiano, præterquam quod sine te, cæterum satis commodè oblectabar. Plaut. Afin. sc. 2. a. 1. Sordido vitam oblectas pane. Ego illum hic interea oblectabo, (de ludis.) Ibid. sc. 2. a. 2. Qui vos oblectem, hanc fabulam dum transigo. Idem Pseud. sc. 5. a. 1.

Oblectatio, nis, Delectatio, recreatio. ἄρηκτος. GALL. Rejouissance, vacation. IT. Dilettatione. GERM. Beslustigung. HISP. Obra de deleytar, deleyte. ANG. A delighting taking of pleasure. Cic. Acad. Indagatio ipsa rerum cum maximarum, tum etiam occultissimarum habet oblectationem. Idem 1. Academ. Doloris medicinam à philosophia peto, & otii oblectationem hanc honestissimam puto.

Oblectamentum, i, idem. Solatium in malis quaesitum animi fallendi causa, aberratio à mærore, à tristitia, à doloris sensu. Cic. de senect. Satiari delectatione non possum, ut mæ senectutis quietem oblectamentumque noscatis. Tacit. lib. 14. Nec decrant, qui voce, vultuque tristi inter oblectamenta regia spectari cuperent.

Oblectamentum, inis, Olectamentum. Stat. 3. Syl.

Nec desunt varia circum oblectamina vita.

Oblego contra legere vel contrarium, vel contradicere. Vet. Voc. Oblenio, oblenis, oblenivi, & oblenii, oblenire pro lenire. Senec. de Ira. 3. Lectio illum carminum obleniat.

Oblicare, ἄρηκτος. Gloss. intellige, obliquare.

Oblido, is, ex Ob & lædo significat lædo, suffoco, neco. ἄρηκτος. GALL. Suffoquer. IT. Suffocare. GERM. Verletzen/ersticken. HISP. Ahogar. ANG. To stoffell, to beate even, to death. Colum. lib. 7. cap. 3. Ne angustia fetus oblidant. Tacit. lib. 5. Exin oblidis faucibus, id ætatis corpora in Gemonias abiecta. Cic. apud Porphyrtion. in Horat. sat. 2. l. 2. libertus patrum non occidit, sed duobus digitulis linguam oblidit.

Obligatio, as, Circumligo, astringo, constringo. ἄρηκτος. GALL. Lier autour, ou avec, enveloper. ITAL. Ligare intorno, rilegare. GERM. Verbinden. HISP. Atar al rededor. ANGL. To bind about or with, to fold together. Obligare, ligare vinculis, Vario l. 3. c. 7. columbarii accipitres solent duabus virgibus viscatis, defixis in terram, cum inter eas posuerint obligatum animal quod petere soleant accipitres qui ita decipiuntur, cum se obleverunt visco. Columell. lib. 6. cap. 28. Sive ut femina, sive ut masculus concipiatur, nostri arbitrii fore Democritus affirmat: qui præcipit ut quum progenerari masculum velimus, sinistram testiculum admittamus, i. lineo funiculo, aliòve quolibet obligemus: quum feminam dextrum. Curtius. Ne obligato quidem vulnere, haud segnius destinata exequitur. Colum. lib. 11. cap. 2. Bonus operarius prati iugerum defecat, nec minus mille ducentos manipulos unus obligat, qui sint singuli quaternarum librarum. Ait obligasse se crus fractum Æsculapio, Apollini autem brachium. Plaut. Menach. sc. 3. a. 5. Ad obliganda vulngra alterius. Senec. cap. 1. de consol. ad Helv. Item Ventis obligo. (i. vela facio.) Ovid. Eleg. 2. lib. 1. Trist. Per translationem Obligare est, devincire beneficiis & sibi obstringere. ἄρηκτος. GALL. Obliger. ITAL. Obligare. GERM. Verpflichten/verbinden. HISP. Obligar. ANGL. To oblige. Cic. Aulo Trebonio, Dolabellam antea tantummodo diligebam, obligatus nihil etiam. Idem ad Quintum fratrem lib. 3. Scaurum beneficio defensionis valde obligavit. Idem 4. in Casil. Hostes alienigenæ, aut oppressi serviunt, aut recepti beneficiorum obligatos putant. Plin. Epist. 69. Obligabis me, obligabis Calvisium nostrum, obligabis ipsam non minus idoneum debitorem, quam nos putas. Obligare se furti hoc est furti crimen incurere. Gell. lib. 7. cap. 15. Quod cui servandum datum est, si id usus est, sive quod utendum accepit ad aliam rem, atque accepit, usus est, furti se obligavit.

Obligatio, nis. ἄρηκτος. GALL. Obligation. IT. Obligo. GERM. Verbindung. HISP. Obra de obligar. ANG. Obligation. Cic. ad Brutum, Est autem gravior & difficilior animi & sententia, maximis præsertim in rebus, pro altero, quam pecuniarum obligatio.

Obligans,

Obligans, & Obligatus, participia. Senec. de benef. lib. 1. cap. 4. Tu me ali-

Obligatores, mercatores, Novar. Item qui ligaturas faciunt. Cod. ll. antiq.

Obligatio, is, Multa avidè consumo, voluptatem & suavitatem ex eduliorum immoderato usu capio, dilapido, profundo, obligatio.

Oblimo, as, ex Ob, & limo, compositum videtur, & significat Limo obdu-

Per translationem Claudianus lib. 3. pro obsecro, seu obrundere vel inquinare posuit. — sed quod dissuasor honesti Luxus, compositum, quo Horat lib. 1. serm. satyr. 3. usus est pro consumo.

Oblino, is, Circumlinio. & circumquaque fœdatus. Oblitus unguentis, Cic. in Catil. Oblitus stultitia atque inhumanitate dixit. idem 5. in Verr. Et ad Papyrium Epist. 1. 9. Facetia oblitæ Latio, id est asperitæ. Idem 7. Verr. Vt non cera, sed cæno obliti esse videantur. Patricidii oblitum. idem dixit in Anton. 11. Siccine mihi os esse oblitum. (quod subditum.) Plaut. Curc. sc. 4. a. 4.

Oblivio, nis, est memoria defectus, sive imbecillitas. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur. Obliviosus, a, um, dicitur is, qui citò obliviscitur.

Calig. cap. 10. Vetustate oblitterata res. Liv. lib. 3. ab urb. Sueton. in Tib. c. 22. Oblitterari idem Dominus ac pateris indulgentissimus, remissurum se penitentibus peccata promittit, & oblitteraturum omnes iniquitates eius, qui iustitiam denuo cœperit operari. Catull. Argon.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

Oblittero, ut quidam putant à litus, quod ibi notata à fluctibus æquari & tolli soleant. Alij à verbo Obliviscor deduci malunt, cuius supinum est oblitum: propterea quod nihil aliud sit Oblitterare, quam æternæ oblivioni tradere. Alij ab oblinendo, hoc est inducendo, sive delendo, profectum volunt. Alij à literis dici putant, ut sit oblitterare, quasi à literarum monumentis eradere.

parler mal. ITAL. Interrumpere, il parlar ad alcuno. GERM. Widerpreschen/eintreden/eincin in die red fallen. HISP. Hablar en contrario, estorvar al que habla. ANG. To gaine say, to blackbyte or report ill. Cic. Quint. fratr. lib. 2. Tu verò ut me & appelles & interpelles, & obloquere & colloquere velim. Idem pro Cluentio, Vocat me jamdudum tacita vestra expectatio, quæ mihi obloqui videtur. Virg. pro Accinere posuit lib. 6. Æneid.

Nec non Threicius longa cum veste sacerdos, Obloquitur numeris septem discrimina vocum.

¶ Interdum idem est quod detracto, maledico, κατὰ λέγειν. Liv. 1. ab Urbe, Notatos quoque qui ferocissimè oblocuti erant, singulos manu corripuit. Plaut. in Cure. sc. 1. a. 1. Lenonis hæ sunt ædes. p. a. malè istis eveniat. PH. Qui p. a. quia scelestam servitutem serviunt. PH. Obloquere. p. a. fiat maximè. PH. etiam taces? p. a. Nempe obloqui me iustiferas. Gellius cap. ult. lib. 1. Obloquebatur dum verberabatur, se non meruisse Il contredisist. Idem Monach. sc. 2. a. 1. Te morate mihi cum obloquere.

Obloquitor, es, Maledici, detractores. רגנימ רגנימ nirghanim. κατὰ λέγειν. GALL. Controoleurs, qui controolent & trouvent à dire à tout, Médifans. ITAL. Maldicenti. GERM. Ein hinderstecher/ein vblsteder. HISP. Maldeçiente. ANGL. Backbiters/selaunders. Plaut. in Milit. Obloquitor non sum alteri.

Oblucino. Fest. Oblucinasse dicebant antiqui mente errasse, quasi in lucos deorum alicui occurrisset.

Obluctor, aris, Contrà luctor, aut vehementiùs contra aliquid nitor. נכח נכח niphtal. αἰτιπαλαίω. GALL. Lutter contre, s'efforcer contre, Resister. ITAL. Sforzarsi al incontro. GERM. Widerstreben/widerstehen/entgegen ringen. HISP. Luchar en contrario. ANGL. To struggle against, to resist greatly. Colum. 1. 5. Quum in proscindendo, aut duriori solo, aut obvia radici obluctatus, convellit arboros.

Obludo, is, Ludo vel cum aliquo ludo. ἔπαιζω ἔπαιζω συμπαίζω. GAL. Se joier. ITAL. Giuocare, scherzare. GERM. Mit einander schimpffspil treiben. HISP. Jugar, ò burlar. ANGL. To playe or sports. Plaut. in Trucul. Quum vident quempiam se adversare, obcludunt, quo custodem Obluctent per joculum & ludum.

Obmaneo. Fest. Obmanens olim manens, ut permanens.

Obmolio, iis, Facta mole obstruo, vel molem objicio. ἔμπροσθεν, ἐπιβάω. GALL. Mettre au devant, avec peine & travail, afin d'empescher le passage ou autrement. ITAL. Porre con fatica una cosa avanti à un luogo per impedire il passo. GERM. Entgegen baras/etwas grosses entgegen setzen. HISP. Empachar el passo con esfuerso. ANGL. with great labour to set some thing against some place where one must needs passe. Liv. 7. bell. Maced. Sed undique omnes ad munienda & obmolienda, quæ ruinis strata erant, concurrerunt, id est obstruenda oppositis molibus. Curtius lib. 6. Arborum truncos & saxa obmoliuntur.

Obmoneo, es, pro Admoneo, apud antiquos dicebatur, autore Festo ἔρηγον ἔρηγον. παραίνω. Plaut. in Trucul. Quum vident quempiam se adversare, obcludunt, quo custodem Obluctent per joculum & ludum.

Obmovo, admo vovo, antiquis. Fest.

Obmurmuro, as, contra murmuro. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. παραμύρομαι. GALL. Murmurer contre quelqu'un. ITAL. Mormorare contra alcuno. GERM. Wider etwas murren vnd brumlen. HISP. Murmurar contra alguno. ANGL. To murmur against. Ovid. epist. 17. Vana peto, precibusque meis obmurmurat ipse.

Obmurmurare, pro sæpe & tacite dicere. Suet. in Otho. c. 7.

Obmutesco, scis, quasi mutus fio. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. νεοτάω νεοτάω. GAL. Se tairo comme un muet. ITAL. Ammutire. GERM. Erstummen. HISP. Emmudecer. ANG. To keep silence, to bedumme. Cic. 2. de finib. Sed quia tale sit ut vel si ignorant id homines, vel si obmutuissent, sua tamen pulchritudine esset, specièque laudabile. Idem 2. de Orat. Ego verò, inquit Crassus, neque Antonium verbum facere patiar, & ipse obmutescam, nisi prius à vobis impetraro. Virg. 6. Æneid.

Dixit pressoque obmutuit ore.

¶ Apud Plin. pro obsolecere, lib. 33. c. 13. Lydium Sardibus emebatur, quod nunc obmutuit.

Obnato, as, vide Nato, in No, nas.

Obnatus, ἐπιφύρομαι. Particip. ab Obnascor. Liv. lib. 3. de bell. Pun. Ibi hærentia inter obnata ripis salicta conspiciuntur, hoc est, circum ripas nata.

Obnecto, is, autore Festo, Obligo, verbum maximè in nuptiis frequens, Scaliger monet legendum, nexis, mancipiis frequens est, vel nexiæ, mancipij.

Obniger, adj. Niger, vel subniger, aut, ut quidam volunt, admodum niger. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. κατὰ λέγειν. GAL. Noiratre ou fort noir. ITAL. Poco nero, ò molto nero. GERM. Schwarz/leicht oder hefftig schwarz. HISP. Poco, ò mucho negro. ANG. Very black or somewhat black. Plin. 18. c. 13. Radicibus multis & obnigris.

Obniō, eris, obniti. Contrà nitor, obluctor. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. ἀντιτείνω, ἀντιτείνω. GAL. Resister de tout son pouvoir, tenir ferme contre. ITAL. Sforzarsi all'incontro. GERM. Entgegen tringen ober straben / widerstehen/widerstehen. HISP. Esfribar en contrario. ANGL. To resist, to withstand. Virg. 1. Georg.

Versaque in obnixos urgentur cornua vasto Cum gemitu,

Cic. pro Mil. At non P. Clodio mortuo mutatis jam rebus obnitendum est Miloni, ut tucatur dignitatem suam. Velleius, Fuere qui obniterentur impedire.

Obnixē, adverbium. Cum conatu, enixē, totis viribus. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. ἀντιτείνω. GAL. En s'efforçant contre de tout son pouvoir. ITAL. Con ogni forza. GERM. Hefftig/richtig/ mit allen kreften. HISP. Esfribando con todas si fueras. ANG. with all power and force. Terent. Andr. Pedibus manibusque obnixē omnia facturum.

Obnoxius, a, um, ex Ob, & noxius componitur. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. mechmiab ἔμμιρμιρ. ἀντιτείνω. GAL. Conspicible, qui a meritè a est e pnis pour quelque faute. ITAL. Reo, colpevole, obligato. GERM. Schuldig/unde woffen/werstrickt. HISP. Obligado, sujeto, reo, degno de punicion. ANG. That hath deserved punishment, guiltie, bounde, subject. Noxius autem à noxia, aut Noxa derivatur, quæ à nocendo originem

trahunt. Apud antiquos Noxia (ut Festus ait) pro damno capiebatur: apud poetas pro culpa: Noxa verò pro peccato, aut peccati pœna, quæ omnia complectitur. Nonius. Nam qui noxius est, damnum sibi plerumque, & aliis, culpam verò sibi infert: postremòque peccati pœnam Unde Obnoxius, id est, noxia, sive noxa circumdatus, vel quasi ob noxiam, sive noxam notatus, & pœnæ addictus. κατὰ λέγειν, κατὰ λέγειν. Propriè enim Obnoxius dicitur, (ut inquit Festus,) qui pœnæ obligatus est ob delictum, ut puta si quis morbis obnoxius, ob nimiam cibi intemperantiam: aut si mulier, ob stupri cum aliquo viro consuetudinē, illi obnoxia sit. Perottus: Obnoxius propriè est alicui ob noxam datus, sive is, qui noxa datur, in ejus potestate est, cui datur, sit, ut aliquando pro obligato ponitur: aliquando pro obedièntie & morigero. Nonnunquam tamen non à noxa sed à noxius hoc vocabulum deditur, & idem significat, quod suum simplex: unde obnoxius, & innoxius sunt contraria. De hoc vocabulo Gell. c. 17. l. 7. Obnoxius pecuniæ fuit. Senec. c. 2. de consol. ad Polyb. Adversum, vel obnoxium gratiæ reddere judicem. Quint. Quia obnoxii, i. pœnæ ob noxam obligati, trepidi, dubii, incerti, supplices sunt. Inde variæ notiones fluxerūt, & quod ait Plaut. in Stich. non obnoxii, i. certò, non dubiè, non à bitrariò. Et Eunius apud Gellium loco citato, Innoxium vocat intrepidum: & res obnoxias, incertas, dubias, suspensas, sine fiducia. Senec. cap. 6. de consol. ad Marr. Vel in naufragio laudandus rector navigij quem obruit mare clavum tenentem. Non privatum modò, sed etiam obnoxium, & trepidum egit. (i. supplicem.) Suet. in Tib. cap. 12. Accipitur tamen etiam generalius, ut Obnoxius dicatur qui quovis modo est obligatus, seu addictus. Terent. in Hecyr. Tum uxori obnoxius sum, ita me olim suo ingenio perculit. hoc est, uxori propter ejus erga me beneficia obligatus sum. Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Adcò ut ætatem ambo ambobus nobis sint obnoxii, nostro devincti beneficio. Obnoxii ambo sumus (beneficio) Idem Capt. sc. 1. a. 2. Obnoxium etiam aliquando dicitur, quod noxa, hoc est, damno est expositum. Plin. de viris illustribus, illa virgines pueròsque elegit quorum ætatem injuriæ obnoxiam Sciebat. Sic etiam dicimus arbores, vel regiones ventis, vel tempestatibus esse obnoxias, hoc est, expositas, & (ut ita dicam) subiectas. Colum. lib. 4. c. 15. Rursus exilis terra, & acclivis, torrensque æstu, vel quæ vehementiùs procellis obnoxia est, humilius jugum poscit. Est præterea, quando Obnoxius accipitur pro obedièntie & morigero. Salust. in Catil. Erátque ei cum Fulvia nobili muliere vetus consuetudo cui quum minus gratus esset, quia præ inopia minus largiri poterat, repente glorians, maria montèque polliceri cœpit, & minari interdum ferro, nisi sibi obnoxia foret, id est, morem gereret. Interdum Obnoxius, ponitur pro noxia. X. Innoxius. Eunius, sed virum vera virtute vivere, animatum addeceat fortiter, eumque innoxium vocare adversus adversarios: ea libertas est, qui pectus purum & firmum gestit: alia res obnoxia nocte in obscura latent. Obnoxius animus, id est, illiberalis, servilis & degener dicitur à Plinio. in Praefat. histor. natur. obnoxii profectò animi, atque infelicis ingenii est, deprehendi in furto male, quàm mutuum agnosceret. Obnoxia corpora, dicuntur à Plinio, quæ sunt valetudinaria, lib. 3. c. 6. Namque paulo diutius, quàm balneis uti oportet. Ac postea frigida dulci, nec sine oleo descenditibus, quod vulgus alienum arbitratur, idcirco non alibi corporibus, magis obnoxiiis. Seneca c. 1. de consol. ad Martiam, Nulla pars vitæ tam obnoxia, ac tenera est, quàm quæ maximè.

Obnoxii, adverbium, quod teste Bud. significat serviliter & trepidè. Vide in Obnoxius paulo ante. Ita apud Liv. lib. 3. ab Urbe, Obnoxie dicere sententiam. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. ἀντιτείνω. GAL. Servilement, par crainte ITAL. Servilemente, con timore. GERM. Underwürfflich/forchtig/amtlich. HISP. Servilmente, con miedo. Item Obnoxii (i. certò, non arbitrariò.) Passer. ex Plaut. in Stich. Vide Gellium c. 17. lib. 7. Et supra in Obnoxius. Obnoxii perire, apud Plaut. Epid. sc. 3. a. 2. exponunt variè. Alii, proximè ἔμμιρμιρ. ut sit, non obstrictum tantum esse periculo, sed perire. Alii est clementer, ut agimus cum iis, quibus obnoxii sumus. Vide an possit esse, ex merito, seu ex debito.

Obnoxiosus, apud Plaut. in Trinum. sc. 4. a. 3. aliis; qui aliam sibi noxiam habere vult, imperiosus, aliis rectius (ut Acidalio) valde obnoxius, ut sit ibi querela, leges moribus, parentes liberis obnoxios esse, cum contrarium ex naturæ ordine obtinere debeat. Sed aliter ibi legitur Obnoxios.

Obnoxio, oppignatio. In Vet. II.

Obnubilo, as, are, est quasi caligine quadam & nubilo obtenebrare, hoc est, obscurum facere, & quasi nubibus implere. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. ἔμμιρμιρ. GAL. Obscurcir. ITAL. Annubiare, imbrunire. GERM. Dunkel vnd trüb machen / als mit einem gwölck verdunsten. HISP. Annublar, escurecer. ANG. To mak darke or cover with cloudes. Gell. lib. 1. c. 2. Ac ne oris quoque & vultus serenitatem Stoici hominis, unquam ulla posse ægitudine obnubilari.

Obnubilus, adj. Circumcirca nubilus. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. ἀντιτείνω. GAL. Obscur. ITAL. Oscuro. GERM. Finster/dunckel. HISP. Escuro. ANGL. Glaudiv, dark. ut, Obnubila loca dicuntur obscura, & tenebris obsita apud Cic. 1. Tusc.

Obnubo, is. Abscondo, tego. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. ἀντιτείνω. GAL. Convirir. ITAL. Coprire. GERM. Bedecken/verdecken, verbüllen. HISP. Cubrir. ANGL. To covertor hide. Statius 6. Theb.

Obnubis que comas, & temperat astra galero.

Festus, obnubuit, caput operuit: unde & nuptiæ dicitur à capitis operatione. Hæc Fest. Cicer. pro Rabir. Sed Tarquinii superbissimi regis ista sunt cruciatus carmina, quæ tu homo lenis ac popularis libentissimè commemoras. Caput obnubito: arbori infelici suspendito. Virg. 11. Æneid.

comas obnubis amittus.

Obnuntio, as, Mali aliquid nuntio. ἔμμιρμιρ ἔμμιρμιρ. ἀντιτείνω. GAL. Annoncer mau-vaise nouvelle, denoncer le mal à venir. ITAL. Nuntiare qualche male. GERM. Böse botschaft vertünden. HISP. Denunciar en contrario ò mal. ANGL. To tell evill tidings. Terentius. Adelph. Primus sentio mala nostra, primus rescisco omnia, Primus ponò obnuntio: agit solus si quid sit, fero. Augures item obnuntiare dicebantur, qui ubi de celo servassent, nuntiabant se mali aliquid auspici vidisse, quod prohi

prohiberet nequid eo die cum populo agi posset. Erat autem id potissimum remedium contra perniciosas leges. Cic. pro Sestio, Quumque auspiciis religionis patens obnuntiaret, quod senserat. Obnuntiare item pro Resistere & reluctari. Sueton. in Caesar. cap. 20. Legge autem Agraria promulgata obnuntiantem collegam foro expulit.

Obnuntiantio. ἡ καὶ ἀγγελία, ἢ παραγγελία. GAL. Denoncement de mauuaises nouvelles. ITAL. Protesto & auvertimento di malincontra. GER. Verkündigung etwas obels. HISP. Obra de denunciar en contrario, o mal. ANG. A telling of euill, tydings. Cic. 1. de divin. M. Crasso quid acciderit, videmus, diram obnuntiatione neglecta. Item, Obnuntiare per edicta. Suet. in Cas. c. 20.

Obolus, i. ἡ γὰρ γερὰ. ὀβολός. Genus ponderis est, conficiens sextam partem drachmæ Atticæ, hoc est, æreola sex: singula autem æreola septem continent minutias: quæ à Græcis vocantur λεπτά. Fuit præterea Obolus minimum numisma apud Athenienses, quod sextes sumptum explebat drachinam Atticam. Plutarch. in Lysandr. Ibidem, unde dictus obolus: ad Gallicæ autem monetæ æstimationem redactum, valet denarios Turonenses septem. Terent. in Andr. Etiam puerum inde abiens cõveni Chremis, Oleia & pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni. Suid. est, ὀβολός ἐστι πρὸς ἀβλυχίαις ἢ ἐστὶ χαλκῶν ὁ δὲ χαλκός, λεπτὴν ἔχει, id est, Obolus quidem apud Athenienses sex est æreolorum, æreolum verò septem minutiarum, λεπτός autem id est, minutia indivisum manet. Quot Philippi? A. duo millia. I. Oboli verò? bis totidem. Plaut. Amph. sc. 4. a. 4.

Obolus, malè oleo, & gravem odorem reddi, molestum odorem injicio: ἡ ἄρσενος. GAL. Rendre mauuaise odeur, sentir de loin. ITAL. Putire, render cattivo odore. GERM. Obel schmecken / stincken. HISP. Heder, echar de si mal olore. ANG. To give an euil savour, to stinck. Plaut. in Most. — at te Iuppiter Diique omnes perdant, oboluisti allium Germana illuuias, Sueton. in Calig. cap. 23. Ille antidotum oboluisset, quasi ad præcavenda venena sua sumptum. Accipitur etiam interdum pro sentire, siue subolere. Plaut. in Men. sc. 4. a. 2. Oboluit marsupium huic itud, quod habes. Idem Amphitr.

Obomino, malè ominor. Apul. Obdopa, instrumentum rusticum eruendis lapidibus, referens caput urupæ avis. Salmat.

Obdoro, Orior, erumpo, adnascor, subnascorve. ἡ ὄρω ἐξ ἀνάγκης. ἐπιγίνομαι. GAL. Naistre. ITAL. Nascere. GERM. Instehen / ererwachsen. HISP. Nacer. ANG. To be borne. Liv. lib. 1. ab Vrbe. Adventu suorum lachrymæ obortæ. Cic. pro Ligar. Vide quanta lux liberalitatis, & sapientie tue mihi apud te dicendi oboritur. Ovid. in Metam. Suntque oculis tenebræ per tantum lumen obortæ. Et Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Tenebræ oboriuntur! Mox, prospicio parum.

Obrauco, raucum facio Solin, Obnepo, is, Latenter & tacite advenio, sicut & Surrepo. ἡ ἄνιζα ἡ ἀλ. κλέπτω, ὑποχέομαι, ὑποδύομαι, παρεπιζέω. GAL. Se couler doucement, survenir ou auvenir sans qu'on y pense. ITAL. Venire celatamente. GERM. Herzu schleichen / heimlich herein kriechen. HISP. Entrar a escondidas. ANG. To creep or come in privily. Tractum ab animalibus pedibus carentibus, quæ gressu tacito gradiuntur, & transfertur etiam ad inanimata. Iuvenal. Satyr. 9.

Obrepi non intellectu senectus. Obrepi fames. Plaut. Pœnul. Nam nisi clamabis, statim te obrepet fames. Obrepi mors. Idem Pseud. sc. 3. a. 2. atque hoc evenit in labore, atque in dolore, ut mors obrepat interim. Obrepi somnus. Horat. de Arte.

Verum opere in longo fas est obrepere somnum. Obrepi dies. Cic. ad Attic. lib. 6. Obrepsit dies, ut vides: mihi enim ad tertium. Kalend. Sextiles de provincia decedendum est. Obrepere in. Cic. 1. de divin. Nullæ ergo imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus. Significat interdum fallere, siue incautum aggredi. Plin. lib. 16. c. 3. Nec potest videri Scavus rudi, & hujus mali improvidæ civitati obrepisse quodam vitæ rudimento, &c. Obrepsit, in Trebatio. (i. fellit specie veri.) Gell. c. 12. lib. 6. Obrepere id potest. (i. fallere legentem,) & aliter atque est, accipi ab eo. Idem cap. 5. lib. 16. Obreperit ad magistratus dicitur, qui falsa specie probitatis, & virtutis ad magistratus assumitur. Cic. pro Planc. Et doceo Cn. Plancium non obrepisse ad honores, sed eo venisse cursu, qui semper patuerit omnibus hoc nostro Equestri loco, id est, vulgus loquitur, per abusum Budæus.

Obrepto, as, frequentativum. ἡ ἐπιματὶς ἐπὶ λαβρῶν ὑποδύομαι. Plaut. in Pers. Opertæ ne fuerint, nequis obreptaverit.

Obreptio, nis, Latens & fallax aditio. ἡ ἐπιματὶς. GAL. sine & subtile entrée. ITAL. Sopravvenimento da nascosto & di soppiatto. GERM. Ein schleichen. HISP. Obra de andar a escondidas. ANG. A floating in privily. Plaut. in l. sed si hac ff. de in jus vocando. Patronum autem appellamus etiam si capite minutus sit, vel si capite libertus minutus sit, dum atrogetur per obreptionem.

Obreptio, is, est reti aliquè circumdo, aut reti implico. ἡ ἐπιματὶς ἐπιπλέκω. GAL. Enveloper, ou environner de ress. ITAL. Intrigare. GERM. In eingain wicklen / mir einem garn fahen. HISP. Enredar. ANG. To catch in anett, Lucret. lib. 3.

neque aranei tenuia fila Obvia sentimus, quando obretimur euntes.

Obreptio, es, Rigore indurectus, rigidus fit. ἡ ἐπιματὶς. GAL. Estre tout roide de froid. ITAL. Gelare, indurarsi per il freddo. GERM. Von feste geuagen oder erstarren. HISP. Elarse. ANG. To be or waxe stiff or hard for cold. Cic. 1. de nat. deor. Atqui terræ maximas regiones inhabitabiles, atque incultas videmus, quod pars earum appulsu Solis exarsertit, pars obriguerit nive, pruinaque, longinquo Solis abcessu. Idem in somn. Scip. Quorum duos obriguissè pruina vides. Columell. l. 4. c. 32. Nam usque in id tempus incrementum capit, ac tum compefcitur arundo, quum obriguit hyberno frigore.

Obrima, æ. Vnus est ex tribus fluminibus Apamiam urbem in Asia celeberrimam ambientibus. Plin. lib. 5. c. 19. Tertius conventus Apamiam vadit, ante appellatâ Cælenas, deinde Ciboron. Sita est in radice

montis Signiæ, circumfusa Marisa, Obrima, Orga fluminibus in Maradrum cadentibus.

Obris, ὄβρις, Fluvius est Gallie Narbonensis, ex Gehenna monte nascens, quem Ptol. Obrium, Plin. Obrium appellat, vide Pompon. ad finem lib. 2. Obrius, a, um, igni excoctus, purgatus, purus, putus, de metallis dicitur: ut aurum obrium.

Obrizum, i, siue obryzum. ἡ ὄβρις ὀφειρ ἢ παρ. ὄβριζον ἢ ὄβριζον. GAL. Or fin, or affiné, qui a esté purgé au feu par plusieurs fois. ITAL. O b netto, oro forbito. GER. Schiegen gold. HISP. Oro recozido, puro, acendrado. ANG. Pure gold perfectly tried. Aurum purum dicitur quasi ὄβριζον, hoc est, sincerum, delicatumque, quod sæpe igne candefactum & exustum est, donec nihil habeat alterius metalli admixtum. Plin. lib. 33. cap. 3. Autique experimento ignis est, ut simili colore rubeat; quo ignis, atque ipsum obrizon vocant. Hieron. in Ieremiam, putat Obryzon aurum dictum quasi Ophirifum, quod ex Ophir insula præstantissimum aurum solet advehi. Suet. in Nerone. cap. 44.

Obrullus, a, um, idem quod obryzus: literis Græcis translatis in Latinas: Obrulla, substantivè, auri purgatio, ut fiat obryzum. In vet. libris scribitur obryza, quod planè idem est, tantum obrulla ad Latinam formam est inflexum.

Obrodo, is, Circum rodo. ἡ ὄβρις ἀχάλ. περιράγω. GAL. Ronger tout à l'entour. ITAL. Rodere d'intorno. GER. Umbnagen. HISP. Roer al deredor. ANGL. To gnaw about. Plaut. in Amphitr. En mveio prægnanti oportet, & malum dari, Vt quod obrodat sit, animo si male esse coæperit.

Obrogo, as, quasi obloquor, atque alterius sermonem moleste impedio: ἡ ὄβρις ἀχάλ. περιράγω. GAL. Deprier au contraire, supplier contre, rompre le parler. ITAL. Rompere il parlare. GERM. Enteden / oder vorderteden. HISP. Hablar en contrario, estorvar el que habia. ANGL. To break an other's speaking, to pray or request on the contrary. Festus, Obrogare regem, est legis prioris infirmam causam, legem aliam ferre. ἀντιπρότερον, παρατρέφειν, παραφύγειν. Cic. ad Attic. lib. 3. Quod per legem Claudiam promulgatæ, abrogatæ, deiogate, obrogatæ, sine fraude sua non liceat: Idem 1. Philipp. Quid quod obrogatur his legibus Cæsaris quæ jubent ei qui de vi, itemque ei qui majestatis damnatus sit, aqua & igni interdici. Obrogare autem legem, propriè est, quam aliquid ex prima lege immutatur, teste Vlpian. Instit. cap. 1.

Obrumpo, is idem quod rumpo. ἡ ὄβρις κοράβ. ὄβρις ὄβρις. διαρρηγνύμι. GAL. Rompre. ITAL. Rompere. GER. Abbrechen. HISP. Quebrar, romper. ANG. To break. Varr. 3. de re rust. cap. 16. Si radicem prenderint, quem educere velint & teria, obrumpunt collum, de Anseribus loquitur. Alia exemplaria habent. abrumpunt.

Obruo, is, Infodio, terra, lapidibus aliave re operio. ἡ ὄβρις κατὰ τὸ ὄβρις. ὄβρις ἀχάλ. καταλύτω, καταβάλλω, καταχέω. GAL. Couvrir de terre ou d'autre chose. ITAL. Coprire, sotterrare, sepelire, coprire, sotto terra. GERM. Obertstellen / mit erden / steinen / oder dergleichen dingen bedeken. HISP. Enterrar. ANG. To cover and overwhelm. Cic. de senect. Nec verò quenquam senum audi vi oblitum, quo loco thesaurum obruisset. Suet. in Calig. c. 59. Obruere corpus levi cespite. Obruo & Eruo contraria. Cic. 4. de finib. Nam qui sciet, ubi quidque positum sit, quaque eò veniat, is etiam si quid obrutum erit, poterit eruere. Transfertur etiã ad animum, Quintilian. Tot voluptates obruere possunt unum dolorem. Liv. lib. 3. ab Vrbe. Obrutus sceleribus. Item, jus vi obrutum, Velleius. Quem obruit mare clavum tenentem (de rectore navigij.) Senec. cap. 6. de consol. ad Marc. Obruere affectum, vel dolorem. Idem cap. 26. de consol. ad Helv.

Cur Obruis infelix nulla procella caput.

Ovid. Eleg. 2. lib. 3. Trist. Obruerat Vatinium dignatione Brutus: (i. cuncti scilicet ei legiones extorsit) Velleius. Venuste dicimus Obruere lapidibus, telis & aliis id genus, id est, lapidate, & telis lapidibusque operire ad necem. Obruere situ verustatis, obruere nubibus, Obruere itinera strage, id est, cooperire, Obruere se vino, id est, inebriari; Obruere ære alieno. Obruere memoriam alicujus rei, Obruere nomen alicujus. Obruere copia sententiarum, Obruere magnitudine negotij, Obruere oblivione, Obruere risu, Obruere testimonio. Quorum omnium exempla invenire est facile. Hinc Adobruo, & Inobruo, de quibus suis locis.

Obrytus, vide Obrutus.

Obreptio, is, idem quod sævio, siue in alium sævio. ἡ κατὰ σπῆτα. GAL. Se moutrer rude & maupiteux, estre cruel. ITAL. Incrudelire. GERM. Obertinem grimme oder vortend sein. HISP. Encruelcerse. ANGL. To be vood angry against one. Plaut. in Epid. Tu is es, qui per voluptatem in mea ærumna obrepti vilti graviter.

Obreptio, as, Salutandi gratia sese offerre alicui, dicebant antiqui: ut, Consulutare pro Salutare. Festus.

Obscuro, ras, significat fatieratem, & quodammodo fastidium rei alicujus inducere. ἡ ὄβρις ὄβρις. ὄβρις ἀχάλ. GAL. Saouler entierement. ITAL. Satiare a fastio. GERM. Gang vol vnd maßleidig werden. HISP. Mucho hartar y del todo. ANGL. To fill very full, to cause beth-somnesse by filling. Terent. in Heaut. Ne u propediem, ut istam rem video, istius obrepti vilti.

Obscurus in ll. Longob. est carceris custos.

Obscuro, as, significat obscœnum, id est, malum omen afferro, Passeratius hic emendat, Obscuro, as, significat Obscœnum, &c. Et apud Plaut. in Asin. loco infra citato legit Obscœ varit, u, quintam vocalem, pro n, consonante substituens. ἡ ὄβρις ὄβρις. GAL. Apporter ou denoncer malheur ou malencontre. ITAL. Dar cattivo augurio. GER. Etwas unglückliches vnd böses bedeuten. HISP. Dar mal agüero. ANG. To denounce or tell euill y dinges. Plaut. in Asin. sc. 1. a. 2. Sed quid illuc, quod exanimatus currit huc Leonida? Metuo ne ille obscœnaverit meæ fallæ fallaciæ. Passerat. ut dictum est, legit hic Obscœ varit: confirmatque suamlectionem altero Plauti loco in Pseud. sc. 2. a. 1. Malè facis mihi, cum sermone huic obscœvas.

Obscœnus, a, um, unde dictum sit, inter Grammaticos non convenit: alij enim a cœno deductū putant: alij a canendo, Varro a Scœna. Festus ab Obsis, Scal. c. 34. de caus. L. L. ab Obs & κοινῶν: unde cœnum nostrum, Sic igitur esset obscœnum, quod circumcirca κοινῶν, pollutum. Meur-

scelus, scœnum, pro cœnum, ut scœlum, pro cœlum, & scœna, pro cœna. Hinc obscœnus, scœno, sive cœno obnoxius. Quicquid est, usus obtinuit: ut per œ diphthogum scribatur. Duas autem præcipue habet significaciones. Aliquando enim obscœnum idem est quod inauspicatum. *Qui porte ou signifie quelque malencontre à venir.* ITAL. Di mal agurio. GERM. Unglücklich / abscheulich. HISP. De mal aguro. ANG. That signifiet h evill ty dinges or some mischance to come. *Virg. 12. Aneid.*

Nec me terreat timentem

Obscœna volucres, hoc est, infelices & malum omen afferentes.

Idem 1. G eorg.

Obscœnique canes, importunaque volucres.

Idem 3. Aneid.

Obscœnæque famem, qua prima pericula vito.

Vbi Servius, Obscœnam: ut quæ homines etiam ad obscœna compellit: ut Maleuada famem, aut certe quam obscœna avis prædixerat. Et apud Suet. in Galb. c. 4. Obscœnum ostentum, pro lætissimo accepit Gell. 2. 14 lib. 13. Mons obscœnis avibus ominosus. Aliquando etiam idem quod turpe & immundum. *נבול נבול nabal. אבול אבול. GAL. Vilain ord & sale. ITAL. Sporco, immundo. GERM. Unstättig / unsauber / wüst. HISP. Turpe, feo, y sujo. ANG. Filthie, filthy. Cic. 5. Tusc. Nam & obscœnas voluptates, de quibus multa apud illos habetur oratio, &c. Ovid. 2. Trist.*

Arguor obscœni doctior adulterij.

Idem 2. de Arte,

non denique possunt

Partibus obscœnis opposuisse manus.

Horat. 2. Epist. 1.

Torquet ab obscœnis jam nunc sermonibus aurem.

Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Narrat in obscœno corpora pressa toro.

Item ibidem,

Est & in obscœnos deflexa tragoedia risus.

Idem,

Turpiusque obscœna vidimus extra canis,

Idem 4. Fast.

Obscœni forma virilis,

ibidem.

Mimos obscœna jacentes,

Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist. Obscœna cantare & probra, idem lib. 3. Fast.

Obscœnè, adverb. Impurè. *ἀκαθάρως, ἀκαθάρως. GAL. Vilainement, ordement, impudiquement. ITAL. Lordamente, dishonestamente. GERM. Unstättig / unkeusch / unzüchtig. HISP. Fealdad, suziedad, y torpeza. ANG. Villanie, ribauldrie, filthinesse. Cic. 1. Offic. Si rerum turpitudini adhibeatur orationis obscœnicas, idem pro Flacc. Cujus de probis, adulteriis ac stupris extant Amonensium literæ: quas ego non solum propter longitudinem, sed etiam propter turpissimam obscœnitatem vel borum prætextendas puto. Suet. in Claud. c. 15. Obscœnitatis in feceribus icus.*

Obscœnissimus, superlativus Velleius Paterculus hist. 2. Obscœnissimarum rerum autor & minister.

Obscœnitās, is, Impunitas, *נבול נבול nabalāh נבול נבול nabalāh. ἀκαθάρως, ἀκαθάρως. GAL. Vilenie, impudicite. ITAL. Dishonestà, d bruttezza. GERM. Unstättigkeit / unkeuschheit / müste. HISP. Fealdad, suziedad, y torpeza. ANG. Villanie, ribauldrie, filthinesse. Cic. 1. Offic. Si rerum turpitudini adhibeatur orationis obscœnicas, idem pro Flacc. Cujus de probis, adulteriis ac stupris extant Amonensium literæ: quas ego non solum propter longitudinem, sed etiam propter turpissimam obscœnitatem vel borum prætextendas puto. Suet. in Claud. c. 15. Obscœnitatis in feceribus icus.*

Obscœvo, as, are, verbum antiquitate obsoletum, quasi scœnum, id est, malum omen afferre. Plaut. in Asin. sc. 1. a. 2. Metuo quod illic observavit meæ fallæ fallaciæ, ex Nonio.

Obscœvō, as, um, Latens, absconditus & sine lumine. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Obscur. ITAL. Oscuro, GERM. Dunkel / finster. HISP. Escurro. ANG. Obscure, dark, without light. Perott. Obscœna vult ex co dici, quod, quæ lumine carent, eam nobis objiciunt. Scal. c. 39. de caus. L. L. ducit ab Obs. & cura. Virg. 9. Aneid.*

Vidimus obscœnis primam sub mœnibus urbem.

Idem 2. Aneid.

siquos obscœna nocte per umbram

fundimus insidias.

Tibull. lib. 4.

Obscœnas accessit ad oras.

In obscœno jacent multorum egregia opera. Senec. e. 1. de cons. ad Helv. Obscœna ratio: difficilis & cujus sententia non facile potest perspicui; *ἀσπής λόγος. Vt usurpatur quandoque obscurum pro ignobili, ἀσπής, sicut clatum pro nobili; quæ metaphora inde tracta est, quod viri nobiles omnibus cōspicui sint & cogniti: cōtrā qui humili loco viri nati, tanquam in tenebris agentes, nemini innotescant. Cic. lib. 1. Offic. Qui magna sibi proponunt obscœni ortu. Ponitur aliquando pro astuto & fallaci; ut obscœnus vir, apud eundem; Offic. id est, Non candidus, nec apertus.*

Obscœnè, adverb. X. Palam. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Obscœnement, couverture. ITAL. Obscœramento, opertamento. GERM. Dunkel / nicht heiter / unuerstentlich. HISP. Escuramente. ANG. Darklie, obscurelie. Cic. 4. Acad. Alterum quidem, ut videmus palam; alterum ut suspicamus, obscœnè est. Obscœnè aliquid ferre, est dissimulante: ferre; sic ut nemo agnoscat notas animi commoti. Cic. in parad. Itaque istam paupertatem, vel potius egestatem, ac mendicitatem tuam nunquam obscœnè tulisti.*

Obscœnitas, atis, Opacitas, tenebræ. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Obscœritatē. ITAL. Scurritatē. GERM. Dunkelheit. HISP. Escuridad. ANG. Darknesse. Plin. lib. 20. cap. 1. Obscœritates, & vitia oculorum sanant. Transfertur etiam ad alias res & pro difficultate ponitur & aliquando pro ignobilitate. Cic. 4. de finib. Sed inest in rebus ipsis obscœritas. Idem lib. 2. Offic. Quorum autem prima ætas, propter humilitatem & obscœritatem in hominum ignoratione velesatur.*

Obscœro, as. Supprimo & obscurum reddo. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Obscœro. ITAL. Obscœrare. GERM.*

Verdunckeln / verfinstern. HISP. Escurer. ANG. To shadow, to make dark. Cic. 1. de nat. deor. Aeternorum ignium tenebræ finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de finib. Lumen lucinæ obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia, Neque enim est dissimulandum, quod obscurari non potest, sed præ nobis ferendum. Suet. in Tib. c. 70. Obscurare stylum. Idem, Non obscuratur ejus memoria tanta patris imagine. Velleius, & Catull. de com. Beren.

Flammeus, ut rapidi Solis nitor obscuratur.

Est item obscurare, extenuare, humilè quæ & obscurum reddere; cui opponitur celebrare. Salust. Sed profectò fortuna in omni re dominatur; ea res cunctas ex libidine magis, quàm ex verò celebrat, obscuratque.

Obscœratiō, nis, *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Obscœratiō. ITAL. Obscœramento. GERM. Verduncklung, verfinstern. HISP. Obra de escurer a otro. ANG. Amaking dark. Vt obscœratiō Solis, apud Plin. lib. 37. c. 26. Cic. 4. de finib. In quibus propter eorum exiguitatem obscœratiō sequitur.*

Obscœro, as, ex Ob. & adjectivo sacer, Per sacra rogo, obsecro, precor *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Prier avec obsecration, prier affectueusement au nom de Dieu ou des choses saintes & sacrées. ITAL. Pregare, sconjurare. GERM. Dem Gottes willen bitten. HISP. Rogar conjurando. ANG. To pray or request with obsecration or affectuousslie. Ter. Obsecro te, quam primum hoc me miserum libera metu. Obsecrare, inquit Donat. est inatos rogare. Terent. in Eunuch. Exclufit, te vocat, te deam? non si me obsecret. Obsecro te per Deos, & homines. Plaut. Mil. sc. 6. a. 2. Vbi est is obsecro te? Idem Most. sc. 1. a. 1. Eloquere obsecro te. Idem Curc. sc. 4. a. 2. Proh di obsecro vestram fidem. Idem Most. sc. 1. a. 2. Resecro quod dudum obsecraveram. Idem Aul. sc. 5. a. 4. as (sc. 7. Vide Resecro infra. Perij, obsecro te, nutritrix. Ibidem. Mihi avus hujus obsecrans concedidit auri thesaurum. Idem Aul. prolog. Tuam fidem obsecro. Idem Amphitr. Item Obsecro te (mox.) Obsecro te hospes defende. Idem Asin. sc. 4. a. 2. Obsecro quantum, & quàm validus est? Idem Amph. obsecro te hoc unum. Idem Capt. sc. 1. a. 2. Additur aliquando ablativus Precibus, Marcell. ad Cic. lib. 4. Quum mihi Cajus Marcellus frater amantissimus rei non solum consilium daret, sed precibus quoque me obsecraret. Ponitur quandoque adverbij significatione pro serio; estque veluti rogantis cum interrogationis particula. Terent. in Eunuch. Obsecro an is est, id est, dic quæso. Dic mihi obsecro, verum herclè serio. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Obsecro, parente sine meos mihi prohibeas? Idem Curc. sc. 2. a. 1. Eloquere obsecro herclè. Ibid. sc. 3. a. 1. Obsecro herculè, cur me deriduli gratia sic salutas. Idem Capt. sc. 1. a. 2. Obsecro, etiamne hoc negabis? Ibidem. An obsecro herclè habent quoque Gallinæ manus. Idem Pseud. sc. 1. a. 1. Quem in locum obsecro (migravit.) Idem Men. sc. 2. a. 5. Quid illic homines ad me curunt obsecro? Dij immortales, obsecro, quid oculis aspicio meis? Ibid. sc. 6. a. 5. Obsecro cum duobus accusativis. Cic. pro Quintio, Itaque te hoc obsecrat C. Aquili, ut quam existimationem, &c.*

Obscœratiō, verbale. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Priere affectueuse. ITAL. Prego affectuoso. GERM. Ein fleissige vnd herliche bitt. HISP. Aquella obra de rogar conjurando. ANG. Earnest prayer or request for goddes snike. Cic. pro Font. Cavete ne periculosum, superbūque sit ejus nos obsecrationem repudiare. Obscœratiō in unum diem populo indicta. Liv. 6. bell. Pun.*

Obscœrūdo, as, ex Ob. & adjectivo secundus, quod significat prospere: Obsequor, obedio, ad alterius nutum omnia facio. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Complaire & faire au gré de quelqu'un. ITAL. Secundare, compiacere. GERM. Zu vollen werden / folgen. HISP. Obeder, hazer bien aventurado. ANG. To obey, to do as one would have. Terent. in Adelphis. Sed si vultis potius, quæ vos propter adolescentiam Minus videtis, magis impensè cupitis, consulitis parum. Hæc reprehendere & corrigere me, & obsecundare in loco, &c. Vbi Donat. Nam qui reprehendit, non continuè corrigit: qui corrigit, non illic obsecundat, id est, lætissimum reddit. Cic. pro lege Manil. usus est pro obsequi. Non modò omnes, (inquit) cives assenserint, socij obtemperarint, sed etiam venti tempestatèque obsecundaverint. Invenitur & obsecundor deponens.*

Obscœrō, is. Sepibus circumdo. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Environner & clore de hayes, boucher & estouper. ITAL. Circundare di siepe. GERM. Verzeunen oder umgeben / verhängen. HISP. Cercar de seto. ANG. To incloze with an hedge. Plaut. in Cas. Vbi illum saltum video obsecptum: rogo ut alterum sinat adire. Obsecpire iter ad honores, Per translationem pro occludere & impedire. X. Munire viam. Liv. 9. ab Vrbe. Hæc plebi ad curules magistratus iter obsecpit. Cic. pro Murana, Hæc omnia tibi accusandi viam munebant, adipiscendi obsecpiebant. Obsecpta via est. Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1.*

Obscœquor, Alterius voluntati morem gero, inservio. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Complaire, obeir, obtemperer, faire au gré. ITAL. Compiacere. GERM. Folgen / gefolig sein. HISP. Obeder, complazer. ANG. To obey, to do as one would have. Plautus, Ego sanè cupio obsequi gnato. Terent. Heaut. Nos quoque senes æquum est senibus obsequi. Idem in Andr. Eorum obsequi studiis, adversus neminem. Juvenal. Satyr. 10.*

Interea tu obsequere imperio.

Plaut. Capt. sc. 2. a. 1. Alterius obsequor imperio (i. servio.) Item Obsequi pro credere. Idem Amphitr. Bacchæ bacchanti si velis adversari ex insana insaniore facies, si obsequare, una resolvas plaga. Idem Curc. sc. 2. a. 1. Naso obsecutus est odor, (i. placuit.) Id percupio, obsequi gnato meo. Vide dictionem sequentem. Obsequi animo suo, vel obsequi animo, est indulgere sibi, sive genialem vitam agere. Idem in Bacchid. Lubido est non in suo animo obsequi. Vide in dictione sequenti. Aliquando jungitur cum accusativo. Gell. lib. 2. c. 7. Sed ea tamen quæ obsequi nos oportet.

Obscœquens, Obediens, aliquando nomen, aliquando participium. *ἄφελος, ἀφελος. GAL. Obeissant. ITAL. Obediante. GERM. Folgend, gefolig. ANG. Obediant, pliant. Terent. in Hecyr. Obsequentem voluptati hominem. Plancus. Senatui, Legiones nostra libertate*

ralitate nobis obsequentes. Amantes cordi & animo obsequentes. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 5. Facit id quod pauci, ut sit magister obsequens. Idem Cure. sc. 2. a. 2. Amans animo obsequens. Idem Amph. sc. 1. a. 1. Declam. in Cic. Filia matris pellex tibi jucundior atque obsequentior, quam parenti par est.

Obsequenter, tius, tissimè, adverbia, Obdienter. Livius lib. 1. d. 5. ξειθλιως, εὐσεβικῶς. GAL. Avec obéissance. ITA. Per obediencia. GER. Gehorsamlich / willfertiglich. HISP. Con obediencia. ANG. Obdiently. Plin. in Epist. Vixit in contubernio avix delicatæ severissimè, & tamen obsequentissimè.

Obsequium, ij, Ministeria, reverentia, quum quis id sequitur & facit quod alteri placet. ξυμβουλή, συμβουλή. τὸ εὐσεβὲς ὑποδρακνεία. GAL. Plaizer ou service, obéissance. ITA. Compiacimento. GER. Ein willfahre, service obediencia. HISP. Plazer, y obediencia. ANG. Pleasure, service obediencia. Terent. in Andr. Obsequium amicos, veritas odium parit. Obsequium animo sumere, ait Plaut. in Bacch. pro indulgere sibi & animo obsequi. Cic. ad Attic. lib. 7. Itaque effecti omni obsequio, ut neutri illorum quisquam esset me charior. Idem 1. de leg. Nā qui animus cognitis perceptisque virtutibus, à corporis obsequio indulgentiaque discesserit, &c. Idem in Pison. Ego Antonium collegam patientia, atq; obsequio meo mitigavi, Senec. cap. 1. de consol. ad Mart. Molliter & per obsequium assequi dolorem. Ovid. 6. Fast.

Arserat obsequio Semele Iovis.

Obsequentia, Cæf. lib. 7. bell. Gall. Factum imprudentia Biturigum, & nimia obsequentia reliquorum.

Obsequētia, Morigeratio. ξυμβουλή, συμβουλή. GAL. Obéissance. ITA. Compiacimento, compiacenza. GER. Gehorsamme. HISP. Obediencia al plaizer de otro. ANG. Obediencia. Plaut. in Asin. sc. 1. a. 1. Omnes parentes litant liberis suis. Qui mihi auscultabunt, facient obsequelam. Idem Asin. sc. 5. a. 3. A quem te nominem, Deum? L. Fortunam & Obsequelam. Salust. Qui regi per obsequelam orationis cari erant.

Obsequiosus, qui facile obsequitur. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Servisable, prompt à faire service. ITA. Che compiacere facilmente. GER. Gefällig. HISP. Cosa obediencia. ANG. Serviceable, that obeyeth easily. Plaut. in Capt. sc. 3. a. 2. Nam si meus servus esses, nihilo secius Obsequiosus mihi scilicet fueris.

Obsequibilis, qui obsequitur. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Servisable. ITA. Dolce, facile à compiacere. GER. Underdienstlich / dienstbar. HISP. Cosa obediencia. ANG. Serviceable. Gell. lib. 2. cap. 29. Cognatos affinesque nullos ferre tam obsequibiles esse ait, &c.

Obsero, Consero. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Semer, ou planter. ITA. Seminare, piantare. GER. Besähen / obersehen. HISP. Sembrar, à plantar. ANG. To sow or plante. Colum. lib. 2. c. 9. Utatur præceptis eorum, qui ubi campum in singula jugera tritici, quique & adori modiis octo obserere præcipiunt. Idem lib. 3. Agrum antequam vineis obseras, explorato qualis saporis sit. Varro 1. de re rust. cap. 14. Primum naturale sepimentum, quod obseri solet virgultis aut spinis. Plaut. Men. sc. 7. a. 5. Sementem his in ore faciam pugnōisque obseram. Obserere mores, per translationem dixit idem Plaut. in Trinum. pro Imbuere, — hem istic (inquit) Oportet obserere mores malos, si in obserendo possint interficere. Quandoque obducere. Terent. in Heaut. Ea texebat unā pannis obstita.

Obstitus, involutus, tectus, obductus. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Complante, faisi, occupé. ITA. Involto. GER. Überzogen / bedeckt. HISP. Embuelto. ANG. Wrapped, compassed, set about. Terent. in Eunuch. pro pannofo, squalore, & sordibus cooperito. Video sentum, squalidum, agrum, Pannis annisque obstitum. Plautus etiam dixit senectute confutum. Veteres obstitum pro pleno dicebant, ex eo quod locus frugibus obstitus, aut sentibus, iis plenus est. Et Lucretius,

— lumine consertit arua,

i. opplet, complet, Virg. in Aeneid.

— ibat rex obstitum avo.

Rursus 7. Aeneid. propriè est usus. At lævem clypeum sublatis cornibus Io Auro insignibat, jam setis obstita, jam bos, &c. Horat. 1. Carm. Ode 18. Variis obstita frondibus. Aër obstitus pallore. Lucan. lib. 5. Tenebris loca obstita, ex Poëta. Cic. 1. Tusc. Nivibus obstitum iter. Curtius lib. 5. Ventum erat ad iter perpetuis obstitum nivibus, quas frigitis vis gelu astrinxerat. Obstitus, confitus locus. περιφύρα. Liv. lib. 8. bell. Pun. Fragosa loca, & obstitos virgultis tenebat colles. Rura obstita pomis. Ovid. 3. Metam. Vairo lib. 1. de re rust. cap. 14. Primum naturale sepimentum quod obseri solet virgultis, aut spinis, &c.

Obsidio, as, Ocludo, veluti sera imposita. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Fermer au verrouil, ou à la clef, boucler. ITA. Serrare. GER. Verschließen / als mit schloß vñnd riglen oder dergleychen. HISP. Cerrar con llave. ANG. To lock, to make close. Terent. in Eunuch. Tu abi atque obsera intus.

Observo, as, Oculis mentis & corporis servo, speculor, custodio, noto. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Observer, guetter, espier, prendre garde. ITA. Osservare, custodire per mente. GER. Warnemmen. HISP. Mirar, y guardar. ANG. To marke, to observe, note, and consider, to keep. Terent. in Andr. Observes filium, quid agat. Idem Ibidem — observabam mand illorum servulos Venientes, aut ab untes rogibam, Heus puer, &c. Ego illas observabo fores. Plaut. Mil. sc. 3. a. 2. Illa me rabiosa ab læva observat canis. Idem Men. sc. 2. a. 5. Ego inde observabo ubi aurum abstrudat. Idem Aul. sc. 3. a. 4. Væ illi, qui tam indiligenter observavit januam. Idem Asin. sc. 2. a. 2. Cœpi observare ecquid mihi honorem haberet. Idem Aul. prologo. Observavo quid agat, hominem. Idem Men. sc. 2. a. 3. Observa istuc ne quo hinc abeat. Idem Ibid. sc. 2. a. 5. Hoc observato modò pro observato. Idem Men. sc. 2. a. 2. Observa e virum defines: mox servare Ibid. sc. 2. a. 2. Aventinum (montem) receptum & intra pomerij fines observatum. Gell. 1. 4. lib. 13. observare, etiā est verbum augurum. Virg. 6. Aeneid. Observans, quæ signa ferant, quò tendere pergant, &c.

Vbi Servus. Observare enim, & de cælo, & de avibus, verbo augurum dicitur. Observare, inquit idem Servius in 4. Georg. est callidè advertere. Observare item est venerari & admirari homines tantum di-

gnitatis, vel virtutis cultu. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. Virg. lib. 3. Georg.

Præsera Regem non sic Egyptus, & ingens

Lydia, nec populi Parthorum, aut Medus Eydaspes

Observant.

Cic. Octavio, M. Arvilius Avianus ab ineunte adulescentia me observavit, semperque dilexit.

Observito, frequentativum. Cic. 1. de divinai. Neque solum Deorum voces observitarunt Pythagorici, sed etiam hominum, quæ vocant omina.

Observans, participium, vel nomen potius ex participio. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Qui prend garde & observe par honneur. ITA. Chi porta honore ad alcuno. GER. Ehretbiettig / der einen in ehren halt / auff ein acht tragend / ein ehr oder ein dienst zu beweysen. HISP. Mirar y guardar con honra y acatamiento. ANG. That waiteth on or marketh. Cic. Attic. lib. 4. Cognovi te mei ita cupidum, ut mehercule paucos æque amantes, atque observantes me habere existimem. Idem pro Quintio, Ita credo hominem propinquum, tui existimem vitum bonum. Idem ad Quint. frat. Ferit enim graviter homo & mei observantissimus, & suæ dignitatis retinens, se apud te neque amicitia, nec jute valuisse. Item Gell. cap. 15 lib. 10.

Observanter, περιφλαγγμένος, ex observatu.

Observatus, us, nomen, Observatio ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Observation, esgard. ITA. Avvertimento, riverenza. GER. Warnemung. HISP. Obra de guardar, y mirar, y acatar. ANG. A marking, or keeping. Vairo 2. de re rust. cap. 7. His majores qui sunt intelligi negant posse, præterquam quum dentes sunt facti brochi, & supercilia cana, & sub ea lacuna, ex observatu, dicunt eum equum habere annos sexdecim.

Observatio, nis, Animadvertio, attentio. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Observation, esgard. ITA. Avvertimento, riverenza. GER. Warnemung. HISP. Obra de guardar, y mirar, y acatar. ANG. A noting, marking, or considering. Plin. lib. 10. cap. 10. Mira observatio operis. Cic. de Clar. Orat. Verumtamen natura magis, tum casu nonnunquam, quam aut aliqua, aut observatione fiebat. Plaut. Milit. c. 6. a. 2. Certum est observantiam dare. (de custode mulieris) Apud Valer. Max. pro observantia & cultu, lib. 1. c. 1. Haud Marcello adjectio impensæ impedimento fuit; quò minus religionibus suis tenor, suaque observatio redderetur. Vide de dictionem sequentem.

Observatè, Adverb. Gell. c. 17. lib. 2. Observatè, curiosèque animadvertit M. Tullius.

Observator, is. Plinius in Panegyrico: Nemo observator, nemo castigatōr adfistit. Sen. latini sermonis observator diligentissimus.

Observantia, æ, ut inquit Cic. 2. de Invent. est per quam homines aliqua dignitate antecedentes, cultu quodam & honore dignamur, reverentia, honos. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Observance, reverence. ITA. Osservanza, riverenza. GER. Ehretbierung. HISP. Acatamiento. ANG. Reverence. Liv. lib. 1. ab Urbe, Obsequio & observantia regem cum omnibus, benignitate erga alios cum Rege ipso certasse. Cic. Sulpit. lib. 4. Servius tuus, vel potius noster, summa me observantia colit. Idem pro Quintio, Amicos observantiam, tem parifimonia retinere. Observantia, pro observatione. Suet. in Aug. cap. 76.

Observabilis, qui idoneus est ut observetur, vel veneretur. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. A quoy on peut & doit prendre garde. ITA. Osservabile, degno d'essere osservato. GER. Das man wol warnemmen kan. Item, vnde dem man ehr entbiet. HISP. Digno de tal acatamiento, y honra. ANG. Worthy to be revered or taken head to. Quint. lib. 9. c. 1. in morum certamine & adversos ictus, & rectas, & simplices manus tum videre, tum etiam cavere, & propulsare facile est: aversæ, rectæque minus sunt observabiles. Hujus contrarium est Inobservabilis, de quo suo loco.

Obses, obsidis, vide Obsido.

Obsido, is, Obsedi, obsideat, tertie conjugationis, & obsidè, es, obsedi, obsidere, secundæ conjugationis, propemodum idem significant; nisi quod in Obsido, motus quidam est, ut sit quasi Obsisio: in Obsideo verò quies, quasi Obsio ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Assieger, environner. ITA. Assediare. GER. Besiegen & belagern. HISP. poner sitio, à cerco à lugar. ANG. To be siege to compass about, to environ. Salust. in Catil. Permittit illis, homines miliares sine tumultu; prædidiis ingulcatis, sicuti præceptum erat, occultè pontem obsident; Idem in Jugurtha, Armas obsessus teneor, id est, impeditus. Significat itaque Obsido, & Circumsido, quasi Obsidio, & Circumsidio; aut ad obsidendum, sive circumsidendum eo, vel ad obsidendum me loco. Obsideo ve: d, & Circumsideo, obsessum, hoc est, vallo & fossa septum teneo. Quanquam simpliciter pro Circumsideo ponatur, ut apud Curtium, Per hos pellices introducti bantur alio aditu, quam quem armati obsidebant. Liv. lib. 10. d. 4. Obsidere aures: Obsidere angustias. Idem lib. 1. bell. Maced. Obsidere vias: ubique apud eundem, ut ibi dem, Obsidere saltum, Idem lib. 10. d. 4. Cum Marianæ partes jam triennium obsiderent. Velleius Item, obsidere januas. Liv. lib. 3. 4. Accipitur interdum obsidere pro simplici sedere. Terent. in Adelph. nunc veid domi certum obsidere est, usque donec redierit. Obsidere stuprum, est per insidias, stupri occasionem aucupari. Cic. in Catil. lacere humi non solum ad obsidendum stuprum, verum etiam ad facinus obeundum. Apud Senecam pro circumstante: Varia & incerta pericula humanam vitam obsident. Aliquando pro morari & detinere. Cic. 1. Ferr. Ve perspicuum cuivis esse possit, hominem ab isto quaesitum esse: non qui reum suum adduceret, sed qui meum tempus obsideret, hoc est, qui tempus quod mihi ad inquirendum depoposei, coarctaret, & me angusto temporis spatio concluderet.

Obsessus, a, um. Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.

Frustrum in obsesso stabat arvens solo.

Cæf. lib. 1. de bell. civ. Obsidili rebus omnibus. Ovid. 4. Fast.

Es levis obsesso stabat arvens solo.

Quintil. In metris omnes longæ brevè (que syllabæ) inter se obsessæ sunt partes. Nec fera te Tjrio tellus obsessa colono.

Obsidior, iis, insidias facio. ξυμφορητικός, εὐσεβικός. GAL. Espier, guetter.

wise. Terent. in Andr. Obstetricem accerso. Quæ opem tulerit parienti, Obstetrici dicitur, ait Donatus: unde & parturientes, Fer opem clamant. Plin. lib. 2. 8. cap. 7. Quæque alia non obstetrices modò, verùm etiam meitricas prodidere, Plaut. Capt. sc. 4. a. 3. An meæ matri fuisti obstetrici.

Obstetrico, as. Parturientem adjuvo: sive obstetricis officium ago. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Faire l'office de sage femme. ITAL. Far l'ufficio d'allevarla. GER. Einer hebammen werck oder ampt thun. HISP. Hazer officio de partera. ANGL. To do the office of a midwife. Pro eodem etiam utuntur Obstetricor verbo deponente.

Obstetricum Fest. Obstinet pro ostendit. In veteribus carminibus: Sed jam de cælo cedens aurora obstinet patrem suum.

Obstino, as, ab obito. Περίττω. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. S'obstiner s'opiniastar. ITAL. Ostinarsi, essere pertinace. GERM. Sich gånstlich widersetzen vnd sperren/beharrlich eigensinnlich sein/sich steiff setzen. HISP. Confirmarse en mal, porfiar. ANGL. To be obstinat or stubborn. Liv. lib. 2. ab Vrbe. Quoniam id certum (inquit) atque obstinatum est, neque ego obtundam. Plaut. in Aul. Credo ego jam illum inaudisse mihi thesaurum domi, id inhiat, ea affinitatem hanc obstinavit gratia.

Obstinatus, participium, aut nomen ex participio, Obfirmatus, aut perseverans ut tenere possit, inquit Festus. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Obstiné, perseverant, ayant ferme propos. ITAL. Ostinato, perseverante, di fermo proposito. GERM. Ersezt steiff vnd beharrlich auff seinem stnemmen. HISP. Confirmado en mal, porfiado. ANGL. Obstinate stubborn. Fut Obstinata voluntas, Obstinata pudicitia, apud Liv. 1. ab Vrbe. de Lucretia. Quo testore quum vicisset obstinatam pudicitiam, velut victrix libido, &c. Idem 3. ab Vrbe, Adversus quæ omnia obstinato animo Appius (tanta vis amentia verius, quam amonis mentem turbaverat) in tribunal ascendit. Senec. cap. 8. de consol. ad Marc. Pertinax & obstinata tristitia.

Obstinatus, Firmiter, pertinacia, sive perseverantia. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Obstiner, perseverant, ayant ferme propos. ITAL. Ostinato, perseverante, di fermo proposito. GERM. Ersezt steiff vnd beharrlich auff seinem stnemmen. HISP. Confirmado en mal, porfiado. ANGL. Obstinate stubborn. Fut Obstinata voluntas, Obstinata pudicitia, apud Liv. 1. ab Vrbe. de Lucretia. Quo testore quum vicisset obstinatam pudicitiam, velut victrix libido, &c. Idem 3. ab Vrbe, Adversus quæ omnia obstinato animo Appius (tanta vis amentia verius, quam amonis mentem turbaverat) in tribunal ascendit. Senec. cap. 8. de consol. ad Marc. Pertinax & obstinata tristitia.

Obstinatus, Firmiter, pertinacia, sive perseverantia. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Obstiner, perseverant, ayant ferme propos. ITAL. Ostinato, perseverante, di fermo proposito. GERM. Ersezt steiff vnd beharrlich auff seinem stnemmen. HISP. Confirmado en mal, porfiado. ANGL. Obstinate stubborn. Fut Obstinata voluntas, Obstinata pudicitia, apud Liv. 1. ab Vrbe. de Lucretia. Quo testore quum vicisset obstinatam pudicitiam, velut victrix libido, &c. Idem 3. ab Vrbe, Adversus quæ omnia obstinato animo Appius (tanta vis amentia verius, quam amonis mentem turbaverat) in tribunal ascendit. Senec. cap. 8. de consol. ad Marc. Pertinax & obstinata tristitia.

Obstipo, as, are, Claudio. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Estouper. ITAL. Occurare, turtare, stoppare. GERM. Verstopfen. HISP. Tapar. ANGL. To stoppe chinkes or clefses. Alij interpretantur condensare, obturare rimas, obnuere. Plaut. in Cistell. Obstipat aquulam. Quod Obstipare verticem dixit idem in Mercat. pro torquere, ut cogitabundi solent.

Obstipus, a, um, cui Collum riget, & in humerum caput est inclinatum. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Qui panche la teste, torcol. ITAL. Chi a torto la testa. GER. Der pen kopff auff ein seiten tregt / Der den kopff tregt als ob er im an ein rebstren gesteckt wære. HISP. Cabezen do. ANGL. Urie necked, holding doone the dead toward the shoulde. Peil.

Obstipus, a, um, cui Collum riget, & in humerum caput est inclinatum. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Qui panche la teste, torcol. ITAL. Chi a torto la testa. GER. Der pen kopff auff ein seiten tregt / Der den kopff tregt als ob er im an ein rebstren gesteckt wære. HISP. Cabezen do. ANGL. Urie necked, holding doone the dead toward the shoulde. Peil.

Col. lib. 7. c. 10. Febricitantium signa sunt, quum ostipæ sues transfera capita ferunt, & per pascua subitò, quum paulum procurrerint, consistunt. Plin. obliquum caput dicit. Index, inquit, suis invalidæ caput est obliquum in incessu Suet. in Tib. c. 68.

Obstus, as, titi, titum, Contra sto, Impedio, obsum, repugno. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Resister, empescher. ITAL. Ostare, impedire. GER. Daruor sein / Im wag stehen / entgegen stehen. HISP. Estorvar, d' contrariar. ANGL. To with stand, to stoppe or lest. Curtius, Obstant oppido gemini colles. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Obstant, obstant, &c. Quintil. Per obstantia erumpere. Vide plura in Obstito supra. Ovid. 4. Fast.

Obstus, as, titi, titum, Contra sto, Impedio, obsum, repugno. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Resister, empescher. ITAL. Ostare, impedire. GER. Daruor sein / Im wag stehen / entgegen stehen. HISP. Estorvar, d' contrariar. ANGL. To with stand, to stoppe or lest. Curtius, Obstant oppido gemini colles. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Obstant, obstant, &c. Quintil. Per obstantia erumpere. Vide plura in Obstito supra. Ovid. 4. Fast.

Obstus, as, titi, titum, Contra sto, Impedio, obsum, repugno. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Resister, empescher. ITAL. Ostare, impedire. GER. Daruor sein / Im wag stehen / entgegen stehen. HISP. Estorvar, d' contrariar. ANGL. To with stand, to stoppe or lest. Curtius, Obstant oppido gemini colles. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Obstant, obstant, &c. Quintil. Per obstantia erumpere. Vide plura in Obstito supra. Ovid. 4. Fast.

Obstus, as, titi, titum, Contra sto, Impedio, obsum, repugno. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Resister, empescher. ITAL. Ostare, impedire. GER. Daruor sein / Im wag stehen / entgegen stehen. HISP. Estorvar, d' contrariar. ANGL. To with stand, to stoppe or lest. Curtius, Obstant oppido gemini colles. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Obstant, obstant, &c. Quintil. Per obstantia erumpere. Vide plura in Obstito supra. Ovid. 4. Fast.

Obstus, as, titi, titum, Contra sto, Impedio, obsum, repugno. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Resister, empescher. ITAL. Ostare, impedire. GER. Daruor sein / Im wag stehen / entgegen stehen. HISP. Estorvar, d' contrariar. ANGL. To with stand, to stoppe or lest. Curtius, Obstant oppido gemini colles. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Obstant, obstant, &c. Quintil. Per obstantia erumpere. Vide plura in Obstito supra. Ovid. 4. Fast.

Obstus, as, titi, titum, Contra sto, Impedio, obsum, repugno. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Resister, empescher. ITAL. Ostare, impedire. GER. Daruor sein / Im wag stehen / entgegen stehen. HISP. Estorvar, d' contrariar. ANGL. To with stand, to stoppe or lest. Curtius, Obstant oppido gemini colles. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Obstant, obstant, &c. Quintil. Per obstantia erumpere. Vide plura in Obstito supra. Ovid. 4. Fast.

estruendo contra a algo. GAL. To rohisper d' muster against. Livius 1. ab Vrbe. P. imò uterque vociferari, & ceitatim alter alteri obstrepere. Laudi alicujus obstrepere Senec. Hercul. Fur. Literis obstrepere alicui. Cic. Famil. lib. 5. Quæ res facit ut tibi literis obstrepere non auderem. Quomodo obstrepi Idem pro Ma. cell. Sed tamen ejusmodi res, necio quomodo etiam dum audiuntur, aut dum leguntur, obstrepi clarior militum videntur, & tubarum sono. Sic obstrepuat huic definitioni, Geil. cap. 2. lib. 6.

Obstrepi. Claudionus lib. 2. de raptu: Ne turbida iacris Obstrepiant lamenta choris.

Obstrepi, impersonale. Livius 3. ab Vrbe. Eos concio audit, Decemviro obstrepiunt.

Obstringillo, sive Obstringillo, as Obsto, detraho alicui, repugno. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Mesfaire, oster la bonne renommée, contredire. ITAL. Ostare, repugnare, d' dir mal di alcuno. GERM. Widersetzen / widersechten / darwider sein. HISP. Estorvar, contradexir, d' resutar. ANGL. To with stand, to sclander and backbite. Varro lib. 4. de vita populi Rom. Curio quum id fecisset, dicebat amicis, ut illi renunciaretur, se obstringillarum, ne triumphus deceineretur: aut ne iterum fieret Consul. Ex Nonio, qui offert tria loca Varronis & unum Ennij.

Obstringillator, reprehensor. Sumptum a stringilibus, quibus cum vehementius distringimur, lædimur. Varro, Emulum illius artis, atque obstringillatorem.

Obstringillus, Isid. lib. 20. c. ult. quod est de calcementis. Obstringilli sunt calcei, qui per plantas consuti sunt, & ex superiori parte corrigia trahitur, ut constingantur, unde & nominantur.

Obstringo, is Devincio, obliquo, circumstringo, constingo, adstringo. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Lier & estreindre, serrer. ITAL. Stringere, obligare. GERM. Verstricken / zusammen stricken. HISP. Atar, d' obligar. ANGL. To bing fast, to richarde. Plaut. in Aul. sc. 1. a. 1. Laqueo collum, quando obstringere. Idem in Amphitruo. Amphitruonem collo hinc obstricto traham. Colum. lib. 5. Alij viminibus obstringunt. Plaut. Curc. sc. ult. a. 5. Obstringe & abduce in malam crucem. bis. Idem Aul. sc. 1. a. 2. follem obstringis ob gulam. Quod Obstringere sibi aliquem munere, beneficio, &c. Cic. Servio lib. 13. Teque ita existimare volo, quibuscumque officiis in Epitoticis reliquisque rebus Atticum obstringeris, idem me tibi obligatum fore. Legibus obstringi. Idem 2. de invent. Religione obstringere. Idem 2. Philipp. Obstringere se patricio, perjurio, scelere & hujusmodi, est committere patricium, scelus, pejerare. Idem 3. Offic. Num igitur obstringere se scelere, si quis tyrannum occidit quamvis familiarem? Obstringere se hæreditati, est eam occupare & sibi vindicare. Paulus in l. sum an ff. de acquirenda, vel omitt. hæred. Nam ut quis pro hærede gerendo obstringat se hæreditati, scire debet, qua ex causa hæreditas ad eum pertineat.

Obstrictus, a, um, particip. Obligatus. X. Liber & solutus. Collo obstricto, vide Collum.

Obstrictus, us. Angustia. Senec. lib. 5. natur. quast. Per hæc loca quum se exitum quaerens tempus terat, accendat flammam ipso obstrictu necesse est.

Obstrudo, is, si, sum, ex Ob, & trudo, interposita l. Occludo, seu occulto, abscondo, abdo, ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Serrer, couvrir. ITAL. Serrare, coprire. GERM. verstopfen / verbergen. HISP. Cerrar, cubrir. ANGL. To hide, to drive a thing deep and hide in the ground. Plaut. Stich. Quin tu stas obstruere aliquid strenue. Idem in Curc. Obsecro parentine meos mihi prohibeas? Quid? Sub gemma obstruos (aliàs obtruos) habeo tuam matrem, & patrem? Plin. in Paneg. Bonos autem osio, aut situ obstruos, & quasi sepultos. Terra obstrusa. Ovid. Epist. 7. Recessu obstrusi. Claud. 7. Paneg. Invenitur & Obtrudo, quod est in vito, & renuenti aliquid offero, vel do, in l. de quo infra suo loco Plaut. in Curc. Aliquid prius obt udamus, pernam, summen, glandium. Terent. in Hecyr. Nunquam ausus sum reculare eam, quam mihi obtrudit pater, id est, in vito despondet.

Obstruo, is, Obstrudo, occludo, & quasi strue quadam obstito ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Estouper, boucher. ITAL. Chindere, otturare. GER. Vermachen / verstoppen / verbauren. HISP. Encerrar, aturar. ANGL. To stoppe, to shut up. Cic. de senect. Qui iter Pænis, vel corporibus suis obstruere voluerunt. Obstruere luminibus, est altiore extructo ædificio, officere adversus e regione adibus, quominus lumen recipiant. Cic. pro domo sua. Habitare laxè, & magnificè voluit, duasque magnas, & nobiles domos conjungere: ac severè contendit, ut Qu. Vestius sibi domum venderet, Quum ille negaret, primò se luminibus ejus obstruere minabatur, &c. Per metaphoram quis dicitur alterius luminibus obstruere, qui nominis eius claritatem obscurat. Idem in Bruto, Catonis luminibus obstruxit hæc posteriorum quasi exaggerata altius oratio. Obstruere undas molibus, Lucanus lib. 2. Obstruere aures alicui, est obstinatum & inexorabilem reddere. Virg. 4. Æneid.

Fausta obstant, placidâsque viri Deus obstruit aures.

Obstruere. Lucan. lib. 5.

Cætera suppressit, faucibusque obstruxit Apollo.

Obstruere, verbale, Occultatio. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. Bouchement, estouperment. ITAL. Occurramento, lo stoppare. GERM. Verbauren, verstoppen. HISP. Encerramiento. ANGL. A stopping, or shutting up. Cic. pro Sest. Sed hæc obstruere, nec diuturna est, nec obducta ita, ut curiosis oculis perspicere non possit.

Obstupescere, es, & Obstupesco, is, Stupeo, attonitâs fio, stupore percellor. ἰβητὶς ἰβητὶς. GAL. S'estonner, s'epouvaner. ITAL. Stupire, GERM. Verstaunen. HISP. Pasmar, espantarse. ANGL. To be amazed. Aliquando insensibilis fio. Terent. in Adelph. Membra metu debilia sunt, animus timore obtupuit. Idem in Andr. Id mihi visus est dicere, Abi curo, & suspensete, Obstupui Virg. 5. Æneid Obstupuit visu Æneas. Cic. ad Att. lib. 5. Ob hæc beneficia, quibus illi obstupescunt, nullos honores mihi, nisi verborum decerni sino: statuas æneas, & prohibeo. Idem pro Marc. Obstupescunt posteri cæis imperia, provincias, Rhenum, Oceanum,

Oceanum, Nilum, pugnas innumerabiles incredibiles victorias, monumenta, munera, triumphos audientes, & legentes tuos.

Obstupescio, Animo consterno, & stupidos sensus reddo. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Estonner, espouvanter. ITA. Stupescere. GERM. Erstauent machen/versträcken. HISP. Espantar à otro. ANG. To make amazed. Terent. in Phorm. Postquam ad iudices ventum est, non potuit cogitata loqui, & ita eum tum tumidum obstupescit pudor. Liv. 2. ab Urb. Adeoque constantia sua & tribunos obstupescit, & plebem.

Obstupidus, adiectivum. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Estonné, espèrdu, espouvané. ITA. Stupido. GER. Erstauet HISP. Pasmada, d'espantado. ANG. A mazed, ostoned. Gell. lib. 5. c. 1. Consuluisse universos, quasi attonitos, & obstupidos, hoc est, propemodum stupidos factos prae admiratione Pacu. apud Non. in Civitas obstupida suspensio animo Civitas.

Obsum, obsum, obsum, Noceo, quasi ob id est, contra sum. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Nuire, empêcher. ITA. Nuocere. GERM. Schaden/oder schädlich sein. HISP. Empedecer, d'pañar. ANG. To annoy, to hinder. X. Profuna, quasi autem sum. Plaut. in Amph. Factum id Amphitryoni obsum. Cic. 1. de Orat. Fuit enim iustitiae quidam in Crasso pudor: qui tamen non modo non obesset ejus orationi, sed etiam probitatis commendatione prodesset. Ovid. 11. Metam.

an obest quoque gloria multis?

Obsum huic certè. Idem Eleg. 4. lib. 3. Trist. Non profit potius, si quis obesse potest Idem Ibid. Eleg. 4. lib. 4.

Nobis prius obsum error.

Plaut. Curc. sc. 3. a. 5. Tibi obsum.

Obsusio, is, ium, utum. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Couvre à l'entour. ITA. Cucire d'intorno. GER. Umbrähen / vol biegen. HISP. Coser en deredor. ANG. To suove or stretch round about. Circumfuerit. Ovid. 2. Fast.

Quodque pice adstrinxit, quod acu trajecit athena, Obsusum mentha torret in igne caput.

Obsuta lectica. Suet. in Tib. cap. 64.

Obsurdus, is, Surdus fio, sensum audiendi amitto. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Estros, devenir, ou faire le sourd. ITA. Assordirsi, devenir sordo. GER. Erdummen / dumm oder gehörlos werden. HISP. Enfordecerse. ANG. To be or to waxe deaf. Cic. in som. Scip. Hoc sonitu completa aures obsurduerunt. Idem de Amic. Sed quum tot signis eadem natura decla. et quid velit, obsurdescimus tamen nescio quomodo, nec ea qua ab ea monemur audimus. Gellius c. 1. lib. 12.

Obsurdus, meta. hor. Si in capessendis naturae sensibus tam obsurdus. Obsus, in vetusto Lexico, τὸ ἀσπίδιον ἢ χυσιόν, ὅτι αὐτὸ παρατρέβεται. i. lapis Lydius, ἄσπετος schomém κελήτω. unde deductum obsus, ubi ὁ βάσιμος.

Obtego, is, er, Operio, & tego. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Couvrir diligemment. ITA. Coprire diligentemente. GER. Ubedecken/zu decken. HISP. Cubrir diligentemente. ANG. To cover. Columell. lib. 3. c. 13. Et quod est durum summis glebis obtegatur. Cic. in Varin. Habet hoc praemium tua indignitas, ut adolescentiae turpitudine obscuritate & fordibus tuis obtegatur. Tacit. lib. 4. Animus audax, sui obtegens, in alios criminator, Virg. 2. Aeneid.

quoniam secreta parentis

Anchisa domus, arboribusque obtegeta recessit.

Plaut. Most. sc. 2. a. 1. Ignavia me detexit, post illa obtegere negligens fui. Obtegere se corpore alicujus, est se tueri alicujus objectu, atque oppositu. Cic. pro Sext. Sequae servorum, & libertorum corporibus obtegit.

Obtempero, as, Morem gerio, parco. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Obeyr, obtemperer. ITA. Compiacere, ubedire. GER. Gehorschen/oder gehorsam sein. HISP. Obedecer, y consentir. ANG. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiam adstas, nec quod dico obtemperas? Cic. mihi semper obtemperavit, tanquam filius patri. Plaut. Amph. Non ego illi obtempero quod loquitur. Ovid. Eleg. 6. lib. 3. Trist.

Quaque suis jussis obtemperat Inda magistri Bellua.

Interdum pro consulo, provideo. Terent. Ex qua re minus aut famae foret, aut rei obtemperans. Figurata tamen, & frequentius accipitur pro morem gerio.

Obtemperatio. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Obéissance. ITA. Vobediencia. GERM. Gehorsamkeit. HISP. Obediencia. ANG. Obedience. Cic. de Leg. Iustitia est obtemperatio scriptis legibus, &c.

Obtendo, is, Ante aliquid, & contra tendo, oppono. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Tendre au devant, couvrir, opposer. ITA. Distendere, opporre. GERM. Fürspannen. HISP. Tender, d'contraponer. ANG. To cover over, to hange before. Cic. Quint. Fratr. Vniuscujusque natura regitur, & quasi quibusdam velis obtenditur. Suet. in Neron. c. 48. Obtento ante faciem sudario. Plin. lib. 5. c. 2. Huic par, interjacente valle mons adversus Antilibanus obtenditur, hoc est, oppositus est. Aliquando obtendo idem est, quod excusationem aliquam praetexo. Plin. Epist. 159. Nec puduit rationem turpitudini obtendere, egregiam quidem pulchramque rationem.

Obtendiculum, quo aliquid tegitur. ἄσπετος schomém κελήτω.

Obtentus, pro Velo, operimento & praetextu. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Couverture, pretexte. ITA. Coprimento, pretesto. GER. Fürwending HISP. Cubierta, pretexto. ANG. A pretence or coulour, d' drawing of a curtaine before. Gell. lib. 10. c. 22. Qui obtentu philosophiae nominis inutile otium, & linguae, vitaeque tenebras sequuntur. Pōnitur aliquando pro extensione. Virg. lib. 11. Aeneid.

Extriusque toros obtentu frondis inumbrant.

Obtentus, est participium. ἄσπετος schomém κελήτω. Virg. 1. Georg. Et obtenta ueniantur nocte tenebra. id est, obducta, ait Servius.

Obtentus, occupatus, acquisitus. ab obrineo.

Obtentus, us, actio obtententis: & id quod obtenditur, praetextus.

Obtento, as, vide Obrineo.

Obterro, is, Contero, contundo, suffoco. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Esoucher, briser, fouler, broyer, menuiser. ITA. Fracassare. GERM. Zerdrücken / item, zerreiben. HISP. Hollar, d'quebrar. ANG. To wear in

rubbing, to bruse. Livius. Ab elephantis obriti sunt, id est, pedibus elephantorum contusi. Catull. ad Ortalum.

Troia Rhoeo quam subter litore tellus

Ereptum nostris obrerit ex oculus.

Plaut. Curc. sc. 4. c. 4. Meae pugnae praeterea obritae jacent. Aliquando significat circū, seu ab omni parte tero, tundo in mortario. Colum. lib. 6. c. 4. Nonnulli pellem serpentis obritam cum vino miscent.

Obritus, us. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Brisement, soulement. ITA. Rompimento, tritamento. GERM. Zetträtung / zerst ampfung. HISP. Hollamiento, quebradura. ANG. A wearing in rubbing, a bruising. Plin. lib. 18. c. 28. Ne herbae vellantur, obrituque hebetentur.

Obritor aius, Precor, oro vehementius, imploro. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Prier, ou demander aide avec adjuration, prier de grande affection. ITA. Pregare con scongiuri. GER. Heftig bitten vñnd gar nach beschwoeren. HISP. Rogar conjurando. ANG. To obtest: to besek for goddes sake. Hoc verbo utimur in summis negotiis, & ferè semper cū adjuratione. Ter. in Andr. Quod ego per hanc te dextram oro & genium tuum, per tuam fidem pèique hujus solitudinem Te obtestor. Plaut. Aul. sc. 6. a. 4. Oro, obsecro, obtestor vos homines demoustratis. Idem Asin. sc. 1. a. 1. Te obtestor per senectutem tuam. Idem Capt. sc. 2. a. 2. Te obtestor Hegio, ne tuum

animum avariorem faxint divitiarum mearum. Aliquando etiam sine adjuratione. Salust. in Catilinam, Te atque senatum obtestamur, ut miseris civibus legis praesidium, quod iniquitas praetoris eripuit, restituatis, Cic. pro Flacc. Quum ego te Flacce caelum, noctemque contestans, fens stentem obtestabar, quum tuae fidei optima & spectatissima salutem ubi bis & civium commendabam. Caes. lib. 7. bell. Gall. Matres familiae passis manibus obtestabantur Romanos, ut sibi parcerent.

Obratio, verbalis. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Requête avec adjuration. ITA. Esso pregare sconjurando. GER. Ein trugenslich etustliche bitt. HISP. Obra de rogar conjurando. ANG. An humble desiring, a taking of god to witness. Cic. ad Mummium 13. Phaedri obestationem, sedem, domicilium, vestigia summorum hominum sibi tuenda esse dicit.

Obratio, is, circumtexo. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Titre à l'entour. ITA. Tesfere d'intorno. GERM. Umbräben / zu rings umb dedecken. HISP. Texer en deredor. ANG. To wear round about. Plin. lib. 11. c. 19. Filius etiam aeneus quacunque inceserit, alarum maxime lanugines obrat. Virg. 11. Aeneid.

fundunt simul undique tela

Crebra nivis ritu, calumque obratitur umbra.

Obratio, es, er, Taceo: & est proprie de iis quae nos pudet dicere. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Se taire. ITA. Tacere. GERM. Schweigen. HISP. Callar. ANG. To keep silence. Terent. in Eunuch. Virgo conscissa veste lacrymans obrat. Martial. lib. 10.

Et queritur nugas obratuisse meas

Ovid. 14. Metam.

Nec prius obratuit, quam guttura condidit arbos.

Obratio, a. Quint. lib. 9. c. 2. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Quand on se tait. ITA. Quando si tace. GERM. Stillschweigung / geschweigung. HISP. Quando se calla. ANG. An holding of peace or silence. Quam idem Cicero Recitentiam: Celsus, Obratentiam, nonnulli interruptionem appellant & ipsa ostendit affectus. Quintil. 1. 5. c. 2.

Obratio, es, Adipiscor, vinco, quasi contra teneo. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Obtenir. ITA. Ottenere. GERM. Erlangen / gewinnen / behaupten / erhalten. HISP. Alcanzar. ANG. To obtaine, to get. Cic. ad Attic. lib. 7. Malas causas semper obratuit, in optima incidit. Obratere interdum pro servare, & fortiter tenere. Interdum significat certum locum & gradum tenere, sive habere. Col. lib. 2. Tertium locum obratere pecudum sterco. Aliquando retinere & conservare. Cic. ad Treb. Tu si istic commendatione mea dignitatem tuam obraterebis, perferas nostri desiderium. Senec. c. 16. de cons. ad Helv. Ad obratendum dolorem, (i. retinendum) defendere nomen muliebri. Plaut. Men. sc. 1. a. 5. Vsq̄ dum regnum obraterebit Iuppiter. Obratere, vel vitare auspicia. Gell. c. 14. lib. 13. Ibid. retinere. Hæc res non potest Ellebori jugero obratere. Plaut. Men. sc. 5. a. 5. Quisque ut steterat jacet, obratereque ordinem. Idem Amph. Si istam firmitudinem animi obratere, salvi sumus. Idem Asin. sc. 2. a. 2. Obratere Brundisium (la Garder) Caes. 1. de bell. civ. Collaudavit milites quod duabus tantis icti cladibus provinciam obraterebunt. Liv. lib. 6. bell. Pun. Idem ibid. Oratione pro Scipione. Amissa tanta clade possessionem pop. Rom. & mihi successori integram obraterebunt. Obratere, pro obratere causam, vel litem, id est, vincere d. lib. 5. tit. 3. l. 47. Lucius Titius cum in falsi testamenti propinqui accusatione non obraterebunt. Obratere & Repelli sunt contraria. Cic. ad Lentulum lib. 1. Epist. Neque si quid non obraterebunt, repulsi esse videamur. Vsurpatur aliquando pro occupare. Plinius lib. 12. cap. 1. Arbor agros longis obraterebunt, vel regimen quod vocant, ad tempus, ut Proconsul, aut Praetor, vel ut Quæstor Cic. 5. Ferr. &c.

Obratio, as, frequentat. ab obrineo, es. ἄσπετος schomém κελήτω. Cic. ad Attic. lib. 9. Et tamen me spes quaedam obraterebat, fore ut aliquid conveniret potius, quam aut hic tantum sceleris, aut ille tantum flagitij admitteret.

Obratio, Obvenit, evenit. ἄσπετος schomém κελήτω. GAL. Il avient, il est venu. ITA. Toccare, accadere. GERM. Widerefaren / begegnen. HISP. Acontecer, d'venir à suerte. ANG. It hap peneth or chaunceth. Terent. in Andr. Nescis quid mihi obratere. Idem in Heaut. Istuc tibi ex sententia obratere. Cic. 1. Offic. Ex quo quia suum cuiusque sit eorum quae natura fuerant communia, quod cuique obratere, id quisque teneat. Non nisi in tertis personis legitur. Plautus Mil. sc. 4. a. 2. Experior mihi ob oculos caliginem obratere. Ibid. sc. 3. a. 2. Plus mali illicod assit, si boni obratere quid. Idem. Amph. facile ex optatu obratere. Idem Asin. sc. 3. a. 3. Cui tanta mala, moesti udoq̄ obratere. Idem Aul. sc. 6. a. 5. Hic dies mihi pervorsus, & adversus obratere. Idem Men. sc. 5. a. 5. Obratere alicui provincia dicitur, quae sorte obvenit. Cic. 3. Ferr. Quæstor ex Senatusconsulto provinciam obratere

es, obtrigit tibi consularis.
 Obtusio, rinitio, Apul. Ecquid illi aures obtinirent.
 Obtusio, is, ab obtorpeo, Torpidus fio, & stupore quodam afficior, obtusio, sensum amittio. *καταλακτισμοσ*. GAL. *Estre engourdi, s'engourdir*. ITAL. *Ampigris*. GERM. *Blug, werden/erstauet vnd erzittert vort den*. HISP. *Entorpecerse*. ANGL. *To fainte for feare, to be very slow or dull*. Curtius lib. 10. Quis cederet scævam paulò ante concionem obtorpuisse subito metu? Cic. *pro domo sua*, Miror ei & linguam non obtuuisse, & manum obtorpuisse. Idem 3. *Tusc.* Sed iam subiectus miseris obtorpu. Ex Euripide versam.
 Obtusio, es, vehementer torquco. *ἰσχυρὴν ἡκκὴν ὄπυ* hikkesh. *ἄσπερον*. GAL. *Tordre fort*. ITAL. *Torcere forte*. GERM. *Umbdrätzen*. HISP. *Torcer en contrario*, d fueremente. ANGL. *To wringe or wrest about*. Plin. *de vir. illust.* Consuli legibus ageretur est collum in comitio obtorsit, multus sanguis efflueret et natibus.
 Obtusio, a, um, participium, *ἰσχυρὸν μεβικκάλ*. *δασπαμδρῖον*. GAL. *Tordo, tourné*. ITAL. *Torto*. GERM. *Umbgeträtzt/gerunden*. HISP. *Torcido*. ANGL. *Wringed or wresten about*. Cic. *6. Verr.* Quem obtorto collo in carcerem abripi iussit. Vide Plutarch. in *Publicola*.
 Obtrectatio, as, ex Ob, & tracto: a in e mutata. Tracto verò frequentativum est verbi Traho. *ἠρηρὴν chereph ἡρηρὴν ragal*. *ἄσπερον*, *ἀντι-σπῶν*. GAL. *Mesdire, detraiter, blasmer*. ITAL. *Dicere male*. GERM. *Obels reden/hindere den/schmächtlich zureden*. HISP. *Maldezir*. ANGL. *To slander, to backbite, to report ill*. Est autem Obtrectare, autore Festo, contra alienam sententiam tractare, seu maledicere: quum scilicet alicuius dicta, aut facta depravantur. Obtrectat (inquit Erasimus) qui maledicit de alio: detrahit qui minuit laudem alicuius. Cicero *Dolabella*, Non tam id laboro, ut si qui mihi obtrectent a te referentur, quam intelligi cupio me a te amari. Obtrectare gloriae. Liv. lib. 6. *deca. 4.* Obtrectare commodis. Suet. in *Calig. c. 36.* Obtrectare laudes. Liv. lib. 6. Item Obtrectare (simpliciter.) Suet. in *Tib. c. 10.* Reprehendere & Obtrectare. Gell. *c. 15. lib. 4.* Phædrus, hunc libellum si volet obtrectare malignitas. Accipitur aliquando pro culpares, sive damnare Plin. lib. 9. *c. 35.* Superbo simul ac proce obrectans, ut regina meretrix lautitiam eius omnem apparatusque obtrectans.
 Obtrectatio, Vituperatio. *ἠρηρὴν chereph ἡρηρὴν gedhupháb*. *ἄσπερον*. GAL. *Detraction, malediction*. ITAL. *Detraction, maledicentia*. GERM. *Ein böser sych das etner mit schmerzen sichte das ein anderer bey im auffspompt*. Item, Einböse nachred / obelstredung. HISP. *Detraction*. ANGL. *A sclaudering, a backbiting*. Obtrectatio est, quam intelligi zelotypiam volo, & gritudo, ex eo quod alter quoque potitur eo quod ipse concupierit. Cic. *4. Tusc.* Ponitur aliquando pro detractioe. *Cæsar. 2. bell. civ.* A quibus & inductum & depravatum Pompeium queritur invidia atque obtrectatione laudis sua, &c.
 Obtrectator, is, Maledicus. *ἠρηρὸν mechareph ἡρηρὸν meghadbéph*. *ἄσπερον*, *διάβολος*. GAL. *Detraitor, medisant, mesfiseur*. ITAL. *Detraitor, maledicente*. GERM. *Ein nachredet/verleumbder/ein vndertrucker des andern lobes*. HISP. *Maldezidor, que maldize de otro*. ANGL. *A sclauder or backbiter*. Cic. *de clar. Orat.* Dolebamque, quod non ut plerique putabant, adversarium, aut obtrectatorem laudum mearum, sed socium potius, & consortem gloriosi laboris laudam.
 Obtrectatus, huius, tus, idem quod obtrectatio Gell. *l. 20. c. ult.* Equum esse puto, ut sine vano obtrectatu considerent.
 Obtrecto, is, si, sum, Advectus alium confiderent, obicicio. *ἡρηρὸν hiddiach yprh nakáh*. *ἄσπερον*. GAL. *Pousser vers, ou contre*. ITAL. *Spingere incontro*. GERM. *Entgegen trucken/ zutrucken*. Item, auffstossen. HISP. *Empuxar*. ANGL. *Entgegen trucken*. *To put, to roich force, to oster or give to one against his will*. Hinc obtrudere fores dicitur, qui in aedes ingrediens, foris astantem excludit Plaut. in *Men.* Iamne abint? abiit: obtrudit fores. Obtrudere, quasi invito, & reuerti offerre & dare. Terent. in *Andr.* — ea quoniam nemini obrudi potest. Itur ad me. Vbi Donatus, Bene obrudi, quasi introtrudi. de hoc vide etiam supra verbo *Obstrudo*. Et apud Plaut. *Pseud. sc. 1. a. 4. & Cure. sc. 3. a. 2.*
 Obtusus, a, um, participium. Abditus, reconditus. *ἡρηρὸν takuáb*. *ἄσπερον*. GAL. *Poussé contre*. ITAL. *Spinto incontro*. GERM. *Auffgetruckt oder auffgestossen*. HISP. *Empuxado en contrario*. ANGL. *Thrust, or put to by force*. Cic. *de clar. Orat.* Quod magis expurgandus est sermo & adhibenda quædam obtrusa ratio quæ mutari non potest.
 Obtusio, Occido: vulneribus conficio, quasi corpus membrum mutilatis tuncam reddo. *ἡρηρὸν nakáh*. *ἄσπερον*. GAL. *Decapiter, oster la teste, escouper*. ITAL. *Tagliar in pezzi*. GERM. *Zethaupten/ enthaupten*. HISP. *Descabeçar, d cortar miembro*. ANGL. *To kill, to behead, to cutt away the toppe*. Cic. *2. de nat. deor.* Puerum interea obruncat, membra articulatim dividit. Virg. *3. Aneid.*
 Excipit incautum, patriasque obruncat ad aras.
 Livius lib. 1. *ab Vrbe*, Ita regem obruncant. Capió fustem, obruncos gallum. Plaut. *Aul. sc. 4. a. 3.* Iplius Amphitruo regem sua obruncavit manu. Idem *Amph.* Eum ego obruncabo (macharia.) Idem *Mil. sc. 5. a. 2.*
 Obruncatio, *ἡρηρὸν nakáh*. *ἄσπερον*. GAL. *Couperment par le haut, escouperment*. ITAL. *Troncamento*. GERM. *Ein abschneidung/ oder beschneidung*. HISP. *Cortadura de miembros, descabedadura*. ANGL. *A beheading or cutting away of the toppe*. Col. lib. 4. *c. 29.* Quod tum & obruncatione vitis, & cum eiusdem refectionis fistula præcipit fieri.
 Obtusio, eris, obtutus sum, obtueri. Diligenter conspicio. *ἡρηρὸν hikkish ἡρηρὸν raáb*. *ἄσπερον*, *ἰσχυρὸν*. GAL. *Regarder fermement*. ITAL. *Guardare*. GERM. *Zerschauen/ steysig etwas schauen*. HISP. *Mirar*. ANGL. *To look or behold stedfastly*. Plaut. in *Bacchid.* Num qui nulli exciderunt here tibi, quod sic terram obtueris? Idem in *Mofell.* At tu istac nos obtuere, quoniam obtueris? Idem in *Amph.* *sc. 1. a. 1.* Quid est? Quid me nunc obtuere furcifer? Idem in *Amph.*
 Obtusio, eris, obtutus, vel obtutus, obtui: obruor. Vide infra in dictione, *Tuor, eru.*
 Obtutus, us, quasi obtutus, id est, aspectus. *ἡρηρὸν rekáb*. *ἄσπερον*. GAL. *Regard ferme*. ITAL. *Lo sguardo*. GERM. *Anschavung/ ansähung*.

HISP. *Mirada*. ANGL. *Stedfast looking or beholding*. Ab obtueri: *ἀντι-σπῶν*, *ἀντιφθαμῖν*. Virg. *1. Aneid.*
 Dum stupet obtutusque haret defixus in uno.
 Cic. *3. de Orat.* Qui vultum eius, quum ei dicendum esset, obtutumque oculorum in cogitando probe nosset. Ovid. *Eleg. 1. lib. 4. Trist.*
 Semper in obtutu mentem vetat esse malorum. (Musa.)
 Obtundio, is, di, tulum, sine n, sicut sit in aliis a Tundo compositis, quamvis Tulum, a Tundo, n retineat. *ἡρηρὸν kekhab*. *ἄσπερον*. GAL. *Reboucher ou resouier le trenchant, ou la pointe, faire mouce, estourdir*. ITAL. *Spuntare, romper la testa, stordire, e battersi il taglio*. GERM. *Zeth blawen/woll stumpf machen*. HISP. *Embatar lo agudo heriendo*. ANGL. *To mak the edge of a thing blunt, o mak dull*. Est autem propriè Obtundio, totum, seu circum percuto, & hebetio. Plaut. *Men. sc. 2. a. 5.* Fugè domo, quantum pugnis, ne hic te obtundat (pugnis.) Idem *Amph.* Nam sum obtusus pugnis pessimè, id est, percussus, vel perforatus. *Col. lib. 4. c. 24.* Obusa, hebetio, & mollis falx puratorum voratur, eoque minus operis efficit, & plus laboris affert vinitori. Obtrufur quoque ad ingenium: ad oculos & ad vocem: ut Obtusum ingenium, & obtusa acies, id est, hebes, & sine acumine. *ἄσπερον*. Obtrundere & Acuerie sunt contraria. Cic. *1. Tusc.* Multa enim è corporibus existunt, quæ acuant mentem, multa quæ obtundant. Aliquando significat sepius repetendo eadem, alicui molestiam & fastidium afferre. *ἄσπερον*. Tractum a fabris qui reperunt ictus tundendo aliquid malleo. Terent. in *Andr.* Obundis tametsi intelligo. Idem in *Adelph.* Ne me de hac re obtundas sepius. Cic. *antequam iret in exilium*. Quid nunc ego de propriis meis meritis prædicem? Si meminis obtundam, id est, fastidio vos afficiam.
 Obtusus, participium *ἡρηρὸν kekhab*. *ἄσπερον*. GAL. *Rebatus, rebatuchis emoucé*. ITAL. *Ribattuto, mozzato*. GERM. *Zethleuret*. HISP. *Embotado*. ANGL. *Made blunt or dull*. ut, Obtusus pugnis pessimè. Plaut. in *Amph.*
 Obtusus, nomen, pro hebetio. *ἡρηρὸν kekhab*. GERM. *Toll/ eines groben verstandis*. ANGL. *Dull, blunt*. Cic. in *Catone*, Nonne vobis videtur istud is, qui plus blunus, & longius videre, & ad melioris sci: ille autem cuius obtusior sit acies, non videre? Aures auditorum obtusa. Autor ad Heren. Quint. *Clara vel obtusa vox*.
 Obtusio, adverb. Indoctè, stupidè. *ἡρηρὸν kekhab*. GAL. *Lourdement, grossierement sans esprit*. ITAL. *Grossamente, alia grossa, senza giudicio*. GERM. *Droblich/ toll*. HISP. *Sin juicio, gruessamento*. ANGL. *Dullie, blunlie, wi boot spiritè*. Cicero *1. de natura deorum*. Quo quid dici potest obtusius? Obtusus legitur apud Plinium *Epist. 123.* sed minus frequenter & parum usitate.
 Obturbo, as, Sermonem, vel negotia alicuius interpello. *ἡρηρὸν kekhab*. *ἄσπερον*. GAL. *Troubler totalement*. ITAL. *Rompere il parlare, interrompere*. GERM. *Ein in seinen worten odec werten/verstören/ betruben/ verwirren*. HISP. *Turbar, estorvar ei que habla*. ANGL. *To vex or trouble much*. Terent. in *Andr.* Iamne vici obturbat? Turbo. Cic. *ad Attic. l. 2.* Me literæ & scriptio non leniunt, sed obturbant Suet. in *Aug. c. 86.* Obturbare lectorem. Obtrubatur, Imperonale. Plin. *Epist. 190.* Incipit respondere Veiento, nemo patitur implorare auxilium Tribunorum.
 Obturbator, is, qui obturbat.
 Obturo, as, Occludo. *ἡρηρὸν kekhab*. *ἄσπερον*. GAL. *Boucher, estouper, clore*. ITAL. *Serrare, chiudere, occludere*. GERM. *Zerstopfen/ woll vermachen*. HISP. *Cerrar*. ANGL. *To stoppe or close*. Horat. lib. 2. *Epist.*
 Obturum patulas impunè legentibus aures.
 Cic. *de Fato*, Stupidum esse Socratem dicit, & bardum, quod iugula concava non haberet, obstructas eas partes, & obturatas esse dicebat. Plaut. *Aulul. sc. 1. a. 2.* Etiam ne obturati, inferiorem gutturem. Festus dicit dictionem esse compositam ex Latina præpositione. Ob, & Græca dictione *λύγω*, quo nomine illi ostium appellant: & ita si Festo de hac etymologia fidem adhibere velimus, videretur per th aspiratum esse scribendum.
 Obturamentum, quo aliquid obturatur. *ἡρηρὸν kekhab*. *ἄσπερον*. GAL. *Braire comme petits enfans*. ITAL. *Gridare como bambini*. GERM. *Dimbher gramen oder greinen/ wirt von kleinen kindlinen verstanden*. HISP. *Llorar como el niño*. ANGL. *To erie as achilae*. Plaut. in *Pæn.* Nutrices pueros infantes minutulos Domi, ut procurent, neque inspectatum afferant, Ne & ipsæ stiant, & pæri pereant fame. Neve esurientes hic quasi hædi obvagiant.
 Obvagulare, convitium facere ante ædes, differre pipulo. Varro.
 Obvallo, as, Circumuallo. *ἡρηρὸν hikkish ἡρηρὸν sabáb*. *ἄσπερον*. GAL. *Envirronner de rampars & assieger*. ITAL. *Circundare, murire, fortificare, serrare intorno*. GERM. *Verbolwercken/ verschansen/ oder vms beschanzen*. HISP. *Cercar de paliçada*. ANGL. *To enuiron or compass about with a ditch or trench*. Cic. *de lege Agrar.* Me longo intervallo propè memoriæ, temporumque nostrorum primium novum hominum consule fecisti, & eum locum quum nobilitas præsidij firmatum atque omni ratione obvallatum tenebat, me duce rescidisti.
 Obvarico, dicentibus, qui cupiam occurrerant, quod minus is reatum iter conficeret, inquit Festus. Obvarico, as, verò pen. corr. est occuro, obsto, teste eodem.
 Obvato, as, Depravo, perverto. *ἡρηρὸν kekhab*. *ἄσπερον*. GAL. *Gastier, corrompre*. ITAL. *Guastare*. GERM. *Verfieren/ verdsieren*. HISP. *Entorvar lo derecho, corromper*. ANGL. *To corrupt*. Tractum a vitis, qui intortusum pedes intortos habent. Ennius in *Achill.* Nam consiliis obvati, quibus tamen concedit hic ordo. Nonius.
 Obtusio,

Colum. lib. 12. cap. 13. Cum. l. 2. c. 13. Tritici modij quatuor vel quinque, bubulcorum operas occupant quatuor, occatoris unam, sarritoris duas, runcatoris unam, messoris unam & dimidiam Festus occare & occatorem Varrus putat dictum ob occadendo: quod cadat grandes globos terra, Cum Cicero venustissime dicat ab occacando fruges factos. M. Tullij etymon transtulit in dimetrum iambicum Serenus, in opusculis. Occatio, occacatio est, est dimeter iambicus sed nos derivamus ab Occa, supra Occa Rastrum. ¶ Occator, Deus. Servius in 1. Georg. Nomina hominibus ex officiis constat imposta, v. c. ab occatione deus Occator, à Sarritione Sarritor, à stercoreatione Sterquilinus, à Satione Sator.

Occāōiūs, a, um, quod ad occationem pertinet. ἄβωλοντιός. GAL. Appartenant à herfer. ITAL. Pertinente à arpagare. GERM. Das zu dem eggen gehört. HISP. Pertinencia à quebrantar los terrones. ANGL. Pertaining to harrowing. Occatorum operas tres exigunt, occatorum unam, &c.

Occallēō, Callosus sum. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. S'endurcir en durillon, se faire des cals. ITAL. Haver calli far il callo. GERM. Die herte schroyllen haben / voll schroyllen sein. HISP. Hazer callos. ANGL. To be hard skinned. & per translationem pro obdurescere usurpatur. ¶ A quo Occallesco, quod est callo obducor. Partes autem illæ callum obducere dicuntur, quæ obdurescunt. Plaut. *Asin.* sc. 4. a. 3. Qui latera conteram tua, quæ occalluere plagis? Occalluit animus, alibi ait, hoc est. Diutina malorum assuetudine adversa patienter ferre didicit. Longa patientia occallui. Plin. *Epist.* 35. ¶ Fauces gulonum à Seneca dicuntur occalluisse tanquam callum obduxerint ex cibis ardentibus adversus sensum fervidorum ciborum, qui vix sufficit gulam helleuonum magis ardentem, quam ardeat fervens opsonium.

Occallatus, qui callum obduxit. Senec. 4. nat. quæst. Sed quid sentire possunt emortuæ fauces, & occallatæ cibis ardentibus?

Occillo, occa cōminuo. Plaut. *Amph.* os occillet, id est, pugnis contundat. Occino, & Occino, is, ui, & iui, & iui, secundum Probum, quum Cato Cecini faciat: & significat contracano, cantu obstrepo. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. Chanter contre. ITAL. Cantare incontro. GERM. Singen/ entgegen singen. HISP. Cantar en contrario. ANGL. To sing against. ¶ Livius, Siulli non pascentur, si tardius ex cavea exierint, si occinuerit avis. Salustius, referente Prisciano, Iussu Metelli cornicines occinuerunt. Tacit. lib. 2. Tum Sertius occinere cornua, tubasque, & erigi scalas iussit. Catulus *Epig.* 12.

Quum diua mater aliter ostendit occinentes, Remitte pallium mihi meum, quod involasti.

¶ Supinum facit occentum.

Occentus, pro concentu, aut ipso occinendo actu, ἄδαστοδδωμ. Valer. Max. l. 1. occentusque soricis auditus, Fabio Maximo Dictaturam. C. Flaminius Magisterium equitum deponendi causam præbuit.

Occento, as, are, frequentativum, vide infra suo loco.

Occæco, vide *Obcaco*.

Occāsio, nis, inquit Festus, est opportunitas temporis casu proveniens. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. Occasion, opportunité. ITAL. Occasione, opportunità. GERM. Ein anlass/ gelegenheit. HISP. La occasion è ahaque. ANGL. Occasion, opportunity. ¶ Cicero. 1. de Invent. Occasio est pars temporis, habens in se alicuius rei idoneam faciendi oportunitatem. Idem 1. *Offic.* Tempus autem actionis oportunitum Græcè ἄδαστοδδωμ. Latinè appellatur occasio. Hæc nascitur per hominum actus agendi facultatem non impediens, ut puer dormiens facit furantibus occasionem. Peccavisti largiter, qui amisisti occasionem tam bonam. Plaut. *Mostell.* sc. 2. a. 2. Vbi huic evenit occasio. Idem *Milit.* sc. 1. a. 2. *Ibidem*, Postquam occasio est. Nemo est quin ubi quicquam occasione sit, sibi faciat bene. Idem *Asin.* in fine. Quid cessò dum datur occasio, tempusque abire? Idem *Menach.* sc. 3. a. 3. sic huic occasione tempus se subterdixerit. Item, Si mecum hanc occasionem opprimere, quæ obvenit, studet. Idem *Asin.* sc. 2. a. 2. Quando illæ occasio perit, post serò cupit. Idem *Aul.* sc. 4. a. 1. Ut quæquæ illi occasio est surripere se ad me. Idem *Curc.* sc. 1. a. 1. Vbi data est occasio, rape, clepe. Idem *Pseud.* sc. 2. a. 1. Fuit occasio, si vellet, jam pridem argentum ut daret. *Ibid.* sc. 3. a. 1. Hæc ea occasio est dum dormit. *Ibid.* sc. 3. a. 4. Nunc est occasio & tempus. *Ibid.* sc. 2. a. 4. Occasionem reperisti, ubi me perconteris. Idem *Pseud.* sc. 4. a. 4. Accipitur aliquando Occasio pro copia, teste Budæo, Columella l. 9. cap. 1. Id fabricatur ex robore, quercu, vel subere: nam oleæ rara est occasio. ¶ Dicimus occasionem capere, occasionem captare, occasionem parare, occasionem esse, occasionem venire, occasionem videri, occasionem dare, occasionem habere, occasionem offerri, occasionem nancisci, occasionem tenere, aut remittere, quæ sunt contraria, occasionem amittere, occasionem amplecti, occasionem arripere. Exempla apud probatos autores sunt inventu facilia, ¶ Occasionem veteres Romani deam esse putaverunt, Græci Deum, quem κασιγδὲν vocabant. Simulachrum Occasionis ita fingebatur, ut pennatis pedibus volubili rotæ insisteret, vertigine quadâ velocissima se in orbem circumagens, priore capitis parte capillosa, posteriore glabra. Quo commento occasionis brevitatem & inconstantiam voluerunt significare: quæ nisi quum primum sese offerat arripiatur, statim elabitur è manibus nihilque nobis remanet præter poenitentiam, quæ perpetua occasionis fingitur esse comes: ita ut quum occasio effugerit nobis, maneat poenitentia. De occasionis effigie extat elegans Epigramma apud Ausonium: quod quoniam dignum visum est, quod non tantum ibi legeretur, hinc etiam adscripsimus.

Cuius opus? Phidias qui signum pallados eius,
 Quique iovem fecit: tertia palma ego sum.
 Sum dea qua rara est paucis Occasio nota.
 Quid rotula insidit? Scire loco nequeo.
 Quid talaria habes? Volucris sum: Mercurius qua
 Fortunare solet, tardo ego quum volui.
 Crine regie faciem? Cognosci nolo. Sed heus tu
 Occipite caluo es? Ne teneat fugiens.
 Que tibi iuncta comes: Dicat tibi. Dic rogo qua sis
 Sum dea cui nomen nec Cicero ipse dedit.
 Sum dea qua facti non factique exigo poenas
 Calepini Pars II.

Nempe ut poenitent, sic Metanæa vocor.
 Tu modo dic quid agat tecum? Si quando volavi,
 Hæc manet: hanc retinent quos ego præterij.
 Tu quoque dum rogatus, dum percontando moraris,
 Elapsam dices me tibi de manibus.

Occāsōiūcūlā, æ, diminut. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. Petita occasione. ITAL. Picciola occasione. GERM. Ein kleine oder geringer anlass. HISP. Pequeña ocasion. ANGL. A little occasion. ¶ Plaut. in *Trinumm.* Nam nihil audeo, nimis argute obrepisti mea occasionecula.

Occasus, Occasus, vide *Occido*.

Occēdo, is, ssi, sum, ex Ob & cedo, occurro, obviam eo. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. Aller au devant. ITAL. Andar al incontro. GERM. Entgegen treten/ entgegen gehen. HISP. Andar en contrario, è al encuentro. ANGL. To meete with in the contrary. ¶ Plaut. in *Asin.* Ne tu hercled cum magno malo mihi obviam occesisti. Idem. Quisquis obviam huic occesit itato, vapulavit. Item ubi legitur in *Pseud.* sc. 3. a. 1. Accedamus hac obviam, legit Passer. *occedamus*.

Occento, as, are, frequentativum. Occentare (inquit Festus) Convitium facere significat, ut apud antiquos, quum id clarè & cum quodam canore fieret, ut procul exaudiri posset, quod tupe habetur, quia non sine causa fieri putatur. Plaut. *Curc.* sc. 2. a. 1. quid si adeam fores, Atque occentem? PA. neque veto, neque iubeo, quando te video immutatis moribus esse here. Idem *Pers.* at ego intromittere vereor: Hac enim illi noctu occentabant ostium, exurent fores. Cic. l. 4. de *republica.* apud S. August. de civitate Dei l. 2. c. 16. nostræ contra XII. tabulæ, cum perpetuas res capite sanxissent, in his hanc quoque sancendam putaverunt; si quis occentavisset, sive carmen comdidisset, quod infamiam faceret, flagitiumve alteri.

Occēpro, veteres pro, incepto posuerunt. Plaut. in *Amphitr.* Næ ego illi puto si ocepso, animum omnem intertraxero. Idem *Asin.* sc. 1. a. 4. Si tussire ocepserit.

Occhi, arbores, è quibus mel defluit, similes ficis. Onom. Med.

Occīdo, is, ex Ob & cædo, significat quocumque modo interficio. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. Tuer, faire mourir, mettre à mort. ITAL. Occidere, ammazzare. GERM. Töden/ ombbringen. HISP. Matar. ANGL. To kill, to slay. ¶ Terent. in *Andr.* Si quicquam mentitum invenies, occidito. ¶ Aliquando significat enecare, excuciare, & nimium alicui molestum esse. Terent. in *Adelph.* occidunt me quidem, dum nimis sanctas nuptias student facere. Occidisti, quæ mortalem? omnes tuos. Plaut. *Most.* sc. 2. a. 2. Iubes me impetum facere in eum, atque occidere. Idem *Men.* sc. 2. a. 5. Occidit, nisi intus propero currere, (ut ibidem et dicitur). Idem *Aul.* sc. 5. a. 5. ¶ Occidis me, (i. enecas). Idem *Pseud.* sc. 1. a. 4. ¶ Occisus, a, um, occisus, sapere plus multo suum, cum manducatur. Idem *Milit.* sc. 6. a. 2. Occisa hæc est res, nisi reperio estutiam. (i. actum est, parum spei reliquum est res deperdita est.) Sic idem in *Men.* sc. 2. a. 3. Satin' spei reliqua hæc res est, & iterum *Pseud.* sc. 5. a. 1. de quo infra Occisus plus est, quam cæsus. Quintil. ¶ Quandoque est cædere, ferire, percurrere Terent. in *Adelph.* Ctesiphon me pugnis miserum, & istam psaltiriam usque occidit. Vbi Donatus, occidit, vehementer cecidit. Vnde etiam occisum possumus intelligere cæsum, quamvis, interfectus non sit. Propriè autem occisus dicitur qui est interemptus. Vlpian. Occisum, interemptum accipere debemus, sive gladio, sive fuste: vel alio telo, vel manibus, si fortè strangulavit eum, vel calce petiit, vel capite, vel qualitercunque. ¶ Neque verò homines soli cæterave animalia occidi dicuntur, verumetiam plantæ: quæ licet non sentiant, tamen vivere dicuntur. ¶ Differuntque inter se Occisus & necatus: quod Occisus vulnere, Necatus etiam icetu dicitur. Vnde veneno necatus, non occisus dicimus. Occisus res dicitur, desperata & perita Plaut. in *Pseud.* Occisa jam est hæc res, hæret hoc negotium. Vnde & Occisio & Occisissimum veteres dixerunt. Idem in *Cas.* Occisissimum omnium qui viuunt.

Occīsiō, nis, Interemptio, interficatio. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. Tuerie, occision. ITAL. Occisione. GERM. Ein erschöpfung / todtschlag. HISP. La matança. ANGL. A killing. ¶ Plin. de *viris illust.* Inter in insidias delapsi, ad unum occisione perierunt. ¶ Occisione occidit, idem est quod utque ad internecionem delere. Cic. l. 2. *Phil.* Eiusque copias occisione occiderit, suo, exercitu ita incolumi, &c.

Occīdiō, nis, Occisio, cædes, mors. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. Occision. ITAL. Occisione. GERM. Todtschlag. HISP. La matança. ANGL. Slaughter or killing. ¶ Columella lib. 5. cap. 5. Sola ea fomenta non aspernatur lactis caprini, quod infusum tantum valet, ut & blandiatur, igneam se vitiam difficiens magis, quam occidionem gregis prohibens. Corn. Tacit. lib. 12. Copiæ tum occidione occubissent. Idem, Ac post multum vuluerum occidioni exempti sunt. ¶ Occidione occidere, idem est, ac ad internecionem delere. Liv. lib. 8. *bell. Pun.* Quum duo exercitus eorum propè occidione occisi sunt, &c. Nihil certè frequentius. Ita etiam Gell. 6. 17. l. 15. Exercitus Pop. Rom. Occidione occisus.

Occisio, Fest. Occisitantur, sæpe occiduntur.

Occīdo, is, idi, calum: ex Ob & cado Intereo, pereo, perdor. ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. Mourir. ITAL. Morire. GERM. Sterben zu geben. HISP. Morir. ANGL. To die, to perish. ¶ Terent. in *Eunuch.* occidi, Neque virgo est usquam, & c. Pulchre occidi. Plaut. *Curc.* sc. 3. a. 1. Perij interim, occidi. Idem *Aulul.* sc. 9. a. 4. Exurgite omnes, qui terrore meo occidistis, metaph. i. huius occidistis. Idem *Amphitr.* Nunc enim vero occidi. Idem *Capt.* sc. 4. a. 3. Reperate exortus sum, repentinò occidi. Idem *Pseud.* sc. 1. a. 1. Scilicet occidimus Ovid. *Eleg.* 2. l. 1. *Trist.* Occidit spes nostra, inquit Plaut. in *Mostell.* sc. 1. a. 2. id est, perijt, amissa est, de spe decidimus. ¶ Accipitur aliquando Occido, pro obvenio: unde Occasio. Neque solum de homine, cæterisque amantibus, verumetiam de herbis & de arboribus dicitur, quum senescunt, & evanescent. Virg. 4. *Eclog.*

Occidet, ἄδαστοδδωμ, δαστοδδωμ. GAL. fallux herba veneni. ¶ Aliquando pro cado, sive descendo. Plaut. in *Rud.* Et alia signa de cælo ad terram occidunt, id est, cadunt. ¶ Hinc & sol occidere dicitur, quia cadere videtur dum mergitur: quemadmodum e contrario

contrario Orii dum videtur surgere. Lactant. lib. 3. Videbunt si-
deum cuius in occasum meantium solem, atque Lunam in ean-
dem partem semper occidere. ¶ Huius compositam est Præoc-
cido: anteoccido. Plin. lib. 18. Quarto Kalend. Maij Canis oc-
cidit, sydus & per se vehemens, & cui præoccidere [Caniculam ne-
cesse est.

Occidens, participium. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. Cic. Epist. ad
sulp. lib. 4. Profecto aliquid opis occidenti Reipub. tulissimus.

Occidens, substantivum, dicitur plaga, in qua Sol occidit. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. L'occident. ITAL. Occidente, ponente. GERM. Der nidergang. HISP. El occidente. ANGL. The west. Quæ & Occi-
dentalis plaga vocatur. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. Cic. 2. de nat. deor. Qui has
nobiscum terras ab Oriente ad Occidentem colunt. Plin. lib. 2. c. 67. A
Gadibus columnisque Herculis Hispaniæ & Galliarum circuitu totus
hodie navigatur Occidens: Septentrionalis vero Oceanus maiori ex
parte navigatus est.

Occidentālis, quod vergit ad occidentem. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Occidental. ITAL. & HISP. Occidentale. GERM. Des nidergangs/ gegen nidergang gelegen.
ANGL. Of the west. Plin. lib. 19. c. 34. Ab Occasu solstitiali & Occi-
dentali latere Septentrionis.

Occaso, verbum antiquum ab Occasum, quod est supinum verbi Occi-
do, idemque significat quod intereo. Plaut. in Casin. Satin' propter te
perco ego atque occaso?

Occasus, a, um, Sol occasus in x i i. Tabulis. Gell. cap. 2. lib. 17.
Item post solem occasum & à sole occaso. Idem c. 2. lib. 3. Item Plaut.
Menach. sc. Per ego. Absque te esset, nunquam hodie ad Solem occasum
viverem.

Occāsūs, Interitus, & tam de homine, quam de rebus inanimatis dici so-
let. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Mort, le coucher du Soleil. ITAL. Morte, occaso. GERM. Der
vndergang/ abgan/ verdarbung. Item, der nidergang. HISP. Muerte
d' ei occidente donde se pone el sol. ANGL. Death, the west, the going
downe of the sunne frome our sight. Cic. 1. Acad. Ac post Lælij no-
stri occasum. Idem 3. Catil. translātē. Totius urbis atque imperij oc-
casus appropinquat. Et Virg. 2. Æneid.

Testor in occasu Troia nec tula nec ulla
Vitarisse vices Danaum.

¶ Interdum dicitur Solis vespertina absconditio, vel transitus ad infe-
rius hemisphærium. Autor ad Herennium lib. 3. Solis exortus, cur-
sus, occasus nemo admiratur, propterea quod quotidie fiunt.
¶ Usurpatur crebro pro loco ubi Sol occidit. Cic. 2. de nat. deor.
Ab ortu ad occasum spatii immutabilibus cōmeans sydus. Tu facito
ante Solis occasum venias adversum mihi. Plaut. Menach. sc. 4. a. 2.

Ibit in occasum quicquid dicitur ab ortu.

Ovid. Eleg. 9. lib. 4. Trist.

Occiduus, a, um, Occidentalis. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. Claud. lib. 2. de raptu Proser-
pina, Solus Amazonio cinctus Stymphalidas arcu Appetis, occi-
duo ducis ab orbe greges. ¶ Nonnumquam id quod occidit. Ovid.
1. Metamorph.

Vesper & occiduo qua litora soletepescunt,
Proxima sunt Zephyro.

¶ Aquæ occidua pro mari Hesperio apud eundem 1. Fast. Et Senectus
occidua, 15. Metam. Idem Eleg. 3. lib. 4. Trist.

Et maris occiduas non subeat aquas. (Vix.)

Gell. l. 19. c. 7. Sole iam occiduo.

Occidāre, Contundere. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Pestir. ITAL. Pe-
stare. GERM. Zerstoßen. HISP. Herir, d' massar. ANGL. To knock break
in smal pieces. Plaut. in Amph. Qui mihi adveniēti occidet os. Qui-
dam tamen legunt Oscillare, pro inclinare.

Occine, vide Oceano.

Occipio, is, compositum est à Capiō, quemadmodum Incipio, Conci-
pio, præcipio, & similia, significatque idem quod incipio. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Commencer. ITAL. Comminciare. GERM. Anheben/
ansahen. HISP. Començar. ANGL. To beginne. Primum unde occipias
habes. Plaut. Ps. sc. 4. a. 1. Aliam occipis fabulam. Idem Men. sc. 5. a. 5.
Occæpit quæstum inhonestum. Idem Capt. sc. 1. a. 1. Postquam pau-
rire uxor occæpit tua. Idem Amph. Pergam quo occæpi. Idem Asin.
sc. 1. a. 1. Id occæpi dicere. Idem Curc. sc. 1. a. 1. Amphitruonem me esse
ut occæpi semel, esse assimulabo. Idem Amph. Liv. lib. 1. ab Vrbe. Agere
porro occæpit. Ter. in Eunuch. Interea miles qui me amate occæperat.
Idem in Andr. si quid natiare occæpi, continuo dari tibi verba censes.
¶ Occipere aliquando pro inire, sive suscipere, ut Occipere magistra-
tum Liv. lib. 23. Creatur Marcellus qui extemplo magistratum oc-
ciperet. Idem lib. 41. Collegam qui extemplo magistratum occiperet
creavit. Occæpso, vide supra.

Occæpto, as, are Plaut. Menach. Tam occæptat insanire primulum.

Occipit, itis, neutri generis, ex Ob & caput, significat posteriorem capitis
partem quæ fronti opponitur. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Le derriere de
la teste. ITAL. Parte didietro della testa. GERM. Das hindertheil des
haupts. HISP. El colodrillo. ANGL. The hinder par of the head. Au-
ton. in Epigram. simulachri Occasionis & Pœnitentia.

Occipite calvo es, Ne teneat fugiens.

Occipitium, ij, idem Plaut. Aulul. sc. 1. a. 1. Quæ in occipitio quoque
habet oculos pessima, id est, ita versuta, circumspēctaque est, ut
non sit eam facile fallere. Frons occipitio prior, præcis agricolis ce-
lebratum adagium, atque instar ænigmatis jectatum. Vide Erasmus
in Chiliad. Varro l. 4. de vita pop. Rom. Cæsar, nē in hispania
exercitus qui erant relinqueret post occipitium. Idem in multis
locis.

Occistio tabernarius. Gloss. vet.

Oclamito, as, are, Idem quod Clamitare & obstrepere. — dormio, Ne
occlamites. Plaut. Curc. sc. 3. a. 1.

Ocllō, is, Claudio. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Fermer, Enfermer,
clorre & environner. ITAL. Chindere, serrare. GERM. Beschliessen. HISP.
Encerrar. ANGL. To shut & fast. Plaut. in Aulul. ocllone sis Fores
ambobus pessulis. Cic. 4. Acad. Quid me igitur Luculle in invi-

diam & tanquam in concionem vocas, & quidem ut seditiosi tribuni
solent, ocludi tabernas iubes? ¶ Ocludere linguam. Plaut. in Milite.
Quippe, si rescivere inimici consilium tuum, tibi Tuopte consilio
ocludunt linguam, & constringunt manus, hoc est, impediunt ne
quid respondere possis, Ædes ocludam hinc foris clavi laconica.
Idem Mostell. sc. 1. a. 2. (i. clavi, ut ita dicam dolosiore & malitiosio-
re.) Abi intro, ocllude januam. Idem Aulul. sc. 2. a. 1. Item, Fores oc-
clusæ omnibus sient nisi tibi. Idem Asin. sc. 1. a. 4. Oclcluserunt ædes.
Idem Amphir. Oclclude ostium intus, & ego hinc oclcludam foris.
Idem Menach. sc. 1. a. 2. Sed quid hoc? Oclclusa est janua interdus.
Idem Mostell. sc. 1. a. 2. Ædes fac oclclusa sient. Idem Menach. sc. 1. a. 2.
Non me excludet à se, sed includet domi. Ibid. sc. 2. a. 2. Fores omni-
bus excludæ sient, nisi tibi. Idem Asin. sc. 1. a. 4.

Oclclusus, aliquando participium, aliquando nomen ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. Plaut. in
Trinummo, Oclcluseramque habeant stultiloquentiam, hoc est, magis
occlutam & obscuram.

Oclclubo, as. Compositum à Cubo, idem quod occumbo. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Mourir, cheoir. ITAL. Morire, cadere. GERM.
Sterben/ vmbtommen. HISP. Morir, caer. ANGL. Die, to fall downe. &
Morte occubuit. Liv. lib. 1. d. 1. Virg. 1. Æneid.

— nec adhuc crudelibus occubat umbris.

Vide Occumbo infra.

Oclcluco, as, idem quod conculco. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Fou-
ler, inculquer. ITAL. Galcare. GERM. Zutreten/ oder zertreten. HISP.
Hollar, d' accar, d' pisar. ANGL. To go upon and trade with the feet. &
Cato de re rust. c. 49. Ita ubi fueris, ponito in scrobe, aut in sulco, ope-
ritoque & bene oclclucato.

Oclclūo, oclclui, oclclutum, Abscondo, sive abdo: ex Ob & colo, o in
u mutata: licet quidam à celo compositū velint. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Caché, müssé, secret. ITAL. Appiattato, occulto,
nascoso. GERM. Verbergen. HISP. Escondido, encubierto. ANGL. Hidden,
keeps close. ¶ Quum autem in nomen transit, idem est quod secre-
tus. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. Plaut. in Trinummo. In occulto iacebis, quum te
maximè clarum voles. In occultis locis prostant lenones. Idem Curc.
sc. 2. a. 4. Non æquum est id occultum haberi. Idem Aulul. sc. 3. a. 1.
In occulto vivunt parasiiti. Idem Capt. sc. 1. a. 1. Vt summa ingenia
sæpe in occulto latent. Ibid. sc. 2. a. 1. & sc. 1. a. 1. Cic. ad Mart.
lib. 11. Habeo multò occultiora, quæ vix verbis assequi possum.
¶ Ex occulto, adverbij vi ponitur, pro secretò. Plin. lib. 9. cap. 42. Nam
pastinaca latrocinatur ex occulto, transeuntes radio (quod telum est
ei) figens.

Quod superest, quacunq; premet virgulta per agros
Sparge simo pingui, & multa memor oclclue terra.

Cic. ad Atticum lib. 15. Appij vulnera non refrico, sed apparent, nec
occlui possunt. Idem 2. Tuscul. Quæ cæteris in urbibus mollissimæ cul-
pæ parietum umbris oclcluntur. Æther oclcluit deos. Ovid. 2. de
Pont. Eleg. 8. Sylva oclcluit feras. Idem 2. Fast.

Iupiter oclcluit aërem nubibus.

Idem 14. Metam. Virg. 12. Æneid.

— qua nube fugacem

Fæminea tegat & vanis sese oclcluat umbris.

Vitia corporis fuce oclclunt Plaut. Mostell. sc. 3. a. 1.

Oclclūtūs participium, Abscondus, abditus. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Caché, müssé, secret. ITAL. Appiattato, occulto,
nascoso. GERM. Verbergen. HISP. Escondido, encubierto. ANGL. Hidden,
keeps close. ¶ Quum autem in nomen transit, idem est quod secre-
tus. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. Plaut. in Trinummo. In occulto iacebis, quum te
maximè clarum voles. In occultis locis prostant lenones. Idem Curc.
sc. 2. a. 4. Non æquum est id occultum haberi. Idem Aulul. sc. 3. a. 1.
In occulto vivunt parasiiti. Idem Capt. sc. 1. a. 1. Vt summa ingenia
sæpe in occulto latent. Ibid. sc. 2. a. 1. & sc. 1. a. 1. Cic. ad Mart.
lib. 11. Habeo multò occultiora, quæ vix verbis assequi possum.
¶ Ex occulto, adverbij vi ponitur, pro secretò. Plin. lib. 9. cap. 42. Nam
pastinaca latrocinatur ex occulto, transeuntes radio (quod telum est
ei) figens.

Oclclūte, adverbium, Clām & cautē. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Secret-
tement. ITAL. Di soppiatto, nascostamente. GERM. Verborgentlich/ heimlich.
HISP. Escondidamente. ANGL. Prively, clofely. & Cæsar. 1. bell. civil. Oc-
cultē ad exploranda loca proficiscitur. Cic. 1. de leg. Agrar. Quæ res
apertè petebatur, ea nunc occultè cuniculis oppugnatur. Idem 1. Offic.
Removent se ab oculis, ipsique necessitati dant operam, ut quàm oc-
cultissimè pareant. Occultē si quis (me) amavit, amet. Ovid. Eleg. 4.
lib. 3. Trist.

Oclclūto, as, si frequenter est ab oculo, is, Abscondo, abdo. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Caché, müssé, secret. ITAL. Appiattato, occulto,
nascoso. GERM. Verbergen. HISP. Escondido, encubierto. ANGL. Hidden,
keeps close. ¶ Quum autem in nomen transit, idem est quod secre-
tus. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. Plaut. in Trinummo. In occulto iacebis, quum te
maximè clarum voles. In occultis locis prostant lenones. Idem Curc.
sc. 2. a. 4. Non æquum est id occultum haberi. Idem Aulul. sc. 3. a. 1.
In occulto vivunt parasiiti. Idem Capt. sc. 1. a. 1. Vt summa ingenia
sæpe in occulto latent. Ibid. sc. 2. a. 1. & sc. 1. a. 1. Cic. ad Mart.
lib. 11. Habeo multò occultiora, quæ vix verbis assequi possum.
¶ Ex occulto, adverbij vi ponitur, pro secretò. Plin. lib. 9. cap. 42. Nam
pastinaca latrocinatur ex occulto, transeuntes radio (quod telum est
ei) figens.

Nunc virides etiam occultant spineta lacertos.

Cic. 1. Officior. Quæ enim natura occultavit, eadem omnes qui sana
mente sunt removent ab oculis. Cæsar. 2. de bell. civil. Quanto hæc dis-
simulare & occultare, quàm per nos confirmari præstat. Volui sedu-
lò occultare genus & divitias meas. Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. Occultemus
lumen & vocem. Idem Curc. sc. 1. a. 1. Aliquò aufugiam & me oc-
cultabo aliquot dies. Idem Milit. sc. 6. a. 2. Qui vestitu & creta oc-
cultant se. Idem Aulul. sc. 6. a. 4. Purpura ætas occultanda est. Idem
Mostell. sc. 3. a. 1.

Oclclūtātūs, participium. ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Caché, müssé. ITAL. Appiattato, occulto,
nascoso. GERM. Wol
verborgen. HISP. Escondido. ANGL. Hidden, keeps close. & Occultatē
adverbium, occultē, ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. Cic. pro Deior. Quod igitur &
occlutatus conari, & efficere cautius potuit, id tibi & medico callido,
& servo, ut putabat fideli non credidit? Et hic Calep. fallitur, occultus
enim legendum est.

Oclclūtatio, nis, ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Cachement, cachette. ITAL. Nascondimento. GERM.
Verbergung/ verhaltung. HISP. Escondrigo. ANGL. An hiding. Cic. 2. de
finib. Quæ libido se non propriet, ac proiciet in occultatione pro-
posita aut impunitate, aut licentia? Cæsar. 6. bell. Gall. Cuius rei nul-
la est occultatio.

Oclclūtator, is, ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Cacheur, recleur. ITAL. Chi nasconde. GERM. Ein ver-
berger/ Xuffenthalter. HISP. Escondedor. ANGL. He that hide: h. Cic. pro
Mil. Sustinuisset hoc crimen primùm ille ipse latronum occultator
& receptor locus.

Oclclūtātō, is, ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Cacheur, recleur. ITAL. Chi nasconde. GERM. Ein ver-
berger/ Xuffenthalter. HISP. Escondedor. ANGL. He that hide: h. Cic. pro
Mil. Sustinuisset hoc crimen primùm ille ipse latronum occultator
& receptor locus.

Oclclūto, is, ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Cacheur, recleur. ITAL. Chi nasconde. GERM. Ein ver-
berger/ Xuffenthalter. HISP. Escondedor. ANGL. He that hide: h. Cic. pro
Mil. Sustinuisset hoc crimen primùm ille ipse latronum occultator
& receptor locus.

Oclclūto, is, ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Cacheur, recleur. ITAL. Chi nasconde. GERM. Ein ver-
berger/ Xuffenthalter. HISP. Escondedor. ANGL. He that hide: h. Cic. pro
Mil. Sustinuisset hoc crimen primùm ille ipse latronum occultator
& receptor locus.

Oclclūto, is, ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Cacheur, recleur. ITAL. Chi nasconde. GERM. Ein ver-
berger/ Xuffenthalter. HISP. Escondedor. ANGL. He that hide: h. Cic. pro
Mil. Sustinuisset hoc crimen primùm ille ipse latronum occultator
& receptor locus.

Oclclūto, is, ἡδὴν ὀβέδδ. ἡγευδὸν ἡγευδὸν ἡγευδὸν. GAL. Cacheur, recleur. ITAL. Chi nasconde. GERM. Ein ver-
berger/ Xuffenthalter. HISP. Escondedor. ANGL. He that hide: h. Cic. pro
Mil. Sustinuisset hoc crimen primùm ille ipse latronum occultator
& receptor locus.

Ptolem. lib. 2. cap. 6. Ochā. x. ὄχρα. Eubœæ insulæ opp. est. cuius meminit, Plinius libro 4. cap. 12.

Ochlagogium, quum turba popularis concitata in unum locum confluit. Plin.

och. ἄ. ὄχρα. GAL. De l'Ochre. ITAL. Ocra. GERM. Ogger oder berggdliff ein galls eudrich. HISP. Color de almagra quemada. ANG. Okre chat pinters use. Genus est coloris lutei, qui fit ex usta rubrica in ollis novis luto circumlitis Plin. lib. 35. c. 6.

Ochros ὄχρος, legumen quoddam, simile cicerulæ, λαθῆρος.

ochūs, ὄχθος, flavius, qui in Indiæ montibus ortus, per Bactrianorum regionem fluit. Plin. lib. 6. cap. 16.

Ochros, limbus, vestis muliebris. Poll.

ocimum, per i. nostum. ὄχιμον. GAL. Herbe appelée Basilic. ITAL. Basilico. GER. Basilien/ein kraut/hatt drey fürnemme geschlecht / zwey zame vnnnd ein vnsdes. HISP. Al. bahaca. ANGL. An herbe called basil. Dioscoridi he ba est hortensis pedali altitudine surculosa, ramulis teretibus. folio muralis herbæ, diluti vitoris, odorisque fragrantissimi, quam recentiores Basilicam herbam vocant: quod etiam nomine utitur vulgus. Nactum est nomen, ut putatur, à celeritate nascendi, quod omnium eorum quæ in hortis nascuntur, celerimè proveniat, dièque à quo facta est tertio cumpat: unde etiam à nonnullis per y scribitur, eo quod à dictione Græca ὄχος, derivari putetur. Sed (ut suo loco docerimus) ocimum farraginis quoddam genus est, ab ocimo omnino diversum. Ocima cantare. Pers. Satyr. 4.

Dum ne deterius sapiat pannucea Baucis,

Cum bene discernito cantaverit ocima verna.

Turnebus lib. 15. c. 3. esse putat: eum non plus quam oleariam mulierculam sapere. Vide. Ocimum.

Ocium, ij, sive (quod eruditius magis placere video,) Otium per t, propriè vacatio à labore. X. Negotium. ὄχιον. GAL. Oisfivoisieux. ITAL. & HISP. Ocio. GERM. Müßiggang. ANGL. Rest or ley sure. Colum. lib. 2. Sed quum tam otij, quam negotij rationem reddere majores nostri consueverint, nos quoque monendos esse agricolas existimamus, quæ feriis facere, quæ non facere debeant. Autor ad Herennium in Praefat. oper. cti negotiis familiaribus impediti vix satis otium studio suppeditare possumus, & id ipsum quod datur otij, libentius in philosophia consumere consuevimus, tua nos tamen, &c. Accipitur etiam Otium pro exercitatione leviore animi, vel corporis, & relaxatione à gravioribus & magis feriis negotiis. Hinc. Otium literatum pro studio literarium, quod hoc exercitationis genus oblectamentum potius videri debeat, quam seria aliqua occupatio. Cic. Quid dulcius est otio literario: id est, studio, & (ut ita dicam) negotiolo otio. Accipitur etiam Otium pro tranquillitate, pace, quiete. ὄχια. Idem in Ferr. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia aederet, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28. Si antea auditum erit, otium esse in Syria. Otia mundus agat, Ovid. 4. Fast.

Oblitus quo meis ductaque per otia vita,

idem Eleg. ult. lib. 4. Trist. Quæ mea placuerunt otia menti carpens

idem Eleg. 8. lib. 4. Trist. Item,

Et petere Aonia suadebant tuta sorores

Otia, iudicio semper amara meo.

(i. amantiora studia, potissim.) Idem Eleg. ult. lib. 4. Trist.

Non tibi contingunt qua gentibus otia præstat.

idem Eleg. 1. lib. 2. Trist. Et non exigua otia legentem delectent. Idem

Eleg. 6. lib. 1. Trist.

Excursusque oculus otia nostra tuis, (i. carmina iocosa.)

Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist. Ad otium repositi mores. Senec. cap. 17. de consol. ad Helv. Pacem atque otium dare illis, Plaut. Amphitru. sc. 1. a. 1. Hem: nunc otium est (i. vacat) cenare Idem Capt. sc. 2. a. 1. In otis vixant, Gell. cap. 2. lib. 17.

Ociosus, vel potius otiosus, Vacans, cessans, liber à negotio, opere solutus. ὄχιος. GAL. Oisfivoisieux. ITAL. & HISP. Ocioso. GERM. Müßig. ANGL. Idle that resteth or cea, eth frome labour. Cic. de Claris oratoribus. Quam inambulantem in Xysto, essetque domi otiosus. Plin. Epist. 9. Satis est enim (ut Attilius noster eruditissimè simul & facetissimè dixit) otiosum esse, quam nihil agere. Dicitur & de animo, qui tunc otiosus est, quum tranquillus est, securus, & solitudine vacuus. Terent. in Andria. Animo jam nunc otioso esse impero, id est, securo. Nam nisi securus est, nemo est otiosus, ut inquit Donatus. Dies otiosus, pio festo. Cic. ad Quir. frat. lib. 3. Id perficiam his supplicationum otiosis diebus. Idem de senectute, Si verò habet aliquid tanquam pabulum studij, atque doctrinæ, nihil est otiosa senectute jucundius. Idem 3. Offic. Dicere solitum Scipionem accepimus, nunquam se minus otiosum esse, quam quum esset otiosus. Quintillian. Otiosus sermo. (i. Inutilis & nullius effectus oratio.) Otiosos homines ad concionem decuit deligi. Plaut. Men. sc. 1. a. 3. Eos esse otiosos à metu jubet. Gell. c. 29. lib. 2. Otiosa pecunia, dicitur à Iuvenalis quæ in arca jacet nullum suo domino fructum afferens: eique tanquam è regione respondet, Occupata. Nam occupare pecuniam alicui, est fœnori apud eum collocare, & quasi exercere ne otio & inertia languescat. Plin. lib. Epist. 10. Pecuniæ publicæ & exactæ suat & exiguntur, quæ vereor otiosæ jaceant. Vlpianus etiam in l. 3. de contr. sus. sterilem pecuniam appellat. Ex Horomano.

Ociosè, adverb quod est cum otio. ὄχιος. GAL. Oisivement, tout à loisir sans souci, negligentement, tout bellement. ITAL. Otiosamente, senza pensiero, negligentemente. GERM. Müßiglich. HISP. Otiosamente, negligentemente, sin pensamiento. ANG. Idle, at lysure. Ter. in Adolph. Otiosè nunc jam illicò hinc consistite. Apud Cicer. Otiosè spectare, otiosè quære aliquid, otiosè vivere. Plaut. Ps. sc. 1. a. 4. Ambula citò, imò otiosè volo. Idem Aulul. sc. 6. a. 4. Magna est res, quam ego tecum otiosè cupio loqui.

Ociò, ois, ociari. In otio & quiete sum. ὄχιος. GAL. Ne rien faire, estre oisieux se reposer. ITAL. Ociare, stare in ripo. GERM. Müßig gehen müßig sein. HISP. Estar en ocio, y holgar. ANGL. To be idle, to be at rest. Cujus contrarium est, Negotior.

Cic. lib. 3. Offic. C. Caninius Eques Romanus, neque infacetus & satis literatus, quum se Syraculas otandi, non negotiandi causa contulisset, dicitabat se hortulos aliquos emere velle.

Ocistorio, Tabernarius, fortè Gocistorio.

Ocna, pigritia: Ocna, foramen dolij, Lex gr. b.

Ochnus, ὄχθος, Tib. ris filius fuit ex Manto muliere fatidica, Tirefia Thebani filia, qui in Gallia Cisalpina urbem condidit, & à nonnæ matris Mantuam appellavit. Virg. 10. Aeneid.

Ille etiam patrius agmen ciet Ochnus ab oris

Fatidica Mantus & Tusci filius amnis,

Qui muros matrisque dedit tibi Mantua nomen.

Est etiam Ochnus nomen cuiusdam apud inferos, multis insignium artificum picturis celebrati, quem effinxerunt perpetuò, torquentem funem astante asella, quæ quantum ille torlisset, statim præterderet: Inde ortum est proverbium, Ochnus funiculum torquet, Quod quum in eos omnes competat, qui non profuturam in re aliqua operam collocant, tum in eos præcipuè, qui quum nihil neque laboris, neque industriæ ad augendam rem familiarem prætermittant, nihilo tamen redduntur ditiores, quod domi habeant asellam, hoc est, uxorem prodigam, quæ quicquid miscellus multis sudoribus corrasit, strenuè profundit. Ad hanc picturam alludit Propertius lib. 4. Eleg.

Dignior obliquo funem qui torquent Ochno,

Æternumque tuam pascat asella famem.

Ocquinisco, ὄκινισκος, ἰσχυρὸς natâch ἰσχυρὸν hischtachavâh. GAL. Incliner. ITAL. Inclinarsi. GER. Sich neigen oder biegen. HISP. Inclinarse. ANG. To incline. Inclino (inquit Nonius Pomponius in Pistore, Nisi nunc aliquis subito obviam occurrit mihi, qui ocquiniscat, quo compingam terminum in tutum locum.

Ocria, x. Militaris calceamenti genus est ex ære ad obtegendas tibias accommodatum, quo utebantur tantum duarum primarum classium milites: reliqui enim caligis tibias muniebant. ὄκρινος mischâb. κρημνισ, το ἀτινίσιμος. GAL. Housseaux, bottes, greves, armures des jambes. ITAL. Gambiera. GER. Ein stüffel mit welchen sich die kriegskent roassnen/Beinschynen. HISP. El calçado, como botas, ò antipara. ANG. A boote or legge harneys. Apuleius, Hic galea caput, ille crura ocreis involvit. Varro ocream dictam ait, quod opponeretur ob crus. Festus tamen ab antiquo vocabulo ocri dictas esse putat, quod in modum ocri inæqualiter tuberata essent.

Ocreatus, a, um, qui ocreis calceatus incedit. ὄκρινος. GAL. Housse, bottes, armé par les jambes. ITAL. Stivalato, armato le gambe. GERM. Mit eisnem stifen angethan. HISP. Calçado de botas. ANG. That hath boot or legge harneys. Plin. lib. 19. cap. 2. Ad reliquos usus laboriosè evellitur ocreatis cruribus, manibusque rectis manicis convolutum ossis ligneisve conamentis. Liv. lib. 9. Crus ocrea tectum.

Ocri, antiqua vox, quæ montem confragosum significat, ut apud Livium Andronicum. Sed qui sunt ascendunt altum ocrium? Cellis que oces, aruâque pertrita, & mare magnum. Festus.

Ocium, sive Ocrion, ὄκρινος. Britannicæ insulæ promontorium est, apud Ptolemaum lib. 2. c. 3. Vulgò Mont S. Michel.

Octaeteris, ὄκταετηρίς, tempus, octo annorum: ab ὄκτω & ἔτος annus.

Octagūlus, vide Osto.

Octapodion, ὄκταπόδιον, flammeum Imperatoris, habens multas imagines hierarcharum cum octo lingulis. Codin.

Octastylus, ὄκταστύλος, οἶ, habens octo columnas in fronte: ab ὄκτω & στύλος.

Octavia gens, à Velitris originem accepit, quam nonnulli Augusti gratiam, per assentationem, captantes, nobilitate eximia fuisse prodiderunt. Ipse autem Augustus nihil amplius quam equestri familia ortum se scribit, veterem ac locuplete, & in qua primus Senator suus pater fuerit. M. Antonius libertinum ei proavum exprobat, Restionem è pago Thurino & ayum argentarium. Ex tranquillo. Cic. in Epistola quadam (si modò ejus autor est) eum nepotem argentarij, & filium ad stipulatum vocat. Vt cumque id fuerit, constat Augusti patrem honestissimum fuisse, magnâque laude Macedoniam provinciam administrasse, ex ipsius etiam testimonio Ciceronis, qui ad Quintum fratrem scribens hortatur, ut in promerendis sociis vicinum suum Octavium imitetur. Natus est octavius Augustus M. T. Cicerone, & C. Antonio Consulibus: cui infanti cognomen Thurino inditum est, in memoriam originis majorum. Postea C. Cæsaris, & deinde Augusti cognomen assumpsit: alterum testamento maioris avunculi, alterum Munatij Plancti sententia. De his vide Suetonium in vita Octavij. Octavius Manilius, alius fuit, cum quo Aulus Posthumius Dictator bello Tusculano dimicavit, ut scribit Cic. 2. de nat. deor. & in Epistolis ad Attic. li. 9. Alius Octavius Balbus iudex, homo & iuris & officij peritissimus Cic. 4. Verrina. Alius Octavius Marfus sceleratus & insignis latro, de quo Cic. 11. Philipp. Qu, Octavius à L. Cinna collega in consulatu interfectus, Pædian. Octavius avitus, & Petelius Faustinus, furta Virgilij adnotarunt, locaque indicarunt unde carmina essent surrepta, ut ait Servius. Fecit & hoc idem Macrobius.

Octavia, porticus duæ appellantur quarum alteram theatro Marcelli propiorem octavia soror Augusti fecit, alteram theatro Pompeij proximam Cn Octavius, Cn, filius, qui fuit ædilis curulis. Præcon. Decemvir sacris faciendis, triumphavitque de rege Persæ navalium triumpho: quam combustam reficiendam curavit Cæsar Augustus. Festus.

Octavianus, a, um, Cic. 1. de Divin. Ex quo genere sæpe atiolorum etiam & vatum furibundas prædictiones, ut Octaviano bello Cornelij Culeoli, audiendas putaverunt.

Octavianus, Augusti Cæsaris cognomen, inde tractum, quod ex octavio familia in Cæsarem gentem fuit adoptatus, quemadmodum & Africanus minor dictus est Æmilianus, quod auli Æmilij filius fuerit, à P. Cornelio Scipione adoptatus. Solebat enim in adoptionibus nomen naturalis familiæ una, aut altera litera extendi ad eam retinendam memoriam.

OCTO, ὄκτω, ἰσχυρὸς schemonâh. ὄκτω. GAL. Huit. ITAL. Otto. GER. Achte. HISP. Ocho. ANG. Eight. Nomen numerale, adject, indeclinabile. Viig. 1.

Virg. 1. Georg.

pedes temo protentus in octo.

Octo hominum munus facile fungitur parasitus. Plaut. Menach. sc. 4. a. 1. Octo virgatores, sive caedebant servos. Idem in Amphitr. sc. 1. a. 2. & in Asin. sc. 2. a. 3. Omnia octo, proverbium de re omnibus numeris absoluta, vide Erasmus. ¶ Octo dies vocamus septimanam vulgo nempe septem recurrentes in octavum. Ita & Germanicè acht tage / tamen duas hebdomadas dicimus vierzeg en tage / XIV. dies. Mos hic loquendi etiam apud alias gentes, invenitur.

October, mensis autumnii secundus Auson.

Septembri, Octobri autumnus, totòque Novembri.

Est octavius in anno, Octobor hic incipit. Martius. Nunc autem cum Januarius sit primus, Octobor hic decimus. ἠντιβουλ. πρῶτος μῶν. GAL. Le mois d'Octobre. ITA. Ottobre. GERM. Der Wittermonet. HISP. El mes de Ochobre. ANG. The month of October. ¶ Octobor etiam appellatur qui in campo Martio mense Octobri immolatur quotannis Marti. Fest.

Octies, adverb. ἠντιβουλ. GAL. Huit fois. ITA. Otto volte. GERM. Acht mal. HISP. Ocho vezes. ANGL. Eight times. ¶ Col. lib. 8. cap. 8. Nam & octies anno pullos educat, de columbis.

Octavus, a, um. ἠντιβουλ. GAL. Huitième. ITA. Ottavo. GERM. Der achtest. HISP. Cosa octava en orden. ANG. The eghis. ¶ Horat. in Epist. 7.

Strenuus, & fortis, causisque Philippus agenda Clarus, ab officiis octavam circiter horam Dum redit, &c.

Octavum, ponitur aliquando tanquam adverbium pro octies. Liv. 6. ab Vrbe, Nam præter sextium, Luciniūque latores legum jam octavum Tribunos plebis testatos. Sic Octavum Consulem dicimus, qui octavum gerit consulatum. ¶ Octavò autem consulem, qui octavo anno ab exactis regibus, institutisque Consulibus, fuit Consul. Vide Aulum Gellium in noct. Attic.

Octingenti, x, a. Cic. 4. Acad. Mille & octingenta stadia, &c. ἠντιβουλ. GAL. Huit cens. ITA. Ottocento. GERM. Acht hundert. HISP. Ochocientos. ANG. Eight hundred. ¶

Octingenarius, a, um, quod ex octingentorum numero constat: ut Octingenarius grecus, qui octingentas habet pecudes. ἠντιβουλ. GAL. De huit cens. ITAL. Di ottocento. GERM. Das acht hundert begreiffit. HISP. De ochocientos. ANG. Of eight hundred. ¶ Val. 10. de re rust. cap. 10. Septingenarij enim mei (grecos) ut opinor octingentarios habuisti.

Octingentesimus, a, um. ἠντιβουλ. GAL. Huitcentième. ITAL. Ottocentesimo. GERM. Der achtgunderst. HISP. Vno de ochocientos. ANG. The eight hundredth. ¶ Ultimus ex octingentis, vel unus ex numero octingenario. Cic. de senect. Deinde qui minus gravis esset iis senectus, si octingentesimum annum agerent, quàm octogesimum?

Octoginta, a, adjct. ἠντιβουλ. GAL. Huitante, ou quatre vingts. ITAL. Ottanta. GERM. Achtzig. HISP. Ochenta en numero. ANG. Eightie fourescore. ¶ Cic. de senect. Augustinus quidam Gadiibus qui octoginta regnavit annos, centum viginti vixit.

Octogenus, adjectivum. ἠντιβουλ. GAL. Huitantième. ITA. Di oranta. GERM. Ze achtzig. HISP. Cosa de ochenta. ANG. eighteth. ¶ Plin. lib. 9. c. 51. Torpedo octogenos fortis habens invenitur, id est octoginta. Varro l. 1. c. 19. Octogena jurgia.

Octogesimalis, a, um. ἠντιβουλ. GAL. Huitantième. ITA. Ottantesimo. GERM. Der achtzigest. HISP. Ochenta en orden. ANG. The eighteth. ¶ Plin. lib. 11. c. 37. Dentes homini novissimi, qui genuini vocantur, circiter viceimum annum gigauntur multis & octogesimo.

Octogies, adverb. ἠντιβουλ. GAL. Quatre-vingts fois. ITA. Quatre volte venti. GERM. Achtzig mal. HISP. Ochenta vezes. ANG. Eightie times. ¶ Cic. in Pis. Nonne sestertium centies & octogies, quod quasi salarij nomine in venditione mei capitis ascripseras: ex ætatio tibi attributum, Romæ in qua stui reliquisti?

Octogild, sive Octogilt. In ll. Longob. id est, multa, capita.

Octonus, a, um, proprie distributivus numerus, quamvis etiam accipiatur pro Octo. ἠντιβουλ. GAL. Huit. ITAL. Otto. GERM. Ze acht. HISP. Ocho. ANG. Eight. ¶ Varro, Nutricate octonos porcos parvulos primo possunt incremento facto, à peritis dimidia pars remota solet. Plin. lib. 8. c. 50. Octonis mensibus ferunt parturire: id est, octo mensibus. Plaut. Capt. sc. 5. a. 3. Octonos lapides effodere. Item octona loca. Liv. lib. 5. ab Vrbe.

Octonarius, adjectivum. Plin. lib. 3. cap. 6. Fistulas denum pedum longitudinis esse, legitur. Et si quinarie erunt, sexagena pondus pendere: si octonarie, centena: si denarie, centena vicena, ac deinde ad has portiones. Denaria appellatur, cujus laminæ latitudo antequam curvetur, digitorum decem est, dimidiòque ejus quinarie. Loquitur Plin. de aqua per fistulas ducenda. De Octonarij numeri dignitate Plutarch. in Theseo in extremo.

Octojugis, octo habens juga. ἠντιβουλ. GAL. Accomplex ou alliez huit ensemble, huit d'une bande. ITA. Otto da una banda & uniti insieme. GERM. Acht einer rott oder busß die zu einander vers bunden sind. HISP. Ochos, ayuntados, juntamente. ANG. Eight in one couple or bande. ¶ Liv. lib. 5. ab Vrbe. Antea prima loca cum contentione summa patritios explete solitos: nunc jam octojuges ad imperia obtinenda ite.

Octangulus, Res, vel figura dicitur, octo angulos habens. ἠντιβουλ.

Octipes, hujus octipedis, quod octo habet pedes. ἠντιβουλ. GAL. De huit pieds. ITA. Di otto piedi. GERM. Achtfüßig. HISP. De ocho pies. ANG. Of eight feet. ¶ ita ab Ovidio lib. 1. Fastorum, hoc epitheton Cæuro cælesti signo tribuitur. Octipedis frustra quæritur brachia Cancri.

Octuplus, adjectivum. ἠντιβουλ. GAL. Huit fois au double. ITA. D'otto doppi. GERM. Achtfeltig. HISP. Cosa de ocho dobles. ANG. Eight fold. ¶ Cic. 6. Verr. Dicis enim te in Decumanum, si plura sustulerit quam debitum sit, in octuplum judicium datum esse.

Octuplicatus, a, um, ἠντιβουλ. Liv. 4. ab Vrbe, Octuplicatòque censu ærarium fecerunt.

Octusis, Numi species ad valorem octo assium. ἠντιβουλ. Ho-Calepini Pars 1 L

rat. 2. Serm. Satyr. 3.

Quanti empti a parvo, quanti ergo totussibus.

Octominutalis, Lampridius in Alexandro Severo, Cum fuisset Octominutalis libra, ad duos unaqueque utriusque carnis libra redigeretur.

Octodurum, ἠντιβουλ. Vaccorum oppidum in Hispania Tarraconensi; cujus meminit Ptolemæus lib. 2. cap. 6. Vulgò Toro. ¶ Est etiam Octodurum oppidum in Alpibus Cottis, non procul à Centoniobus: cujus incolæ Octodurenses, commemorantur à Plin. lib. 3. cap. 20. Vulgò S. Mauricio.

Octophorum, ἠντιβουλ. Lectica dicitur, quæ ab octo servis gestatur, sicut Hexaphorum, quæ à sex servis ferri consuevit Sueton. de Calig. Interdum adedogniter & delicatè inestit, ut octophoro veheretur. Martial. lib. 6. Octophoro sanus portatur, Avite, filippus, id est, octo servis in lecticâ.

Octuffis, octo asses.

Oculifera, sive Oclifera, vide Senecam Epist. 33.

Oculus, i, dictus est ab occultendo, quod ciliis teguminibus occultatur: latent enim oculi sub ciliis, & genis. ἠντιβουλ. GAL. Oeil. ITA. Occhio GER. Ein aug. HISP. Ojo. ANG. The eye. ¶ Hujus oculos in oculis habeas tuis. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. Sinapi oculi ut stillent facit. Idem Pseud. sc. 2. a. 3. Non te ante hunc diem vidi oculis meis. Ibid. sc. 2. a. 2. Vbi sunt quibus oculi estis, quibus vita. Ibid. sc. 2. a. 1. Servum oportet domitos habere oculos, & manus. Idem Mil. sc. 6. a. 2. Nisi oculos & orationem commutas tibi. Ibid. sc. 3. a. 2. Ob oculos objicere. Ibid. sc. 1. a. 2. Quid dicam illud quod fugitate te oculos meos video: bis. Idem Capt. sc. 4. a. 3. Herile Imperium ediscat, ut quod frons velit, oculi sciant. Idem Aul. sc. 1. a. 4. Fugin' hinc ab oculis. Ibid. sc. 3. a. 4. In oculos invadi optimum. Idem Asin. sc. 2. a. 5. Per oculos jurare. Idem Menach. sc. 9. a. 5. Ad horum ne quem illa oculos adjiciat suos. Idem Asin. sc. 1. a. 4. Pallam reposcis: tibi habe, atfer, utere vel tu, vel tua uxori, vel etiam in oculos compingite. Ibid. Menach. sc. 3. a. 2. Oculi ludibundi. Gell. cap. 5. lib. 3. Iracundia obstitit oculis. Plaut. Aul. sc. 3. a. 2. Lumbi sedendo, oculisque spectando dolent. Idem Menach. sc. 3. a. 5. Bene vale ocule mi. Ibid. Cure sc. 3. a. 1. Neque corde sapere: neque oculis uti. Idem Mil. sc. 3. a. 2. Oculis mihi signum dedit, ne se aspicerem. Idem sc. 1. a. 2. Viden' tu illi oculos videre, alias urieri. Et oculi ut scintillant. Idem Menach. sc. 2. a. 5. Apollo viiret, ut ego illi oculos exuram lampadibus ardentibus. Perij, Minatur mihi oculos exurere. Ibid. Eripe oculum ab humero isti, qui te tenet. Ibid. sc. 1. a. 5. Solentne tibi unquam oculi diti fieri? an me locustam esse censes. Ibid. Sub oculis domini suam probare operam, Cæsar. lib. 1. de bell. civ. Sub oculis Cæsaris accepta clades. Velleius. Oculos hominum convertere fulgore purpure. Sueton. Calig. cap. 35. Oculos intendere in cælum. Gell. cap. 4. lib. 6. Oculos circumferre. vide Circumfero. Ab oculis valere. Idem cap. 20. lib. 3. Oculis fascinationes fieri, etiam ab iis quibus pupilla est duplex. Idem cap. 4. lib. 9. Exhausti oculi stertibus. Senec. c. 2. de consol. ad Polyb. & cap. 5. Conturbat & exhaustit oculos. Item defessos exhaustos oculos. Senec. cap. 1. de consol. ad Mart. Item oculos fluentes continere. Ibidem, Oculos exficcare. Ibid. cap. 39. In oculos hoc quoridie incidit. Idem cap. 9. Item, Oculis inhærentia ingenia. (i. Oratores & poetæ vivi.) Velleius, Oculis admota virtus revilescit. Senec. cap. 15. de tranquill. Ne oculis quidem contingere mulierem. Gell. c. 8. Oculis requirete aliquem. Idem cap. 1. lib. 19. Sub oculis venire. Quint. Et. Oculos Implere (lacrymis sup.) Senec. p. 13. de consol. ad Mart. Sub oculis tuis formavit studia sua. Idem cap. 2. 4. de consol. ad Mariam. Et sub oculis patris posita. Ibid. cap. 25. Ex oculis pectoreque somnum & fociidiam amovere. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 1. Teneo ego huic oculum, face ut oculi locus in capite appareat. Idem Menach. sc. 7. a. 5. In oculum utrumvis conquisce. P. Oculum utrum, an in autem? Idem Pseud. sc. 1. a. 1.

Ille ferox & adhuc oculis hostilibus ardens.

Ovid. Eleg. 2. lib. 4. Trist. Circumspicitur cum oculis emissis. Plaut. Asin. sc. 1. a. 1. Truculentis oculis. Ibid. sc. 3. a. 2. Tu cum nocturnis oculis. Idem Cure. sc. 3. a. 1. Lactant. lib. de Opif. Vt igitur oculi munitiores ab injuria, ciliotum teguminibus occultuit, unde oculos dictos Varroni placet. Sunt autem oculi pars corporis pretiosissima, in quibus (ut Albertus Magnus inquit) maxima indicia amoris & odij existunt. Sunt enim veri cordis nuntij, in quibus animus inhabitat. Ter. in Adelphi. — dij me pater Omnes oderint ni magis te quàm oculos nunc amo meos. Cic. 2. de nat. deor. Nam & oculi tanquam speculatores altissimum locum obtinent, ex quo plurima conspicimus speculatores suo munere. Plaut. in Trinum, quem ego quis sit homo nescio, Neque oculis ante hunc diem unquam vidi. Virg. 8. Æneid.

atque oculos per singula volvit.

Accipimus etiam Oculos pro notis, seu maculis rotundis, quales videmus in pardorum pellibus, & caudis pavonum Plin. lib. 8. cap. 17. Pantheris in candido breves macularum oculi. ¶ Per translationem posuit. Cic. in Lelio, Nec verò ille in luce modò, atque in oculis magnus sed intus, domique præstantior. Magnus in oculis & luce: id est, coram hominibus. ¶ Dicuntur etiam oculi in arborum surculis, unde germinant. Cato de re rust. c. 6. Ibi oculos arundinis pedes teinos alium ab alio serunt. ¶ Habet præterea hoc nomen varios eosque elegantes in oratione usus. Dicimus enim, Adjicere oculos rei alicui, pro eo quod est, rei alicuius cupiditate teneri. Cic. 4. Verr. Partim planè videbant adjectum esse oculum hæreditati. ¶ Capere rationem oculis apud Plautum, est rem aliquam usum æstimare. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 2. Vt ego oculis rationem capio. ¶ Habere alicuius oculos in suis, est videre quid ille velit, aut imperet. Idem Pseud. sc. 2. a. 3. vide supra. ¶ In oculis aliquid habere, est ad illud valde, semperque intentum esse, ut interpretatur Budæus, semper aliquid observare. ¶ Oculi mei in vultu illius habitare dicuntur, à quo contuendo non moventur. ¶ Oculum exculpere, idem quod eruere (Excludere.) Idem Excludito hęcclè oculum si dederò Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1. Oculos tibi effodiam, ne me observare possis. Idem Aulul. sc. 1. act. 1. Alicui oculos effodere, proverb. Seneca Epist. 88. ¶ Oculi alicui dolere dicuntur, quoties aliquid videt quod videre molestum est. ¶ Intendere oculos, est fixis oculis

aliquid intueri, & oculos immobiles tenere. ¶ Oculos aliquorum tenere, est in contemplationem sui adducere. ¶ Oculos tollere, per translationem, est refici, recreari, & delectari ut lætioris nuntio de te aliqua, quæ cupidè expectatur. Cicero. *ad Titonium*. Literæ meæ, siue nostræ, tui desiderio oblanguerunt: hæc tamen epistola quam Acastus attulit, oculos paululum sustulerunt. ¶ Ab oculo Plaut. suo more formavit superlativum Oculissimus, pro charissimus, Salve, valuisse ostium oculissimum? Et *Cure. sc. 2. n. 1.* Salve homo oculissime. ¶ Oculis captus. Cæcus dicitur: *ἀλαός πεπρωμένος τὸν ὄφθαλμόν*. Cic. 6. *Vorr.* Tamen si oculis quidem captus in hanc fraudem tam sceleratam decidisti.

Ocellus, diminut. *ὀκυλλίον*. GAL. *Ocellus, petit ovis*. ITAL. *Occhietto*. GERM. *Ein Englin*. HISP. *Poqueno ojo, ojouelo*. ANG. *A little eye*. Catullus de *Acm.*

Et dulcis pueri ebrios ocellos.

¶ Ocellus meus, apud Plaut. in *Asin* blandientis vox est. Da (inquit) meus ocellus, mea rosa. Idem *Mostell. sc. 3. n. 4. n. 1.* Ocellus es meus, meum vel Gell. *lib. 15.* Mi Cai, meus ocellus jucundissimus.

Ocellulus, aliud dicitur. D. Omedes *Grammat. lib. 1.*

Oculissimus, charissimus, ab oculo, quatenus est res chara. Ita oculus significatione fit ceu adjectivum, quum est *charus*.

Ocellatus, a, um, quod ocellos habet, id est, cavernulas quasdam, *ὀκυλλοειδής*. GAL. *Qui a plusieurs petits yeux*. ITAL. *Chi a molti piccioli occhi*. GERM. *Euglechtig*. HISP. *Lleno de muchos ojoelos*. ANG. *That hath many eyes*.

Ocellatum, i, vel in plurali Ocellata, orum, Varro. Altera exorat Patrem libram ocellatorum, Altera virum semodivum margaritarum Suet. in *Augusto c. 83.* Talis, aut ocellatis, nucibusque ludebat. Hic, ut putat Passeratius, Ocellata sunt putamina, siue nuclei malorum persicorum. GAL. *Noyaux de pesches*, quæ ab ocellis, h. e. minutis foraminibus, quibus cooperiuntur Ocellata dicta sunt, Cassaubonus verò præstantissimus Suetonij interpret scribit Ocellata ibi esse globulos, vel lapideos, vel eburneos, vel ex alia materia quibus olim puellæ ludebant: & frustra esse Brodæum, cum inibi Osculis legi voluit: itaque alios qui ocellaris legendum esse contendunt, pro Ocellatis.

Ocellatus, a, um, Plenus oculis, ocellatus. *ὀκυλλοειδής, πολοειδής*. GAL. *Plein d'yeux*. ITAL. *Occhiuto pieno d'occhi*. GERM. *Voll augen*. HISP. *Lleno de ojos*. ANG. *Full of eyes*. ¶ Plaut. in *Aul. sc. 5. n. 3.* Quos si Argus servet, qui totus ocellus fuit quem quondam Iovi Iuno custodem addidit. Is nunquam servet. ¶ Per translationem ponitur pro perspicaci, quasi qui totus ex oculis constet Apuleius, Perspicaciorum ipso Lyncio, vel Argo, & ocellum totum.

Ocularius, adject. *ὀφθαλμικός*. Solinus c. 39. Cujus succus proficit ad oculariam claritatem. Loquitur autem de euphorbia. Ocularia ægrotudo: Solinus c. 10. *ad finem*, Aut etiam ocularias dissipant ægrotudines. Cell. *lib. 6. c. 6.* Evelpides autem qui nostra ætate maximus fuit ocularius medicus, utebatur eo quod ipse composuerat.

Ocularia *ὀφθαλμικά*, Argentrost / q. oculorum solatium, herba. ¶

Ocularianus faber, aut is designatur, aut certe ita vocari potest, qui oculos vitreos, seu conspicienda parat. GERM. *Brilleg macher*. HODR. *Jun.*

Oculatus, a, um, qui multos habet oculos, vel qui acutè videt. *ὀκυλλοειδής, ὀκυλλοειδής*. GAL. *Plein d'yeux, qui a bonne vue*.

ITAL. *Occhiuto*. GERM. *voll augen*, *scharfsichtig*. HISP. *Lleno de ojos*. ANG. *That hath many eyes, quick sight*. ¶ Plaut. in *Truc.* Pluris est ocularis testis unus, quam auri decem: id est, qui præsens fuerit, videritque. ¶ Plin. Oculatissimum locum, appellat conspicuum, *lib. 3. c. 4. cap. 6.*

In qua legatione interfecto Senatus statum poni iussit, quam ocularissimo loco in Rostris. Quid si luculentissimo levi immutatione legas? Oculatam diem vocat. Plaut. in *Pseud. sc. 3. n. 1.* diem præsentem, quo scilicet statim videmus pecuniam nobis annumerari: cui opponit Cæcæ diem, qua nihil numeratur præsentis pecuniæ. Ene (inquit) die cæca oleum: id vendito oculata die. Idem *Asin sc. 3. n. 1.* Semper ocularæ sunt manus nostræ, credunt quod vident, id est, nos oculari sumus, ut pro merce, quam daturi sumus, res recipiamus videntes.

Oculatio, nis. In vitibus pro gemmarum luxurantium deflectione. Plin. *lib. 12. c. 21.* Simplici jugo constat porrecto ordine, quem canterium appellant: meliorque ea vino, quando sibi non obumbrat assiduoque sole coquitur, & afflatum magis sentit, & celerius rotam admittit. Pampinationi quoque & oculationi, omnique opere facilior.

Oculitus, adverb. instar oculi. Sicut Medullitus, animitus, in modum oculi. *ὀφθαλμωδῶς, ὀφθαλμωδῶς*. GAL. *Du profond des yeux, comme ses propres yeux*. ITAL. *Come i suoi occhi*. GERM. *Als we eigne augen*. HISP. *Como los ojos*. ANG. *Euen with his eyes*. ¶ Qui amant ancillam meam oculitus.

Oculō, as, Illustro, vel illumino, quasi oculatum facio. *ὀκυλλοειδής, ὀκυλλοειδής*. GAL. *Illustrer, illuminer*. ITAL. *Illustrare, illuminare*. GERM. *Ein aug geben/erleuchten*. HISP. *Alumbrar, esclarecer*. ANG. *To mak light*. ¶ Tertull. in *Apo. log.* sed quia jam expolitos, & ipsa urbanitate deceptos, in agnitionem veritatis ocularret. Sed hoc vix crediderim apud veteres inveniri. Neque enim ocularis participium est à verbo Oculo, sed potius nomen, sicut Manicatus & Tunicatus.

Ocyllus, *ὀκυλλός*. Vnus ex Phæacibus, tempore Alcinoi regis, ut ostendit Hom. *lib. 8. Odys.*

Ochymum, *ὀχυμῖον*. GAL. *La dragée aux chevaux, ou boeufs*. ITAL. *Herbe diverse per boi*. GERM. *Schädt auß vilerley kreuter vnd gemüß dem vich zu dem futer oder zur weid*. HISP. *Herren, pasto para los buyes*. ANG. *A mixture of sundrie cornes for beastes*. ¶ Farrago est diversarum herbarum, vel leguminum ad bouum pabulum lata, qua ciebant alvum bobus: id erat huiusmodi, Fabæ modios decem, vicæ duos, tantundem & ei vilis, in jugero autumnno miscbant, ac serbant, admista etiam avena Græca, cui non cadit semen. Deductum nomen ab *ὀκύν*, quod significat Velocem, vel propter celeritatem nascendi vel quod bobus alvum cieat: quapropter etiam iis datus, ut purgentur. Autor est Varr. *lib. 1. de re rust. c. 31.* Vide de hoc plura in Annotat Hermol. barbari in Dioscorid. *lib. 2. c. 158.*

Ocyminus, a, um, *ὀκυμῖνος*, ad ocymum pertinens.

Ocymum, *ὀκύν*, herba tanquã ocymo similis: folia fert ocymum. *ὀκύν*, *ὀκύν*, *ὀκύν*. GAL. *Plus soudain, plus leger, plus viste*. ITAL. *P. de veloce*. GER. *Schneller*. HISP. *Mas ligero*. ANG. *More suddain or swift*. ¶ Ocillimus, *ὀκυλλός*, *ὀκυλλός*, Græca quibus tanquã Latinis utimur, pro Celerior, celeritimus: sunt à positivo Græco *ὀκύν*, quo Latini carent. Plin. *lib. 2. cap. 8.* Mercurij sydus inferiori circulo fertur, novem diebus ocycore ambitu, modò ante Solis exortum, modò post occasum splendens. Idem *lib. 16. cap. 31.* Quidam brevitate radicum seascere celerius arbores putant quod coarquant fici, quatum radices longissimæ & senectus ocycissima est. Scribitur & *ocios, ocissimos*, quia voces Latine fiunt. Græci autem habent *ὀκύν*, & *ὀκύν*, *ὀκύν* & *ὀκύν*. Priscian. *lib. 11.* Ocior quasi ab oco, quod in usu non est, licet à Græco sit *ὀκύν*. Giffan, Indice Lucretiano: Ocior & ocios qui per y scribunt, falluntur, ut opinor, nam veteribus omnibus libris repugnat ea scriptura & Priscianus liquidò indicat per i scribendam. Cum enim dixisset, multa esse nomina juncta, aut ab aliis deducta, quorum tamen ignoretur origo, exempli loco addit Ocior. Ocior (inquit) quasi ab Oco, quod in usu non est, licet à Græco sit *ὀκύν*. nec satis idonea est eorum ratio, quod scilicet à Græco deducatur: hac enim ratione permessa, tota orthographia apud Romanos misceretur ac turbaretur. Sumpserunt enim illi plurima à Græcis, quæ ita tamen vel errore primò, vel prudenter ac paulatim conformaverunt, ut parens ignoreretur penè. Eadem ratione ancilandi verbum, elogium, &c. lege, ut ita dicam, Iunia de civitate Romana eiciunt, sed errant. Servius in 4. *Aeneid.* ad illud *ocysus i. equites* annotat. Ocysus positivus antiquus, est, id est, celeriter, nec enim potest esse comparativus, ubi nulla est comparatio: aut comparativum pro positivo ponitur; ut senior pro senex. Est autem à Græco nomine comparativum *ὀκύν*. Sed revera comparatur, *ocier, ocius, ocissimè*.

Ocyter, velociter. Apul. *lib. 1.* Propeit ociter. Gl. ociter. *ταχέως*.

Ocyus, & Ocysimè, adverb. *ὀκύν*, *ταχέως*, *ὀκύν*, *ταχέως*. GAL. *Plus viftement, plus legerment*. ITAL. *Molto presto*. GERM. *Eylendis/gang schnell/suchs*. HISP. *Mas ligeramente*. ANG. *Sooner quicklier*. ¶ Quamquam & Ocyter dicatur pro Cito, & perquam promptè. Ter. in *Andr.* Eamus ego ad eum ocysus. Idem in *Heauton.* — & tu id quod cupis quam ocysimè ut des. Plaut. *Cure. sc. 2. n. 1.* Non se commoveat ocysus pessuli. *Ibid. sc. 2. n. 2.* Exi, exi, inquam, ocysus.

Ocyperet, *ὀκύν*, una ex Harpyiis: sic dicta quòd alatum velocitate polleat, *ὀκύν* enim celer & citus dicitur: *πυρομαχ*, volo, as. Vide Cælium *lib. 36. cap. 27.*

Ocythoe, *ὀκυθήνη*, Nympha fuit, Chiraonis Centauri filia ex Chariclo nympha, ita dicta a celeriter fluendo: *ὀκύν* celer, & *πίω* fluo. Poëtæ in carmine abijciunt alterum, quòd aliter hexametrum carmen nequeat ingredi. Ovid. 2. *Metam.*

—quam quondam nympha Chariclo
Fluminis in rapidi ripis enixa vocavit Ocyroen.

Ocys, *ὀκύν*, velox. Hinc est ocyster adverb. id vide.

O D

Ode, *ὀδή* ab *ὀδω* cano, Cantus, canticum: unde etiam Horatius carmina sua Odas appellavit.

Odellus, *ὀδούσ*, urbs est in Mœsia inferiori, inter Axiacem & Borysthenem amnes paululum à ponto Euxino remota. Autor Ptolem. *tabula Europa 8.* & apud Melam *lib. 2.*

Odeum, *ὀδεῖον*. GALL. *Lieu deputé aux chantres, ou menestriers pour chanter*. ITAL. *Luogo designato nella casa à cantare*. GER. *Ein gesangshaus / oder ein gemach im haus in welchem man singt vnd musiciert*. HISP. *Lugar para cantar*. ANG. *A place appointed for singers or minstrels*. ¶ Locus est in ædibus cantui destinatus, *ὀδῆ* & *ὀδῆς*, hoc est, à cantu dictus. Cicero. *ad Attic. 4.* Monumentum illud quod tu tollere laudibus solebas, ut odeum laxaremus, & usque ad atrium Libertatis explicaremus, contempimus; fessertim sexcenties. Vide Cæli. *lib. 38. cap. 12.* Vitruv. *lib. 5. cap. 9.* Pericles Atheniensis inter cætera opera quæ Athenis extruxit, fecit & odeum, in quo certamina musica spectabantur: quod multis sedibus & columnis exornatum fuisse historici prodiderunt.

Odefacio, veteres pro olefacio dixerunt, testo Festo.

Odi, odisti, odit, verbum defectivum (ut Priscianus inquit) neque præsens neque futurum, neque participium habet: sed tam præsentis, quam præteriti temporis significationem retinet. *ὀδῶ*, *ὀδῶ*, *ὀδῶ*. GAL. *Avoir en haine, hair*. ITAL. *Haver in odio*. GER. *Hassen*. HISP. *Aborrecer*. ANG. *To hate, to disdain*. ¶ Significat enim Odi, odio habeo & habui. ¶ Veteres dixerunt Odio, is, it. Vide annotata à Io. Passeratio ad Antonij epistolam ad Hircium & Cæcætem ad ea verba, Ne desere partes, quas Pompejus odivit. Plaut. *Menach. sc. 6. n. 5.* Verbera ego odi. Air te non quenquam pejus odisse. Idem *Milit. sc. 1. n. 1.* aded ut omnes oderit. Idem *Capt. prologo*. Odi aurum, multa sua sit perperam *Ibid. Capt. sc. 2. n. 2.* Minimè minor si te odit. *Ibid. sc. 4. n. 3.* Vt uxorem odit malè. Idem *Menach. sc. 3. n. 1.* Mendacem odi. Idem *Mostell. sc. 3. n. 1.* Cic. *de Amicit.* Alterum propter crudelitatem semper hæc civitas oderit. Idem, Apertè odisse magis ingenij est, quam fronte occultare sententiam. Horat. 1. *Epistol. 19.*

Oderunt hilarem tristes, tristè que iocosi:
Sedatum celeres, agilem gnarumque remissi:
Potiores bibuli media de nocte Falerni
Oderunt porrecta negantem pocula, quamvis
Nocturnos jures te formidare vapores.

Ovid. 2. *de Arte*, amor odit inertes. ¶ Hinc participium Osius: & composita Exosus, & Olor verbale, de quibus suis locis.

Odiūm, Ira in veterata. *ὀδῶν*, *ὀδῶν*, *ὀδῶν*. GAL. *Haine, rancune*. ITAL. *Odio*. GERM. *Ein hass*. HISP. *Ira en vengida*, odio, *aborrecimiento*. ANG. *Hatred or disdain*. ¶ Interdum utuntur pro importuna quadam assiduitate, molestia, fastidio. *ὀδῶν*, *ὀδῶν*. Plaut. in *Asin. sc. 4. n. 2.* Iam hic me abegit suo odio. (i. tam odiosus est. Terent. in *Eunuch.* — Tum sicubi cum satietas Hominis aut negotij siquando odiūm ceperat.

Estne novis nuptis odio Venus;
Catull. *de com. Beren.*

Flagrant odio tua pectora nostro. Ovid. Eleg. 6. lib. 4. Trist. Odium, non uxor eram. Plaut. Asin. sc. 2. a. 5. Item, Tuu me odium vocas? Idem Curc. sc. 2. a. 1.

Hanc odiis exonerate fugam,

Ovid. Eleg. 3. lib. 1. Trist. Odio civiliter usus. Idem Eleg. 8. lib. 3. Trist. Odio, & malo molestæ estis ut pulices, pedes, culices. Plaut. Curcl. sc. 2. a. 4. Odium mitigatur, deponitur, tenetur, sedatur, Cic. ad Quir. post reditum, Odium vel precibus mitigari potest: vel temporibus Reip. communique utilitate deponi vel ulciscendi difficultate teneri, vel verustate sedari. Odium igitur in illo est qui odit. Aliquando tamen meum, aut tuum odium dicitur, non quæ, aut tu alium, sed quo alius me, aut te prosequitur. Terent. Nam neque negligentia, neque odium id fecit tuo. In quo negligentia etiam ponitur in eo quod negligitur, quem proprium sit in eo qui negligit.

Odium, a, um. ὀδίου ἴσθησαν ἴσθησαν. GAL. Qui a hny, ou hait. ITAL. Che ha odio. GERM. Dem da hasset. HISP. El que tiene odio. ANGL. That hat eth or disdaineth. & Atque eius composita, Exosus & Perosus participia sunt, sive participiorum significatione usurpantur potius. Habent autem activam significationem, exiguntque accusativum. Festus, Osus sum præteritum esse putat à verbo Odio: quod tamen in usu non est: nos potius à defectivo Odi deductum putamus Plautus in Amphitr. Inimicos semper oia sum obtueri, id est, odi. Gell. c. 8. lib. 4. Osus eum erat.

Odiosus. Cicer. in Laliò, negabat ullam vocem inimiciorum amicitie potuisse reperiri, quam ejus qui dixisset, ita amari oportere, ut aliquando esset osurus.

Odor. ὀδῶν ὀνέ. ὀδῶν ὀνέ. ὀδῶν ὀνέ. GAL. Qui hait, qui porte haine. ITAL. Chi porta odio. GERM. Ein hasset. HISP. El aborrecedor. ANGL. He that hateth. Plaut. in Asin. sc. 2. a. 5. Madidum, nihili, incontinentem atque osorem uxoris suæ: id est, qui odit uxorem suam.

Odibilis, e, adjectivum, ὀδύνη ὀδύνη. Terent. in Helio. Vita, moribus, improbitate ita odibilis est factus, ut eius nomen Senatus eraserit.

Odiosus, a, um, qui odio habetur. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Odieux, faucheux. ITAL. Odioso. HISP. Haesit, oerhasset. HISP. Cosa aborrecida, o enojosa. ANGL. That is hated or disdaind. Cic. de amicis. Odiosum sane genus hominum officia exprobrantium. Idem 1. Offic. Palæstrici motus sæpe sunt odiosiores, & histionum nonnulli gestus ineptis non vacant. Idem de senect. Senectus sic plerisque senibus odiosa est, ut onus se Ætna gravius dicant sustinere. Aliquando capitur pro molesto, ὀδύνη ὀδύνη. Terent. in Phorm. Si ponit esse odiosi pergitis. Haud fallia sum nos (mulieres) odiosas haberi. Plaut. Aul. sc. 3. a. 1. Mihi odiosus es quisquis es. Idem Milit. sc. 5. a. 2. Pseud. sc. 1. a. 1. Odiosus tandem vix ab ægrotis venit Medicus, Idem Menach. sc. 3. a. 5. æquum si facias odiosus ne sies. Ibid. sc. 2. a. 3. Sciendum quod in osus elata quædam, copiam, aut affectionem, quemadmodum apud Græcos terminata in ὀδύνη, significant, ut Animosum, Nervosum, Saxosum, Aquosum: quod copiam laxorum, nervorum, ingenij & animi habet. Vinosus, Libidinosus, Mulierosus, Seditiosus, Factiosus, qui amat vinum, libidines, mulieres, seditiones, factiones. Quædam actionem, ut Studiosus, Stomachosus, Contumeliosus: qui operam dat studio, qui stomachatur, qui contumelia afficit. Quædam passionem, ut Odiosus, Invidiosus: qui habetur odio, & qui invidetur. Quædam activè & passivè accipi possunt, ut, Formidolosus, Laboriosus, Operosus, Voluptuosus. Religiosus.

Odiosè, adverbium, Cum odio, stomacho, fastidio. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Odieusement. ITAL. Odiosamente. GERM. Hallslich/ mit Hass/ feindschaftlich. HISP. Enojosamente. ANGL. with, hatred, spite, sully. Plaut. in Bacch. Cave verò, odiosè facis. Ad Herennium lib. 4. Vivis invidiosè, delinquis studiosè, loqueris odiosè. Quintil. lib. 1. cap. 6. Quia nihil est odiosus affectatione. Terent. odiosè cessat.

Odinolyontes, ὀδύνη ὀδύνη, pisculi sunt exigui, magnitudinem magnæ limacis non excedentes, quos Græci alio nomine Echencidas, Latini etiam Remoras vocant ὀδύνη ὀδύνη. id est, à solvendo dolore partus Quippe asservatum & alligatum, gravidis partum solvere prodiderunt. Plin. lib. 32. cap. 1.

Odites, ὀδύνη ὀδύνη. Vnus ex Centauris, Ixionis ex Nube filius, à Mopso interfectus, in nuptiis Pirithoi. Ovid. 12. Metam. Occubuit frustra quo loqui tenuit Odites.

Odius, ὀδύνη ὀδύνη. Halizonum dux fuit, quem Agamemnon in bello Troiano interfecit. Homer. lib. Iliad. 5.

Odonis, calcementi genus. Cujus meminit Vlpian l. 2. §. 17. D. de aur. & argent. Alia, inquit, causa odonum est: quia usum calcementorum præstant. Significare videtur soleas lancas, aut lineas, quarum alteras caloris, alteras munditie causa induimus. Vdones tamen apud Mart. legimus. Vide infra Vlo Ex Hotomano.

Odæporicon, vide Hodæporicon.

Odonaria, odonia, udones L. g. b.

Odontagra, ὀδύνη ὀδύνη, instrumentum est chirurgicum dentibus eyelendis accommodatum.

Odontitis, lutea, herba palustris. H. P.

Odontotrimma, ὀδύνη ὀδύνη. A Græcis dicitur dentifricium, hoc est, medicamentum quo dentes fricantur: ut albescant. ὀδύνη ὀδύνη.

Odontoxestes, instrumentum chirurgicum exesis dentibus eradendis idoneum. Poll.

Odor, is, nihil aliud est quam infectus aër, Interpretare Plin. lib. 9. cap. 7. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Odeur, senteur. ITAL. Odore. GERM. Ein geschmack oder geruch. HISP. Olor. ANGL. A savour, smell, or sent. & Dicitur odor quasi olor, literæ unius commutatione: dicitur & Odos pro odor, sicut Honos, Leteræ. Plaut. in Capt. Quorum odor subzilianos omnes abigit in forum. Idem in Menach. sc. 2. a. 1. Ecquid de odore possis, si quid forte olfeceris, Facere conjecturam. Naso odos obsecutus est Idem Curc. sc. 2. a. 1. Is odos demissis pedibus in cælum volat. Idem Pseud. sc. 2. a. 2. Eum in odorem (patinatum) cœnat. Ibid. Quarum odore præterire nemo pistrinum potest. (i. retro.) Et, Quorum (piscium) odos abigit. Idem Capt. sc. 1. a. 4. Vbi vino conspersi fores: De odore Calepini Pars II.

scit me adesse. Idem Curc. sc. 1. a. 1. Stenite lectos, incendite odores. Idem Men. sc. 3. a. 2. Omnium unguentum præ tuo nautæ. Idem Curc. sc. 1. a. 1. Dianæ arabico sumificem odore. Idem Milit. sc. 5. a. 2. Unguentata, odotes, corollæ, (in convivio.) Idem Vfus. sc. 1. a. 5. Virg. 5. Æneid. ————— contactuque omnia fiant

Immundo: tum vox tetrum dira inier odorem.

Ovid. 2. Metam.

Vi tamen ingratus in pectora sudis odores.

¶ Per distillationem quandoque ponitur, pro indicio, teste Budæo, ut Odor distillationis. Cic. ad Attic. lib. 4. Res fuit ad interregnum, & est nonnullis odor distillationis. Gell. cap. 14. l. 12. Odor suavitatis in verbis. ¶ Quod si non ita ut præcipimus, potius accepit, Colum. lib. 12. c. 20. adurunt. Et paulo post, Ad prædictum autem modum musti adiecti debent odotes, nardi folium, iris llyrica, &c.

Odorius, a, um, quod ex se odorem mittit. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Qui flaire bon, qui rend bonne odeur. ITAL. Che ha bono odore. GERM. Es schmackt / schmactrich wofgeschmackt. HISP. Cosa de buen olor. ANGL. That hat and letteth out a savour. Stat. 6. Theb.

¶ Odora vulnere pinus

Scinditur.

Ovid. 9. Metam.

Naiades hoc pomis, & odore flore repletum

Sacrarunt: divæque meo bona copia cornu est.

¶ Aliquando activè pro sagaci, eo qui odoratur, Virg. 4. Æneid.

¶ Odora canum vis.

Odoro, as, Odoratum facio. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Donner bonnè odeur à quelque chose, la faire sentir bon. ITAL. Profumare. GERM. guts geschmackt oder oder getuch machen. HISP. Hazer buen olor, perfumare. ANGL. To mak to smell and savour well. Colum. lib. 9. cap. 46. Qui coloret, odoratque mella: hoc est, odorata reddat. ¶ Odoro pro odore Ovid. 15. Metam.

Thura super repas, aris ex ordine factis;

Parie ab utraque sonant & odorant aëra sumis.

Odoro, aris, deponens, Odorem percipio. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Sentir & flaire, odorere. ITAL. Odorare, sentire odore. GERM. Schmecken/ eines geschmacks innen werden. HISP. Sacar el rostro por olor. ANGL. To fede the savour of a ting. Col. lib. 6. c. 2. Deinde nares perficatio, ut homines discant odorari. i. olfacere. Plaut. Men. Agedum odorare hanc quam ego habeo pallam quid olet? ¶ Per translationem est odore quodam suspicionis aliquid sentire: apud Cic. ad Attic. Cupio antequam Romam veniam odorari diligentius quidnam futurum sit. ¶ Odorari sagaciùs, est diligenter investigare & indagare. Idem ad Attic. lib. 6. Tu sagaciùs odorabere. Odorari & degustare aliquem, est callidè & clam explorare quid quisque habeat animi. Idem ad Attic. lib. 4. Tu velim ut Fabium si quem habes auditum odorere, & istum convivam tuum degustes. Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Ibo odorans quasi canis venaticus Agedum odorare istam pallam. Quid olet? supra olface. Ibid. sc. 2. a. 1. ¶ Pro eodem etiam legimus Odorare in activa voce. Cic. post reditum, Hi voluptates omnes vestigant & odorant. Ibo odorans quasi canis venaticus. Idem Milit. sc. 2. a. 2.

Odoratio, nis, Odoris perceptio. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Flairement. ITAL. Odoramento, esso odorare. GERM. Das schmecken/ die trafft zu schmecken. HISP. Aquella obra de hazer buen olor. ANGL. A savouring or feeling the smell of a ting. Cic. 4. Tuscul. Et qualis est hæc aurium, tales sunt oculorum, & actionum, & odorationum, & saporum voluptates.

Odoratio, nis, ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Qui flaire. ITAL. Che odora bene. GERM. Ein erschmecket/ der ein ding geschwind wof erschmeckt. HISP. El que saca el rostro por olor. ANGL. That smelleth or senseth the savour of any thing. ¶ Qui odoratus sensu plurimum valet, ut sunt ex canum genere qui & Odorifecui, & sagaces dicuntur.

Odoramentum, ti, Pastillus vel aliud quidvis quod odoris gratia teneimus ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Odeur, senteur. ITAL. Odoramento odore. GERM. Etwas das wof schmeckt/ ein wof riechend taiseletn. HISP. Buen olor. ANGL. Any sweet thing hat savouret wof. Plin. lib. 21. c. 27. Omnium odoramentorum atque aded herbarum differentia est in colore & odore & succo. Col. lib. 11. c. 2. Tum etiam salem atque odoramenta quibus condire vinum consueverunt.

Odoramenta, idem Macrobi. lib. 1. Saturn. in praf. Confusura videlicet omnium succos odoraminum in spiramentum unum.

Odorarius, ij, substantivum, qui odores conficit venditque. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Parsumeur. ITAL. Profumiere. GERM. Der wofriet ehend ding macht vnd verkauft. HISP. Perfumero. ANGL. That maketh and selleth perfumes.

Odorarius, a, um, quod ad odores pertinet, ut Odoraria myrrha, Plin. l. 12. c. 27. Pretium ejus, quam odorariam vocant ad xlv.

Odoratus, a, um, Odore repletus, odore perfusus, & qui aliunde odorem accepit. ὀδύνη ὀδύνη. GAL. Plein d odeurs, qui sent & flaire bon. ITAL. Odorato. GERM. Wofgeschmackt/ wof gutes geschmacks. HISP. Cosa de buen olor. ANGL. That swalleth sweetlie, replenished with sweetest savour. ¶ ut Templum odoratum. Plin. epist. lib. 2. Ante crytopoticum xyltus vigilis odoratus. Horat. 3. Carm. Ode 20.

Fertur & leni recreare vento

Sparsum odoratis humerum capillis;

Idem 2. Serm. satyr. 7.

— prodis ex judice Dama

Turpis odoratum pro odoriferis obscurante lacerna.

¶ Interdum sumitur pro odorifero, id est, quod ex se odorem habet. Plin. lib. 21. cap. 4. de rosa, Quibusdam annis minus odorata provenit. Præterea locis omnibus ficis quam humidis odoratio. Virg. lib. 3. Georg.

Disce & odoratam stabulis accendere cedrum

Servius Odoratum pro odoriferum.

Plenaque odorati disponit porula Bacchi;

Ovid. 3. Fast.

Festaque odoratis innectunt tempora seris.

idem Eleg. 4. lib 5. Trist.

Oloratus, hujus odoratus pro olfactu & ... Cic. 2. de nat. deor. Eorum jucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam & spectatus.

Oloratus, item pro Odore. Plin. lib. 25. c. 13. Folia coriandri tenuiora, gravi odoratu.

Odorifer, a, um, adjectivum, Odorem reddens. ... GAL. Odoriferans, qui rend bonno odeur. ITA. Odorifero. GER. Das wohl schmeckt/oder wolschmecktend ding bringet. HISP. Cosa que da buenos olores ANG. That bringeth a savour, or smell. Plin. lib. 12. c. 17. Eundem & ad serpentes fugandas uruat in odoriferis sylvis frequentissimas. Gens odorifera, Ovid. 4. Metam. Arabia odoriferifera, in qua nascuntur odores Plin. lib. 5. c. 11.

Odryx, a, um, populi sunt Thracix Plin. lib. 4. c. 11. Horum olim amplissimum fuit regnum, ab Ableris Thracix urbe usque ad Pontum Euxinum, & Istrum fluvium extensum. Vide Thucidem lib. 12.

Odrysius, adjectivum. Idem quod Thracius Stat. 1. Achil. Carmen Odrysiu, id est, Orchei qui Thrax erat. Valer 5. Argon.

Odysea, Odyssæ, Odysseus, Homeri opus de Ulyssis erroribus. 24. libris abolutum, Cic. de clar. Orat. Nam & Odyssæ Latina est, sic tanquam aliquod opus Dædali, & Livianæ f. bulæ, &c.

O E

Oea, a, um, Africæ civitas est, una ex tribus quæ Tripolim istam Africanam fecerunt, Solinus. Achæi Tripolim lingua sua signant de trium urbium numero, Oea, Ta, hix, Leptis magnæ, &c.

Oeagrius, a, um, nomen est patris Orphi. Est præterea hoc nomine Thraciæ quidam fluvius, à quo Hebrus initium sumit, qui ob id Oeagrius cognominatur. Virg. 4. Georg.

Tum quoque marmorea caput à cervice revulsam

Gurgite cum medio portans Oeagrius Hebrus, &c.

Oeanthe, a, um, Steph. oppidum est Locroium: apud Plin. lib. 4. cap. 3.

Oebares, a, um, Darij stabularius, cujus industria ipse Darius Persarum regnum adeptus est. Nam cum placuisset septem Persarum Satrapis, ut postredie singulos equos certum in locum adducerent, cujusque equus primus hinnitum edidisset, is Persarum rex declararetur: Oebares re intellecta, domini equum eodem in loco quò conventui erant equæ admisit. Quò quum postredie reduceretur, coitus desiderio rursus hinc hinnitum edidit. Vide Herod. lib. 3. & Iustia. lib. 1.

Oebalia, a, um, vulgò Tarante, Regio in Peloponneso, quæ & Laconia dicitur ab OEbalo Arguli filio qui rex Laconum fuit. Stat. lib. 1. Achil.

Solverat OEbalio classem de litore pastor

Dardanus.

Quod autem Virg. lib. 4. Georg. dixit.

Namque sub OEbalia meminim turribus altis, &c.

idè, posuit, ut ostenderet Tarentum à Laconibus fuisse conditum, quorum pars est OEbalia. OEbalix matres, Sab. n. Ovid. 3. Fast.

Oebalidæ, a, um, Diæti sunt Castor & Pollux ab OEbalia Laconix regione, in qua nati feruntur. Ovid. 5. Fast.

Effugere Obalida cursu potuere sequentes.

Helena quoque illorum soror eandem ob causam OEbalis dicta est. OEbalus, a, um, Rex Laconum, Arguli filius, à quo Regio OEbalia, & Alius fuit Telonis Capreatum regis, & Seberidis nymphæ filius, qui banam Campaniæ partem in ditionem suam subegit. Vide Servium in Virgilium 7. Æneid.

Qui (flos) prius OEbalio fuerat de vulnere natus,

Ovid. 13. Metam.

Oechalia, a, um, urbs Laconix, ab OEchale fluvio eam præterfluente ita dicta, sed postea ab Hercule eversa. Unde & ea pars Laconix, quæ urbi huic propinqua est, OEchalia appellatur. Virg. 8. Æneid.

Ve bello egregia idem dissecerit urbes

Troiamque OEchaliâque.

In hac Eurystus regnavit, qui Herculi filiam Iolam ante promissam negavit, quòd filius eam dehoratus Herculem & uxorem & filios esse interempturum affirmaverat. Quare illum & filios interemit, atque OEchaliâ ejus urbem evertit, teste Virg. 8. Æneid. Ovid. 1. 6. Metam.

Victor ab OEchalia Cenao ritè paravit

Sacra Iovi.

& Aliæ etiam fuerunt Oechaliæ ut in Thessalia, & Eubœa.

Oeconômus, a, um, ben mîschek. a, um, GAL. Maestro d'hostel, despensier. ITA. Dispensero, maestro di casa. GERM. Ein haushalter / Schaffner. HISP. Mayor domo. ANG. Aste ward he that keepth the store of an houshold. Tam pecuniæ, quàm frugum & omnium quæ dominus possidet dispensator & rei familiaris administrator est. Oeconômus, a, um, œconomus magnus, ordinis ecclesiastici munus, administrabat omnia prædia ecclesiastica & illorum redditus. Erat primus cleici post Par iarcham. Vide Gloss. Græcobarb Meurf.

Oeconômia, a, um, Administratio, dispensatio. & œconomia. GAL. Gouvernement & conduite d'une maison. ITA. Governo di una famiglia. GERM. Ein haushaltung / haussverwaltung / schaffnerey. HISP. La mayordomia. ANG. The steward's ship or gouvernante of house. Transfertur tamen ad alia. Nam apud Quintil lib. 1. pro dispositione accipitur, oratoribus & poetis maximè necessaria, quæ quid quo loco sit dicendum ostendit. Sic enim eodem lib. 4. cap. 8. inquit. OEconomia quoque in his diligentior, quàm in pleis que novorum erit. Idem lib. 3. c. 2. Hermagoras judicium, partitionem, ordinem, quæque elocutionis suæ subiecit œconomix: sic Græcè appellata ex cura rerum domesticarum, & per abasionem posita, nomine Latino caret.

Oeconômicus, a, um, ad œconomiam pertinens,

Oeconômica, a, um, quæ ad rem domesticam ac familiarem pertinent, & œconomia. OEconomica, pars politicæ, & ejus laus. Plutarch. in compar. Catonis & Aristid. Unde & OEconomicus Xenophontis pulcherrimus liber est, qui non gubernationem villæ, sed dispensationem universæ domus descripsit: qui liber est à Cicerone Latinus factus. Componitur enim ex œconomia, quæ est domus, & œconomia, lex.

Oecus, a, um, baith. a, um, Domus, sive familia, à quo OEconomus. Ea voce utitur Plin. lib. 39. cap. 25.

Oecumene, quæ habitatur. a, um, Gloss. œcumène, orbis terrarum, subaud. 78 tercia.

Oecuménicus, a, um, œcuménicos, Latini universalis, & ad totum orbem pertinens: unde Oecumenicum Concilium dicimus. œcumène, cum idem est quod orbis terrarum, terra habitabilis.

Oecus, a, um, domus: quòd homo in se recedit, adversus externas molestias, tanquam in portum suum. Est & apud Græcos & Latinos scriptores pars quædam domus, ut majus triclinium, κατὰν cubiculum: nobilis pars domus, ubi vitilia convivium celebrantur.

Oedasticus, vir ponderum, & statera rationem optimè callens.

Oedemâ, a, um, a, Est tumor præter naturam, rarus, & indolens, conflans ex frigida patris intemperie cum affluxu pituitæ. Vide Galenum lib. 14. Methodi c. 4.

Oedipus, Oedipodis, vel Oedipi, œδῖπος, Laij Thebanorum regis & Iocastæ filius fuit. Ein son Laij des Thebanischen kongs / welcher dem wunderthier Sphynx genant / sein frag auffgelöst hat / vnd es darnach ombrecht. quem pater quum ex Apollinis oraculo futurum intellexisset ut à filio occideretur, pastori occidendum tradidit: qui misericordia commotus, quum invitus regiæ stirpi manus inferret, neque tamen regis imperium audeat detectare, perforatis gladio plantis, viminæque trajecto, ex arbore suspendit, futurum putans ut ita inedia moreretur. Cæterum quum Phorbas Polybij Corinthiorum regis pastor illaciter faceret, audito vagitu, eò occurrens, puerum servavit, reginæque, quæ liberis carabat, magni muneris loco obtulit: à qua, veluti puer cælitus missus, filij loco est educatus, & à pedibus ex vulnere tumebus, OE ipus est appellatur. Grandior deinde natus factus, quum fortè Thebas venisset, Latium patrem suum ignorans occidit, Iocastamque matrem duxit uxorem. Postea veidè se cognita, tantoùmque à se scelerum pœnam repectus, utrumque sibi eruit oculum Athenæque in voluntarium concessit exilium. Declinatur autem Oedipus, podis, per tertiam declinationem, vel Oedipus, Oedipi, per secundam: ut apud Plautum, in Pæn Oedipo est conjectore opus, qui Sphingi interpretis fuit. Ovid. Eleg. 1. lib. 1. Oedipodas facito. Pro eodem etiam legitur Oedipodes, æ, per primam declinationem. Scætius lib. 1. Thebaid. Oedipodæ confusa domus. Davus sum, non Oedipus, proverbio usurpatur à Davo, apud Terentium in Aniria, quum vellet significare, hominem se esse rudè, & ad intelligenda obscuriora ænigmata minime parem esse. Tractum est proverbium à callido, acutoque Oedipi ingenio, quod dissoluto Sphingis ænigmatè in vulgi cessit proverbium.

Oedipodionus, ab Oedipus deducitur. Lucan.

Oedipodionas infelix Fabula Thebas.

Oedipodionides, Patronimicum masculinum. Stat. 1. Theb.

Interea patris olim vagus exul ab oris

Oedipodionides furtim deserta pererrat

Aonia.

Oenagra, œνάγρα, quæ & œnothera (œνθήρα) & onuris, frutex est.

Oenantharion, œνανθάριον. Unguentum œnanthium est, teste Ægineta qui non ob id sic nominatum putat. quòd œnanthen respiciat, quum sæpe fiat sine ea, sed à vino & floribus lilij.

Oenanthæ, es, œνάνθη, flos labruscæ, hoc est vitis sylvestris, non tamen cujuslibet, (nam duæ sunt labruscæ species) sed ejus tantum quæ solum florem, non etiam uvas profert. Colligitur quum optimè olet, siccat in umbra substrato linteo, atque in eadè conditur. Dicta quasi œνάνθη, hoc est, vini flos. Autor Plin. lib. 12. cap. 28. Est præterea Oenanthæ herba in petris nascentis. folio pastinacæ, radice magna numerosa. Autor Plin. lib. 21. cap. 24. Est & nomen avis quasi vitiflora, ut ait Gaza. Niphus à colore simili germinantibus uvis dictam conjicit.

Oenanthinus, a, um, adjectivum. œνάνθινος, quod ex œnanthe factum est: ut Oenanthinum unguentum, quod ex œnanthe, hoc est, flore labruscæ fit. Plin. lib. 13. c. 1. 14. 16.

Oenanthia, urbs Sarmatiæ in Asia. Ptolem. lib. 5. Hodie Sophia, aliàs Oenantie.

Oenatia, sive Oenoë, vitis domestica apud Diosc. 4. c. 1.

Oenas, œνας, avis, quæ Gazæ vinago, cujus venatores œνανθήρα.

Oensteria, vinalia. Stuk.

Oeneus, œνεός, Atolix rex Parthæonis filius, qui ex Althea Thestij filia, Meleagrum, Tydeum, & Deianira genuit, quam Hercules duxit uxorem, licet alij matrem Tydei Eurigoram appellant. Stat. lib. 1. Theb.

Vos qua progenies quanquam Calydonis Oeneus, &c.

Fabulantur Poëtæ regem hunc de primitiis, omnibus numinibus sacrificasse, excepta Diana, quæ irata apium immisit, qui cuncta vastabat, donec à Meleagro occideretur. Hæc Servius.

Oenecus, a, um, quo usus est Ovid. 8. Metam. & Oeneus per quatuor syllabas, quo utitur Stat. 5. Theb.

Oenipons, Inspruk. urbs egregia, ad Oeniripam sita, sedes Principis & Parlamenti ditionum Austriacarum.

Oenodæ, œννοδα, oppidum Gabaliæ, quæ Lyciæ regiuncula est, tria habens oppida Balburam, Bubonem, & OEvandam. Autor Plin. lib. 5. cap. 25.

Oenochemâ, œνόχημα. Mons in finibus Africæ.

Oenochomus, vide Onochomus.

Oenomaus, œνόμαος, Hippodamiæ pater, Elidis rex, & Pisæ, & ex Marte & Harpina Alopeiscu, ut alij tradunt, Eurythoe Danaï filia progenitus, qui quum ex oraculo se à genero interfectum ini didicisset, & illa tamen à multis precis obfoimæ præstantiam ambiretur, curule eadem men precis proposuit, ea lege ut filia victori in matrimonium cederet viduus mortem subiret. Tredecim igitur victis & occisis, Pelops Tantali filius amore ejus captus, Mytilium ejus aurigâ pretio corruptus, ut axes infimos & fragiles curus subjugeret. Quo factò Oenomaus una cum curru corruit, membrisque omnibus ea ruina collisus, mortuus est. Pelops itaq; & cõjuge & regno potitus, universam Chæronesû de nomine suo Peloponnesû appellavit. Strab. lib. 8. Alti fuit Pelops in bello Troiano ab Hectore interfectus, teste Homero.

Oenomelitus, œνομῆλιτος, potio ex melle & vino austero, quam Latini mulsam appellant. Rationem conficiendi, vide apud Diosc. lib. 5.

Oenecus

OENOË, es, οἰνῶν, oppidum Græciæ, Atticam à Bœotia determinans: cujus meminit Thucyd. lib. 3.

OENOË, οἰνῶν, nomen Nymphæ Phrygiæ quæ Paridem adamavit. Ovid. in Epist.

Quum Paris Oenone poterit spirare relicta,
Ad fontem Xanthi versa recurret aqua.

OENOPHORUM, ὀινωφόρος, schischab. Vas vinarium ad ferenda vina aptum: ab οἶνος, vinum, & φέρω, porto. Mart. lib. 8. Reddidit œnophori pondera parva sui. Apuleius Metam. lib. 8. OEnophoro, quò immistum vino gerebat venenum. Juvenal. Satyr. 6.

tandem illa venit rubicundula totum

OEnophorum sitiens.

OENOPHŌRUS, οἰνωφόρος, minister qui vinum in mensa ministrat.

OENOPIA, οἰνωπία, insula, Ovidio & Pindaro, quæ aliter OEnone Pausan. in Atticis.

nomen ab OEnone nymphæ.

OENOPIA, radicis nomen, quia hospitis Ægyptij medicamentum exitit, de quo poeta scribit.

Miscuit actutum dulci medicamina vino,
Vnde hilaris lætusque mali & fuit immemor omnis.

OENOPIDES, οἰνωπίδης, Nomen Mathematici ex Chio insula, Anaxagora aliquanto minor.

OENOPOLA, οἰνωπόλις, venditor vini.

OENOPOLIUM, οἰνωπόλιον. ANGL. A wine tavern. Taberna vinaria. Plaut. in Asin. Quum à pistore panem petimus, vinum ex œnopolio. Idem Curc. sc. 3. a. 2. Quos semper videas bibentes esse in œnopolio.

OENŌTES, οἰνωπῆται, in Græcorum symposiis dicebantur, quorum officium erat dare operam ut ex æquo biberetur. Vide Cæli Rhodig.

OEnoteras, vide OEnagra.

OENOTRĪA, οἰνωπρία, Regio Italiæ, seu ipsa Italia, cujus populi OEnotrij dicuntur, vel OEnotri: ita appellata δὲ τὸ οἶνον, quod optima in Italia vina nascuntur, vel (ut Varro putat) ab OEnotrio, Saborum rege. Virg. lib. 1. Æneid.

OEnotrij coluere viri, nunc fama minores
Italiam dixisse ducis de nomine gentem, &c.

OENŌULIÆ, οἰνωουλίας, dictæ sunt duæ insulæ quæ sunt contra Veliam Fontia scilicet & Ischia. Plin.

OENŪLÆ, οἰνωούλαι, Tres insulæ sunt ante Messenem Peloponnesi urbem: quarum meminit Plin. lib. 4. c. 12. Est etiam OEuulla exigua insula Chio adjacens: de qua idem Plin. lib. 5. c. 31.

OEnutta, οἰνωύτη, placenta ex vino & melle confecta.

OEs, infania. vide an potius OEstrum.

ŒSOPHĀGŪS, οἰσοφάγος, est, fistula ab ore ad ventriculum usque protensa & veluti via quædam cibo, potuique transmittendo destinata. Latine gulam vocamus. Græcè etiam ἰσμοχόος: quamquam stomachum nonnunquam improprie pro ventriculo positum invenimus.

ŒSTUS, ἰ, ἰστρού. GAL. Vn Thæon qui tourmente les bestes l'Esté. ITAL. Tafano. GER. Ein rausende bräms. HISP. La moscarda. ANGL. A horse sic that sucketh the blood of beasts. Insecti genus est horridono strepitu, quod Latini Asilum vocant, vulgus Tabanum. Virg. 3. Georg.

Est lucus Silari circa ilicibusque virentem
Plurimus Alburnum, volitans, cui nomen Asilo
Romanum est, OEstrum Græci vocant, quæ
Asper acerba sonans, quo tota exterrita sylvis
Diffugiunt armenta.

Col. lib. 9. c. 14. scribit nasci in extremis partibus favorum, amplioris magnitudinis, quam sunt apes cæteræ, còsque nonnulli putant esse reges. Verùm Græcorum autores οἰστρού appellat, quod exagitant, nec patientur examina conquietere. Plin. lib. 11. c. 6. Nascuntur interdum in extremis favis apes grandiores, quæ cæteras fugant. OEstrus vocatur hoc malum. Eo Juno in pellicem Io immisso, eam in furorem egit. Ita & poetæ divino furore correpti, œstro perciti dicuntur. OEstrius apum, per metaphoram ab effecta Plin. lib. 11. c. 16.

OESYME, οἰσύμη, oppidum est in Thracia, sive in ea Macedoniæ parte, quæ Thraciæ proxima est, non procul à Philippis, & Neapoli. Meminit hujus oppidi Plin. lib. 4. c. 11.

ŒSYPMUS, οἰσύπμος, οἰσύπμος. Dicitur pinguedo, & forte hærentes in ovium vellibus nondum purgatis Ovid. 3. de Arte amandi.

OEsypa quid redolent, quamvis mistantur Athenis,
Dempus ab immunda vellere succis ovis!

DiŒpum est autem OEsypum ab ove, quàm Græci οἰστρού vocant, quasi οἰστρού, i. ovium sordes. Vide Plin. lib. 29. c. 2.

OETA, οἰτή, mons inter Thessaliam & Macedoniam elatus morte & sepulchro Herculis, & copia hellebori, quod optimum in eo nasci traditur. In hoc monte (ut Servius inquit) stellæ videntur occidere, sicut de monte Ida nasci. A Parnasso usque Pindum pars in Termopylas vorgeus, proprie OETA vocatur.

ŒTÆUS, a, um, οἰταιός, unde Hercules OETÆUS, nomen Tragœdiæ, apud Senecam.

ŒOSCYOS, οἰσκόπος, lingua Scythica Apollo dicebatur.

OETŪS, οἰτός, Gygas iagens fuit, filius Aloï, & frater Ephialtis, qui in Cicta bellum gessit, ut Salustius refert. Vnde OEtij campi dicti sunt.

O F

OFFA, per duplex ff, constabat ex carne ferè porcina Lucanica, quam tacete ex mediocri intestino Romanæ mulieres à Lucanis didicere, παρὰ πᾶσι χίχου ἔσφα. GAL. Vne piece de chair, de pain, de paste, ou autre viande épaisse ou de quelque grosseur, comme une soupe de pain. ITAL. Lucanica, saliccia, & offella. GER. Ein getöch von fleisch, ein suet fleisch. HISP. La poulla, d la carne sin huesso, soppa. ANGL. A soppe, a morsell. Est item offa quodlibet carnis. Vnde OEnone, quæ porcina cum cauda, Offam penitam dicebant: unde est illud Juven. Satyr. 2.

Et patruo similes effunderet offas.

Offa etiã cibatiũ ex frustis panis, in jure pingui, caleso veteri, pipere, & cinnamomo cõditis, quæ Jussulata & Calcata dicitur. Offa & pultè significat, & quicquid est in pultis modum redactũ, Virg. 6. Æneid.

Melle soporatum & medicatum frugibus offam.

Potest etiam fieri offa ex aliis rebus. Varr. lib. 3. de re rust. c. 53. Cibatiũ offis positas, hæc maximè glomerantur ex ficis & farre misto. Ponitur quandoque offa pro massa. Plin. lib. 9. c. 48. In nostro mari offa informis coloris tantum lepori similis. Offæ, & Massæ vocabulis promiscuè utitur Col. 12. c. 38. Post hæc complures ex ea massulæ fiunt & ita per latera ferriæ in mustum demittuntur, ne altera offa super alteram perveniat. Gell. cap. 16. lib. 11. Inter os & offam, proverbium est, Plaut. Milit. sc. 1. a. 1. Memoria est optima. P. Offa me monet.

Offa ius, i. Coquus, qui conficit offas μαζοποιός.

offatim, adverbium. Participium. ἀποτρεμνός.

OFFELLÆ, æ, diminutivum, teste Servio, unico f scribendum est contra primitivi naturam, quòd primam syllabam corripit. Est autem Ofella frustum carnis. ἡ μάζιον, ζυμίδιον. GAL. Petite soupe, petite carbonade. ITAL. Carbonata. GER. Ein stucklin fleisch. HISP. Pequeña pulpa. ANGL. A litle soppe, a litle morsell. Vnde porcina ofella dicitur, particula carnis porcine, quam in lartagine, craticula, & prunis coquimus. Vitulina à vitulo, quam ad ignem verubus versant, & escam paramus. Mart. lib. 14.

Parva tibi curva craticula sudet ofella.

Juven. Satyr. 11.

at rudis omni

Tempore & exigua frustis imbutus ofella.

OFFULÆ, æ, aliud dimin. ab Offa, ζυμίδιον. Colum. scribens de salsa carnis suillæ, ait, Dein offulæ carnis spillæ componuntur, & alternis sal ingeritur Suet. in Clodio cap. 39.

OFFENSŌES, inquit Festus, dicuntur lanæ infectores, & proprie ij qui amissum colorem restitunt.

Offendices, nodi quibus libri signantur. Lege ligantur. Vide Festum.

OFFENDO, is, i, sum, ex Ob & fendo: à quo fit & Defendo, significat Incidendo casu in aliquem, casu aliquem invenio, Incurto in aliquid, sive Incido, reperio, invenio ἡψο chaschal. περιπίτω, π. οσνω, π. ἰσλῶν, π. ἀλαμβάνω. GAL. Offenser, renconire, chopper. ITAL. Offendere incontrar, urtare. GER. An einen stoßen, anstoßen. ITAL. Offendere, d incontrar. ANGL. To find by chance, to strike and hit a thing unware, to offend, to do amiss. Verbum naufragorum proprium putat Passeratius, nixus illo loco Ovidij 2. de Ponto, Eleg. 14.

Ad veteres scopulos iterum devortor, & illas

In quibus offendis naufraga pupis aquas.

Æquè ad corpus, & ad animum refertur. Terent. in Eunuch. Adveniens offendi quendam mei loci hic atque ordinis hominem haud impurum. Eos ego si offendero, ex unoquoque eorum ejiciam crepitum polentarium. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Eo moro expertem te factam offendi domi. Idem Amphitr. Præter me alterum faciam ut offendas domi. Ibid. Cubantem eam ego offendi domi. Idem Milit. sc. 6. a. 2. Et quoniam qui incidunt in aliquid, se lædere sæpe solent in eo in quod incidunt, factum est ut offendere pro lædere usurpetur. ἡ ἀδὸ νᾶγᾶφ ἀδινῶν. Colum. lib. 5. cap. 9. Deinde arando ne coxam bos, aliãve partem corporis offendant. Cicer. pro Cluent. Cecidisse ex equo dicitur & homo infirma valetudine latus offendisse vehementer. Plaut. Curcul. sc. 3. a. 2. Ne quem capite, aut cubito offendam, aut genu. Offendere ponitur pro invenire, sed præter opinionem. ἡ νῦδ μαρσῶ. GAL. Trouver. ITAL. Ritrovare. GERM. Ongefärdfinden. HISP. Hallar. Terent. Heaur. Texentem telam studiosè ipsam offendimus. Cic. 2. de Rep. Sed imitor Archytam illum Tarentinum, qui quum ad villam venisset, & omnia aliter offendisset, &c. Facite ut parata offendam omnia. (i. inveniam præter expectationem, quia nequam servi.) Idem Pseud. sc. 2. a. 1. Pater hic me offendet adveniens ebrium. Idem Mostell. sc. 1. a. 2. Hocine modo hic rem curatam offendet suam? Ibid. sc. 1. a. 1. Item Cæsar lib. de bell. civil. Me offenditis, dixit, pro ego ipse in vestram offensionem incurri. Vti (me) septimus casus sit. Offendere apud aliquem, est infelicitè agere & ignominiam referre. Cicer. pro Cluent. Quum esset nemini dubium, illum potius iudicari necesse esse qui bis apud eos iudices offendisset, quàm eum qui bis iis causam probavisset, id est, damnatus esset, sive contrariam sententiam tulisset. Offendere apud iudices, est condemnari, inquit Budæus. Interdum ponitur pro peccare, citate Cicer. ad Varr. lib. 9. Quis est tam Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat, nusquam incurrat Liv. 2. ab Vrbe, Consulibus enim aliterius quum nihil aliud offenderit, nomen invisum civitati fuit. Offendere absolute posuit. Cicer. in Verr. pro rem malè gerere. Quum (inquit) multi viri fortes in communi, incerto quo periculo belli, & terra & mari offenderint.

OFFENSUS, particip. Læsus, vel in aliquam rem iuactus. ἡ νῦδ nichschal βλαβῶν, προσκυραμῶν. GAL. Offensé, blessé. IT. Offeso. GERM. Verletzt, angestossen. HISP. Offendido. ANGL. Hurt, offendid, strikend on a thing unware. Ovid. 2. Fastor. Ille jacens pronus matri dedit oscula terræ: Creditus offenso est procubuisse pede. Offensa voluntas populi. Cicer. 5. Tusce.

Offensus nomen ex participio. Invisus, odiosus. Suet. in Jul. Cæsare, Pompeium affectatus est, offensum patribus, quòd Mithridate victo, &c. Idem Suet. in Galba c. 16. Per hæc propè universis ordinibus offensus, ver præcipua flagravat invidia apud milites. Cicer. 5. Verr. O miserum atque invidiosum, offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium Offensum, hoc est, invisum, inquit Budæus.

Offensior, invenitur pro irato. Sueton. in Claudio Cæsare, in Tribunatu Pontificibus offensior, quòd alium quàm se in Patris sui locum cooptasset.

OFFENSÀ, offensio, onis, & Offensus, us, Lapsus, erratum, incommo- dum ἡ νῦδ nichschöl. ἡ νῦδ machscholah ἡ νῦδ chischsalon. πρὸς βλάβην, πρὸς ἀπώλειαν. GAL. Offense, faute, choppement. IT. Offensa, offesa. GERM. Anstossung, Sturz, Verletzung. HISP. Ofensa, tropesadura. ANGL. An offence, a striking or hitting of ashing. Senec. in Epist. Per hujusmodi offensas emeticendam est confragosum hoc iter. Lucret. lib. 6. Non igitur multis offensibus intem- rano. Offensa ferè active sumitur, estque proprie eius qui offendit. Cic. Quum tot eius offensas pati non possem, discessi. Suet. in August.

¶ Quandoque pro alicuius artis ratione, ἔργον, ut Officium Grammatici. Officium medici. Et quamvis Officium proprie ad virtutem pertinet, ut, Hominis Officium est pietatem colere, dicimus tamen interdum, Lenonis est officium insidiari pudicitia. Accusatoris est officium criminum. ¶ Est et Officium duplex, teste Cicer. lib. 1. Offic. alterum perfectum, quod Græci κατὰ φύσιν vocant quod & omnes virtutes continet. Alterum medium, pertinens ad insidiationem vitæ communis. Idem lib. 1. de finib. Quod ratione actum sit, id officium appellamus. ¶ Summo officio præditus homo, is dicitur, qui est officiosissimus vel integræ vitæ, vel qui omnino id quod decet, strenuè facit. Idem 3. Verr. Hic rem ad virum primum summo officio, ac virtute præditum, &c. ¶ Officium pro officiali magistratû, que ministro sæpissimè apud Iuriconsultos. Sueton. in Vespasiano, Quidam ex officio aduersionis simul expellens abire Morboniam, (vel, ut MSS. Cód. Cor. Morboniam) pro quo Xyphilius in Dionis Epitome, εἰς ἀδυναμίαν, habet, iusserat.

Officiosus, a, um, qui libenter, vel probè officium, seu beneficium alicui exhibet, siue qui obsequitur libenter & gratificatur cui debet. ἑπίτιμος. nadihib. ὁ ἀγαθὸς ἄλλοις, εἰς ἀγαθὸν ἔργον. GAL. Qui fait volontiers plaisir & service, serviable, diligent à faire son devoir. ITAL. Officioso, grato, pronto à far piacere. GERM. Senes ampt gestissen/dienstbar/ons der dienstig. HISP. Diligente en la amistad. ANGL. Freindlie, that is glade to please or do his duetio, serviceable. ¶ Cicer. Octavio, Hominem prudentem, & officiosum cognosces. Idem pro Planc. Quos tu si sodales vocas, officiosam amicitiam nomine inquinat criminoso. Ovid. Eleg. 7. lib. 4. Trist.

Cur tua non dextera versus
Quamlibet in paucos officiosus fuit.
Idem 5. Fast.

Videnda
Stella est in cunabulis officiosa Iovis.

Cicer. Attic. lib. 13. Equidem si ex omnibus esset eligendum nec diligentior, nec officiosior facile delegissem Nestorio. Idem ad Qu. frat. lib. 1. Est ille quidem in me officiosissimus. ¶ Vsurpatur aliquando in malam partem. Nam quum olim Qu. Atterinus defenderet reum libertinum, cui obiciebatur quod patroni concubinas fuisset, hac defensione usus esse fertur: Impudicitia in ingenuo crimen est, in seruo necessitas, in liberto officium. Ex eo impudici & obsceni aliquandiu Officiosi vocati sunt. ¶ Officiosus dolor, à Cic. 1. Tusc. dicitur qui ex justa causa suscipitur, & cuius probabilis ratio reddi potest, ἡπιόδρη λόγος.

Officiosè, adverb. ἑπίτιμῶς, ἡπιόδρως. GAL. Convenablement, en faisant son devoir, courtoisement, serviablement. ITAL. Cortesamente, per gentilezza. GERM. Dienstbarlich/steifsiglich/pflichtlich oder amptsalben. HISP. Diligente en el oficio, cortés, steifsiglich. Freindlie, anstifullte. ¶ Cicer. ad Attic. lib. 13. Quem inimico animo ferant, quum utrique officiosè pareat. Idem de Amic. quorum plerique aut queruntur semper aliquid, aut etiam exprobrant: eoque magis, si aliquid habere putant quod officiosè amice, & cum labore aliquo suo factum queant dicere.

Officialis, e, quod ad officium pertinet, vel quod de officio tractat. ἑπίτιμῶς. GAL. De service. ITAL. Officiale. GERM. Von dienstlichem demst gehörig. HISP. Cosa perteneciente al oficio. ANGL. Belonging to duetio or offi. ¶ Laet. lib. 6. Quid M. Tullius in suis Officialibus, nonne hoc idem persuadet non esse omnino largiendum? ¶ Officialis etiam minister, magistratus vocatur Apul. Sed iussit potestas officialem suum magna severitudine coerceri.

Officina, Locus in quo artifices opera faciunt, ab efficiendo dicta. ἑργαστήριον. GAL. Ouvroir, boutique. ITAL. Bottega. GERM. Ein werckstatt. HISP. La tienda donde algo se haze. ANG. A shop, a ware house or work house. ¶ Cic. 3. Philipp. At horum officinas in urbe videtis. Officina dicitur. Idem de Clar. Orat. Exiit igitur cum senibus illis, quos paulò antè diximus, Isocrates cuius domus cunctæ Græciæ quasi ludus quidam patuit, atque officina dicendi. Idem 2. de Orator. Clarissima Rhetoricæ officina. Liv. lib. 9. d. 4. Officina cotropularum omnium. ¶ Hinc Officinarius à Vitruvio lib. 6 pro fabro ponitur. Quum, inquit, subtiliter officinatoris probabitur exactio. Taberna verò ubi aliquid venditur, quod alibi factum sit; licet quandoque Officina pro taberna ponatur. ¶ Officina, item ipsa (ut ita dicam) factio, operatio, vel fabricatio Plin. lib. 11. c. 2. In magnis siquidem corporibus, aut certè majoribus, facilis officina sequaci materia fuit. In his tã parvis, &c. De insectis. ¶ Officinam, gallinatum vocat. Col. lib. 8. c. 3. Totius autem officinæ. (i. e. n. thonis.) tres continuæ extruuntur cellæ. Et paulò post Hæc erit officinæ cohortalis dispositio.

Officiperda, qui officium perdit, id est, beneficium malè collocat Gl. Isid. Officiperdi, qui laboris non habent remunerationem.

Offigo, is, xum, Figo. ἑπιτίμησθαι, διαδάσσειν. GAL. Ficher & attacher contre. ITAL. Ficare. GERM. Anheften. HISP. Hincar. ANGL. To fixe or fasten upon. ¶ Plaut. in Mostell. sc. 1. a. 2. Sed ea lege, ut offigantur his pedes, brachia. Aliàs affigantur, item, obstringantur.

Offirmo, as, Firmum propositum in animo habeo, & quasi obstinatè in re aliqua persisto. ἑπιτίμησθαι, ἡπιόδρως. GAL. S'obstiner, S'opiniastrer. ITAL. Firmare, offinaris. GERM. Steif sich erwar in ersejen/darroider stillen/sich sperren. HISP. Confirmarse en mala significacion, porfiar. ANG. To be obstinat and voll full. ¶ Terent. in Heaut. Age quæso, ne tam offimes te Offirmo. Vide in Offirmo.

Offlecto, Circum vel contra flecto, περιστρέφω, ἐπιπέμπω. Plaut. in Asin. At ego hinc offlectam navem.

Offoco, as, Aquam in fauces ad sorbendum excipio. ἑπιπίνω. GAL. Gargariser. ITAL. Gargarizare. GERM. Surglen oder ersticken. HISP. Hazer gargarismo. ANGL. To gargil & wash te mouth or throate. ¶ Quidam non offoco, sed offuco dicunt. Festus.

Offreno, ex opposito fieno. Apul.

Offringo, is, ex Ob & frango, terræ proprium est, teste Festo, quando iterum transverso sulco aratur. ἑπιτίμησθαι, ἡπιόδρως. GAL. Dérompre, briser, rompre ce qui a voit esté rompu. ITAL. Rompere lo zolla della terra. GERM. Oberzwerch mit dem pflug uber ein geeten æter faren vnd die schollen zerdræchen. HISP. Arar al travas lo arado.

ANGL. To break in small peeces which were broken before. ¶ Varr. lib. 1. de re rust. c. 3. Quum proscideris, offringi oportet i. iterare ut frangantur glebæ. Ibid. c. 19. Qui sum terram quum primùm arant, proscindere appellant, quum iterum, offringere dicunt; quod prima aratione glebæ arantes solent excitari, quum iteratur offringere vocant; Tertio quum arant iacto seminare, litare dicuntur, Colum. lib. 2. c. 11. lapides egerito, glebasque offringito.

Offuoco, Feit. Offucate, aquam in fauces ad sorbendum dare. Ergo est quasi offocare.

Offucia, Fucus quo mulieres faciei candorem inducunt, aut ruborem. ἑπιτίμησθαι, ἡπιόδρως. GAL. Fard, tromperie. ITAL. Beisito. GERM. Ein weber beschtis oder farb mit welcher sie thnen ein erdichte farb machen. HISP. Engaño. ANGL. Paynting that women use, decert. ¶ Plaut. in Most. sc. 3. a. 1. Neque cerullam, neque melinum, neque aliam ullam offuciam. ¶ Per metaphoram autem accipitur pro fallacia, vel technâ Idem Capt. sc. 5. a. 3. Sais os mihi sublevere offuciis. Gell. lib. 14. c. 1. Sed id præstigiarium atque offuciarum genus, &c.

Offula, a, vide Offa.

Offulcio, è regione fulcio. Apul. lib. 1. Met. Quod vulnus, qua maxime patebat spongia offulciens, Panthia. Et lib. 4. Multis laciniis offulto vulnere.

Offundo, dis, Circumfundo, objicio, aspergo. ἑπιτίμησθαι, ἡπιόδρως. GAL. Espandre quelque liqueur contre, ou par dessus. ITAL. Gettar d' intorno. GERM. Angiessen/ombgiessen/anschütten. HISP. Derramar al redor. ANGL. To powre or sprinkle upon any thing. ¶ Plaut. in Trinummo. Adimit animam mihi ægritudo. Staline tene me. St. Visne aquam tibi petam? c. Quum jam animam agebat, tum esse offulam oportuit. Idem Asin. sc. 3. a. 1. Auceps quando cociunavit eteam offuldit cibum. ¶ Per metaphoram etiam dicimus Offundere rei alicui caliginem, noctem, tenebras: pro eo quod est obsecrare, vel obtenebrare. Cic. pro Rosc. Erant interea qui suis vulneribus mederentur; qui tanquam si offula Reipub. sempiterna nox esset, ita ruebant tenebris omniæque miscebant. Idem 5. Tusc. Hic error & hæc doctorum animis offula caligo est. Ita ferè Liv. lib. 34.

Offusco, as, Obscuro, denigro, & quasi fuscum reddo. ἑπιτίμησθαι, ἡπιόδρως. GAL. Offusquer. ITAL. Offuscare. GERM. Schwärzond dunckel machen. HISP. Embaçar, d' ofusco, arar. ANGL. To make dunne or dark. ¶ Iulianus hister. lib. 12. ne victoria gloria, Sævitiæ macula offuscaretur.

OG

Ogdōās, adis ὄγδοās, Latine numerus octonarius.

Ogdolapis, fluvius navigabilis ex Alpidis fluens, & juxta Segesticam urbem in Saumitumpens. Vide Strab. lib. 4.

Ogdous, ὄγδοος, Ægypti rex Achoreus cognominatus, qui Memphim condidit à nomine filia. Autor est Diodorus Siculus.

Oggannō, is, Occino, inculco, eadem ad fastidium usque repeto. ἑπιτίμησθαι, ἡπιόδρως. GAL. Glappir aux oreilles de quelqu'un, luy rompre les oreilles, & le facher de paroles. ITAL. Cianciare. GERM. In die ohrest blauwen/ offte singen vnd sagen. HISP. Gañir. ANGL. To chat; to whisper in ones eare and tell ofien. ¶ Plaut. in Asinar. sc. 4. a. 2. Cui nunquam unam rem me licet semel præcipere fieri, quin centies eadem imperem atque ogganniam. Idem in Amph. B. Oggannis. So Nec gannio; nec latro. Ter. in Phor. Habet hæc, quod dum vivat usque ad auriem ogganniat. In auriem ogganniat. Apul. lib. 2.

Oggero, is, ἀντιφίω. Incedo, seu injicio. Plaut. Truc. Vnus eorum aliquis oculum an ica oggerit, dum illi agant. Idem Psud. sc. 2. a. 3. Boves conivias faciunt, herbalsque oggerant.

Ogit, moritur. Lege Obi vel agit animam.

Oggrassari, Incedo. ἑπιτίμησθαι, ἡπιόδρως. GAL. Cheminer, aller. ITAL. Caminara, andare. GERM. Dahin gehen. HISP. Andar con poma pa, caminar. ANGL. To walk to go. ¶ Plaut. in Capt. Nisi cum pedicis didicistis oggrassari gradu.

Ogyges, ὄγγυγες. Thebanorum rex qui Thebas Bœotias ædificavit, circiter mille & quingentos annos ante Urbem conditam. Sub hoc rege fuit diluvium magnum, teste Augustino de civitate Dei, non illud quidem maximum, quod Noë temporibus contigisse facit: licet a testantur: sed tamen majus eo quod Deucalionis seculo bonam terræ partem inundavit.

Ogygius, a, um, ut Thebæ Ogygiæ. Autor Caminis de Ætna, quod Virgilio à quibusdam adscribitur.
Nunc juvat Ogygiu circumdata mœnia Thebis, &c.

Ogygia, ὄγγυγία, insula inter Phœnicium & Syriacum mare, ab Ogyge Thebanorum rege, qui in ea regnavit, appellata: in qua Calypso nympa habitavit: quæ Ulyssæi tempestate eò adactum hospitio & lecto excepit, ejusque amore capta septem annos apud se detinuit, tandemque, Iove iubente, dimisit. Homer. in primo Odyss.

Ogylius ὄγγυλιος, insula est inter Peloponnesum & Cretam. Steph.

Ogyris ὄγγυρις, insula est ante felicem Arabiam, E. yithræi regis monumento nobilitata. Autor. Plin. lib. 6. cap. 28. Rufus ex Dionysio. Ogyris inde salo promittit caput, aspera rupes Carmauidis, qua se pelagi procul invehit undis, Regis Etythræi tellus, &c. ¶ Hujus insulae incolæ dicuntur Ogyritæ ὄγγυριται.

OH

Oh, ὦ, ὦ, ὦ, ὦ, Ob. ¶ Qua utimur, ubi ex intervallo notos videmus, Comiciis usitata. Terentius in Adelphis. Oh qui vocare? ¶ Est etiam admirantis cum contemptu quodam, Terent. in Andr. Oh, tibi ego ut credam furcifer? ¶ Aliquando affirmantis vehementius, Idem in Eunuch. Oh, quæ egomet produxi. ¶ Aliquando dolentis & reprehendentis. Idem in Heaut. Oh, iniquus es, qui me tanta postules. ¶ Aliquando dolentis & deprehensivi. Plaut. in Cas. — oh peij. Manifestè teneor miser. ¶ Aliquando exultantis ob rem bene gestam. Idem in Mostell. sc. 3. a. 1. Oh probus homo sum. Idem in Mostell. sc. 4. a. 1. Oh oh, ocellus es meus, tuus sum alumnus, &c. ¶ Oh oh oh oh, ejulantis est more comico. Idem in Capt. sc. 2. a. 1. Oh oh oh oh. L. Ejulatione haud opus est, &c.

Oh, ὦ, ὦ, ὦ, ὦ, Ob. GERM. Oh! heha/holla. ¶ Interjectio exclamantis & facietatem

satietatem usque ad fastidium designat, & jubet modum imponere. Martial. lib. 4.

Ohe jam satis est, ohe libelle.

Plaut. *Asin. sc. 3. a. 2.* Quis nostras sic frangit fores Ohe, inquam, si quid audis. Idem in *Autol. sc. 1. a. 1.* Abcede etiam nunc, etiam nunc etiam: Ohe nunc.

Oho, interjectio admirantis aliquid fieri repente. Plaut. in *Poenul.* Oho amabò: quid illuc nunc properas? Aliquando est agnoscens cum gaudio particula. Idem in *Pseud.* Oho Polymachætoplacides, Purus, putus est ipse. Budæus.

O I

Oicles, filius fuit Antiphatis filij Melampi & pater Amphiarai Argivi vatis. Homer. *lib. 15. Odyf.*

Oileus, *ὀϊλεύς*, per tres syllabas. Locorum rex fuit & pater Ajacis illius, quem ab eo Virg. *Oileum* cognominat *lib. 3. Æneid.*

Vnius ob noxam & furias Ajacis Oilei.

Oilles, Patronymicum mase. Propert. *lib. 4. Eleg. 1.*

Victor Oilde rape nunc, & dilige vntem.

Intelligit autem Ajacem Oilci filium.

Oina, *ὀϊνά* Aristoteli in *lib. quem πρὸς θυμαρίων ἀκυσμάτων* inscripsit. Tusciae urbs est munitissima, in cujus medio collis est editissimus triginta stadorum, aquas & sylvas in vertice habens. Hoc tamen oppidum an unquam fuerit, vident Aristoteles. Nemo Geographorum ejus meminit.

OL

Ola, olidus. Gl. *Id.* Planum quod ab oleo. Vet. Vocab. habet etiam Olacitas, & Olaciter.

Olbia, *ὀλβία*, Pa nphylia oppidum juxta Caracten fluvium, teste Plin. *lib. 2. c. 27.* Fuit & Olbia Bithyniae urbs in extremo Ascanij sinu sita, quæ postea Nicæa appellata fuit. ¶ Est & alia in Sarmatia Europæa ad Borysthenem amnem, quæ & Borysthenis appellatur à Ptol. *tab. 8. Europa* & cujus etiam Plinius meminit. *lib. 4. c. 11.*

Olbipolis, *ὀλβιπόλις*, Oppidum est Galliae Narbonensis apud Ptolem. *lib. 1. c. 10.* Strabo *lib. 4.* Olbiam vocat.

Olbipolis, *ὀλβιπόλις*, civitas Sarmatiæ Europææ ad Borysthenem amnem xv. m. pass. à mari recedens. Hanc Milesij condiderunt, teste Strab. *lib. 7.* Unde & Miletropolis appellata est, Ptolemæus, Olbiam vocat, & Borysthenidem.

Orcachites, *ὀρχαχίτης κόλπος*. Zeugitanae regionis, hoc est, Africae propriè dictæ, sinus est, cujus meminit Ptol.

Oliva, & Oliva, tam de fructu dicuntur, quam de arbore. *ὀλίβα* & *ὀλίβα*. GAL. *Olivier, ou le fruit appelé olive.* ITAL. *Oliwa, frutto dell'olivo, oliva.* GERM. *Ein ölbaum oder die frucht darvon, die ölbeer.* OLIVA, *azeytuno.* ANGL. *An olive or olive tree.* Virg. *lib. 2. Georg.*

Sed truncis olea melius propagine vites R spondent.

Idem 8. Eclog.

Incumbens tereti Damon sic cœpit oliva.

Idem 11. Georg.

Adsis ô Tegae sarvens oleaque Minerva Inventrix.

Plin. *lib. 15. c. 82.* Oleam si lambendo capra lingua contigerit, devertitque primò geminatu, sterilefcere autor est M. Varro. Cic. 2. *de divitiis* Agricola quum florem oleæ videt, bæccam quoque se visurum putat oleæ, Ovid. 4. *Fast.*

Vre mares oleas tedamque herbâsque Sabinas.

Cic. 3. *de nat. deor.* Quid Aristæus qui inventor olivæ dicitur, Apollinis filius, &c. Virg. 2. *Georg.*

Nunc se Bacche canam, nec non sylvestria tecum Virgulta, & prolem taræ crescentis oliva.

Idem 5. Æneid.

tres premia primi

Accipient, flavâque caput necentur oliva.

¶ Similiter & pro fructu Oleum & oliva dicitur, *ὀλίβα*. Unde Olea conditiva Varroni dicitur quæ ad condituram asservatur. Col. *lib. 11. c. 2.* Tum & olea distringenda est, qua velis viride oleum conficere. Plaut. *Cure. sc. 1. a. 1.* Vultisne olivas, aut pulpamentum, aut cappaiim? Ovid. *Eleg. ult. lib. 4. Trist.* Vincit oliva victor eques. ¶ Gell. 7. *lib. 9.* Olearum folia convehè certo tempore. ¶ Olearum quædam dicuntur Licinianæ, quædam Pausiæ, quædam Sergiæ, quædam Ochites, quædam Regiæ & quædam Radij: aliæ Algianæ, aliæ Navix, aliæ culmineæ, aliæ Circites, aliæ myrtæ; quas solas olearum species in suam notitiam pervenisse se ibit Col. *lib. 5. c. 8.*

Olèum dicimus & Olivum pro pingui illo olei liquore. *ὀλίβιον* *ἰσθάρ* *ἰσθάρ* *ἰσθάρ*. GAL. *Huile.* ITAL. *Ooglio.* GERM. *Del.* HISP. *Azeyt.* ANGL. *Oyle, olive.* ¶ Oleum ab olea, olivum ab oliva Virg. 2. *Georg.*

liquidi corruptitur usus olivi.

Horatius 1. *Serm. Satyr. 6.*

ungor olivo.

Idem 2. *Serm. Satyr. 4.*

Quali perfundat pisces securus olivo.

Colum. *lib. 9.* Oleum optimum Licinia dat, plurimum Sergia. Virg. 5. *Æneid.*

Cætera populea ve'atur fronde juvenus,

Nudat'isque humeros oleo per'usa nitescit.

Ecquis pro vectura olivi resolvit? Plaut. *Asin. sc. 4. a. 2.* Tu oleum haud magui pendis, vino te diviciens, idem *Poenul. sc. 2. a. 1.* Cujus amatores olivi dynamin habent domi maximam, *lib. 4.* Habes amatores oleo onustos, *ibid.* Emè die cæca olivum, Id venditò oculata die. *ibid. sc. 3. a. 1.*

Nunc ubi per'usa est oleo labente juvenus.

Ovid. *Eleg. 2. lib. 3. Trist.* Oleum foris utile intus noxium. Plutarch. in *Cato. Censor.* Oleum conditium pro vini apponere. Suet. in *Cæs. c. 53.*

Oleum præbere. (in ludis.) Idem in *Neron. cap. 12.* Oleum cur congelatit. Gell. *c. 8. lib. 17.* ¶ Oleum Syriacum, i. Elæomeli, oleum Syriæ.

Celsus *lib. 4. c. 3.* Maximèque oleo utere, si id non est, Syriaco Plin. *lib. 15. c. 7.* Sponte nascitur in Syriæ maritimis, quod *elæomeli* vocant. Manat ex arboribus pingue, crassius melle, resina tenuius, sapore dulci, & hoc Medicis: vide & *lib. 23. c. 4.* ¶ Oleum Romanicum, apud Caton. *cap. de oleæ pend. lege. i. populare & vulgare, commune dictum, quod è bacca caduca & matura fit.* Oleum autem viride, fit è baccis nondum maturis & strictivis. ¶ Oleum Medicum, quod in Medica arte parabatur incendiariū, nque erat, ut ex Naphtha, & Maltha. Solinus. Apparet herba, qua inficitur oleum quod vocant Medicum; hujus olei incendium aqua restingui non potest, sed pulveris jactu. ¶ Oleum vivum, id est, Petroleum, oleum naturale (quod è Pet. is & saxis emanat, est, que bitumen liquidum, vel colamè bituminis, *ἀσφθάλω*) de qua Jo. Xiphilinus in D. onis Epitome, & Rob. Constantin. multis in Lexico) oleum Medæ. Gratius poeta,

Vulcano condita domus, quam subter eunti S'agna sedent venis, oleoque madentia vivo.

¶ Oleum addere camino, est malo suppeditare fomentum, ac velut alimoriam, quò magis ac magis crescat. Horat. 2. *Serm. Satyr. 3.* Adde potè nata nunc, hoc est, oleum adde camino. ¶ Oleum & operam perdere. Plaut. in *Pæn.* Tum pol ego & oleum & operam perdididi, hoc est, quicquid sumpsi seu rei seu laboris, perdididi. Vide Chiliades Erasmi. ¶ Oleo tranquillior, in hominem minimè iracundum lenisque ingenio præditum à natura ejus liquoris, quo nihil magis lene Plaut. *Pæn.* ita hanc canem faciam tibi oleo tranquilliorè. Est autem usque adedò tranquilla olei natura, inquit Plin. *lib. 2. c. 103.* ut mare quoque rem omnium sævissimam tranquillet: atque ob id urinantes aiunt oleum ore spargere, quod mitiget elementi naturam asperam, lucemque deporter. ¶ Oleum pro simulachro pugnae, & pro exercitatione, non pro vero certamine. Cic. 1. *de Orat.* Nitidum quoddam genus verborum & lætum, sed palæstræ magis & olei, quam hujus civilis turbae & foris, id est, accommo latam judiciis & concionibus.

Oléacæus, a, um quod est simile oleæ. *ὀλεακῆος*. GAL. *Semblable à l'olivier, ou d'olivier.* ITAL. *Simile all'olivo.* GERM. *ölechtig, dem öl gleich.* HISP. *Semejante al azeytuno, è de materia de azeytuno.* ANG. *Lye unto an olive or of an olive tree.* ¶ Folium oleaceum, Liquor oleaceus. Plinius *lib. 35. cap. 15.* Gignitur & pinguis liquoris que oleæci. Idem *lib. 21. cap. 4.* Alia funditur è caule malvæco, folia oleacea habens.

Oleago *ὀλεαγός* Gloss. Philox. Gr. *γλοιός*. exponit strigmentum, destri-gmentum, quia unguentum crassum simile oleo.

Oléaginûs, a, um, quod ex olea arbore est, sicut Faginus à fago. *ὀλεαγίνωτος*. GAL. *D'olivier* ITAL. *Dolivo.* GERM. *ölbeumin.* HISP. *Cosa de materia de azeytuno.* ANGL. *Made of the olive tree.* Virg. 1. *Georg.*

Truditur è sicco radice oleagina ligno.

¶ Dicitur etiam oleaginum, quod est coloris olei Plin. *lib. 37. c. 5.* Post eos autem cesini, ac deinde oleagini: hoc est, coloris olei.

Oléaginèus, a, um, aliud adjectivum, idem significans. Varro *lib. 1. de re rustica*, Demum in oleagineis seminibus arboris videndum, ut sit de tenero ramo ex utraque parte æquabiliter præcisum, quas alij Clavolas, alij Taleas appellant.

Oléacis, e, quod ad oleum pertinet. *ὀλεακῆος*. GAL. *Appartenant à huile* ITAL. *Cio che s'appartiene à oglio.* GERM. *zu dem öl gehödig.* HISP. *Cosa perteneciente al azeyte.* ANGL. *Belonging to oyle.* Plin. *lib. 34. cap. 14.* Quippe quum in exacuendo oleares cotes, & aquariz æquè differant, oleo delicatior fiet acies: id est, cotes quæ oleo asperguantur, quilibus utuntur tonsores.

Olivaris, oliuare, idem. Servius, Trapetis autem & molis olivaribus.

Oléariûs, a, um, idem ut Olearia cella, *ὀλεαρίων*. Col. *lib. 2.* In sole siccata & mox refrigerata reconditur; si major est modus, in horreo; si minor in vasis oleariis salsamentariis que. Plaut. *Capt. sc. 1. a. 3.* Compacto rem agunt quasi in velabro olearij.

Oléariûs, ij, qui oleum facit, vel vendit. *ὀλεαριώτης*. GAL. *Huillier, qui fait ou vend l'huile.* ITAL. *Che fa l'oglio.* GERM. *Ein ölmacher.* HISP. *Azeytero, molinero de azeyte.* ANGL. *That maketh or selleth oyle.* Col. *lib. ult.* Peritissimi olearij vix patientur ad unam lucernam opus fieri. Oléariûs, ri, Olea sylvestris *ὀλεαρίαια*. Diosc. GAL. *Olivier sauvage.* ITAL. *Oliwa salvatica* GERM. *Ein wilder ölbaum.* HISP. *Azibuchen* ANGL. *A wilde tree.* Virg. 2. *Georg.*

Judicio est tractu surgens oleaster eodem

Plurimus, & strati bæccis sylvestribus agris.

Oléastellus, i, siut ex est exiguus & surculosus, ramulos habens dodrantales, & folia oleæ; unde & nomen accepit, *ὀλεαστέλιος*. Columella etiam Oleam Calabricam vocat *lib. 12. c. 49.* Veruntamen (inquit) præcipua in hos usus olea Calabrica, quam quidam propter similitudinem Oleastellum vocant.

Oleastreus. Nigri plumbi genus Plin. *lib. 37. c. 17.*

Oléastrinum, dicitur oleum quod ex oleastro fit; quo mobiles dentes confirmantur, teste Dioscor. *lib. 1. ἔλαιον ἐκ τ' ἀγρίας ἰλαίας.*

Oléatus, a, um, quod est factum ex oleo, vel quod oleum admistum habet. *ὀλεαίωτος*.

Oléatis, atis. Tempus legendarum olivarum, hoc est, fructus oleæ. *ὀλεαίωτος πρὸς τὴν ἰλαίαν σπουσίαν, ἰλαίαν τρυγῆτος, ἰλαίωγία*. GAL. *Le tems de cueiller les olives & en faire de l'huile.* ITAL. *Tempo di raccogliere le olive.* GERM. *Die zeit zu welscher man die Oliven oder ölbeeren absetet.* HISP. *La cosecha de las olivas.* ANG. *The tyme of gathering olives and making of oyle.* Cato *de re rust. c. 68* Vbi vindemia & oleitas facta erit, præla extollito. Olivitas, atis, idem, vide infra suo loco.

Oléosus, adjectivum, quod est plenum oleo. *ὀλεώδης*. GAL. *Plein d'huile.* ITAL. *Pieno d'oglio.* GERM. *ölechtig, vol öl.* HISP. *Lleno de azeyte.* ANGL. *Fell of oyle.* Plin. *lib. 17. c. 12.* Semen oleosum quod & fit ex eo medetur oris ulceribus peruntis. ¶ Penitur & pro pingui. Idem *lib. 38.* Ibi quod supernat, butyrum est oleosum natura.

Olétum, locus oleis constitus. *ὀλεῖον*, *ὀλεῖον*. GAL. *Vn lieu ou croissent oliviers, lieu planté d'oliviers, olive.* ITAL. *Oliveto, luogo dove sono molti olivi.* GERM. *Ein ölgarten, ein jedes ort an dem vil ölbaum stehen.* HISP. *Olivar.* ANGL. *A place planted with olives.* Cato *de re rust. c. 1.* Secundo loco hortus irriguus, tertio salicium quatio, ole-

Olivum, olivi, vide Olen.

OLLUS, genus vasis, ait nonius, pro quo antiqui dicebant Aula, quia nul- lam litteram geminabant inquit Festus, & ὄλιον sicut ὄλιον dicitur ὄλιον. GAL. Vn pot de terre. ITAL. La pignatta, la pentola. GERM. Ein irdiner haßen. HISP. La olla de barro. ANG. A pot of earth. Inde Plauti quæ- dam comœdia Aulularia est appellata. Plaut. Aul. sc. 5. a. 1. Aulam ma- iorem si potes à vicinia quære. Aulam auti reposco. Ib. sc. 6. a. 4. Po- culum grande, aula magna. Idem Curc. sc. 3. a. 2. Idem ibid. sc. 1. a. 3. Quid id refert mea? an aula quassa cum cinere effusus fiet oculus Idem Capt. sc. 1. a. 1. Frangi aulam in caput (parasiti.) Ibid. sc. 1. a. 4. Iu- ben astitit aulam (ad ignem) patinas elui. Idem Cap. Ollas, calicisque omnes confregit. Col. lib. 8. c. 8. Eius pulli singuli fistilibus ollis con- duntur. Ipsa ollera legit Catullus. Proverbiij speciem habet, in eos qui quod se facere oportet, faciunt, ut cum libidinosus scortatur mœ- chatuque, ebriosus potat.

Olla, illa, adject. Varro. lib. 7. de LL. Olla vir arbor, quicquid est, quod me sentio dixisse, templum testumque ferto in dextram. Scaliger corrigi- ter arbor, id est, vetus.

Ollar ollæ operculum Apud Varro. lib. 3. de R. R. c. 15.

Ollula, Paiva olla, aulula. ὄλιον. GAL. Vn petit pot de terre. ITAL. Pic- ciola pignatta di terra. GERM. Ein irdins haßen. HISP. Pequeña olla de barro. ANG. A little pot of earth. Varro. Lecta in secretam corbulam, inde in ollulas abdatur. L. 1. c. 54.

Ollaris, e. Unde ollares uxæ dicuntur, quæ in ollis fistilibus optimè con- duntur: ὄλιον, de quibus Col. L. 12. c. 43. Martial. lib. 7. illic & nova collocantur ollares.

Ollaria, æ, Temperatura æris, Plin. lib. 34. c. 6. Novissima est, quæ vocatur ollaria, vase nomen hoc dante, ternis, aut quaternis libris plumbi ar- gentarij ad centenas æris additis.

Olli, & Olic. Pro illi, & illic scripserunt, veteres, Festus Virg. 1. Æneid. Olli subridens hominum sator, &c.

Ollus, a um, pro ille Gifan Ind. Lucr. Olim ollus & olle dicebant, etiam ole, antiquissimi enim non geminabant consonantes. Est itaque ollus ab ille. Ita olæ illi.

Olois, ere, verbum antiquum. Afranius infra. Non potest quia illa tacta longæque & multis olet. Pomponius in Alconib. Alca ludam, sanè meæ matè olent manus. Idem in Med. Non omnes possunt oleie un- guenta exotica. Est enim dactylus in tertia sede. Nonius. Olo ali- quando in compositione scribitur pro holo: ut Olochysum, ὄλοχυσον, inter nomina sempervivi maioris.

Olochæus, gratiosus L. g. b.

Olytygones, ὄλυγονες. Mares ranæ, quo tempore vocem mittentes, cient ad coitum feminas. Est à verbo ὄλοχίζω, quod significat ululo. Oly- tygones acedula genus aviculæ Theocrit. in 7. Idyl. — ὄδ' ὄλυγον Τηλό- θεϊ σὺ πηκίησθαι βιάται ἀβύσσου ἀκραιβάις.

Olomucium, Olmutz. V. E. Moravia, sub A. Pragensi,

Olophymus, ὄλοφυμος, genus lugubris cantilenæ.

Olophyum. Apud Dioscoridem inter synonyma capparitis est ὄλοφυον.

Oloptocus, omnino egenus, pauperimus. L. g. b.

OLOR, is. Avis est notissima, quàm Græci κύων vocant. GAL. Vn cygne ITAL. Cigno. GERM. Ein schwan. HISP. El cisne. ANGL. A swanne. Ovid. Epist. 7.

Ad vada Meandri concinit albus olor.

Sil. lib. 13.

Cervæ fuit raro terris spectata colore, quæ candore nivem, candore antevires olores.

Sunt qui Holor scribant prima vocali aspirata, quod putent ita dictum ὄλιον ὄλιον, ὄλιον, quod sit totus pulcher. Quicquid, id est, erudito- rum usus habet ut sine aspiratione scribatur.

Olorinus, i, um, quod est olorinis. ὄλιον. GAL. De cygne. ITAL. Di cigno. GERM. Des schwanen. HISP. Cosa de cisne. ANGL. Of a swanne. Et color olorinus, hoc est, candidus. Plin. lib. 37. c. 10. Gasidanem Medi mittunt coloris olorini. Ovid. 10. Met. Cyprion olorinis nondum per- venerat alis.

Olovitreum, totum vitreum. Gloss. Isid. Ex Græco & Latino ὄλον, vitreum.

Olvatum mensuræ genus Fest.

OLVS, eris, antiquè holus, & helus, dicitur omnis herba sativa quæ in usû cibario est, ab alendo, quod oleribus alerentur homines ante- quam fruges repertæ essent. ὄλιον jerék (vel) jarák. ὄλιον. GAL. Her- be bonne à manger. ITAL. Ogni herba bona da mangiare. GERM. Allerley d'isig fraut das man in den garten zeugt. HISP. Ortaliza. ANGL. All man- ner of garden hearbes or port hearbes. Varro, ab Olla deducit, No- nius & Festus inter aspirata connumerant. Plaut. Capt. sc. 2. a. 1. Multis oleribus (cœnabitur sup.) Et Curato ægtotos domi. Idem in Casin. P. osetò herelè non fuit quicquam oleram. Ponitur quandoque fi- guratè pro tenui & quotidiano victu. Horat. 2. Serm. Satyr. 7.

— si nusquam es foris vocatus Ad cœnam, laudas securum olus.

hoc est, dicitur nihil esse melius quàm parè & continenter domi vive- re nihil esse melius domestico & quotidiano victu, moderatus enim ferè est, ac minus valetudini officiens. Olusatrum, voce composita, est herba; quæ Græcis ἰπποκρίσιον. Appellatio est à colore: unde Colum- pullum olus vocat. Folia sunt nonnihil nigra. Lobelius à semine atro dictam ait. Idem dicit, ad smyrnium accedere. O lus aureum est tri- plex, ita Græcis χρυσόλαρον, quia flore luteo, seu aureo, & folia mar- cescentia è luteo, vel flavo in aureum vergunt.

Olusculum, diminutivum. ὄλιον. GAL. Petites herbes bonnes à man- ger. ITAL. Ogni herba da mangiare. GER. Ein freutin HISP. La ortali- za. ANGL. A little hearbe apt or good forment. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. Vacta facis pingui ponentur oluscula lardo. Cic. Ad Attic. l. 6. Lanci- bus & splendidissimis canistris olusculis nos soles pascere. Juven. Sat. 11. Curius parvo quæ legetat hortu, Ipse focus brevibus ponebat olus- cula: quæ nunc Squalidus in magna fastidit compede fossor.

Olior, qui olera colit, hortulanus, ὄλιον. GAL. Iardiner, vendeur d'herbes bonnes à manger. ITAL. Hortolano. GERM. Ein gâriner. HISP. Hortelano de ortaliza. ANGL. A gardener or seller of hearbes. Simi- liter holor, ὄλιον, qui olera vendit. Col. L. 10. c. 8. Ipse ferens

olitor ductos pondere qualos. Cic. ad Tiron. lib. 16. Si olitorem ipsum commovebis. Horat. 1. Epist. 19.

— ad inum,

Traxerit aut olitoris ager mercede caballum.

Plaut. Mil. sc. 2. a. 2. Olitori nunquam supplicat mulier si qua est mala. Oltorius, a, um, quod ad olera pertinet. ὄλιον. GAL. Appartenant à herbes. ITAL. Perimento à herbe. GERM. Das zu dem traut gehört. HISP. Perteneciente à ortaliza. ANGL. Belonging to hearbes. Et, Forum olitorium ubi venduntur olera. Horti olitorij, & Ostia olitoria, hoc est, ostia hortorum Plin. L. 19. c. 8. Est lactuæ genus adco lati caulis, ut ostiola olitoria ex his factitari prodiderint.

Oleraceus, adjectivum, ut Oleraceus frutex: hoc est, herba olerum modo fruticans. Nam etiam olera fruticare affirmat Theophrastus; quæ ipse ὄλιον ἀχρῶνα appellat, voce composita ὄλιον τῆ δὲ ὄλιον καὶ ἀχρῶνα, hoc est, ex arbore & oleræ. Nos Fruticantia olera vocamus. Aut etiam ole- raceum fruticem intelligere possumus, qui oleri similis est. Plin. L. 26. c. 8. Eadem præstat hypericon, quàm alij Camepitum, alij Corion appellant, oleraceo frutice, tenui, cubitali.

Olera. Tota ex purpura interpretatur, sed olovera, hodie apud illum non legas: nam Vulgò editum est, oloporphyra. Scripti codices, quos vidimus, partim olophora, partim olofera, & oloferia scriptum exhibebant, nec dubium est quin olofera sint olovera. Sic enim & fasculum, pro vasculo scribebant, Isidorus in Glossis: fasculum, distum, olovera igitur non à beris, sed à vero colore. Sed neque oloporphyra est in glossis quas nos edimus.

Olysætrum, una dictio composita, herba est quam Græci Hippofeli- num, ἰπποφύλλον vocant: ita dicta à colore foliorum, quod folia habeat subnigriora; propter quod Columella, Pullum olus appellat. Atque oleris (inquit) pulli radix Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. Feniculum, allium, atrum olus. Vide Plin. lib. 19. c. 8.

Olympæ, es, Ὀλύμπη, uis Illyridis, cuius incolæ dicuntur Olympæi. Autor Stephan.

Olympia, æ, Ὀλυμπία, urbs Elidis fuit, quinquenniali ludorum celebra- te, quæ & ipsa Olympia dicebatur, toto orbe celeberrima. Steph. Olympiam eandem putat fuisse cum Pisa. Strabo autem L. 8. videtur iudi- care Pisæ partem fuisse. Cic. 1. Tusc. Quum Olympiam venisset, in ma- xima illa quinquenniali celebritate ludorum.

Olympia, otum, τὰ Ὀλύμπια, Ludi ab Hercule instituti in honorem Io- vis, circa Olympiam Eleæ regionis urbem; à quo & nomen habent. Ἰσχυροῦς οὐδὲρ schauospil so Hercules ben der stat Olympia der rans d'ischafft Elidis zu ehren Jouis angericht hatt Hercules enim Augea Elidis rege superato, repurgatòque eius stabulo, in campis Olympiæ vicinis iuxta Alpheum fluvium, sacrum certamè instituit, quod quin- to quoque anno, vel (ut Lycophronis interpret affert) quinquagesi- mo mense celebraretur; idque eo consilio, ut in illo certamine Græ- ciæ iuventus sese pentathlo, hoc est, quinque gymnasticis certamini- bus exerceret, cæstibus scilicet, cursu, saltu, disco, & palæstrâ: iisque quinto die finis imponebatur: & victor (qui Olympionices vocaba- tur) oleastro, vel (ut Aristoreli placet) olea, quæ philostephanus di- citur coronabatur: tantumque ei honoris habebatur, ut non per portas urbis, sed per ruinas murorum, sublimis in curru in patriam revehe- retur. Horat. 1. Epist. 1.

Qui cum pago, & circum compta pugna Magna coronari contemnat Olympia.

Cic. de clar. Orat. Pugiles exercitati pugnos & plagas olympiorum cu- pidi ferre possunt. Idem 2. de divin. Cursor ad Olympia proficisci co- gitans, visus est in somniis curru quadrigarum vehi. Suet. in Nerone. c. 12 Olympiæ Ceteris spectaculum.

Olympiæcus, a, um. Vt Olympiacum certamen, victoria Olympiæca. Au- tor ad Heren. L. 4. Quasi si quis ad Olympiacum venerit cursum, &c. Virg. 3. Georg.

Seu quis Olympiæca miratus præmia palma Pascit eques.

Olympiæones, ὄλυμπιονίκης, qui in olympiæco certamine victor evasit, vicij quippe victoria dicitur. GERM. Der in dein Ritterspysl oder schauwspyl Olympias den sieg erhielt. Cic. in Tusc. Rhodius Dia- goras habilis olympionices. Idem pro L. Flac. refert quod apud Græ- cos esse olympionicen, iudicabatur prope esse maius, gloriosius quàm Romæ triumphasse. Col. L. 3. c. 9. Equarum olympionicarum.

Olympiæas, adis, ὄλυμπιας, quinque annorum spatium. Ein zeit bey den Griechen so sunff Jar in sich hielet. sive (ut Lycophronis interpret tradit) quinquaginta mensium: quod Romani Lustrum appellarunt, intervallum scilicet interceptum inter duo Olympia. Græci enim tempora per olympiadas supputabant, ita numerantes. Olympiadis primæ, aut secundæ, aut centesimæ anno primo, vel secundo, vel tertio, vel quarto. Atque ut Consules, ita & in Olympiis victores iterum & tertium dicimus. Plaut. in Menach. Iterum (inquit) Py- thia & tertium Olympia. Est & Olympias ventus Eubææ pec- cularis.

Olympiæas, nomen mulieris proprium, quo nomine dicta Alexandri Ma- cedonis mater, cuius frequens est mentio apud Plutarch. Curtium, & alios.

Olympiæum, ὄλυμπιακόν, locus in Delo, quem quum Athenienses Adriani sumptu condidissent, Novas Athenas Adrianas vocaverunt. Steph.

Olympiæodus, ὄλυμπιόδαξ, nomen proprium eius qui docuit Epami- nondam cantare tibis.

OLYMPVS, i, Ὀλυμπος, mons cuius vertex usque adco attolitur, ut sum- ma eius accolæ cælum vocent. Propter quod Poëtæ cælum Olym- pum vocant. Dicitur Olympus, quasi ὄλιον λαμπερός, hoc est, totus fulgens, solem enim clarum habet, nullisque unquam nubibus ful- catur. Lucan. lib. 2.

— Nubes excedit Olympum.

Sunt autem quatuor montes hoc nomine. Primus mons altissimus inter Thessaliam & Macedoniam, qui tamen Thessaliæ ascribitur. Al- ter in Gallogæcia, vel in Cypro. Alius apud Mysos, ad cuius radices Prusa ab Annibale condita. Quartus, ad Mare rubrum in Æthiopia haud

haud longè ab Heliopoli oppido; qui oriente sole usque ad quintam dici horam flammam emittit. Virg. 1. Georg.

Scilicet atque Ossa frondosum involvere Olympum.

Tibull. lib. 4.

Et caelo vicinum, liquit Olympum.

Olympius, Ὀλύμπιος, Mysius tibicen poeta Melicus & elegiarum, Mar- tyæ Satyri discipulus, qui citharæ legem dedit, modòque pulsandi reperit & docuit. Floruit ante bellum Troianum. Ab hoc & mons in Mysia nomen accepit. Fuit item alius iunior è Phrygia tibicen tem- pore Midæ regis; Suidas. Preter hos fuit & Olympius Nemesianus, qui (ut ait Vopiscus in vita Caesarum) scripsit Halieutica, Cynegeti- ca, Notica. Olympius item præsul, natione Hispanus, inter Christia- nos commemoratur scriptoribus, Gennadio. Edidit librum adversus eos qui naturæ, non voluntati liberæ & arbitrio peccata nostra ascribunt. Olympius etiam hexarchorum Italiæ unus.

Olympicus, a, um, Ὀλυμπικός, quod est Olympi, vel quod ad Olympum pertinet; ut, Iupiter Olympicus. Dicitur est autem Iupiter Olympicus ab Olympo, à quo eruditus & ad virtutem institutus sit. Alij verò à caelo, quem Olympum Græci vocant, in quo regnare fertur. Pulvis Olympicus. Horat. 1. Carm. Ode 1.

Sunt quos curriculo pulverem Olympicum

Collegisse iuvat.

Olympius, a, um, Ὀλύμπιος, Cælestis, deductum nomen ab Olympo.

OLYNTHVS, Ὀλυνθός, Thraciæ urbs iuxta Atticam regionem, sub Athe- niensium imperio, quam quam Philippus Macedonum rex obsideret, nec tamen vi capere posset, eiusdem custodes auro corrupti, atque hoc modo suæ ditioni subiecit. Postea verò ab Atheniensibus deleta fer- tur: quamvis non desint qui à Philippo everfam tradant. Iuven. Satyr. 12.

liberat quo callidus emptor

Olynthi.

Stephanus autem fuit, Olynthum ab Herculis filio Olyntho conditum, & appellatum fuisse; quamquam non desunt qui à Chalciden- sium colonia illuc missa conditum malint. Olynthi item, Ὀλυνθοί, fi- cus parvæ, & non maturescentes dicuntur, quas Latini Grossos ap- pellant.

Olynthiacus, a, um Ὀλυνθιακός, ut Olynthiacæ orationes Demosthenis, quibus Athenienses adversus Philippum incitantur Olynthiis bellum inferentem.

Olyra, ὄλρα, Frugis genus est, quod, teste Plinio, à Latinis Siligo di- citur, olim etiam à Gallis Arinca. Spicam habet semper erectam, ne- que rubigini obnoxiam, grano caudido, levi, & multipliciter tunica- to. Columella tritici vitium esse ait; & quamvis candore præster, pondere tamen inferius esse. Idem autor est, triticum omne uliginoso in loco tertia facione in olyram degenerare. Olyraea Herodoto vocatur panificiisque apta habetur. Hanc Germani, quia pollinis per- quam boni & candidi sit, in Amylum solvunt, & Ammeltorn id est, Amyleum triticum vocant putantque nonnulli, propter huius in pa- nificio candorem & suavitatem, siliginem esse proferorum, vel seta- vium, verum secus est. Lobelius in adversariis novis.

Olyras, ὄλρας, fluvius est prope Thermopylas, quem fabulantur cona- tum esse Herculis rogam extinguere, Strabo lib. 9.

Olyssippus, Plinius lib. 4. cap. 12. Ὀλυσιππος, Ptolemæo, Ὀδυσσεύς. Straboni: Lusitaniæ urbs, quæ nostris temporibus Vlyssona appellatur. Vulgò Lisboa.

O M

omafum, ὄμαρον hered. ἰχθυό. GAL. La pance, ou le gras boyau. ITAL. Budel largo, budel gentile. GERM. Ein feister Darm. HISP. Tripas. ANGL. A chitterling. Est pinguis atque crassius intestinum, quod nonnulli bubulum esse credunt: apud veteres in mensarum deliciis habitum. Horat. 2. Serm. Satyr. 5.

seu pinguis tentus omaso.

Plin. lib. 8. cap. 46. de bubus, Socium enim laboris, agrique culturæ ha- bemus. Hoc animal tantæ apud priores curæ, ut sit inter exempla damnate à populo Romano, qui concubino procacii rure omasum edisse se negante, occiderit bovem, aculsque in exilium, tanquam colono suo interempto.

Omaria, homagium, fides, Anon. L. g. b.

Ombria, ὄμβρια gemmæ species, quam nonnulli Notiam vocant; quæ cum imbibus & fulminibus fertur in terram decidere, quemadmodum Ceraunia & Brontia; eundemque effectum habere quem Brontia nartatur. autor. Plin. lib. ult. cap. 10.

Ombri, populi iuxta Illyricum, apud Herod. lib. 3.

Ombros, ὄμβρος, una & prima ex fortunatis insulis, habens in monti- bus stagnum, & arbores ferulæ similes. Plin. lib. 6. c. 32.

Omelysis, ὄμυλσις, farina hordacea cruda dicitur, ad differentiam po- lentæ, quæ torretur.

OMEN, inis, Augurium quod sit ore, quasi Oremen, inquit Festus. Varro eam ob causam omen ab antiquis dictum esse ait, l. 5. de lingua Lati- na. Ἐπινοήσας, ὁμοίως, ἀλλήτως, φησὶν, ὅτι οὐρανὸν, οὐρανίον. GAL. Au- gure, presage que l'on prend sur quelque chose. ITAL. Augurio. GERM. Ein lozzeichen dau man von eines wort oder anderswohet nimpt von künfftigen glück oder unglück zuversagen. HISP. Agüero. ANGL. Good luck or evil luk wish is gathered by the word of any man. Est enim rei futuræ enuntiatio ori hominis deorum, divino tamen id furore procurante. Cic. de div. Neque solùm deorum, divos Pythagorei obser- vaverunt sed etiam hominum quæ vocant Omnia; quæ maiores no- sti, quia valere censent idcirco omnibus rebus agendis. Quod bo- num faustum, felix, fortunatumque esset, præfabantur. Et tam de malo, quam de bono dicitur. De bono, Liv. l. 1. Dextra Hercules da- ra accipere se omen, impleturumque fata, ara condita ac dicata ait. De malo, Virg. 2. Æneid.

quod dij prius omen in ipsum

Converians.

Suet. in Cas. c. 58. Omine ad melius verso. Item, Faustis ominibus. Idem in Aug. c. 57. Fausta omina congere. Suet. in Aug. c. 98. Omen habe- tur, bis. Ovid. 2. Fast.

Non impune fuit, nam dicitur omine ab isto

Roma suburbanis incaluisse rogis. (ob deserta parentalia.)

Omibus secundissimis. Suet. in Galba. cap. 9. Omen victoriæ. Idem in Aug. c. 94. Auspicatis Reip. omnibus Liviam duxit uxorem. Velleius. Quasi dirum omen respuat, & in capita inimicorum abire iubeat. Sen- nec. c. 9. de consol. ad Mart.

Omne non fausto semina virque meo.

Ovid Eleg. 1. lib. 2. Trist. Idem lib. 3. Trist. Aptius omen erit. Et Plaut. Most. sc. 2. a. 2. Occidisti. Quem mortalem? omnes tuos. Dij te perdunt cum illo omine. Dicimus venustè, Accipere omen, Accipere in omen terroris, victoriæ, & sin ilium, & Conicere omen in aliquem.

Omniösus, qui verbo & oratione malum portendit, ὀνομαστικός. Plin. Epist. 14. lib. 3. Notabilis, atque etiam (ut exitus docuit) ominosa res accidit, id est, malum omen portendens. Gell. lib. 13. cap. 14. Montem istum eluserant quasi avibus obscenitatis ominosum.

Ominor, aris. Auspico, omen capio. Ἐπινοήσας, ὀνομαστικός. GAL. Predire, ou pronostiquer bien ou mal-encontre. ITAL. Prendere da parole augurio. GERM. Losen, ein vordennung oder lozzeichen abnehmen. HISP. Tomar agüero, augurar de mala palabra. ANGL. To gess, what shall happen, to speake a thing luckelie or unluckelie. Plin. lib. 18. cap. 2. Cur enim primum anni incipientis diem lætis precationibus invicem faustum ominamur; ὀνομαστικός, Curtius; In illo periculo Macedones ominati esse videbantur. Velleius, Ominatus est (moriens) digna & ve- ra de exitu eius. Et Liv. lib. 9. bell. Pun. Naves cum conventu rediere velut ominatæ alteram prædam venire, (i. divinantæ.) Hinc abomi- nor, de quo supra.

Omino, as, antiqui dicebāt, Pompon. Ita sit & tibi benè, qui rectè ominas.

Ominator, is, qui omen capit qui ominatur. Ἐπινοήσας, ὀνομαστικός. GAL. Discur ou pronostiquer de bon ou mal-encontre. ITAL. Chis pre- dica buona ventura, ò trista. GERM. Ein loser des künfftigen glücks, oder unglücks; ger auß den lozzeichen etwas abnump und veyssagt. HISP. El que toma agüero. ANGL. A speaker or gesser of things to come luckelie or unluckelie. Plaut. in Amph. Ob istud omen ominator capies quod te concedet.

Omentum, i, membrana tenuis & pinguis, qua integuntur ventris infe- rioris partes. Ἰσθητήρ, ἰσθητήρ. GAL. Une peau grasse qui couvre les intestins, la coiffe. ITAL. La rete di grasso che cuopre il ven- tre. GERM. Das netze in dem das eingeweid ligt. HISP. El redajo de las tripas. ANGL. The caule or sevet which covereth the bowels. Plin. Satyr. 2.

Tot tibi quum in flammis iunicum omenta liquecant.

Constat autem omentum ex duabus tunicis à peritonæo ortis, densis, & subtilibus sub ipsis incumbentibus, quamplurimis verò arteriis & venis, pinguedine non pauca, ut ventriculum, cuius fundo insidet, & veluti ἰσθητήρ, i. supernat, (unde & à Græcis nomen accepit,) soveat innatamque calorem per incediam tueatur. Longissimè protenditur in emniâ intestina, ut eorum concoctiones, quæ imbecilles sunt, adjuvet. Homini inter animantia longè maximum est, ut quod ad ipsum usque os pubis extendatur. Auter Galen. lib. 4. de versu part. c. 6. Anat. admi- nist. Macrob. xpl. a. 2. Omentum posuit pro membranæ cerebrum ambientibus, quæ Græci μωσφας vocant. Cerebrum (inquit) quod tactu suo hominem vel torquet, vel frequenter interimit, non suo sen- su, sed vestitus sui, id est, omenti, hunc importat dolorem.

Omento, exspecto. Gl. A. L.

Omentatus, a, um, quod est pingui omento factum. ἰσθητῶδες, Apicius. Istia omentata, culpam concisam teras.

OMITTO, is, ex Ob & mitto, abjecto b. Rem aliquam penitus dimitto relinquo, ac prætereo. Ἐπινοήσας, ὀνομαστικός. GAL. Omettre, laisser, delaisser. ITAL. Lasciar da canto, lasciare. GERM. Auflassen, on- derlassen / hinlassen vnd sätzegehen. HISP. Dexar de hazer. ANGL. To cease, to lett passe. Terent. in Adelp. Nunc si hoc omitram, actum, agam. Horat. lib. 1. Epist. 1. Quod petiit, spernit: repetit quod nuper omisit. Hæc tamen differentia non est perpetua. Legitur enim Omite- tere etiam pro Intermittere, & in aliud tempus differre. Idem de Arte, Perque differat, & præsens in tempus omittat. Omite ista quæso, & quod rogo responde. Plaut. Asin. sc. 2. a. 3. Omittite lac ymas. Senec. c. 2. de consol. ad Mart. Abire non sinam. P. Mitte, Non omitto. Plaut. Milit. sc. 3. a. 2. Omite, sine me abire. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Omite- re tempus. Cæsar lib. 1. de bell. civ. Cum infinitivo. Ter. Eunuch. Omite- te de te dicere, ego te futcifer si vivo. Et, Omite mirari opes Romæ, Horat. 2. Carm. Ode 29.

Omissus, a, um, participium. Ἐπινοήσας, ὀνομαστικός. GAL. Laisse. ITAL. Lasciato da canto, lasciato da parte, lasciato da banda. GERM. Hinlässig. HISP. Dexado. ANGL. Letten passe, omitted. Cicero pro Ligario, Omissa controversia, oratio omnis ad misericordiam tuam conferenda est. Horat. 1. Epist. 6. Delicium omissis hoc age. Migrat etiam in nomen, & accipitur pro negligente, languido, ac remisso. Ter. in Heaut. Vbi te vidi animo esse omissio. X. Attentus, ὀνομαστικός, ut apud eundem, Artentiores ad rem sumus omnes.

Omissior ab re, dicitur qui lucrum negligit, neque sollicitus est de acqui- rendis divitiis. Terent. in Adelp. At enim metuas, ne ab re sint tamen Omissiores paulò.

Omissos, as, obmaneo fixus. Fest.

OMNIS, e, Univerfus, totus. Ἐπινοήσας, ὀνομαστικός. GAL. Tout. ITAL. Ogni uno, ciuscuno. GERM. Ein jeder, alles. HISP. Todo. ANGL. All. Distributi- va di Genio, eandem vim habet in utroque numero. Omnis enim ho- mo, significat idem quod omnes homines. Cicero pro Rose. Amer. Non omnem frugem, neque arborem, in omni agro reperire posses. Omnia tibi in hoc sunt, & hic pro omnibus est. Senec. c. 6. de consol. ad Polyb. Omnia parere, & quædam non parere, pro omnibus, Gell. cap. 7. lib. 2. Item Velleius. Illi ex omnibus optima volo. Plaut. Mostell. sc. 4. a. 1. Ora omnium feres. Ovid. 5. Fastor. Occidisti B. Quem mortalem? C. omnes tuos. Plaut. Most. sc. 2. a. 2. Commoditatis omnes articulos scio. Idem Menach. sc. 2. a. 1. Omnibus modis res tibi salva. Idem Pseud. sc. 6. a. 4.

Dum versat in omnia vultus.

Ovid. Eleg. 9. lib. 3. Trist. Dij omnes illum perdunt. Plaut. Men. sc. 1. a. 3. Eventus

Eventus rebus in omnibus velut hornus messis magni fit. Idem *Most.* sc. 2. a. 1. Vxor rescivit rem omnem ut factum est ordine. Idem *Men.* sc. 3. a. 4. Non omnes possunt olere unguenta exotica. Idem *Mostell.* sc. 1. a. 1. Per omnia fortunam hominis egressus Pompeius. Velleius. Omnibus parvis magnisque miseriis præfulciat. Plaut. *Pseud.* sc. 1. a. 3. Omne transactum reddet. (i. omnia.) Idem *Capt.* sc. 2. a. 2. Ordine omne edisseravit. (i. omnia.) Idem *Amph.* Non omnino omne lucrum vtile homini. Idem *Capt.* sc. 2. a. 2. Omnium hominum exopto ut fiam miserorum miserimus. Idem *Men.* sc. 2. a. 5. Non omnia eadem omnibus æquè suavia. Idem *Asin.* sc. 3. a. 2. Omnis pro ulla, idem *Aulul.* sc. 4. a. 1. Civem siue mala omni malitia. (i. sine ullus.) Idem *Ibid.* sc. 1. a. 4. Sine omni suspitione in ara hic affidam, &c. Plin. lib. 12. cap. 3. de malo *Assyria.* Arbor ipsa omnibus hortis pomifera est, aliis cadentibus, aliis maturefcentibus, aliis verò subnalescentibus. ¶ Omnis cum genitivo. Livius 1. bell. *Maced.* Macedonum ferè omnibus & quibusdam Andriorum, ut manerent persuasit. ¶ Differt tamen Omnis à toto, quod omnis ad numerum, refertur. Totus ad quantitatem, Totum dicimus corpus aliquod integrum: ut Tota domus, Omnis, de universis numero distinctis, ut, Omnis grex. Confunduntur tamen plerumque. Cic. pro *Quint.* Usque dum inveniretur, qua ratione res ab usita ratione recederet, & in hoc singulare iudicium causa omnis concluderetur, id est, tota. Plaut. *Cure.* sc. 3. a. 5. Decem minas dum solvit, omnis mensis transit. (i. totus) Omne genus & omnis generis, pro eodè. Var. 1. de *re rust.* c. 29. Seminaria omne genus ut serantur. Liv. 7. bell. *Pun.* Merita inde sua in duces Carthagienses commemoravit: avaritiam contra eorum, superbiamque & omnis generis iniurias in se atque populates. Omnes universi, Gell. cap. 12. lib. 19. ¶ Omne, τὸ πᾶν, rerum universitas, summa rerum, quam Lucretius summam summam dixit. Cic. lib. 1. de *divinat.* Videtne Epicurum (quem hebetem & rudem dicere solent Stoici) quemadmodum quod in natura rerum omne esse dicimus, infinitum esse concluderit. Et præter Plin. *Lucret.* lib. 2.

Omniino, adverbium, prorsus, planè. ἁπαντῶς, παντὶ ὅπου, ταύτως. GAL. *Totalement. entierelement.* ITAL. *Al tutto.* GERM. *Genzlich,* ganz vnd gat HISP. *De todo punto.* ANGL. *Troughlie, perfetlie.* ¶ Vnde apud Iuvencon. **Omniino** recessisse dicitur is, qui recessit animo permutandi domicilium. ¶ Ponitur aliquando pro **Etiam.** Cic. ad *Nigidium* lib. 4. Perfeceratque fortuna, nequid tale scribere possem, aut omniino cogitare. Idem pro *Quintio*, Mihi perdifficile esse dicebam contra tales oratores non modò tantam causam perorare, sed omniino verbum facere conari, i. sed etiam. ¶ Accipitur etiam **Omniino** aliquando pro tantummodo. Idem pro *Cluent.* Quinque omniino fuerunt, qui illum vestrum innocentem Oppiaicum absoluerent. Cæsar. lib. 1. de bell. *Gall.* Erant omniino itinera duo quibus domo exire possent.

Omniinò, Apuleius *Florid.* l. 2. Sed enim philosophi ratio & oratio tempore iugis est, & auditu venerabilis, & intellectu utilis, & modo omninica.

Omniscarpus, omnia carpens. Lucr.

Omnifariam, adverbium, Omnibus modis, siue omnis generis. ἁπανταχῆ. GAL. *En toutes manieres.* ITAL. *A ogni guisa.* GERM. *In allwäg.* HISP. *En todas maneras.* ANGL. *Many wayes, manifoldlie.* ¶ Gell. lib. 12. c. 13. Quam verò omnes terras omnifariam, & undique versum circumfluat. (Oceanus,) nihil citra eum est.

Omnifariùs, dicitur, sicut Plurifarius, quo Suetonius utitur: quod etiam Erasmus annotavit, παντῶς.

Omnifer, a, um, omnia ferens. ἁπαντοφῆς. GAL. *Portant toutes choses.* ITAL. *Che produce ognicosa.* GERM. *Alles tragend.* HISP. *El que trae todas cosas.* ANGL. *That beareth or bringet all thinges.* ¶ Ovid. 2. *Metam.* Sustulit omniferos collo tenus arida vultus.

Omniformis, παντόμορφος. Apuleius in *Hermetis Asclepio.* Horum ἁσπίδων, vel princeps est, quem παντόμορφος, vel omniformem vocant, qui universis speciebus diversas formas facit.

Omnigenus, a, um, Ex omni genere. ἁπαντογενῆς, παντῶς. GAL. *De toutes sortes.* ITAL. *Di ogni sorte.* GERM. *Alterley, allerly hand oder gatung.* HISP. *De todos generos y todas maneras.* ANGL. *Of all sortes.* ¶ Virg. lib. 8. *Æneid.* Omnigenumque deum monstra, & latratore Anubis. Lucet. lib. 2. E quibus omnigenos gignunt, variantque colores. Gell. l. 14. c. 6. librum Doctrinis omnigenis præscatentem.

Omnimodus, a, um, Omnium modorum. ἁπαντὸς τρόπος. GAL. *De toutes maniere.* ITAL. *Vario, à ogni maniera.* GERM. *Alterley weis vnd maafs.* HISP. *Cosa de todas maneras.* ANGL. *Of all maners or fashions.* ¶

Omnimodè adverbium. ἁπανταχῆ. GAL. *Totalement.* ITAL. *Totalmente.* GERM. *In all weils vnd wäg.* HISP. *De todo punto.* ANGL. *Many wayes, or all maner of wayes.* ¶ Lucr. lib. 2. **Omnimodè** expertus fueris quam quisque det ordo.

Omnimodis, adverbialiter, Omnibus modis. Lucr. lib. 1. *Nec tamen omnimodis connecti posse putandum est Omnia.*

Idem lib. 3. *Si non omnimodis, at magna parte animali Priuatus.*

Gell. l. 4. c. 2. De luscitioso autem, alij eum omnimodis redhiberi debere, alij contra, id est, omniino.

Omnimorbia, herba, quod multis morbis conveniat. Isid. lib. 18. c. 9. **Onom.** Omnimorbibus πανακῆς.

Omniparèns, qui omnia gignit. ἁπαντοτρόπος. GAL. *Qui engendre toutes choses.* ITAL. *Che genera tutto.* GERM. *Die oder der alles gebirt vnd hærs für bringet.* HISP. *Lo que pare todas cosas.* ANGL. *That engendresh all thinges.* ¶ Virg. 6. *Æneid.*

Nemnon & Tyrion terra omniparentis alumnium Cornere erat.

Sic Lucr. lib. 5.

Omnipatens, in omnes partes patens.

Omnipotens, tis, Omnia potens. ἁπαντοδύναμος, παντοκράτωρ. GAL. *Tout puissant.* ITAL. *Omnipotente.* GERM. *Allmechtig.* HISP. *Cosa toda poderosa.* ANGL. *Almightie.* ¶ Plaut. in *Pæn.* Dij immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? Virg. 1. *Æneid.*

Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris.

Idem 8. *Æneid.*
Me pulsum patria, pelagique extrema sequentem,
Fortuna omnipotens, & ineluctabile fatum
Hic posuere locis.

Hinc omnipotentia, rerum omnium facultas, παντοδυναμία, ὀμπιπότην, Macrobi. lib. 1. cap. 6. Hæc ab illa omnipotentia solitaria in corporis intelligibilis lineam primam defluxit.

ὀμπιπότην, Vt omnipotentissimus Deus apud Macrobius comment. lib. 1. cap. 17.

ὀμπιπότην, qui omnia complectitur. παντοκράτωρ.

Omnivagus, a, um, Per omnia vagans. ἁπαντοδυναμία. GAL. *Vagant, ou vagabond par tout.* ITAL. *Vagabondo per tutto.* GERM. *Das allenthalben umhber schweiffet.* HISP. *Que vaga per todas partes.* ANGL. *A vagabound throug all.* ¶ Cic. 2. de nat. deorum, Quæ eadem Diana omnivaga dicitur, non à venando, sed quòd in septem numeratur tanquam vagantibus.

Omnivälens omnia valens. παντοδύναμος.

ὀμπιπότην, a, um, Omnia volens, vel omnia cupiens: quod epitheton à Catullo Iovi tribuitur, quem poëtæ sinxerunt in amoribus admodum inconstantem, omniumque ferè formosarum concubitus appetentem. Sic enim scribit ad Mallium, Sæpe etiam Iuno maxima calicolum Coniugis in culpa flagravat quotidiana, Noscens omnivoli plurima furta Iovis.

ὀμπιπότην, adiectivum, qui nullo discrimine quibuslibet vescitur. ἁπαντοφάγος. GAL. *Qui mange & devore tout.* ITAL. *Che mangia à ogni cosa.* GERM. *Der alles frisset.* HISP. *Comillon de todas cosas.* ANGL. *That devoreth all.* ¶ Plin. lib. 25. c. 8. Bibunt autem lac vaccinum, quoniam boves omnivoræ sunt in herbis.

Omphorium, ὀμφόρειον, humerale, vestis Patriarcharum & Episcoporum.

ὀμπιπότην, ὀμπιπότην. Sunt duo ossa lata, utrinque à cervice ad scapulas tendentia, quæ Latinis Scopula operata vocantur. Autor Celsus lib. 8. cap. 1.

ὀμπιπότην, ὀμφάξ, Qui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse Ætoli, ut ait Thucyd.

OMPHAX, acis, ὀμφάξ, uva acerba, necdum matura.

Omphacium, ἰ. ὀμφάκιον, Dioscoridi, Succus est uvæ acerbæ, nondumque maturæ, ἀπὸ τῆς ὀμφάξ, h. e. ab uva acerba ducto nomine. ¶ GAL. *Di verjus.* ITAL. *Agresta.* GERM. *Empferten / der wein so auß vnzeitigen gen trauben gemacht vort.* HISP. *Agraz.* ANGL. *Verdjuce.* ¶ Plin. in *prolog.* lib. 23. **Omphacium** qua fieret ratione, incipientis uvæ pubertate, in unguentis docuimus. Diosc. lib. 4. cap. 6. docet **Omphacium** esse succum uvæ acerbæ nondum maturefcentis, è Thasia, aut Amminea vite.

ὀμφάκιν, a, um, ἁμφάκιν. GAL. *chose faite de verjus.* ITAL. *Cosa fatta d'agresta.* GERM. *Auß vnzeitigen trauben gemacht.* HISP. *Cosa de agraz.* ANGL. *Made of verdjuce.* ¶ Quod ex omphace, hoc est, ex uva acerba conficitur: ut, Oleum omphacinum. ἑλαιον ὀμφάκινον, quod duobus modis fieri posse ostendit Plin. lib. 12. c. 27. Altero modo ex olea adhuc alba, aut certè iam colorem mutare incipiente, quam **Drupam** vocat: altero ex vite Pfythia, aut Amminea, quum sint acini ciceris magnitudine.

Omphacizo, ὀμφάκισμα, omphaces colligo, dicitur in eos qui immatura aut vilia furantur. Vide Erasmus in proverb. Siculus omphacizat.

Omphacomeli, ὀμφάκωμι, compositio ex ὀμφάξ, καὶ μέλι, uvis acerbis, (succo nempe earum) & melle: in officinis est *styracis de agresta.*

ὀμφάλοκαρπον, ὀμφάλοκαρπον, Dioscoridi, herba est quam alij Ampelo carpa, alij philanthropou appellant, quòd semen gignat hamatum, quod vestibus adhærescens hominum amore teneri videtur. **omphalocarpon** autem idcirco appellatum est, ut non obscure significat Dioscorid. l. 3. c. 103. quòd semen eius rotunditate quadam umbilici speciem videatur referre. Apud Plin. l. 27. c. 5. **omphalocarpon** legitur: facit tamè ratio etymologia, quam modò adduximus, ut **omphalocarpon** restituendum putemus. Vide Marcellum Virgilium in locum Dioscoridis paulò antè citatum, & Hermolaum in Plinium.

ὀμφάλη, ὀμφάλη. Nomen proprium reginæ Lydiæ, quæ Herculem multis munitibus ornavit, quod anguem iuxta Sagarim fluvium multos homines interficientem interemisset. Hæc, ut Poëtæ tradunt, Herculem sibi servientem etiam ad lanificium compulit, quum ipsa calathum & colum, cultusque fœmineos sagittis & clava, leonisque tegmine murasset. Alij dicunt, ob Iphiti Euryti regis filij cædem, à Mercurio iussu Iovis, **omphalæ** Lydorum reginæ fuisse in servitutum addictum: & inde esse quòd illi servisse, & calathos subministrasse dicitur. Vide Plutarch. in *Theseo.*

Omphicidium, officium. Nicet. L. g. b.

O N

ōnax, ὄναξ, ficus sunt prædulces, quæ Tarenti tantum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem iure emi dicantur, ὄνη enim Græci dicitur emptio, à verbo ὀνομαζω, id est, emo, Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur *onia.*

ōnager, & onager, gri. Asinus agrestis. ὄναξ περὶ ὄναξ. *Asno salvatage.* ITAL. *Asino salvatico.* GERM. *Ein waldesel oder wildesel.* HISP. *Asno silvestre.* ANGL. *A wilde asse.* ¶ Componitur enim ex ὄναξ, asinus, & ἄγος, sylvester. Nam in ὄναξ Græca desinentia, quum ad Latinam transeunt declinationem, mutant pos in er, ἀλέξωδρος, Alexander: ὄναξ onager. Varro 2. de *re rust.* cap. 6. Asinorum duo sunt genera, Vnum ferum, quos vocant onagros: in Phytgia & Lycaonia sunt greges multi. Alterum mansuetum, ut sunt in Italia omnes. Plaut. *Asin.* prolog. Onagos, aliàs onagros, nomen huic fabulæ. ¶ Onager instrumentum bellicum. Veget. lib. 4. c. 2. Onager dirigit lapides, sed pro nervorum crassitudine & magnitudine saxorum pondera jaculatur, ¶ Onagri machinæ, quæ vocantur ὄναξ, qui in eis accedentes corripere possunt. Suid. ¶ Legitur aliquando etiam nominativus Onagrus. Varro cit. loco, Ad seminationes onagrus idoneus, quòd è fero sic mansuetus facit, ex mansuetio ferus nunquam. Cic. ad *Attic.* lib. 6. Brat præterea cynocephalus in effedo, nec deerant onagri. Alber. lib.

lib. de Animalib. scribit medullam onagri curare podagram, si ea inungatur: & eius sterco siccatum, & cum vino potui sumptum, valere contra scorpionis ictum.

Onagra cœthera, herba, quæ siccata vinum redolet. H. P. Onchestus, ὄνχιστος, filius fuit Neptuni, qui Onchestum civitatem Mycælesse promontorio propinquam cōdidit, deque suo nomine appellavit. Onchestus ὄνχιστος. Bæotici urbs est, non procul à lacu Capayde, ubi amphystionum concilium cogi solet, teste Strabo lib. 9. Condita putatur ab Onchesto heroe, Neptuni filio, & ab eo nomen accepisse.

Onco. Oncana asini. Græcum est ὄνκαζ forte ab ὄνκα asinus. Onesicritus ὄνησις, Philosophus & historicus Æginensis, ut autem Demetrio Magnæto placet, Astypalæus fuit è Diogenis schola. Similitudinem quandam cum Xenophonte habere videtur. Ut enim hic cum Cyro, ita ille cum Alexandro militavit Xenophon Cyri Pædiam, Onesicritus Alexandri incunabula & originem scripsit. Similiter uterque persequitur laudes eius, quo Imperatore meruit; stylus iusuper utriusque simillimus. Autor Diog. Laërt. Fuit etiam medicus.

Onesimus ὄνησιμος, Cyprius, seu Spartiata, tempore Constantini magni scripsit de Rhetorica, de statuum differentia, Præexercitationes, Declamationes & alia. Suid. Est & Onesimus utilis sermo, Tertull. Onestium, spanum, oleum ex albis olivis expressum, Poll.

Onisogmus, ὄνησιγμός, infomnis, libidinis imaginis infomnis.

Oniscus, ἀσπίς, vermis. ὄνησις. GAL. Vne cloporte, ou une chenille. ITA. Verme di molti piedi. GERM. Ein esel ist ein kleiner muh mit vil füssen/ weichen so man anrührt legt er sich nieder als ob er todt wäre. HISP. Gallina ciega. ANGL. A rough worme with many feet. Animal pilosum è vermicibus terrea, arcuatim repens, & tactu contrahens se. Latini Milipedam, Centipedam, & Multipedam appellant. Quamquam hæ appellaciones generaliores sunt, quam onisci: ut etiam ad scolopendram extendantur, quæ arcuatim non serpit, multoque minor est onisco, sed perniciosior. Vide Plin. lib. 29. cap. ult. Oniscus, piscis nomen, qui & ὄνησις & βάρκιστος. Athen. lib. 3.

Onistis, ὄνησις, apud Diosc. est inter apocyui synonyma, an ab ὄνησις vituperatio; est enim venenata herba, quæ canes, lupos, vulpes, pantheras enecat in cibo data.

Onobā, ὄνησις. Civitas inter Sacrum promontorium, & Herculeas columnas in Bætica regione. Autor Plin. lib. 3. c. 1. & Pomp. l. 3.

Onobalituria, ὄνησις, vulgò Gibraltar Hispaniæ Bæticæ oppidum est, teste Ptol. lib. 2. c. 4. in tractu Tuderitanorum, idem cum eo quod Plin. & Pomponius, Onobam vocant.

Onobātis, ὄνησις, apud Cumanos dicebatur mulier in adulterio deprehensa, teste Plutarcho, qui refert Cumanis in more fuisse, ut quum aliqua in adulterio deprehenderetur, in forum deductam, & saxo impositam, spectandam omnibus proponerent; deinde asino impositam per urbem perveherent; eaque infamia notatam, Onobatin appellabant.

Onoblitum: ὄνησις, species bliti, herba linguæ similis, quæ contra feminarum Profluvia in vellere opponitur. Legitur etiam Onobletum.

Onobrychis, ὄνησις, herba incultis & aquis locis nascens.

Onocardion, ὄνησις, quasi asini cor.

Onocæcis, idis, ὄνησις, galla maior.

Onocentaurus, ὄνησις, Animal monstruosum, quod à parte superiori hominis speciem habet; à parte inferiori, asini præfert imaginem; quemadmodum & Hippocentaurus fixit antiquitas, superiori parte hominem, reliqua equum referentes. Onocentaurorum mentio est in Sacris literis apud Isaiam.

Onochelōs, ὄνησις, Latine sonat Labrum asini, Genus herbe parvo frutice, flore purpureo, asperis foliis & ramis, radice inestibus sanguinea, cætero nigra, in locis sabulosis nascens. Hæc à Plin. l. 22. c. 21. numeratur inter species anclitæ.

Onochiles, ὄνησις, herba.

Onochonus, Thessaliæ Avius, unius ex iis quos Xerxis exercitus traditur ebibisse. Autor Herod. lib. 4.

Onocrotālūs, ὄνησις, Avis est cygno similis, dicta quod collum in aqua mergens, spiransque, veluti iudicium asini edat. ὄνησις. A finas ἑροπάλος, Crepitus. Plin. lib. 10. cap. 47. Olorum similitudinem onocrotali habent.

Onogyrus, ὄνησις: frutex qui aliter ὄνησις, vel ὄνησις. Ingrati odoris sunt folia & flores, unde proverbium κίβητις ὄνησις, de iis, qui ipsi sibi mala accersunt.

Onoma, tis, ὄνησις, nomen.

Onomatopœciā, ὄνησις, cum e diphthongo in antepenultima, nominis fictio; ut Balatus ovium, mugitus boum. Dicta Onomatopœcia, quasi τὸ ὄνησις πησις. A quibusdam nōminatio dicitur, qua rei, cuius nomen aut non sit, aut satis idoneum non sit, ipsi nomen effingimus, aut imitationis, aut significationis gratia. Inde sunt Rudere, Vagire, Murrinare, Sibilaie.

Onōns, quæ à Dioscoride, ὄνησις appellatur, herba est spinosa post Ver, folio turæ, aculeatis ramis, ut tribulus. Gaudet cultu solo, præcipueque in segetibus provenit, atro inimica; unde & Restia bovis vulgò appellatur, quod in opere boves sæpe sistat.

Onomium, Perottus; Genus urticæ est, quod onomium vocant, multò cæteris minutius & foliis ferè nihil mordentibus.

Onophyllum, ὄνησις, herba, quæ si asini comederint, crepitus reddere dicuntur.

Onos, ὄνησις, asinus iumentum laboriosum.

Onofna, ὄνησις, herba, quæ, & ὄνησις.

Onthyron, ὄνησις, oppidum est Thessaliæ iuxta Arnem, cuius incolæ Onthyrici appellantur. Steph.

Onūphis, ὄνησις, urbs celebris Ægypti; à qua vicina præfectura Onūphitis appellatur; cuius meminit Plin. lib. 5. c. 9.

Onūs, eris, quibusdam honus, ab honos, sarcina. ὄνησις. GAL. Charge, sardeau, saix. ITAL. Peso, carico. GERM. Ein bürden oder ein last. HISP. La carga, è el peso. ANGL. A load, or burden. Cicero pro lege manil. Insula Delos, quod omnes undique cum mercibus, atque oneribus commant. Ovid. 7. Met.

Hic nos frugilegas aspeximus agmine longo
Calepini pars II.

Grande onus exiguo formicæ ore gerentes.

¶ Ponitur aliquando pro negotio, incommodo, molestia. Liv. 3. bell. Pun. Exercitum se non in agrum Hipinum, Samnitumve, ne & ipse oneri esset, sed in proxima loca sociorum Populi Romani adducturum, &c. ¶ Aliquando pro munere, provincia, partibus, & officio. Cic. 6 Verr. Cui ergo tuas partes suscipio? tuum onus sustineo? Videtur ratio exigere, ut aspietur; quum Varro dicat Honos ab honesto onere: & Honestus, quod onus sustineat Republice. Quum autem Honor & Honore aspirationem habeant, & ab honore deducantur, videtur etiam Onus aspirandum, ut quod in primitivis servatur, in derivativis servari debeat: verum usus refragarur. Honus, & honestus cur aspietur, vide Gell. c. 3. lib. 2. Oneri se subtrahere. Quintil. Onus inguinis aufert. (i testes.) Ovid. 4. Fast.

Quam grave balista mœnia pulsat onus.

Idem Eleg. 2. lib. 1. Trist. Onus imperij reclamare aliquem Senec. cap. 2. de consol. ad Marc. Quicquid onerum supra cecidit, sustinet. (de cladi-bus.) Idem c. 6. de consol. ad Marc.

Impositumque sibi jama tuctar onus.

Ovid. Eleg. 4. lib. 3. Trist.

Humanum purget, ut ignis onus.

Idem 4. Fast. Nisi tria grævida carnaria mihi oneri uberi erunt, (allias onerata. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 1. Habendum & ferendum hoc onus (servituti) cum labore. Idem Amph. sc. 1. a. 1. Nolo te qui heus mihi sis onus istuc sustinere. (de eumena.) Idem Asin. sc. 3. a. 3. Vbi onus nequeam ferre, pariter iaceam ego asinus in luto. Idem Aul. sc. 2. a. 1. Cogitabat quantum tu, & ornamentum tuorum esses, & onus, & c. Sen. de consol. ad Polyb. cap. 3. Si bene feceris, magna solatia, si magna onerata: metaphor. de amisso filio, & relictis nepotibus. Idem cap. 16. de consol. ad Martiam. ¶ His autem verbis in oratione pulch. è adhaerere solet, Abicere onus. Allevare onus. Cicero pro Rosc. Amer. Hoc onus vos, aliqua ex parte allevabitis, feram ut poterò. ¶ Deponere onus. Idem pro Sylla. Ita se gessit in tribunatu, ut onere deposito domestici officij, nihil postea nisi de Republicæ commodis cogitavit. ¶ Habere onus. Idem 5. Verr. Ego plus oneris habeo, quam qui cæteros accusant. ¶ Imponere onus. Idem ad Ter. Nunc quum mihi ab amico officiosissimo tantum oneris imponitur: ego quoque tibi imponam pro tuis in me summis officiis, ista tamen, ut, &c. ¶ Opprimi onere, Præmia suere, suscipere onus, Sustinere onus, Tollere onus. Testimonium fuit inventum facilia. ¶ Onus orbitatis. Pontinus Epistola 8. lib. 2. Sed cum Libitinam ipsam fentes omnes, externi quoque pressarent, remorentur, excuscularentur; sacerdotum propinquorumque manibus excepta; perpetuis sedibus dormienti similior illata est. Post qua precatu parentu orbati natiâ funobrem, non per elegos sed per hendecasyllabos marmori incisam planctuque prope calente dicarui. Vox trita est.

Onērōsus, a, um, quod est oneri, sive quod onerat, & gravat. ὄνησις. GAL. Pesant, chargeant. ITAL. Grave ponderoso. GERM. Ueberlastig beschwärtich / schvort. HISP. Grave, molesto, pesado. ANGL. He a vie, weighie. Plinius lib. 22. cap. 25. Vomitiones movet, aivum purgatis capiti & stomacho onerosum; id est, grave & ponderosum. Virg. 9. Æneid.

Euryalum tenebrâ ramorum onerisæque prædæ

Impediunt, id est, magni ponderis prædæ.

Ovid. 1. Metam.

Imminet huic aër, qui quanto est pondere terræ,

Pondere aqua levior, tanto est onerosior igne.

Onēro, as, Onus impono. ὄνησις. ἰνὸν ὄνησις, ἰνὸν ὄνησις. GAL. Charger, grever. ITA. Caricare. GERM. laden / ein bürden auflegen. HISP. Cargar de algun peso. ANGL. To burden, to load. ¶ Onerabo præda participes meus, (i opplebo.) Plaut. Pseud. sc. 1. a. 2. Onera hunc hominem argento. Ib. sc. 2. a. 5. Illæc machina meus onerat scapulas. Idem Amph. Hic dies oneravit malignitate omnes mortales. Idem Capt. sc. 1. a. 3. Variis onerat caussis, Ovid. l. 3. Fast. Onerare laudibus. Liv. 4. ab Urbe, Onerare laudibus & promissis. Idem l. 10. ab Urbe. Onerari larga portione. Suet. in Tib. c. 61. Onerat discentem, non inservit librorum copia. Senec. c. 9. de tranquill. Habes amatores tam probe oleo onustos. Plaut. Pseud. 2. a. 1. Onerata tergoribus carnaria. Ibid. Vnde onustam celoem ageie te dicam (i te ebrium.) Ibid. sc. 2. a. 5. Onustum gero corpus. Senectute. Item Met. sc. 2. a. 5. Virg. 1. Æneid. Vina bonus quæ deinde cadis onerarat Accetes. Ter. in Phorm. Sed ego nunc mihi cessio qui non humerum hunc onero pallio. Virg. 1. Georg.

Sæpe oleo caruli agitator aselli

Villibus aut onerat pomis.

¶ Transfertur etiam ad animum; ut onerasti me curis: id est, implesti. Sic onerare lætitia, amœnitate. Plaut. Capt. sc. 1. a. 4. Onerare male dictis, iniuriis: id est, iniuriis afficerere. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Onerare pugnis, pro pugnos incutere. Onerare laudibus, vehementer laudare. Onerare promissis, onerare mendaciis, onerare rationes, id est, dispendiosum esse, onerare præceptis, est mandata dare. Ibid. sc. 4. a. 2. Onerare populum, est populo nimis exactionibus gravem esse. Annonam onerare, id est, cariorum facere. Vlpian. in Lannonam, ff. de extraord. criminib. Onerant annonam etiam stateræ adulterinæ. ¶ Huius verbi compositum & contrarium, est Exonerio. ὄνησις, ὄνησις: de quo vide suo loco.

Onērātūs, & onustus, is eoi impositum est onus: & onusta frumento navis. Cicero 3. Offic. ἰνὸν ὄνησις, ἰνὸν ὄνησις. GAL. Chargé. ITAL. Caricato. GERM. Geladen / beschwärt. HISP. Cargado. ANGL. Loded, or loaded. ¶ Terent. in Heaut. Ancillas secum adduxit plus decem oneratas veste, arque auro. ¶ Accipitur aliquando pro Pleno. Plaut. in Stich. Itaque onustum peccus porto lætitia, libentiaque. Idem in Aul. Cum genitivo. Aulam onustum auri. Ibid. sc. 1. a. 5. Quadribrem aulam auro onustum Ibid. sc. 1. a. 3. Exegit foras omnes onustos sustibus. Et sc. 2. a. 4. Si quis illum invenerit aulam onustam auri (bis.) Idem Amph. Faxim donis, partim spe præmiorum oneratus, ino, puloque onerati, Salut. Ingurth. 113.

Onērātūs, a, um, quod oneratur, vel onerari potest. ὄνησις. M. Oportet.

Opus. GAL. Appartenant à charge, ou qui peut être chargé. IT AL. Da carico. GER. Das man laden, oder laden vnd beschwären kan. HISP. Cosa perteneciente a carga, o que puede ser cargada. ANGL. That is or may be loaded or laden with a burden. Vnde naves onerariæ, quæ à gestandis oneribus dictæ sunt, naves sunt magnæ, & capaces, obque id reliquis tardiores: contra ætuariæ, ut minores sunt, ita & celeritate, agilitateque onerariis præstant: unde & nomen habent, ab agendi scilicet facilitate. Cic. 3. Verr. Eaque in oneratiâ navem suam conicienda curavit. Plin. Epist. 173. Sæpe minores maioribus, velut cymbulæ onerariis, adhærescunt.

Ononis, Anonis herbæ spinosæ genus, in segetibus nascens. Jun.

Ononium, urticæ genus.

Ononychites, vox dicta contra Christianos quod asinum ungalatum adorarent. Tertull.

Onopyxis, cardus, asini cibus. H.P.

Onoscæli, demones asininis cruribus apparentes, varia animalia præferentes. Rh

Onychea, affectio unguium. Idem.

Onychipuncta, gemma est ex iaspidum generibus, quæ & Iaspionix, *ιασπιονιξ*, dicitur, ni veo colore, tutilis punctis stellata: unde & nomen accepisse videtur. Vide Plin. lib. 37. c. 9.

Onytes, æ, *ωνυτις*, nomen proprium Thebani cuiusdam qui Æneam secutus, à Turno fuit interfectus. Virg. 12. Æneid.

*Ille Talon, Tanninque noci sortemque Cethegum,
Tres uno congressu, & mæstum mittit Onytem,
Nomen Echionium, matrisque genus Peridia.*

Onyx, ychis. *ωνυξ* *schoham*. *ωνυξ* masculini, vel fœmin gen. frequenter tamen masculini. Gemmæ cuiusdam species est humani unguis candorem referentis, intervenitibus venis quibusdam, sardæ & iaspidis colorem imitantibus. Vnde Plin. lib. 37. c. 5. Est etiam Onyx marmoris genus, quod à nonnullis Onychites, ab aliis etiam Alabastrites appellatur, in montibus Arabiæ præcipuè nascens: postea etiam in Germania inventum: quod ad potoria & unguentaria vasa, primum cœpit excavari, postea etiam lectorum pedes, & sellæ, & solidæ etiam columnæ ex eo fieri cœperunt. Autor est idem Plin. lib. 36. c. 7. & 8. Ex hoc marmoris genere olim etiam pretiosissima fiebant pavimenta: quod non obscure significat Martial. lib. 3, quum ait, *Calcatusque tuo sub pede lucet onyx*. Figuratè etiam invenitur Onyx accipi pro vasculo unguentario ex hoc marmore excavato. Idem 1. 7. Vnguentum fuerat quod onyx modò parva gerebat. Apud Græcos *ωνυξ*, propriè Vnguem significat, à cuius similitudine hoc marmoris genus, & ipsa etiam gemma nomen acceperunt, quod scilicet humani unguis colorem, ut diximus, referant. Onyx item medicis, oculi affectus est, quum pus sub cornea tunica colligitur ad similitudinem unguis: unde & nomen accepit. Latini etiam unguem appellant: quod tamen nomen etiam alteri oculi affectui tribuitur à Celso, quem *ωνυξ* vocant Græci: quum scilicet in adnata membrana quiddam excrescit, à maiori angulo, ut plurimum ortum, ad oculi coronam ita procedens ut quandoque pupillam operiat.

Onychinus, a, um, *ωνυχιος*, quod ad onychen pertinet, vel quod ex onyche confectum est: ut, Onychina vasa, Onychina Pyra vocat Plin. lib. 15. cap. 15. quæ unguis colorem referunt. Item Onychina pruna apud Columell. lib. 12. c. 10. quæ unguis formam & similitudinem habent.

OO

Oogala, *οογαλα*, puls ex ovis & lacte. Hadr. Jun.

Oolycyphium, *οολυκυφιον* poculum in ovi formam oblongum.

Ootos, *οοτος*, corona pretiosissima Irene, quam ei coniux Ioannes Lucas Imp. ex ovorum proventu dabat. Meurs Gl. b.

Odona, *οδονα*, insulæ in Oceano Septentrionali, in quibus (ut Plin. refert 1. 4. c. 13) ovis avium, & advenis incolæ vivunt.

Oopellum, Britannia insulæ pars, Ptol. 1. 2. c. 3. Vxellum aliis dicta, hodie Cestria.

OP

Opaca Onodrychis herba, apud Diosc. lib. 3. c. 171.

Opacvs, a, um, ab ops, terræ, quæ est opaca. Vmbrosus, opertus, tectus.

Opertus. *απερτος* *aphet* *απερτος* *απερτος* *απερτος*. GAL. Ombrageux, obscur. IT AL. Ombroso. GERM. Schattichtig. HISP. Sombroso. ANGL. Shadowed or in shadow, darke, obscure. Virg. 1. Eclog.

*— hic inter flumina nota
Et fontes sacros friguis captibus opacum.*

Cic. de Par. In locis autem & illa naturalia, maritimi an remoti à mari: plani, an montuosi: læves, an asperi: salubres, an pestilentes: opaci, aprici, &c. Ovid. 2. Fast.

Aeneas in limo sylvis appulsus opacis.

Idem Eleg. 1. 1. 3. Trist.

Cingit & augustas arbor opaca comas. (i. laurus.)

Opaco, as, Obumbro, cooperio, obscuro. *απακο* *hetsal*. *απακο*. GAL. ombrager. IT AL. Adombrare. GERM. Beschattigen / bedecken. HISP. Hazer sombra. ANGL. To shadow or mak dark. Virgilius lib. 1. Georg.

Nunc alta frondes & rami matris opacant.

Colum lib. 5. cap. 5. Quum plerumque dicti syderis tempore quædam partes eius regionis sic infestentur Euro, ut nisi teguminibus vites opacentur, veluti halitu flammæ fructus uratur, Cic. 2. de nat. deor. de Sole. Vt quum terras læga luce compleverit, easdem modò his, modò illis partibus opacet.

Opacitas, atis. *απακίτης*. GAL. Ombragement, obscurité. IT AL. Ombramento. GERM. Beschattung oder die dunckle vom schatten. HISP. Aquella escuridad o sombra. ANGL. A shad oving or darknesse of trees. Colum. lib. 8. c. 17. Plusque nocet puris unda quam prædest opacitas.

Opallus, *οπαλλος*, gemma est in India tantum nascens colore quidem candida, ita tamen ut in ea vario modo & carbunculi tenuior ignis, & amethysti fulgens purpura, & smaragdi virens mare, incredibili pariter mixtura transluceant: unde inter gemmas prædictas, hoc est, à

pueris in deliciis habitas, numeratur à Plin. lib. 37. cap. 6.

Opalla, *οπαλλα*, festa erat opi dex, quæ Saturni uxori abatur, dicata: quæ mense Decembri paucis diebus ante Saturnalia celebrabatur. Plin. 1. 19. c. 6. Sunt qui allium & ulpicum inter Opalia & Saturnalia aptissime feri putent.

Opeconsiva, dies festi opeconsive dæ instituti, cuius in regia sacratium in quo nemo præter virgines vestales, & sacerdotem publicum introibat. Varro 1. de ling. Lat.

Opedum, *Oppedo*. V. E. Calabria, sub A. Rhegino.

Opus, a, actio est, & labor, & industria operantis, seu operatio. *οπος* *οπος* *οπος* *οπος* *οπος*. GAL. Labour, travail, peine. IT AL. Opera, fatica, industria. GERM. Arbeit, fleiß. HISP. Obra, studio, diligencia. ANGL. Labour, working, paine. Cic. 1. 1. Offic. Non male præcipiunt, qui servis uti iubent, ut mercenariis, ad iusta præbenda, & ad operam exigendam, Cæsar. 5. bell. Gall. Ipse, etsi res erat multæ operæ, & laboris tamen commodissimum esse statuit. Plaut. Capt. Nam tua opera, & comitate, & virtute & sapientia fecisti, ut redire liceat ad parentes denuò. Cic. 1. Offic. Quidam nimis magnum studium multamque operam in res obcuras, atque difficiles conferunt. Opera interdu accipitur pro Delicto. Liv. 1. 1. decad. 5. Placuit Lanuvinos, quorum opera instaurata essent feriæ, hostias præbere: illi enim in precatione erraverat. Opera ferè ad hunc modum in oratione collocatur. Operam do, operam impendo, operam navo, quod est ad aliquam rem agendas incumbere, studium laborumque impendo. *οπος* *οπος*. Cic. Tiron. Da operam, ut valeas. Hinc dedita opera, dicimus pro eo quod est de industria quasi cura adhibita, & labore impenso: quod & data opera dicitur. Idem in Epist. Data opera paravi, qui sic, &c. Opera consultâ, consultò, composiò, *οπος* *οπος*. Gellius lib. 6. cap. ult. non spontè, neque operâ consultâ, sed à militibus fortè auxiliariis incensa sunt. Dicimus etiam operam conferte in aliquam rem, operam consumere in aliqua re: operas, vel operâ dare alicui, pro iuvare. Dare operam in exercitationem aliquam. Dare operam alicui, est audientiâ accommodare. Dare operam præceptoris, est eum audire. Dare operam funci, est interesse pompis exequiarum: Dare operam tonfori, est ronderi. Id operam do, id est, curo, laboro. Operam dare ventri & studere somno. Plaut. Ps. 1. a. 1. Viginti minæ bonæ mala opera parat. Idem in Asin. 4. a. 3. Bona opera, aut mala invenire argentum. Idem Ps. 1. a. 1. Certum est observationi operam dare. (i. speculari.) Idem Mil. 6. a. 2. Occupata est: operæ non est: non potest, *οπος* *οπος*. Excusantis, operæ si sit plus, tecum loquar (i. si sit plus rei quam verborum.) Lambin. Plaut. Ps. 3. a. 2. in Merc. 2. a. 5. Operæ non est. (i. otium non est.) Gell. 1. 7. 1. 7. vel, ut Lambinus, operæ non est copia; sive facultas. (i. non vacat, non licet.) Sic Liv. 9. bell. Pun. Operæ non est vobis audire, Opera consilioque nos adhortante iuvat. Plaut. Mil. 1. a. 2. Ne nimio opere sumas operam, (i. ne nimiam operam.) Idem Curc. 1. a. 4. Mandavi ut ei daret operam, de advocato, vel procurato. re. *οπος* *οπος*. Vult te novus herus operam dare fideliter veteri domino. Idem Capt. 2. a. 2. Opera huc conducta vestra, non oratio. Idem Aul. 3. a. 3. Opera ut largus est nocturna. Idem Asin. 3. a. 3. Opto mihi hunc annum perperum huius operas; eodem sensu. *οπος* *οπος*. Date benignè hanc operam mihi. (i. audire.) Idem prol. Asin. Redde operam mihi. (i. audi vicissim.) Da mihi operam parumper, paucis est quod te volo. Idem Aul. 4. a. 1. operam hanc surripui tibi. (i. de concubitu.) Idem Amphit. Par pari datum hostimentum opera pro pecunia (i. concubitus) Idem Asin. 3. a. 1. Faxo & operam & vinum perdiderit simul. Idem Aul. 5. a. 3. Senatui operam dare, aut clientibus. Idem Asin. 2. a. 5. Tidium hoc assiduam operam dedi foro. *οπος* *οπος*. Dixit se promissam operam dare, (sup. in foro.) *οπος* *οπος*. Iustin columnis dejici operas arancorum. *οπος* *οπος*. Facie haud videntur mali: opera fallunt. Idem Ps. 2. a. 1. Operam ut det, (velim sup.) Dabit. (i. coniciet somnium.) Idem Curc. 2. a. 2. Domo abs te afferto, ne operam perdas poscere. Idem Aul. 2. a. 2. Operam date vestro Imperatori. Cæsar lib. 3. de bell. civ. operam date matrimonio. Sueton. in Galb. 5. operam dare auspicio. Liv. 4. d. 4. operam dare tonforibus, Suet. in August. Liv. 4. ab Vrbe, Neque consulibus cum tot populorum bella imminerent operæ erat id negotium. Item operam dare rebus divinis. Idem lib. 2. d. 4. & auspicio 1. 8. d. 4. Inter operas campestris & diviores Augusti proditum miror Suci. in Ang. c. 3. Itè opera forensis, de vili advocato. Eadem opera aliquid facere, id est, eadem diligentia, eodem labore. Opera est mihi, quod barbarè dicitur, habeo ad faciendum, sum impeditus. Opera tua opera mea aliquid fieri, quod barbari dicunt, tuo medio. Mea opera liber nunquam fiet opyus. Plaut. Asin. 2. a. 2. Nec sua opera rediget unquam in splendorem compedes. Idem Aul. 1. a. 4. Apicularum opera congestum. Idem Curc. 1. a. 1. Vna opera ebur atramento candefacere postules. Idem Most. 3. a. 1. Hoc una opera ad aurificem deferas, eadem via. Idem Men. 3. a. 3. Vna opera prohibere ne ad cenam promittat, postules. Vna opera viro pensum dare postules. *οπος* *οπος*. Iubeas una opera me piscari in aere. Idem Asin. 1. a. 1. Eadem opera syngrapham à prætoris fumes. Idem Capt. 3. a. 2. Item, Reprehendam cuncta una opera, (i. eadem ratione.) Idem Ps. 2. a. 1. Consulta opera, pro dedita. Gell. 1. ult. lib. 6. Opera tibi vita est, id est, vitam tibi ex labore comparas. Dicimus etiam perdere operam, Ludere operam, operam perire, Ponere operam in aliqua re. Ponere operam alicui Cic. ad Attic. 1. 3. Faberio operam ponamus. Bene ponere operam, Præbere operam, Sumere operam, operas reddere. Tribuere operam alicui rei, Vti alicuius opera ad aliquid faciendum. Opera etiam rebus inanimatis tribuitur, pro actione Cels. 1. 7. c. 2. Necessaria verò opera scapelli est. Opera solvere, i. operati, vacare rebus sacris, atque rem divinam facere. Afranius, solvo opera Dianæ. Opera est, idem quod operæpretium est. Plaut. in Cas. 5. antepenult. Neque quò fugiam, Dum mea facta iterò, est operæ auribus accipere. Simile est illud apud Persium Satyr. 6.

Lunæ portum est opera cognoscere civis.

Illam porò locutio alias induit significationes, ut ex superioribus clarum est. In quibus orationibus tacite subauditur nominativus Pretium. Opera est, idem quod opus est, quorum omnium testimonia studio

diolis passim occurrent. ¶ Operas quoque personas ipsas dicimus *οπερας*, quæ pretio conductæ aliquid operis faciunt: sicut Custodia pro iis ipsis accipitur, qui aliquid custodiunt. Cic. 7. *Verr.* Navem tibi publicis Mamestinorum operis esse ædificatam. ¶ Operæ publicanorum, quos *Factores* appellant vulgò Idem *Craspedis*, l. 3. *Epist. fam.* A te peto Cn. Pupium, qui est in operis ejus societatis, omnibus tuis officiis, atque omni liberalitate tueare, curæque ut ejus operæ (quod tibi facile factu est) quàm gratissimæ sint sociis. De operis Columell. l. 2. *cap.* 23. abundè tractat. ¶ Aliquando etiam Operas dicimus nebulo nes conductos ad flagitium aliquod perpetrandum. Cic. *pro Sestio*. Erat autem mihi contentio non cum victore exercitus, sed cum operis conductis, & ad diripiendam ubi bem concitatis. ¶ Operæ libertorum, officia sunt quæ liberti patronis gratiæ & remunerationis loco præstant. Hinc *Cajus de oper. lib.* Operarum, inquit, editio nihil aliud est, quam officij præstatio.

οπελλά, æ, diminutivum ab opera, Parva & exigua opera. *ἡ μικρὰ ἔργα* GAL. *Petit labor.* ITAL. *Picciola opera.* GERM. *Ein kleine arbeit oder ein freinet steiß.* HISP. *Pequ. obra.* ANGL. *A little or small labour.* Horatius. 1. *Epist.* 7. Officiosaque sedulitas & opella forensis Adducit febres. Lucretius lib. 1. Hæc si pernosces parva conductus opella.

οπερίλα, æ, aliud diminutivum ab opera *οπερίλα*. Apuleius, *Operulas* etiam in eam contuli, quas adhuc vigennis sacrum faciens merebam. ¶ *Operulâ* defungi, *Vlpian. d. lib. ult. tit. 13. l. 3.* negotij in quo operula ista defuncti sunt.

οπος, Finis, fructusque operæ, quod ædificando, fingendo, scribendo, aliterve agendo editum est. *ἡ ἔργα μαῖνασθ ἔργα ποῦλα ἔργα πεῦλα* GAL. *Oeuvre, ouvrage, besogne.* ITAL. *Opera, fatto* GER. *Ein werck.* HISP. *Obra que da hecha.* ANGL. *A work businesse, or labour.* Terent. in *Heaut.* utrumque complexus est, quum ait, Quod in opere faciundo operæ usum tux. Frequens in opere bonarum disciplinarum *Gell. c. 15. lib. 6.* Opere censorio nudati. (i. munere censorum, & à Censoribus) *Suet. in Cas. c. 41.* Ad opus damnari. Idem in *Neron. c. 13.* Operis antiqui vasculum, idem in *Casare. c. 81.* Unde opera autorum dicuntur *οργαῖμα*. Et opera tam publica, quàm privata ædificia dicuntur, *ἔργα*, *Ving. 8. Æneid.*

Mollibus è strasis opera ad fabrilis surgit.
Vbi notandum est, quòd quoties non ad laborem corporis, sed ad laborem animi, & ad artem, industriamque respicimus, magis Opus quam operam dicimus, ut In opere fabrilis, In opere rustico, In opere faciundo. ¶ Operis novi nuntiatio, est aut juris nostri conservandi causa, aut damni depellendi, aut publici juris tuendi gratia intercessio adversus novum opus in solo molientem. ¶ Operis continentia, *ἡ ὀψιμῆς, περιόρη*, comprehensio. ¶ Est aliquando opus, idem quod necesse est: cuius est varius usus *Æquè enim, opus est aliquid, & re aliquid & ut aliquid fiat, dicitur Cic. in Epist.* Nos si quid istic opus defendes. Idem *alibi*, Tu quæ istic opus erunt, administrari prospicies. Idem *Curioni*, Dux nobis & autor opus est. Nam mihi istud exquisito opus est. Et opus mihi quæsitum. *Plaut. Curc. sc. 1. a. 5. & iterum sc. 3. a. 2. & Asin. sc. 2. a. 2.* Opus est hoc exalciatum. (i. hac re exalciata.) *Pallerat.* vel hoc opus inceptum est, ut *Lambin Citius* quod non factum est usus fit, quàm quod factum est opus. *Plaut. Amph.* Ut parentur quibus paratis opus est. Idem *Men. sc. 5. a. 3.* Quid mihi opus est vita, qui tantum auri, &c. viso opus, cauto opus. Idem *Capt. sc. 1. a. 2.* Ejulatione haud opus est. *Ibid.* Quod factum opus est. Idem *Milit. sc. 2. a. 2.* Quid opus est verbis? Idem *Curc. sc. 1. a. 1.* opus est ut fiat (de prandio.) Idem *Men. sc. 3. a. 2.* Quid multis verbis opus est? *Ibid. sc. 2. a. 3.* Tibi opus est, qui te procures. Idem *Curc. sc. 2. a. 4.* Quin depromuntur mihi, quæ opus sunt. *Ibid. sc. 2. a. 2.* opus mihi hoc homine convento. *Ibid. sc. 3. a. 2.* Plus aut mihi, quàm opus erat, dixeram. Idem *Men. sc. 2. a. 4.* Quid opus est me agere ambages. Idem *Pseud. sc. 1. a. 5.* opus quinque inventis meis. *Ibid. sc. 4. a. 2.* Sive opus est velis, sive opus est rem. *Ovid. Eleg. 9. l. 1. Trist.* ¶ Aliquando substantivè pro eo quod est necessitas, vel res necessaria, & ita ferè ablativum postulat. Cic. 3. *de Orat.* Acuto nobis homine opus est. Aliquando etiam cum genitivo. Idem *ad Quint. frat.* opus erit elegantioris alicujus. Apud antiquos etiam cum accusativo. *Plaut. in Truc.* Pueri opus est cibum. Idem *Men. sc. 4. a. 2.* Palla reconcinnetur, atque opera addantur, quæ volo. Idem *Asin. sc. 4. a. 2.* Ut quod operis sibi esset locatum, efficeret. Idem *Men. sc. 4. a. 2.* Tantum incepti operis. ¶ Ad opus damnati in *Neron. c. 31.*

Et faceret patrio rure senator opus,
Ovid. 3. *Fast.* Et 5. *Fast.*
Mortis opus juvenes animosaque bella gerebant.
Idem l. 6. *Fast.*
Si nullum ausuri majus eramus opus. (i. facinus.)
Seu sit opus quadratum acies consistat in agmen.
Opus fulgenti ssumum Cæsaris victæ Gallia. *Velleius.*
Materia ne superetur opus.

Ovid. *Eleg. 1. l. 2. Trist.*
Inque suum furtim Musa redibat opus.
idem *Eleg. ult. lib. 4. Trist.* Nullum de nostis opus momordit livor, *ibid.* Neque hoc hodie opus efficiam *Plaut. Pseud. sc. 1. a. 4.* Quid opus me agere ambages? *Ibid. sc. 1. a. 5.* In opere esse (i. in actione) pulcherrimum est. *Senec. c. 3. de tranquill.* opera pro rebus gestis. *Velleius.*
Nec tamen omne meum credas opus esse remissum (i. jocosos libellos.)
Ovid. *Eleg. 1. lib. 2. Trist.* &c. ¶ Opera pro cuniculis *Liv. lib. 5. ab Vrbe* Non vis, sed operibus expugnatos, &c. Idem *lib. 5. d. 4.* Operibus vibem capere. *Quintil. explicat.* Operibus & cuniculis rem gerere. Idem *suprà.* Operum mole difficiles civitates. *Cæsar lib. 1. de bell. civ.* Opus facere in castris. Summo opere bellum parare. *Liv. lib. 1. ab Vrbe.* Omni opere anniti (i. conatu.) Nihil frequentius. *Bibe, es, fuge: hoc est, eorum opus.* *Plaut. Pseud. sc. 2. a. 1.* ¶ Nimis ab opere, vidè recipiat. Idem *Men. sc. 3. a. 5.* Monendo medicum non se ab opere vidè recipiat, (i. curatio ne ægrotorum.)

οπεραιός, ij, substantivum, qui manu operatur, mercede conductus *ἡ ἔργα ποῦλα ἔργα ποῦλα* GAL. *Ouvrier, manœuvre.* ITAL. *Mano- le, lavoratore.* GER. *Ein arbeiter/ werkmann/ tagelæter.* HISP. *Obrero.*
Calepini Pars II.

ANG. *A labourer or workman.* Unde *Cassius apud Varron. lib. 1. de re rustica cap. 17.* præcipit operarios parandos esse qui laborem ferre possint, nec minores annorum duorum & viginti, & agriculturam dociles. *Cicero in Paradox.* Vtrum potius de bonis est querendum quid bajuli atque operarij, an quid homines doctissimi sententur?

οπεραιά, æ, *Plautus in Bacchid.* Equidem tibi dabo hanc operam. *Plat.* nimum pretiosa operaria es. *ἡ ἔργα ποῦλα.* GAL. *Ouvriere.* ITAL. *Operatrice.* GERM. *Ein arbeiterin/ tagelæterin.* HISP. *Obrera.*

οπεραιός, a, um, quod labore atque opera fit, sive quod ad operarium pertinet. *ἡ ἔργα ποῦλα.* GAL. *Fait industrieusement, ou appartenant à ouvrier.* ITAL. *Fatto industriosamente, pertinente à lavoratore.* GER. *Das zu dem arbeiten oder dem arbeitern gehort.* HISP. *Cosa hecha por artificio, o perteneciente à obrar.* ANGL. *That is made by, industrie, that belongeth, to a workman.* *Plin. lib. 14. cap. 10.* Sed inter vina operaria numerantur. Et fit ab Opera. ¶ Hinc Operarius homo, qui operatur. *Cicer. Attic. lib. 7.* Nam de altero illo minus sum admiratus, operario homine.

¶ Operarij lapides, qui ad opus aliquod accommodari & incidere possunt, & quibus opera i possumus. *Plin. lib. 36. cap. 22.* Nunc ad operarij lapides transisse conveniat, primumque cotes ferro acuendo, ¶ Operarius usque, qui ad opus aliquod faciendum adhibetur, vel qui alicui operi accommodatur. *Plin. lib. 8. cap. 3.* Alterius mucroni parcutit, ne sit præliis hebes: alterius operario usu fodiunt radices, impellunt moles. ¶ Operarium pecus, cuius usum ad operas nostras faciendas convertimus. *Colum. lib. 6. cap. 2.* Humilis enim & modica corporatura pecoris operarij esse debet, hoc est, pecoris illius cuius opera agium colimus. ¶ Operarius dies: id est, profectus. Hoc quidem male sumptum ex *Caton.* corrupto loco.

οπερός, a, um, qui rebus gerendis operam dat, inquit *Valla*, laboriosus. *ἡ ἔργα ποῦλα.* GAL. *Penible, de grand labour, qui travail le beaucoup.* ITAL. *Facendiere, infacendato.* GERM. *Arbeitsam.* HISP. *El que es de mucha obra; laborioso.* ANGL. *Laborous, that laboreth with greath earnestnesse.* ¶ *Cic. de senect.* Videtis ut senectus non modò languida non sit, verum etiam operosa, id est, quæ agit, & rebus agendis operam dat. *Ovid. de Nuce,*

Sed puto magna mei est operoso cura colono.
Brachia operosa Cyclopum. *Stat. 1. Theb.* ¶ *Operosus* ejus rei quisquè dicitur in qua desudat. *Ovid. Fast. 1. 1.*
Disce metu posito vates operoso dierum
Quod petis.

Id. 3. *Fast.* Disce latinorum vates operosè dierum quod petis. id est, qui in digerendis diariis laboras. ¶ Quandoque quod multa opera est confectum, aut quod est multæ operæ, quòdque ad sui absolutionem multum laboris requirit. *Ovid. lib. Epist. Briseid.*

Viginti fulvos operoso ex are lebetas.
Plin. l. 18. c. 15. Et vicia pinguefunt arua, nec ipsa agricolis operosa imò sulco sata non sarritur, non stercoreatur. *Suet. in Aug. c. 71.* Ampla & operosa Prætoria gravabantur. *Operosus*, pro efficaci: ut *operosa herba.* *Ovid. 14. Metam.*

Vtere tentatis operosa viribus herba.
¶ *Operosus.* X. *Facilis.* *Plin. lib. 15. c. 23.* Tarentinæ faciles, nec operosè sunt cibo. ¶ *Operosior, Operosissimus* *Cic. de leg. 2.* Ne quis sepulchrum faceret operosius, quàm quod decem homines effecerint triduo. *Plin. l. 14. c. 12.* In nulla parte operosior vita est. Idem *l. 7. c. 53.* Operosissima tamen securitas mortis in *M. Otilio Hilato* ab antiquis traditur. *Horat. 3. Carm. Ode 1.*

Cur valle permutem Sabina
Divitias operosiores.

οπερός, adverbium, Laboriosè, difficulter. *ἡ ἔργα ποῦλα.* GAL. *Avec peine & travail, difficilement.* ITAL. *Con fatica & difficulta.* GER. *Schwerclich, mit arbeit/ arbeitssamlich.* HISP. *Con mucha obra, difficultmente.* ANGL. *With paine and diligence.* ¶ *Cic. in Orat.* Quod vel maximè desiderat diligentiam, (est enim quasi structura quædam) nec id tamen operosè. *Plin. lib. 18. c. 26.* Dicemus mox paulò operosius.

οπερόσitas, atis *ἡ ἔργα ποῦλα ἔργα ποῦλα* *jeghi hab.* *Quintil. l. 8. c. 3.* Est etiam quæ *περυσία* vocatur, supervacua ut sic dixerim, operositas. *ἡ ἔργα ποῦλα.* GAL. *Grand travail, peine grande.* ITAL. *Fatica, & travaglio inutile.* GERM. *Arbeitsame* HISP. *Muy trabajo, mucha obra.*

οπεραπρητίum, ab opera deducitur, Fructuosum, ad rem pertinens, opus & labore dignum. *ἡ ἔργα ποῦλα ἔργα ποῦλα* GAL. *Qui est utile & convenable, fructueux, bon d'œuvre.* ITAL. *Fruttuoso.* GERM. *Nutzlich, wolzuthun/ dce arbeit wert/ fruchtbar.* HISP. *Provechoso.* ANGL. *Profitable, worthie the labour, and paine.* ¶ *Cic. de lege Agrar. contra Rull.* Quo in genere est operæpretium diligentiam maximam recordari. Idem 6. *Verr.* Iam ut hæc omnia reperire ac perferatari solitus sit, iudices, est operæpretium cognoscere. *Livius 2. bell. Pun.* Tempus est opulenta vos, ac ditia stipendia facere, & magna operæpretia mereri, id est magna præmia militiæ, inquit *Budæus.* ¶ Aliquando voce, operæ, posita, elegantè pretium desideratur *Perf. Satyr 6.*

Lunai portum est opera cognoscere cives.
Vide exempla in *Opera* *suprà.* ¶ *Pretium operæ.* *Plinius.* Id verò audire pretium operæ sit. Facere operæpretium, est facere rem opera, & labore dignam. *Livius in præfat. operis.* Facturusne operæpretium sim, si à primordio urbis res populè Romani percipsero, &c. Idem *lib. 3. d. 5.* ¶ *Operæpretium* habere id est, pretium pro opera & labore. Idem 5. *bell. Punic.* Cum servorum legionibus *T. Sempronius* consul, toties iam cum hoste signis collatis, pugnavit, operæpretium habens libertatem, civitatemque. *Quintil.* Tum operæ pretium venit. Idem *Plaut. Prologo Amphitr.* Operæpretium hic spectantibus *Iovem* atque *Mercurium* facere histrioniam Idem *Mil. sc. 1. a. 1.* Operæpretium non est ea enarrare.

οπεραιός, aris, ab Opera, In opere aliquo faciundo laboro, operam dō *ἡ ἔργα ποῦλα ἔργα ποῦλα* GAL. *Ouvrier, besongner.* ITAL. *Lavorare, operare.* GER. *Arbeiten/ arbeiten* HISP. *Obrar, trabajar.* ANGL. *To labour, to worke.* ¶ *Plin. lib. 11. c. 10.* Adolescentiores ad opera exeunt, seniores intus operantur. *Colum. l. 11. c. 4.* Si rebus Veneris fuerit operatus, vel vir, vel femina, debere eos flumine ablui. ¶ *Operari* superstitio- nibus.

tionibus Liv. lib. 10. ab Urb. § Item rem divinam facere, sacrificare.

Ut matucinis operatur festa lucernis.

Pomponius, Ad Venetis profectus est mane vetulus, votum ut solveret: tibi nunc operatus est. § Operati noctes luna dicitur, quum circum suum per noctis tempus absolvit, & post Solis occasum lumen nobis præbet, quod veluti opus ejus est. Propert. lib. 3.

Cynthia jam noctes est operata decem.

§ Operati venenum. Lamprid. in Commod. Primum ei venenum de-derunt, quod cum minus operaretur per athletam eum strangularunt.

§ Hujus verò compositum est Cooperior.

Operatus, a, um, participium, ἔργον αὐτοῦ. GAL. Ouvré. IT. Chi a fatto lavoro. GERM. Bedeckt. HISP. Obrado. ANG. wrought. § Quintil. Operatus scholæ. Liv. lib. 4. ab urb. Addictum & operatum Reip. corpus Subdit, Passerat. An consecratum est? Virg. 3. Æneid.

Connubiis, arvisque novis operata inventus.

Livius lib. 10. ab urb. Holtes operati superstitionibus. Item Ovid. 6. Fastor.

Vesta fave, tibi nunc operata resolvimus ora.

Operatus, absolutè pro Operatus sacris. Tacitus lib. 2. Nox eadem lætam Germanico quietem tulit, viditque se operatum.

Operatio, nis. ἔργον. GAL. Operation, œuvre. IT. Opera. GERM. Ein werck oder die verbringung des wercks. HISP. Obra. ANGL. A working. § lin. lib. 11. c. 24. Tertium araneatum genus etudita operatione conspicuum. Cic. Attic. lib. 6. Hujus nebulonis operatione si Bitus moveri potest, licet eum solus ames. Quintil. In Operationis opere. § Accipitur etiam pro sacrificio ἔργον. Plaut. ut istæ operatio crimen expiet,

Operusculum, diminutivum ab Opus. ἔργον αὐτοῦ. GAL. Petit ouvrage. IT. Picciola opera. GERM. Ein wercklein. HISP. Pequena obra. ANG. A little worke. Cic. 4. Acad. Ut etiam inter deos Myrmecides aliquis minutorum opusculorum fabricator fuisse videatur.

Operio, is, ui, tum, ex Ob & patio, sed b, abiicitur: unde & per simplex p, scribitur. Tego. ἔργον. GAL. Couvrir enfermer, encloire. ITAL. Coprire, serrare, asconder. GERM. Bedecken, oder zudecken, item, beschliessen. HISP. Cubrir, cerrar, asconder. ANGL. To cover, or overhelme. § Propert. l. 3.

Atque hinnuli pelles totos operibat amantes.

§ Significat quoque Claudio, Terent. in Heaut. Vbi abiire intro, operuere ostium Plaut. Men. sc. 4. a. 2. Abiit intro, operuit fores, Vide in Operior vocabulo sequenti, Plin. lib. 11. c. 37. Mœnatibus oculos operire, rursusque in rogo patefacere. § Quandoque celare, abscondere, non patefacere. Idem Epist. 60. Abdere lachrymas, operire luctum, amissioque filio matrem adhuc agere. Gell. c. 14. lib. 13. Operire facinus pejore facinore.

Operis, is, i, passivum, Tego, offundor. Cic. 6. Verr. In hac insula extrema, est fons aquæ dulcis, cui nomen Arcthusa est, incredibili magnitudine, plenissimus piscium, qui fluctu totus operiretur, nisi munitione ac mole lapidum à mari disjunctus esset. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 2. Jube te sis operiri: beatus si confudaveris. § Sumitur etiam pro Claudio. Idem Menach. sc. 4. a. 2. Sine fores sic, nolo operiri. Vide in Operio.

Operitaneus, a, um, quod in operio peragitur.

Operitus, a, um, participium, Tectus. ἔργον. GAL. Couvert. IT. Coperto. GERM. Bedeckt. HISP. Cubierto. ANGL. Covered. § ut montes operiti arbore, Ovid. 5. Metam. Caput operitum. Horat. 2. Serm. Sazy. 3. Æmus operitus nubibus. Ovid. 4. de Ponto Eleg. 5. Fores operitæ, idem 2. Fast. Lectica operita ferri per oppidum, ut mortuus. Cic. 2. Philipp. Operiti præda, id est, onusti. Plin. in Panegy. 69. Operitus dedecore, & contumelia, id est, affectus. Cic. pro Cluent. 6. Verr. Operitis oculis, id est, clausis. Senec. de benef. 4. Multa reges, præsertim in bello, operitis oculis donant. Ovid. 5. Fast.

Fana tamen veteres illis clausere diebus:

Ut nunc ferali tempore operita vides.

Idem 3. Fast.

Fœmina cur præstet (liba) non est rationis operita.

Item, Operito capite salutare Plaut. Curc. sc. 1. a. 4. Manibus puris, operito capite Deos invocare. Idem Amph. Operiti barba & pallio (philosophi.) Gell. c. 8. l. 13. Græci palliati operito capite ambulant. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Operito capitulo caldum bibunt. Ibid. § Operitum. X. Apertum. Idem Capt. sc. 3. a. 3. Operita quæ fuerunt, aperta sunt: patent præstigiæ, omnis res palam est. § Operitus Deus Pluto. Cerda.

Operitūs, us, ui, ἔργον αὐτοῦ. Apul. in Apolog. Sed enim mundissima lini seges, inter optimas fruges terra exortas, non modò indutui, & amictui, sanctissimis ægyptiorum sacerdotibus, sed operitui quoque in rebus laicis usurpatur.

Operitè, adverbium, testè. ἔργον αὐτοῦ. Gell. lib. 9. cap. 10. Eòsque more Pythagoræ, operitè atque symbolicè κνήμες appellatos. Idem pudicè apertèque.

Operitum, i, substantivum ἔργον. § Operitum Bonæ deæ, sacrificij genus erat, quod à solis mulieribus in loco operitè fiebat, cuique virum interesse nefas erat. Cic. in Paradox. Familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut si operitum Bonæ deæ accessisses, exulares. Pro admirabili & occultæ scribendi ratione, videtur positum à Gellio. c. 9. l. 17. cum ait, Communis operitum hoc litterarum admirandum.

Operito, as frequentativum est ab Operio, ut inquit Festus. ἔργον αὐτοῦ. Ennius apud Non. c. 3. n. 201. in sagus.

Operitum, i, dicitur quod aliquid tegit, operculum. ἔργον. GAL. Couverture. IT. Copertura. GERM. Ein decke. HISP. Cubertura. ANGL. Any thing that covereth. § Cato de re rust. cap. 10. Instragula octo, pulvinos sedecim, operimenta decem, mappas tres. Plin. l. 8. c. 42. Detraeto oculorum operimento.

Operitum, ij, Operimentum. ἔργον. GAL. Couverture. IT. Copertura. GERM. Ein decke. HISP. Cubertura. ANGL. A cover. § Senec. in Epist. Ex duabus penulis altera stragulum, altera operitorium facta est.

Operculum, i, instrumentum quo aliquid tegitur, operimentum. ἔργον αὐτοῦ. GAL. Couvercle. ITAL. Copercchio. GERM. Ein deckel. HISP. Tapadero, à cerradura. ANGL. O think to cover wit. § Columell. lib. 9. Sunt qui à superiore parte foramina ipsis operculis imponant, quod fieri non oportet: nam supersiliens avis, proluvie ventris cibos & aquam conspurcat. Cato de re rust. cap. 10. Operculum aheni unum. Operculum ambulatorium. Plin. l. 2. c. 14. Operculum à tergo esse ambulatorium, ut proferatur intus, si magnus sit alveus, hoc est, quod faciliè huc, vel illuc moveatur.

Operculo, as, Operculo operio, tego. ἔργον αὐτοῦ. GAL. Couvrir. ITAL. Coprire. GERM. Decken mit einem deckel, zubündten. HISP. Cubrir. ANGL. To cover. § Colum. lib. ult. c. 30. ab eo tempore, quo primum dolia opercularis, usque ad æquinoctium venum, semel in diebus triginta sex vinum curare satis est. Idem lib. 12. c. 15. Quæ vasa confestim operculare & oblinere convenit.

Operitaneus, a, um, adjectivum: ut, Operitaneæ sacra, Sacrificia quæ in operito fiebant, quæ & Seclusa dicebantur, ne profanorum oculis polluerentur. Hæc à Græcis μυστήρια appellantur. Ad rem divinam luteo rostro pedibusque non videntur: ad oportaneæ sacra nigra. Plinius lib. 10. c. 56.

Operosus, Operula, vide Opera, ra.

Operosolatio clusis à per solis dictum. Lege oppellatio, clusio, à pessulis dictum.

Opes, opum, vide Ops.

Opharus, ὄφραξ, Scythiæ fluvius, in montibus Cathæis nascens, & in Lagoum in fluens. Plin. l. 6. c. 8.

Ophætes, ὄφελτς, filius fuit Lycurgi regis Thracum, & alumnus Hypsipyles, alio nomine Archemorus appellatus: quem quum nutritrix Argivis Langiam fontem indicatura, in herba reliquisset, serpens intererat. In cujus honorem Argivi Nemæa certamina instituerunt, quorum victores apio coronabantur.

Ophiaca, ὄφιακα, libri de serpentibus. ὄφια, serpens.

Ophiasis, ὄφιασις. Virium est capitis, pueris præsertim familiare, ab occipite plerumque originem ducens, indeque usque ad aures & frontem paulatim serpens, donec utrinque fines quasi capite & cauda committantur. Unde & nomen invenit. Ophis enim Græcè nobis serpentem sonat. Quacunque hoc malum serpit, cutis emoritur, pilus excidit, glabretaque per extimam capitis cutem sparsa, serpentis effigiem reliquant.

Ophicardelus, gemma est, in qua nigrum colorem binæ lineæ albæ includunt. Plin. lib. 37. c. 10.

Ophidion, ὄφιδιον, q. serpentulus Pisciculus est congro similis, multò tamen minor: à serpentis figura nomen habens. Meminit ejus Plin. lib. 32. c. ult.

Ophineas, ὄφινος, Messeniorum vates, qui quotannis natali die furore correptus, futura prædicere solebat.

Ophioctonon, ὄφιοκτόνον, herba quæ notiore nomine Elaphoboscon appellatur: ita dicta, quòd serpentes enecare credatur. Herbariorum vulgus Gratiam Dei appellat, teste Ruell.

Ophiogonium, ὄφιογόμιον, herba est, cujus pastu cervi sese adversus serpentes muniunt. Alio nomine Elaphoboscon dicitur, hoc est, cervi pabulum.

Ophiogonæ, ὄφιογονίς, genus hominum in Helleponto, quos Crates Pergamus scripsit serpentum ictus tactu solitos levare, & manu imposita venena extrahere corporibus. § Sunt & alij eodem nomine in Cypro insula Plin. lib. 28. cap. 3. Quorum è genere sunt Pphylli, Marsique & qui Ophiogenes vocantur in insula Cypro: ex qua familia legatus Hexagon nomine, à Consulibus Romæ in dolium serpentium conjectus experimenti causa, circummulcentibus linguis, miraculum præbuit.

Ophioglossum, ὄφιογλωσσον, herba ita dicta, quia ex pediculo & folij velut sinu tenuis rectusque exit stylus, cacumine velut serpentis linguam proferens. Dodon.

Ophiomachus, ὄφιομαχος, pen. corr. Lacerta à Græcis dicitur, quòd cum serpentibus pugnet.

Ophiothagi, ὄφιοθάγι, dicti sunt qui serpentibus vescuntur: cujus generis populos ad sinum maris rubri memorat. Plin. lib. 6. c. 29.

Ophioscorodon, ὄφιοσκορόδον, tanquam allium auguinum.

Ophiostaphylos, ὄφιοσταφύλος, frutex est è sylvestrium vitium genere, quæ vitis alba, & Græco vocabulo Ampeloleuce vocatur à Plin. l. 23. cap. 1. Latinorum nonnulli Serpentis vuam, interpretantur, itaque dictam putant quòd in Arabia hoc fruticis genus præsentissimum venenum putetur.

Ophion, onis, ὄφιων, socius Cadmi fuit, & in Thebis ædificandis adiutor: ita dictus, quòd è serpentium dentibus fingatur prognatus. § Est etiam Ophion nomen filij Oceani, qui cum uxore Eurynome ante Saturnum rerum est potitus. Claud. lib. 3. de rapt. Prof. Hos onerat ramos exutus Ophion. § Ophion verò, ophij animal fuit Sardinia insulae peculiare, pilo & dentibus cervo simile: quod Plinius sua ætate interitile tradit l. 28. c. 10. & h. 30. c. 14.

Ophioscorodōn, ὄφιοσκορόδον, frutex est, qui notiore nomine Capparis appellatur. Autor Diosc. lib. 2.

Ophiostaphylē, ὄφιοσταφύλη, frutex est idem cum cappari Plin. lib. 13. c. 23. Capparis firmioris ligni frutex, seminisque & cibi vulgati. Quidam eum cynosbaron vocant, alij ophiostaphylen.

Ophis, ὄφιας, serpens, draco & draconculus, herba.

Ophitæ, ὄφιαται, Hæretici quidam fuerunt, qui Christum sub serpentis specie colebant. Interim tamen habebant & vivum serpentem, quem venerabantur & nutriebant.

Ophites, ὄφιατες, marmoris genus serpentis maculas habentis, Lucan. l. 9. Quam parvis tinctus maculis Thebanus ophites, Plin. l. 36. c. 7. duo ejus facit genera, alterum molle & candidum, alterum nigricans & durum. Vtrumque capitis doloribus, & serpentium ictibus medetur.

Ophichus, ὄφιχος, Cæleste sidus est, quod à poetis aliquando Anguitenens appellatur, eo quòd hominis effigie fingi soleat anguem manu tenentis. Itaque nonnulli Herculem esse putaverunt, qui adhuc in cunis vagiens angues à Iunone immixtos manibus præfocavit. Diæus Ophiuchus.

Ophiuchus, quasi *ὄφις*, & per synæresim mutatis a & e in u, *ὄφις* -
 xos. Sunt tamen qui Ophiuchum Æsculapium esse velint: alij Cano-
 banta Getarum regem; alij Phorbantem Triopæ Thessalorum regis
 filium. Vide Higinum.

ὄφιῦσα, *ὄφις*, insula est in mari Balearico, teste Ptolemæo, ex duabus
 Pithyus minor, (nam major Ebusus dicitur.) propter serpentum cop-
 iam inculta: unde & colubraria à latinis appellatur. Plin. l. 3. c. 5. Ebu-
 si terra serpentes fugat, Colubraria pariter: ideo infesta omnibus, nisi
 Ebusitanam terram inferentibus, Græci Ophiusam dixerunt. ¶ Est
 & altera ejusdem nominis insula non procul à Creta, cujus memi-
 nit idem Plin. lib. 4. c. 12. ¶ Ophiusa item oppidum fuit Sarmatiæ Eu-
 ropæ ad Tyram amnem de quo idem loco jam indicato. Rhodus quo-
 que insula, aliquando propter serpentum copiam Ophiusa dicta fuit:
 ut tradit Strabo l. 14.

ὄφιῦσις, a, um, ut Ophiusia arua. Ovid. *Metam.*
Ipsa suas urbes, Ophiusiaque arua parabat
Deserere alma Venus.

ὄφιῦσα, *ὄφις*, herba in Elephantine Æthiopiæ regione nascens, livi-
 da, difficilisque aspectu, qua pota minas terroremque serpentium ani-
 mo obversari tradidit Democritus, eo usque ut mortem sibi eo metu
 damnati consciscant: quare & sacrilegis bibenda dari consuevit. Au-
 tor Plin. lib. 24. c. 17.

ὄφῦς, *ὄφῦς*, herba quadam denticulato oleri similis, foliis duobus, quæ
 capillis nigredinem inducit Plin. lib. 26. c. 15.

ὄφθαλμία, vitium oculorum. ἡ ὄφθαλμία. GAL. *Mal des yeux.* ITAL.
Malocchio. GERM. *Buchumb der augen so einem ein rôte vnd ein stuß*
darein schlecht. HISP. *Dolencia de los ojos.* ANGL. *A disease of the eyes.* &
 Cellus Lippitudinem appellat. Galenus *Therapeut. ad Glauconem lib. 2.*
 dicit esse inflammationem ejus tunice, quæ cornæ adhæret. Idem in
 Isagoge latius hunc morbum describens, Ophthalmia (inquit) est
 quoties rubet oculi pars candida, extolluntur cilia, simulque sic ne pos-
 sint sine dolore conjungi palpebræ, tractatúsque manibus oculus do-
 let. Negat tamen Iulius Pollux Ophthalmiam esse proprium aliquod
 oculorum vitium; sed eo verbo significari tradit lividitatem oculorum
 ex corporis ægitudine. ¶ Ophthalmia etiã dictus est piscis, qui à
 Plinio vocatur Oculata. Plaut. in *Capr.* Pernam atque ophthalmiam,
 horæum, scombrum, & trygonem, & ceterum.

ὄφθαλμος, i, *ὄφθαλμος*, Latine oculus dicitur. Hinc.
 Ophthalmicus, medicus oculorum Martialis. l. 8.
Hoplomachus nunc es, fueras ophthalmicus antè.
 Hinc Triophthalmus lapis qui hominis tres oculos simul exprimit.
 Ægophthalmus, qui oculum capræ habet. Monophthalmus, unocu-
 lus.

ὄφθῆς, *ὄφθῆς*, vrbs, Libyæ Mareoticæ, Ægypto proxima. Auctor Steph.
 Ophyon, vide supra Ophion.

ὄπις, *ὄπις*, populi juxta Indum fluvium. Stephan.

ὄπις, a, um, Sordidus, immundus, obscœnus. ἡ ὄπις τὰ μὲν ὄπις.
 GAL. *Ord, sale.* ITAL. *Lordo, sporco, immundo.* GERM. *Unstatig/ vñst*
vnfanberg HISP. *Barbaro, suzio.* ANGL. *Filthie soule.* & Mores opicos di-
 xit Iuvenalis, hoc est, impuros, & putidos, Cujus significationis ratio
 tracta est à moribus Opicorum Italiae populorum, qui idem Osci esse
 creduntur, teste Festo. (spurca, præposteræque libidinis nomine maxi-
 mè infames. Vnde & verba impudica, Obscœna dicta fuisse Verrius
 existimavit. Eisdem etiam barbara lingua, & sermone maximè inqu-
 nato usos fuisse accepimus, quemadmodum & Volscos. ¶ Vnde Osee,
 five Volscè loqui, est inquinato, & impuro sermone uti. Titinius *fa-*
bula 5. ut citat Festus, Osee & Volscè loquuntur: nam Latine nesciunt.
 ¶ Hinc etiam barbaros omnes veteres Opicos appellarunt, Cato
 apud Plin. lib. 29. c. 1. Nos quoque dicitant Barbaros, & spurcius
 nos, quàm alios Opicos appellatione fœdant. Iuven. *Satyr. 6.*
Nec curanda viris opica castigat amica Verba.
 id est, quæ non Latine loqueretur, sed Opicè. Opici & agrestes. Gell.
 cap. 9. l. 13. Opicus, id est, indoctus. Idem cap. 16. lib. 11. & cap. 21. lib. 2.
 Quid vos Opici dicitis? Et Interpret Iuvenal. *Satyr. 6.* Fuerunt autem
 Opici *ὄπις*. Stephanus, Campaniæ populi quidam linguarum collu-
 vie dicti, sive à serpentibus, quasi ophici, in quibus numerabantur
 Bajani, Cumani, Puteolani, Neapolitani: hæ namque urbes Opicorum
 fuisse dicuntur.

ὄπις, a, um, Vide Ops.

ὄπις, cis. Ab opere faciundo deducitur, & artificem non modò rerum,
 sed etiam verborum significat. ἡ ὄπις *charásch* ἡ ὄπις *oman.* ἡ ὄπις *οὐρα*
ὄπις, ὄπις. GAL. *Ouvrier, artisan.* ITAL. *Artífice, artigiano.*
 GERM. *Ein werkmacher / werkmester.* HISP. *Oficial de qualquier arte.*
 ANGL. *A worker or craftsman.* Cic. 5. *Tusc.* Et Zeno Cirticus advena
 quidam & ignobilis verborum opifex insinuasit se in antiquam phi-
 losophiam videretur. Idem in *Caril.* Omne opificum instrumentum,
 omnis opera ac quæstus, frequentia sustinetur, alitur otio. Idem 1.
Offic. Omnes autem opifices in turpi sunt exercitio. ¶ Opifex mundi
 ab eodem 1. *de nat. deor.* dicitur Deus omnium rerum conditor. Opi-
 fex, (inquit) ædificatòrque mundi Deus, Varro l. 3. c. 13. Silvestres
 apes minores sunt cicuribus; & pilosæ, sed opifices magis, id est la-
 borosiores & diligentiores.

ὄπις, ium, ij, Operis confectio, ipsum opus. ἡ ὄπις *mañasch* ἡ ὄπις *פ*
פּעולאב. ἡ ὄπις *οὐρα, καλασσοδὴ, ὄπις, ὄπις.* GAL. *Ouvre.* ITAL. *Opera.*
 GERM. *Ein werck.* HISP. *Obra.* ANGL. *A worke.* & Varro 3. *de re rust.*
 c. 16. de apibus loquens, nisi opificij eas urget tempus.

ὄπις, ina, æ, Opificium, ait Budæus. Plautus in *Militæ.* Si eam opificinam
 nesciam aut malam esse, aut fraudulentam. Vulgò tamen exponitur
 locus ubi fit aliquod opus & sumitur pro Opificis taberna. GAL. *Ou-*
voir, boutique.

Opigena, ab Ope dicta est Iuno, quòd ea ferre opem in partu laborau-
 tibus credebatur. Vide Parturio.

ὄπιλλο, nis, quasi ovillio. Imò quasi Ovipellio, quòd Ovium custodes
 ovillis pellibus olim se tegerent. Pastor ovium, qui ovium gregem ser-
 vat & pascit. ἡ ὄπιλλο *ροβὴ, βοιμὴ.* GAL. *Vn berger.* ITAL. *Pecoraio, pastore*
di pecore. GERM. *Ein schaaffhirt / schaffer.* HISP. *Pastor de las ovejas.*
 ANGL. *A shepherd.* & Plaut. in *Asin.* Etiam opillio, qui pascit alienas
 Calepini Pars II.

oves, aliquam habet peculiarem, quæ spem soletur suam ¶ Sunt tamen
 qui Opilio, non Opilio scribant, autoritate Iulianiani, qui affirmatio
 brevem in hoc nomine esse conversam in u longam, ex literarum affi-
 nitate. Et hoc omnino in catmine observandum puto; alioqui enim
 hexametron ingredi non posset, quòd tres primas syllabas habeat bre-
 ves. Virg. 10. *Eclóg.*
Veni. Opilio, tardi venere bubulci.
 Vbi Serv. Opilio propter metrum dicit Græcè, ut ὄπιον pro ὄπιον. Nam
 ὄπιον productionis gratia vertitur aliquando in s diphthongum,
 quam vertimus in u longum.

Opilo, (inquit Festus) genus avis est.

ὄπιμῦς, prænomine Lucius, Consul Romæ fuit, quo anno C. Gracchus
 seditiosis concionibus statum Reipublicæ labefactans cæsus est ¶ Ab
 ejus nomine vina Opimiana dicta sunt, quæ Opimio Consule anno
 v. c. 632. diffusa erant. Plinius lib. 14. c. 4. L. Opimio Consule, quum
 C. Gracchus Tribunus plebis seditiosis agitatis interemptus est, ea
 cæli temperies fulsit quam coctulam vocant, Solis opere, natali urbis
 DCXXXIII. Durantque adhuc vina ducentis ferè annis jam in spe-
 ciem redacta mellis asperi: (etenim hæc natura vinis in vetustate est)
 nec potari per se queunt, si non pervineat aqua, usque in amaritudi-
 nem carie indonita.

ὄπιμῦς, a, um, Dives & pinguis. ἡ ὄπις *schamén* ἡ ὄπις *daschen* ἡ ὄπις *ba-*
schir. GAL. *Gras, fertile, riche.* ITAL. *Ricco, grasso.* GERM. *Reych, selt, vñst*
gespiett. HISP. *Grueso, d fertil, rico.* ANGL. *Fat, fertile, riche.* & ut, Mensa
 opima. Stat. l. 15.
Super inconsuetus opima
Sidonius mensa miles, faciemque superbi
Ignotam luxus.

Opima præda. Horat. *Epoð. 10.*
Opima quòd si præda curvo litore
Porrecta mergos puerit.
 Cic. *pro Sext. Rosci.* Ut ad illam opimam præclaramque prædam dama-
 natio Sext. Roscij velut cumulus accedat, Horat. 1. *Epist. 2.*
Invidus alterius macroscis rebus opimis.
 Plaut. *Capr. sc. 2. a. 1.* Divitiæ suntne Opimæ; unde excoquat se vum se-
 nex. ¶ Opimus, X. Gracilis. Cic. *de clar. Orat.* Habet enim certos sui
 studiosos, qui non tam habitus corporis opimos, quàm gracilitates
 consecuntur. ¶ Opima spolia, *ὄπιμα* Plutarcho proprie ampla &
 magnifica spolia dicuntur, quæ duci detrahunt: dicta (ut Varro in-
 quit) ab ope, vel (ut Plutarchus ait) ab opere, quum sit opus egregium
 ac clarissimum ducem belli parem sibi ductorem superare. Primus om-
 nium Romulus, cæso Seninensium duce, Iovi Fetetrio opima spolia
 obtulit. Liv. lib. 1. *ab Vrbe.* Virg. 10. *Æneid.*
Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis.
 Vnde ab opere. De spoliis opimis Plutarchus in *Marcell.* & in *Romulo.*

ὄπιμῶς, comparativus, quo usus est Gell. lib. 5. cap. 14. Nam quas ven-
 batur feras, membrâ opimiora ad specum mihi suggererebat, hoc est,
 pinguiora.

ὄπιμῶς, Abundanter, lautè. ἡ ὄπιμῶς, *πλεσις, πολυτιμῶς.* GAL. *Aben-*
damment, grassement, fertilement, fichement. ITAL. *Abondantemente.*
grossamente, fertilemente, ricamente. GERM. *Reychlich / oberflüssiglich.*
 HISP. *Fertilmente, y gruesamente.* ANGL. *Fatius, fertillie, richelie.* &
 Plaut. in *Bacch.* Omnium ad perniciem instructa domus opimè, atque
 opiparè.

ὄπιμο, as, Opimum, seu pingue facio. ἡ ὄπιμῶς *bibria, πιάνα.* GAL. *En-*
graisser. ITAL. *Ingrassare.* GERM. *Messen feast machen* HISP. *Engor dar à*
otra cosa. ANGL. *To mak fatt.* & Colum. lib. 8. c. 9. Hyeme tamen offa pa-
 nis vino madefactæ, sicut etiam palumbos celerius opimant, quàm
 cæteri cibi.

ὄπιμίτας, atis, Abundantia. ἡ ὄπιμίτας. Plaut. *Asin. sc. 2. a. 2.* Maximas
 opimitates, & gaudio offertissimas. Idem in *Capr. sc. 1. a. 4.* Maximas
 opimitates, opiparâque offers mihi, Ex Nonio.

ὄπινατῶς, ut in *l. missi. de exact. tribut. l. 10.* C. describuntur (si menda-
 caret textus) militaris annonæ exactores. Vbi Pyrius non opinatores
 legendum credit, sed opinatores, qui præ sint annonæ opimandæ, ne
 desit aliquid exercitui, cuiusmodi Vivendarios, (ὄπινατῶς) for-
 tè appellamus. Haloandri lectionem, quæ opinatores habet, magis
 probandam puto.

ὄπιον, nis, existimatio, vel fama de aliquo concepta. ἡ ὄπιον *dabath.*
ὄπιον, ὄπιον. GAL. *Opinion.* ITAL. *Opinione.* GERM. *Ein achtung oder*
achtbarkeit. HISP. *Opinion, pensamiento dudoso.* ANGL. *An opinion.* & Cic.
 1. *Offic.* Quorum de justitia magna esset opinio multitudinis. Idem *Len-*
tulo lib. 1. Magna est hominum opinio de te, magna commendatio li-
 beralitatis. Idem *de Amicitia.* Nam quum conciliatix amicitix virtu-
 tis opinio fuerit, difficilis est amicitiam manere, si à virtute defecerit.
 Senec. Plus est quod Opinio adjicit, quàm quod natura imperavit. Se-
 nec. c. 7. *de consol. ad Mart.* Eius oculi, aures, atque opinio transfugere
 ad nos. Plaut. *Merc. sc. 6. a. 2.* Neque mihi, neque cuiquam pauperi opi-
 nione melius res structa est domi. i. etsi homines ira opinentur. Idem
Aul. sc. 5. a. 3. præsumpta opinio reddit imbecillum. Senec. c. 7. *de cons.*
ad Martiam. ¶ Quandoque suspicio, judicium, sive persuasio, quàm ha-
 bebimus de re aliqua, hoc est, id quod de aliqua re sentimus. ἡ ὄπιον &
 Cic. *ad Oct.* Quod utinam neque nostra nos opinio, neque tua fides
 fefellisset *ὄπιον.* Plautus in *Amphitr.* Prius tua opinione hinc adero.
 Terent. *Heaut.* Concurreunt multæ opiniones quæ mihi animum exau-
 geant. Cæf. 3. *de bell. Gall.* Celeriter contrâque omnium opinionè con-
 fecto itinere, multos in agris inopinantes deprehendit. Tenet vicini-
 tatem opinio. Sueton. in *Aug. c. 6.* Opinionem bonam alicui eripere,
 (i. existimationem.) Senec. cap. 2. *de cons. ad Polyb.* Et opinionis suæ
 custos. (i. bonæ existimationis.) Idem c. 4. *de cons. ad Mart.* Ne populus
 habeat opinionem ingrati animi. (id est, ne ingratus existimetur.) Liv.
 lib. 5. d. 5. ¶ Distinguant Philosophi Opinionem à Scientia: opinionem
 de re incerta, scientiam de re certa esse. ¶ His verbis in oratione pul-
 chre connecti solet, Obtinere opinionem, Habere opinionem de
 aliqua re, Imbibere opinionem de aliquo, Fallit me opinio, & fallit
 opinionem meam: Afferre opinionem de aliquo. Comprehendere.
 X. Remittere opinionem. Adducere quæpiam in opinionem. Evel-

Iere opinionem ex alicujus animo : Inferere opinionem , & Evellere infamam : Opinio hæc opplevit urbem. Vincere opinionem : quorum omnium exempla nusquam non sunt obvia.

Opinōsīsimus, δὲ ἀριστάριος. appellat Cic. 4. Acad. Antipatrum & Archidemum Dialecticos, quæ novarum opinionum autores. Quid (inquit) duo vel principes Dialecticorum, Antipater & Archidemus opiniosissimi homines, nonne multis in rebus dissentiunt?

Opinōs, aris, Puro, suspicor, opinionem habeo. ἔχω ἰδέσθαι ἡσυχῆς ἰδέσθαι. GAL. Avoir opinion, penser, estimer. ITAL. Pensare, immaginarsi. GERM. Wannen, meinen, schein. HISP. Pensar con opinion. ANG. To have an opinion, to think, to believe, to deame, to wine or suppose. Donatus, Quæ opinantur, putamus : quæ putamus, incerta sunt. Terent. in Andr. — num videntur convenire hæc nuptiis? P. Non opinor Dave. D. Opinor naras non rectè accipis. Certa res est. Estue hic servus acceptissimus? N. Opinor. Plaut. Capt. sc. 5. a. 2. Atque hic quidem est Eucio, opinor, idem Aul. sc. 6. a. 4. Illecebra exit tandem opinor ante ostium. (affirmantis.) Idem Aul. sc. 2. a. 1. Hercle opinor pernegati non potest. Idem Men. sc. 4. a. 2. Habeo, opinor, familiaritate tergum ne quæram foris. Idem Aul. sc. 4. a. 2. (i. nisi fallor, vel certe.) Eandem opinor, conticuit. (i. certe.) Ibid. Eam despondisti, opinor, meo avunculo. (i. credo, scio.) Idem Pseud. sc. 4. a. 2. E re tua, ut opinor, feceris. (i. certo.) Idem Men. sc. 2. a. 4. Cic. 4. Acad. Sapientem nihil opinari, id est nunquam assentiri tui, vel falsæ, vel incognitæ. Idem pro domo sua, Falsè multa in vita homines opinantur. Lactant. lib. 3. Id enim opinatur quisque, quod nescit. Illi autem qui de rebus naturalibus disputant opinantur ita esse, ut disputant. Opinari de. Plin. l. 28. cap. 2. Quapropter de his, ut libitum cuique fuerit, opinetur. Cicero in Pisone, De vobis Senatus opinatur, non secus ac de teterrimis hostibus. Item in August. cap. 61. Malè opinari de aliquo. Et gravissimè opinari. Ibid. 97. Nesciunt igitur veritatem : quoniam scientia certi est, opinatio incerti. δὲ ἰσχυρὰ. Hinc Inopinatum dicitur, quod præter opinionem accidit. Hinc sunt adverbia. Exopinatò, pro ex opinione, & secundum opinionem. Quintilian. lib. 8. cap. 5. Jam hæc magis nova sententiarum genera exopinatò, &c. Nec opinatò, compositum à Nec, hoc est, non, & adverbio opinatò, pro inopinanter, ex improviso. Liv. 4. ab Urbe, propiusque aliud novum malum, necopinatò exoritur est. Ex necopinatò. Idem Ibid. Ipse parte copiarum parvo circuitu locum maximè secretum ab hostibus petit, unde ex necopinatò adversum hostem invadit. Parvum opinatò. Plin. l. 29. c. 1. Illa autem quæ timuit Carò atque providit, innocentiora multò, & parva opinatò, quæ proceres artis ejusdem in semetipsis farentur. Opinosa, ingentia certamina Gl. Isid.

Opinosus, opinione plenus. Cath.

Opinatio, Opinio, assensio. ἔπισησις machschahash ἔπι δαβασθ δὲ ἰσχυρὰ, δὲ ἰσχυρὰ, οἰσῆσις, GAL. Opinion, jugement non assuré. ITAL. Opinione, giudicio con dubbio. GERM. Ein meinung die doch ungewis ist, vnd deren einer sich mit herzlich trawend darff. HISP. Opinion, pensamiento dudoso. ANGL. A vining or deaming. Cicero 4. Acad. Herculis quendam laborem exantlatum à Carneade, quòd ut feram & immanem beluam, sic ex animis nostris assensionem, id est, opinationem & temeritatem extraxisset. Idem 4. Tusc. Opinationem autem quam in omnes definitiones superiores inclusimus, volunt esse imbecillam assensionem.

Opinatòr, qui nihil pro certo confirmat, nihil certi habet, sed opinionem concepit. ἔπισησις, δὲ ἰσχυρὰ. GAL. Qui n'assure rien pour certain. ITAL. Chi non afferma cosa alcuna ma dubita del tutto. GERM. Ein vnder der etwas in vohnrong nit im wissen hat. HISP. Que pensa algo dudando, andoso. ANGL. A deemer. Cic. 4. Acad. Ego verò ipse magnus quidem sum opinator, non enim sum sapiens.

Opinabilis, quod opinione concipi potest. ἔπισησις, εἰσασις, ἰσχυρὰ. GAL. Qui gist en opinion seulement, de quoy on peut avoir opinion. ITAL. Che si può pensare. GERM. Das in vohn zuffassen ist. HISP. Cosa que se puede tener opinion. ANGL. That may be deemed or supposed. Cic. 1. Acad. Itaque hanc omnem partem rerum opinabilem appellabant. Idem de divinac. Actes quæ conjectura continentur, & sunt opinabiles. Gell. cap. 11. lib. 12. Non verus & naturalis illè amor, est, sed civilis & opinabilis. Opinamentum, δὲ ἰσχυρὰ. Apul. de deo Socratis. Aliquando eorum nonnulla etiam opinamenta habere.

Opinatò. Diomed. lib. 1. Item Livius, & Quintilianus. Vide suprà in Opinor.

Opinax, manifestus. Gl. Isid.

Opiparūs, a, um, Splendidus, sumptuosus, magnificè apparatus, lautus. ἔπισησις ἔπι ἰσχυρὰ ἔπι ἰσχυρὰ. GAL. Fort riche & magnifique, somptueux. ITAL. Splendido suntuoso. GER. Nöstlich/ heerlich zugerust. HISP. Costoso, y de mucho gasto. ANGL. Sumptuous, richo, fres, gaye. Plaut. in Pers. sc. 2. a. 2. Satin Athenæ, tibi visæ fortunatæ, atque opiparæ? Idem in Mil. Vno ornamentis, opiparisque opsonis. Idem Cap. sc. 1. a. 4. Maximas opimitates, atque opiparas. Apud Apul. l. 2. de asino (nisi fortè subsit mendum). Legitur, Opiparis per tertiam inflexionem. Piscatum (inquit) opiparem expositum video, id est, copiosum Inde Opiparum convivium dicimus, quod lautum est, & magnificentum.

Opiparè, adverbium, abundanter, copiosè, lautè, magnificè. ἔπισησις ἔπι ἰσχυρὰ. GAL. Richement, largement, magnifiquement, abondamment. ITAL. Copiosamente. GERM. Reichlich vnn röstlich/ oberflüsslich. HISP. Costosamente, y abundantemente. ANGL. Sumptuously, gayely, costely. Cic. 3. Offic. Opiparè à Pythio apparatus convivium.

Opis, is, Ὀπιδίς, Nympha Dianæ comes, de qua Virg. lib. 11. Velocem interea superis in sedibus Opim Compellabat.

Opiparum Producur, quum in opis ab Ops corripitur. Est item Opis vici nomen in Mesopotamiâ, ad Euphratem fluvium, non procul à Seleucia, vicinarum regionum emporium. Autor Strabo lib. 2. Cap. 19.

Opistmus, ὀπισθός, lactei succi collectio ex ὀπίσω, succum colligo.

Opisthelina, pastilena. Gl. g. b.

Opisthōcōmæ, ὀπισθόκομαι, teste Polluce, Eubææ populi dicti sunt, qui crines habebant versus tergum reflexos : sicut Actocomiæ dicti fuerunt populi in Thracia, qui antias in fronte muliebiter gerebant demissas. Opisthographus, ἔπισησις ἔπι ἰσχυρὰ. GAL. Escrit au dos, ou de deux costez. ITAL. Carta scritta da due lati. GERM. Papeyr auff das man nuch zu ruct/ das ist/ auff beid seiten chreiben. HISP. Cosa escrita atras. ANGL. Wrytten on both the sydes. Dicitur charta ab utroque latere scripta, ita dicta, quòd etiam ὀπισθός, hoc est, à tergo esset scripta : quum alioqui chartæ ferè averfa tantum pagina conscriberentur. Vlpian. in l. charta ff. de bon. possess. secund. tab. Chartæ appellatio etiam ad novam chartam refertur, & ad delecticiam. Proinde et si in opisthographo quis testatus sit, hinc peti potest bonorum possessio.

Opisthōtōnicus, ἔπισησις ὀπισθότονος. GAL. Qui a le col panché sur les espaules, à cause des nerfs qui se sont retirez. ITAL. Chi ha il collo indurito & volto verso le spalle si che non lo può piegare. GERM. Den das haups hindel, sich raget/ als offtermals den zwoergen. HISP. El que tiene la cabeza envarada atras. ANGL. That his head bowing into his neck. Dicitur qui rigore cervicis inflexibili laborat, cuiusque caput contractione nervorum in posteriori parte ita trahitur, ut aliò flecti non queat. Vitiū hoc à Galeno Opisthotonos. ἔπισησις ὀπισθότονος. GAL. Vne douleur de ne pouvoir tourner le col, quand on a le col panché sur les espaules. ITAL. Riciramento del collo verso le spalle. GERM. Die hinder sich haltung oder starrung des haups/ verstruffung der halß spanadern. HISP. El envaramiento de la cabeza atras. ANGL. Adolour when one may not turne about his head. Dicitur : cui contrarium facit Empirosthotonos, quando scilicet mentum pectoti annectitur. Terenos autem quum cervix recta obriguit ita ut nullam in partem flecti queat.

Opisthōtōnōs ὀπισθότονός, vide in dictione præcedente.

Opisthōphylacēs, ἔπισησις ὀπισθόφυλακας. GAL. L'arriere garde. ITAL. Retroguarda. GERM. Welche zuelet die streitenden verhüten vnd schein. HISP. Los de la retaguardia. Qui in præliis pugnantium terga tuerunt.

Opitēs, is, vel opitrix, dicitur cujus pater, avo vivo mortuus est. Sic dictus quòd obitu patris genitus sit, aut quòd avum post patrem habeat, id est, pro patre. Festus.

Opitērgium, vulgò Odyzō. Veneriæ mediterraneæ oppidum, etiam hodie nomen retinens : cuius meminerunt, Plin. lib. 3. cap. 19. & Ptolem. lib. 3. cap. 3.

Opitērginūs, a, um, Lucan. l. 4. Hic opiterginis moles onerata colonis Cupsitit.

In Opitergina rate circumventi, Et Opitergini obfessi. Quintilianus. Opites argivi cujusdam nomen proprium, quem Hector in bello Troiano interfecit.

Opitulōr, Adjuvo, subvenio : ab Ope, tollenda, id est, ferenda. ἔπισησις ὀπιτῶν, ἀλῆξιν ἐπισησις, παρῆξιν. GAL. Aider, secourir. ITAL. Aiutare, soccorrere. GERM. Helffen/ zuhülff kommen/ hülff bereyten. HISP. Ayudar, dar ayuda. ANGL. To aide or hel, to succour. Terent. in Andr. Si illum relinquo, ejus vitæ timeo : sin opitulor, hujus minas. Cicero ad Servium Sulp. Quoniam nihil jam videmus posse opitulari Reipub. Salust. Saepe majores nostri miseri plebis Romanæ, decretis suis inopia ejus opitulati sunt. Opitulari contra aliquid Plin. l. 28. c. 8. Et dorso medullam adalligatam contra vanas species opitulari. Hinc Opitulator, παρασησις ὀπιτῶν.

Opitulatio, auxilium, βοηθεια. D. de minorib. lib. 1. Auxilium eis prætor hoc edicto pollicetur est, & adversus captiones opitulationem.

Opitulūs, dictus est Jupiter, quasi opis lator, ἀλῆξιν ἔπισησις, & proprie in rebus dubiis & malis dicitur. Festus.

Opium ὀπίον, Succus ex papavere, habens per somnum vim (si copiosius sumatur) mortiferam μέλαινα ὀπίον. Plinius lib. 10. cap. 7. Aliqui addunt & opium pilulis in die ternis lupini magnitudine, in vini cyatho dilutis.

Oplōmachūs, vide Hoplomachus.

Opo quædam incipientia, Græca sunt ab ὀπός succus qui scili. velut ex ὀπός, id est, foramine fluit.

Opobalsamum, (ἔπισησις ὀπὸ βάλσαμον. ἔπισησις ὀπὸ βάλσαμον.) Succus balsami, qui præfertur omnibus, unī Judææ terrarum concessus, ut ait Plin. l. 12. c. 25. Arbor ipsa balsamum dicitur quæ incisa vitro, lapide ossiferve cultellis succum mittit, quem Opobalsamum vocant, eximia suavitatis ὀπὸ enim à Græcis succus dicitur. Xylobalsamum vero lignum balsami. Capobalsamum, fructum balsami dicunt.

Opocāpāthōn, ὀποκαρπάθων, Succus capathi, quem Plin. l. 28. c. 10. connumerat inter venena.

Opōpānāx, ὀποπανάξ, Succus panacis herba, quæ omnes morbos sanare dicitur. Plin. l. 20. c. 24.

Opōicē, ὀπωρικὴ, genus quoddam medicamenti, δὲ ὀπὸ ὀρωγας, hoc est, à pomis, arborumque fructibus : quod qua ratione confici soleat, docet Plin. l. 24. l. 14. his verbis. Vnum etiamnum arboreis medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporicem vocant. Fit ad dysentericos, stomachique vitia in congio multi albi lento vapore decoctis majis cotoneis quinque cum suis seminibus, punicis totidem, sorborum sextario, & pari mensura ejus quod thus Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hæc Plin.

Opōtīnūs, a, um, Autumnalis, (ὀπωρινός. GAL. Automnal, de l'Automne. ITAL. Autunnale. GERM. Herbstlich. HISP. Otonal. ANGL. Of the harvest, tyme.) δὲ ὀπὸ ὀρωγας, quod nobis autumnum sonat. Martial. l. 9.

Si daret autumnus mihi nomen, ὀπωρινός essem.

Horrida si bruma sidere, χειμερινός.

Opōrōphylacōn, ὀπωροφυλάκιον, Custodia pomorum, vel fructum.

Opōrōthēcā, a, locus ubi fructus autumnales conduntur. ἔπισησις ὀπωροθήκη. GAL. Le lieu où on garde les fruits qu'on amasse en Autōne, grenier à pommes. ITAL. Bottega dove si vendono i frutti autunnali. GERM. Ein opsammer/cin ort darin madie herbst frucht/ als opfel/ byren/ &c. behaltet. HISP. Sillero para guardar, vñ veder fruta otonal. ANGL. A piace to keep harvest fruit. Nam ὀπωρὰ fructus autumnales significat, & Thēca repositorium, Varro 1. de re rustica 59. In oporotheca mala mature putant satis commodè. Ibidem. Et idèd oporothecas qui faciunt ad Aquilonem

ionem ut fenestras habeant, atque ut perflentur, curant.
 oportet, ab opus, vel ex ob & porta. Impersonale verbum est, Expedi-
 utile, aut necesse est. Quamvis Oportet, & Necesse est, differant, ut pa-
 teret ex hoc Quintiliani loco. lib. 1. cap. 1. De n ut repetitis altius causis
 diligentissime ostenderet, quam id quod erat in matrem dicturus, non
 oportet modò fieri, sed etiam necesse esset. Tamen sæpe ponitur pro
 Necesse est: ut apud Plaut. *Asin. sc. 4. a. 2.* Si is est, cum esse oportet. (i.
 necesse est, necessariò sequitur. } *deus, xpi.* GAL. *Il faut.* ITAL. *Far biso-*
gno, bisognare. GERM. *Man mus oder sol/en ist von nöten.* HISP. *Ser cosa*
conveniente. ANG. *It ought or must.* } Cic. pro Corn. Balbo, Oportet, est
 consentaneum esse officio: Licere, legibus & juri: Decere, tempori-
 bus, & personis Idem ad *Attic. lib. 6.* Hoc fieri & oportet, & opus est.
 Idem in *Catil.* Quos ferro trucidari oportebat. Istanc ætatē nō oportet
 pigmentum ullum attingere. Plaut. *Mos. sc. 3. a. 1.* Commune esse oportet
 (quod invenisti.) Idem *Pseud. 7. sc. a. 4.* Teneat quod se facere oportet.
Ibid. sc. 4. a. 2. Quanta summa? septem millia. Tamen esse oportet.
 Rationem teneo. Idem *Milit. sc. 1. a. 1.* Est modus quoad uxorem pati
 oportet vitia viri. Idem *Men. sc. 1. a. 5.* Quid dubitatis? jam sublimem
 raptum oportuit. *Ibid. sc. 6. a. 5.* Eas ædes esse oportet. Idem. *Asin. sc. 2.*
a. 2. Si pudebit quod non oportet: quod oportet non pudebit. Liv. l. 34.
 ¶ Dicimus autem pro eodem Oportuit facere, & Oportuit factum.
 Cicero. 3. *Verr.* Hoc quod jam pridem factum oportuit, cetera de causa
 nondum adducor ut faciam. Terent. in *Andria.* Nōne prius commu-
 nicatum oportuit? Idem, Totam rem illi integram servatam oportuit.
 Plaut. *Asin. sc. 6. a. 4.* Scibas non tuam esse: non tractam oportuit.
 ¶ Aliquando est conjunctivus. Idem in *Pseud. sc. 2. a. 2.* Hunc hominem
 malum esse oportet. *πρόσθετος ἰσχυρὸς ἔστιν.* id est, mirum ni-
 si hic homo malus est. Non dissimilis huic oratio sit per Volo. Idem,
 Liberis consultum volumus, etiamsi posthumi futuri sint ¶ Invenitur
 aliquando personale. Quintil. Disertos satis putat dicere, quæ oportet
 teant. Cæcilius apud Priscianū, Vt ea quæ oportuerint, facta non sint.
 oppango, oppegi, oppactum Affigo, conjungo. *προσπηγνῶμι, πηγνύμι.*
 GAL. *Fischer pres, ou contre.* ITAL. *Attaccare, congiungere.* GERM. *Anheften.*
 HISP. *Hincar, ayuntar.* ANG. *To fasten or joyn.* Plaut. in *Curc. sc. 1. a. 1.*
 Ubi suavius oppegit fugit.
 Oppecto, studiosè pecto. Apul. 1. 1. Ornatum atque oppexum cinium re-
 galium fingerent.
 oppedo, is, Contra pedo: & per translationem reductor, reclamo. } *ἠγορά-
 στω, ἀντιπαύω.* GAL. *Contredire.* ITAL. *Contradicere de alcuno.* GERM.
Zu wider sein/ widerstehen. HISP. *Conradexir.* ANG. *To say against, to*
gainsay. Horat. 1. *Serm. Satyr. 9.*
 ——— *vin tu Curtus Iudais oppedere?*

oppetior, iris, ab ob, & petio, Perott. Verbum deponens, gemino pp, scri-
 bi debet. Expecto, prætor. } *ἐπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL.
Attendre. ITAL. *Aspettare.* GERM. *Warten/heitten.* HISP. *Esperar.* ANG.
To tarie for. Producit enim primam syllabam, quæ in passivo Operior
 corripitur Silius l. 5.
 ——— *cedas*
 Oramus, superis, tempusque ad praelia dextrum Opperiare.
 Supinum facit Operitum, teste Prisciano, unde participium Operitus
 Terent. in *Phormione.* Si non tum dedero, unam præterea horam ne
 oppertus fies. Legitur tamen quandoque participium Operitus. Plaut.
 in *Mosell.* Seni non otium erat, id sum operitus. Idem in *Cistell.* Vir-
 tus si advenit, jube domi opperierit. Ut opperiare sex dies, vel sex op-
 peritor menses, pro opperiar. Idem *Pseud. sc. 3. a. 1.* præi, vel operire.
Ibid. sc. 2. a. 1. Quem Jullerum me illic operitur. Idem *Aul. sc. 4. a. 4.*
 Ego te opperiar domi. Idem *Asin. sc. 3. a. 4.* Visne te hic opperiar. Idem
Milit. sc. 3. a. 2. Operiri successione. Suet. in *Tib. c. 25.* Ter. *Adelph.*
 Opperiar hominem hic, ut salutem, & colloquar. Idem *Andria.* Ab
 int. ò: ibi me opperire. Cic. *Attic.* Ego in Albano opperitor, dum ista
 cognosco, Virg. 10. *Aeneid.*
 ——— *manet imperturbatus ille,*
 ——— *Hostem magnanimum opperients.*
 Oppertus sum, *ἠπιπέτω.* Plaut. in *Mosell.* Seni non otium erat, id
 sum oppertus.
 Oppessulare fores. Plaut. *Amph.* Oppessulatas ante fores graditur.
 oppeto, is, ex Ob & peto, Non autē ex Os, & peto (sicut putavit Servius)
 ut sit quasi ore terram peto, quum ij qui moriuntur, non ore omnes
 terram petant. Propriè autem Oppeto, idem quod obo, vel subeo: fetè
 tamen semper accipitur pro morior. } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL.
Mourir. ITAL. *Morire.* GERM. *Sterben.* HISP. *Morir.* ANG. *To*
die. } Sed hoc non tam sit ex natura verbi, quam propter accusativum
 Mortem, qui in eo quamvis aliquando non exprimitur, semper tamen
 subauditur. Oppetere motiem pro patria, nihil aliud est quam subire,
 vel obire mortem pro patria, Cicero 1. *de divin.* Equius esse censuit
 maturam se mortem oppetere. Virg. 1. *Aeneid.*
 ——— *ò téraq; quate quo beati,*
 ——— *Quois ante ora patrum, Troia sub moenibus altis*
 ——— *Contigit oppetere!*
 Cic. 1. *Tusc.* ex antiquo Poëta, Vestras manus peto prius, quam oppeto
 malam pestem hostili manu. Quin malè occidam oppetamque pestem.
 Idem *Capit. sc. 3.* Idem *Asin. sc. 1. a. 1.* Vt pestem oppetas. Cic. 1. *Tusc.*
 Claræ verò mortes pro patria oppetitæ, non solùm gloriose rhetori-
 bus, sed etiam beatæ videri solent.
 Operiturus, i, moriturus. Macrob. *Satur. l. 3. c. 7.*
 oppia, una fuit ex Vestalibus, quæ convicta stupri, viva defossa est. Cu-
 jus scripsit Epitaphium Stroza filius, Vestalis virgo, læsi damnata pu-
 doris, Contegor hoc vi vens Oppia sub tumulo. Liv. lib. 1. 2. hanc Opi-
 miam vocat.
 Oppia, Leucadia, locus Romæ, Plaut. *Curc. sc. 1. a. 4.*
 oppianus, *ὀπιανός,* Grammaticus & Poëta insignis, Agesilai & Zenodora
 filius, ex Anaxarbe, sive (ut Suidæ placet) ex Coryco Ciliciæ civitate
 ortus. Scripsit. *ἀριστοκράτους, ἰσχυρὸς ἔστιν,* versuum viginti milli-
 bus quæ quam M. Antonii, Severi hlio obtulisset, totidem aureas Ra-
 teras ab eo accepit.
 oppico, as, Idem quod Pico, hoc est, pice illino. } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL.
Poisser. ITAL. *Impegolare.* GERM. *Verpichen, mit päch verstreichen.* HISP.
Calepinus Pars II.

pegar. ANG. *La pitch or sover with pitch.* } Quod genus picationis fieri
 antiquitus solebat in doliis, vel cadis viniis, ne perfluerent. Ca-
 to c. 120. Mustum si voles totum annum habere, in amphoram mu-
 stum indito, & corticem oppicato.
 Oppidum, Oppido, V. E. & Comitatus in Calabria, sub A. Rhegiensi.
 oppidum, i, sive ab Ope dictum, sive ab Opibus, sive etiam ab Opponen-
 do, ut quibusdam placet, geminato pp scribendum est. } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL.
V. de ville moyenne, un grand bourg fermé. ITAL. *Città, castello.* GERM.
Ein statt/ein ymbgemaunter fleck. HISP. *Ciudad, castillo.* ANG. *A town.* }
 Est autem propriè Oppidum locus mœnibus conclusus, in quo ho-
 mines multi habitandi causa conveniunt. Quidam Oppida ab urbibus
 distinguunt, ut hæc quidem majores amplioresque, illa minora sint
 & obscuriora. Alij uni Romæ urbis nomen tribuunt, reliqua omnia
 oppida appellantes. Sed hæc differentiæ non observantur. Sæpè enim
 indifferenter legimus eandem civitatem Oppidum, & Vitem appella-
 ri. Vnde Plaut. in *Persa*, quum Eleusipolim sæpius urbem vocasset,
 postea subdit, Eleusipolim Persæ cepere in Arabia, plenam bonarum
 rerum, antiquum oppidum. Sic Servius Sulpitius, in Epistola illa, con-
 solatoria ad Ciceronem de morte Tullia, quum numerasset multas in-
 signes urbes, partim vi hostili, partim terræ motu everfas, subdit.
 Quæ oppida quodam tempore florentissima fuerunt, Cicero. 6. *Verr.* Se-
 gelita est oppidum per vetus in Sicilia, ludices, quod ab Ænea fugien-
 te è Troia atque in hæc loca veniente, conditum esse demonstrant.
 Virg. 4. *Ecolg.*
 ——— *qua cingere muris*
 ——— *Oppida.*
 Horat. 2. *Epist. 1.*
 ——— *aspera bella*
 ——— *Componunt, agros assignant, oppida condunt.*
 Tibull. lib. 4.
 ——— *struētis exsurgunt oppida muris,*
 Hoc oppidum Ephesus est. Plaut. *Mil. sc. 1. a. 1.* Extidionem condidit
 facere oppidis. Idem *Curc. sc. 3. a. 4.*
 ——— *Cumque aucum titulis oppida capta loget.*
 Ovid. *Eleg. 2. lib. 4.* Trist. metaphor. pro homine sene. Plaut. *Pseud. sc. 3.*
a. 1. Hoc ego oppidum admœnirè ut capiatu volo. *Ibid. sc. 1. a. 2.* co-
 dem sensu.
 oppidulum, i, diminutivum. Parvum oppidum. } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL.
Citadello, villette. ITAL. *Citadella* GERM. *Ein stœttn.* HISP. *Ciudadela, villetta.*
 ANG. *A little town, or village.* } Cic. ad *Attic. lib. 10.* Nec tamen in
 acie, sed Melitæ, aut alio in loco, sive in oppidulo futurum puto.
 oppidatim, adverb. Per singula oppida. } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL. *De ville en vil-*
le. ITAL. *Di città in città* GERM. *Durch alle stœtten von statt zu statt* HISP.
De ciudad en ciudad. ANG. *Town by town* } ut Oppidatim discurrere
 Sueton. in *Aug. cap. 59.* Oppidatim ludos constituere. Idem in *Galba*
cap. 18.
 oppidanus, i, qui oppidum incolit } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL. *Citadin, citizen.* ITAL.
Cittadino. GERM. *Ein stattman / der in der stœtten monet.* HISP. *Ciudadano*
ANG. That dwelleth in a town. } *æsar. lib. 3.*
comm. Sub verperum Cæsar portas claudi, milites ex oppido exire ius-
 sit, ne quam noctu oppidani, a militibus injuriam acciperent. Idem *bells*
civ. Vniuersique oppidani, & milites, obviam gratulantes Antonio
 exierunt.
 oppidanus, a, um, quod est ex oppido, quod ad oppidum pertinet, ut oppi-
 danum jus. } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* Cic. pro *Planc.* Vetere quodam in scenicos ju e ma-
 ximèque oppidano. ¶ Oppidanum dicendi genus, i, non urbanum, inele-
 gans, nec nitidum, sed velut vicanum & municipale, quod in oppidis,
 vicis, municipiis non tam integrè atque incorruptè loquerentur, quam
 in urbe. Idem *de clar. Orat.* Quæstiones celeriter facti sunt oppidano
 quodam, & incondito genere dicendi.
 oppidò, adverbium, significat Valde, multum. } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL.
Moult, beaucoup, fort. ITAL. *Molto.* GER. *Vast gar/heftig.* HISP. *Mucho,*
muy. ANG. *Muche, verimuche.* } Ortum est autem hoc verbum, teste
 Festo, ex sermone inter se confabulantium, quantum quisque figuratè
 faceret: utque multitudo significaretur, sæpè respondebatur, Quantum
 vel oppidò satis esset. Hinc in consuetudinem venit, ut diceretur Op-
 pidò pro valde, multum. Hæc ille. Terentius in *Heaut.* Dic me hic op-
 pidò esse iavitam. ¶ Interdum etiam post Oppidò subiungimus par-
 ticularum Quam Gell. l. 1. c. 30. Oppidò quam fiunt in literarum osten-
 tatione inepti, & frivoli. ¶ Accipitur aliquando Oppidò pro statim.
 Plaut. in *Mosell. sc. 2. a. 1.* Perdididi operam fabricorum Illico, oppidòque
 venit ignavia. Idem, Reddididi omne argentum oppidò. Oppidò obse-
 pta est via Idem *Pseud. sc. 5. a. 1.* Oppidò interij. (i planè.) Idem *Am-*
phitr. sc. 1. a. 1. } *sc. 6. a. 4.* *aulul. bis* } in *Asin. sc. 2. a. 2.* Perij ego oppi-
 dò, Fateor me ex amore hujus corruptum oppidò. Idem *Asin. sc. 2. a. 5.*
 Totus dolco, atque oppidò perij Idem *Asin. sc. 2. a. 5.* Totus dolco, atq;
 oppidò perij. Idem *Aul. sc. 1. a. 3.* Periere hæc oppidò ædes. Idem *Mosell.*
sc. 3. a. 1. ¶ Oppidò quam, Gell. c. 12. l. 17. Et noster Phavorinus oppi-
 dò, quam libens in eas materias dicebat. Idem c. 7. l. 16. Oppidò quam
 verba finxit prælicenter. Idem c. 7. l. 7. Oppidò quam peritus fuit.
 oppidicis, } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* Eius significationis esse putat. Calepinus,
 cujus oppidanus: citans locum Gellij ex lib. 2. c. 2. ubi sic legit Hic ego
 ad nostros juvenes convertor. Quid, inquam, vos oppidici dicitis mi-
 hi? Sed proculdubio, ut plerisque aliis in locis, ita hic quoque deceptus
 est Calepinus mendosis exemplaribus, quandoquidem in castigatis
 Gellij codicibus, non Oppidici legitur, sed *Opifici.*
 oppignero, as Pignori do, pignori obligo } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL.
chabál intxugázō, ἠπιπέτω. GAL. *Engager.* ITAL. *Impegnare.* GERM.
Verpfenden, zu einem pfand geben. HISP. *Empeñar, poner prenda.* ANG.
To lay in pledge, or gage. } Martial. lib. 2.
 ——— *Oppigneravit amodo claudi mensam,*
 ——— *Vix octo numis anulum; unde canaret.*
 Terent. in *Heaut.* — num illa oppignerare filiam Meam me invito
 potuit? Senec. Oppignerare Rempubl. creditoribus. Repignerare, est
 soluto debito pignus recipere. Vide suo loco.
 oppilo, as, Occludo. } *ἠπιπέτω, ἰσχυρὸς ἔστιν.* GAL. *Boucher,*
estouper. ITAL. *Serrare.* GERM. *Verstossen/ beschließen.* HISP. *cerrar.*
 M 4 ANG.

ANGL. To stoppe, or shutt. Luteret lib 6. Fluctibus adversis oppillare ostia contra. Cic. 2. Philipp. nisi ille se sub scalas tabernæ librariæ conjecisset, hisque oppilatis impetum tuum compressisset.

Oppilatio, vox vulgò medicis usitata. Vitium enim præclusi jecinoris, aliorumque intus viscerum, Oppilationem vocant. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς.

Oppleco, Impleo. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς, GAL. Remplir, emplir. ITAL. Impire. GERM. Zufüllen. HISP. Hinchir. ANGL. To fill full. Plaut. in Rud. Sed ad prandium uxor me vocat, redeo domum, jam meas opplebit aures sua vaniloquentia. Eos præda onerabo & opplebo. Idem Pseud. sc. 1. a. 2. Inaniis oppletæ ædes atque araneis. Idem Aul. sc. 2. a. 1. Crebro salictò oppletus Silvani lucus. Ibid. sc. 3. a. 4. Item Opplere, est quasi occupare. Varr. l. 3. de re rust. c. 4. Athenus odor nares opplet. Cic. 2. de nat. deor. Nam vetus hæc opinio Græciana opplevit. Idem post reditum in Senatu, Mens prava oppleta tenebris & lordibus.

Opplo o, as, Plorando obtundo. καταδύρομαι. Liv. 4. ad Herenn. At ille, Quin mihi illum datis, ac vos auribus meis opplorare definitis?

Oppono, is, Contra pono, seu ex adverso pono, objicio, injicio. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Opposer. ITAL. Opporre. GERM. Entgegen setzen. HISP. Contraponer. ANGL. To layor put against. Cic. 2. de nat. deor. E quibus pullos quam excluderunt, ita tuentur, ut & pennis foveant, ne frigeat lædantur: & si est calor, à Sole se opponant. Moles fluctibus opponere. Cic. 1. Offic. Natura opposuit montes mari.

Opposuit molem clypei, textitque jacentem.

Ovid 13. Metam.

Dicitur hoc oculis opposuisse manum.

idem 6. Fasti. Non oppositis manibus recipere ferrum, Seneca e. 11. de tranquill. Lucan. lib. 2. Opponere vitium virtuti. Cic. 3. de finib. Idem pro Quint. Minæ jactentur, pericula intendantur, formidines opponantur. Aliquando pro Deponere, hoc est, contra alium provocantem pignus ponere, apud Plaut. in Cure. sc. 2. a. 3. pono pallium, Ille suum anulum opposuit. Terent. Phorm. Ager oppositus est pignori, ob decem minas.

Oppositio, nis, repugnantia, ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Contrarieté. ITAL. Contrarietà. GERM. Ein gegensatz. HISP. Contrariedad. ANGL. Contrarieté. Cic. 1. de invent. Disparatum autem est id, quod ab aliqua re per oppositionem negationis separatur: hoc modo. Sapere, non sapere.

Oppositum, Contrarium. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Contraire, oppose. ITAL. & HISP. Contrario. GER. Gegen satz/ gegenheil. ANGL. Contrarie. Cic. 1. de invent. Disparatum autem est id, quod ab aliqua re per oppositionem negationis separatur: hoc modo. Sapere, non sapere.

Oppositus, us, Oppositio, interpositio objectio. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. ANGL. An opposition, or objection. Gell. lib. 14. c. 5. Quum ille paulisper, oppositu horum vocabulorum commotus, reticisset, &c. Cic. pro Marcell. Non modo excubias & custodias, sed etiam laterum nostrorum, oppositus & corporum pollicemur. Oppositu ædium. Gell. e. 5. l. 4. Oppositus, pro oppigneratus, oppositus pignori. Juvenal. Sat. 11. Lancibus oppositis.

Opportunus, a, um, per duplex pp. ab Ob, & portus compositum putatur, quod navigatibus utilissimi, optatissimi que sint portus. Dicitur autem proprie Opportunum quod nobis commodè, in tempore, & optatò contingit. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Opportun convenable, propre. ITAL. Opportuno, a tempo, al bisogno. GERM. Komlich/woegelegen. HISP. Cosa con sazon, a tiempo, conveniente. ANGL. Apt, convenient, in due tyme and season. Cic. Cal. lib. 2. Epist. Quas si satis opportuno tempore accepisti, gratissimum mihi feceris. O hominem opportunum! Plaut. Pseud. sc. 4. a. 2. Vt minime opportunus. Liv. lib. 4. ab Vrbe. Idem lib. 1. d. 1. Alios sua ipsius invidia opportunos interemit. Et lib. 2. ab Vrbe. Opportuna injuriæ ætas. Idem 6. ab Vrbe. Opportunus eruptioni (i. in qua eruptio eodem modo fieret.) Quandoque ponitur pro apto & idoneo. Ter. in Eun. Ad omnia hæc magis opportunus, nec magis ex usu tuo nemo est. Quandoque jungitur dativo pro proclivi & obnoxio Plin. l. 5. c. 52. Fœmina: um sexus huic malo videtur maxime opportunus, conversione vulvæ. Idem l. 18. c. 7. Opportuniora morbis corpora, hoc est, procliviora ad morbos, & quæ citius incidunt in morbum. E diverso Importunum esse, & Importunum fieri dicimus, quæ sunt hincve præter rationem loci, sive temporis aut personarum. Vide suo loco.

Opportunè, adverbium, Tempestivè in tempore. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. En temps & lieu, cont à point. ITAL. A tempo, a luogo. GERM. Komlich/eben zu rechter zeit. HISP. Con sazon, a tiempo. ANGL. In due tyme, and season. quod accidit in loco & tempore. Terent. in Andr. Opportunè hic fit mihi obviam, Opportunè hic se offert. Plaut. Amphitr. sc. 4. a. 4. tempore opportunè que attulisti (hoc argentum sup.) Idem Aul. sc. 4. a. 3. Hæc opportunè allata mihi epistola. Idem Pseud. sc. 1. a. 2. Opportunissimè. Cæsar. lib. 3. de bello civil. Sed opportunissimè nuntiis allatis oppidum fuit defensum.

Opportunitas, Commoditas, tempus, occasio. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Opportunité, commodité de temps. ITAL. Opportunita. GERM. Befegenhait deer zeit vnd anderer umstândten / sonstgeit. HISP. Sazon, con tiempo. ANGL. Opportunitie, occasion or commoditie, of tyme. Cic. 3. de finibus. Et quemadmodum opportunitas (sic enim appellamus ἰσχυρῶς) non fit major productione temporis, &c. Ipsa opportunitas non potuit opportunius advenire, quam hæc mihi allata est epistola. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 2. O mea opportunitas, salve. Idem Cure. sc. 3. a. 2. Opportunitates legum & medelæ. Gell. cap. 1. lib. 20. Ponitur quandoque Opportunitas pro facilitate. Plin. Epist. 24. Tranquilli stomachum multa sollicitant, vicinitas vrbis opportunitas vitæ, &c. Quandoque pro utilitate. Cicero de Amic. Tales igitur inter viros amicitia tantas opportunitates habet, quantas vix queo dicere. Opportunitate bona advenire, id est, in tempore. Idem in Epist. Optima opportunitate ambo autem venistis.

Opprimo, is. Eneco, perturbo, obruo, & amplius aliquid quam extinguo. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Opprimere, perturbare, ucidere. GERM. Underdrucken. HISP. Opprimir, matar. ANGL. To greve, to oppresse. Cic. in Latio, Quamobrem primùm danda est opera, ne qua amicorum dissidia stant. Sin aliquid tale

evenerit, ut extinctæ potius amicitia, quam oppressæ vidantur, sensim & lentè intereat, quasi quod extinguitur. Interdum opprimere ponitur pro continere, seu claudere, ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. Plaut. in Asin. sc. 2. a. 3. Os opprime. Interdum deprehendere. Ibidem sc. 2. a. 5. Jam faxo ipsum hominem manifestò opprimas. Idem in Rudens. Confugiamus priusquam scelestus leno huc veniat, nõsque hic opprimat. (i. deprehendat.) Interdum pro violare, ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. ut: Oppressit virginem. Interdum pro premendo gravate, ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. Cic. Qui homini tot miseris calamitatibusque oppresso subveniret. Interdum pro simpliciter premere. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 5. Vbi manu mamilla opprimitur. (i. premitur.) Quintil. Oppressus & deprehensus orator. Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Si mecum opprimere hanc occasionem quæ obvenit, studet, (i. ea uti.) vel uigere. Interdum pro prævenire, occupare. καταλαμβάνειν. Cic. Cass. Puto te jam suppudere, quum hæc tertia jam epistola ante te oppressit, quam tu schedam, aut literam. Quandoque pro supprimere, celare, tacere. Idem pro Rose. Amer. Est quiddam quod occultatur, quod quod studiosius ab ipsis opprimitur, & absconditur, eo magis eminet & apparet. Interdum pro constingere, ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. Opprimere alicui. Idem in Catil. De eo qui non est solvendo. Opprimere, item pro Extundere, pervincere, id est, violenter impetrare, & violentis precibus. Plaut. Nam si ullo modo posset impetrari ne te abduceret, dedi operam: verum oppressit.

Oppressio, ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Violence, oppression. ITAL. Violenza, oppressione. GERM. Underdruckung / vbertrang. HISP. La oppression, violencia. ANGL. A greiving oppression. Cic. Constrictio, cujus diminutivum est Oppressiuncula. Plaut. Molles moriunculæ papillarum horridularum oppressiunculæ.

Oppressiuncula, verbale. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Petite violence & oppression. ITAL. Picciola violenza & oppressione. GERM. Ein kleiner vbertrang. HISP. Pequena violencia y oppression. ANGL. A small greiving or oppression. apud Plautum legitur.

Oppressor, is, vindex, extinator, victor. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Oppresseur. ITAL. Oppressore. GERM. Ein vnderdrucker. HISP. Oprimidor. ANGL. That doeth violence and by oppression. Brutus ad Cic. in Epist. ad Brutum, Peritis ut vindices atque oppressores dominationis salvi sint?

Opprobrium, ij, ex Ob, & probrium, infamia, dedecus, quasi objectum probrium. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Reprocher, dire paroles, injurieuses à quelqu'un. ITAL. Rimprouare, rinfaciare, villaneggiare, vituperare. GERM. Zurtschmähren / auffrupffen oder fürhin ziehen / schmähren. HISP. Denostar. ANGL. To speak with reproche or reburk. Gell. lib. 1. c. 15. Idem Cato M. Cælio Tribuno plebis vilitatem opprobriis non loquendi tantum, verum etiam tacendi, Frustrò, inquit, panis conducì potest, ut taceat, vel uti loquatur. Plaut. Most. Egone id exprobrum, qui mihi met cupio id opprobriat?

Opprobriatio, verbale. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Reproche, outrage de paroles. ITAL. Rinfaccimento. GER. Ein verweisung oder auffrupffung zu vnehr / schmähung. HISP. El denuesto. ANGL. A rebuiking outrage of vuordes. Gell. lib. 12. cap. 12. Tum Cicero inopinata opprobriatione permotus. Idem l. 2. c. 7. sine opprobriatione acerbâ.

Opprobriamentum, i. Opprobrium. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Reprocher, dire paroles, injurieuses à quelqu'un. ITAL. Rimprouare, rinfaciare, villaneggiare, vituperare. GERM. Zurtschmähren / auffrupffen oder fürhin ziehen / schmähren. HISP. Denostar. ANGL. To speak with reproche or reburk. Gell. lib. 1. c. 15. Idem Cato M. Cælio Tribuno plebis vilitatem opprobriis non loquendi tantum, verum etiam tacendi, Frustrò, inquit, panis conducì potest, ut taceat, vel uti loquatur. Plaut. Most. Egone id exprobrum, qui mihi met cupio id opprobriat?

Oppugnatio, as, Contra pugno, resisto, obsum. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Oppugner, donner l'assaut. ITAL. Oppugnare, dare assalto. GERM. Bestreiten / betriegen / cürmen. HISP. Combatir. ANGL. To fight against, to assaile. Cic. pro Sestio. Domus est oppugnata ferro, facibus, exercitu Clodiano. Idem Cal. lib. 2. Ibi quintum & vigesimum jam diè aggeribus, vineis, turribus oppugnabam oppidum munitissimum Pindenillum. Pugnas pugnatas proloquuta est & Pteiclam oppugnatum. Plaut. Amph. Mihi cor retulum oppugnando pectore. Idem Pseud. sc. 4. a. 4. Oppugnare etiam est obsecratorum. Salust. 101. paritè que oppidani aggere oppugnare, sic MSS. libri impressi, aggere oppugnare.

Oppugnatio, nis, ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Assaut. ITAL. Assalto. GERM. Stürmung. HISP. Combacimientto, assalto. ANGL. An assiege, or assaut. Liv. 4. ab Vrbe, Nec segnior oppugnatio est quam pugna fuerat.

Oppugnator, is, Propugnator. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Assaillant, qui donne assaut, combatant. ITAL. Colui che dà l'assalto. GERM. Stürner / betrieger. HISP. Combatidor, a combaciente. ANGL. An assaulter. Cic. pro Corn. Balb. Atque, utinam qui ubique sunt propugnatores hujus imperij, possent in hanc civitatem venire, & contra oppugnatores Reipublicæ de civitate exterminari.

Opputo, as, Puto, vel amputo, propriè que de arboribus dicitur. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. GAL. Poirer, couper. & oster les branches superflues. ITAL. Potare. GERM. Beschneiden / erhaunen. HISP. Cortar, a podar. ANGL. To cutt of boves, to prune trees. Plin. l. 47. c. 2. Opputatur autem quicquid proximè tulit fructum.

Oppuvis, antiquissimi dixerunt pro percutere. ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς. Vnde Oppuvia, verbera dicuntur. Afranius, Oppuvis pueri coërentur. Vide dictione Pavo.

Ops, usitati casus, opis, opi, opem, ope. Est auxilium, vis qua operamur potentia, Ideo rectè dicitur ab opus, i. e. ἰσχυρῶς.

Ops proprium, Filia Cæli ex Vesta, & soror, & conjux Saturni, quæ & p̄ia dicitur Græco vocabulo, ὄψις ἡ πρώτη, quod est fluere: propterea quod terra rebus omnibus affluat. Eadem Cybele appellatur, vel à morte atq; oppido Phrygiæ Cybelo, ubi sacra ejus primò instituta sunt. Vel à ὄψις ἡ πρώτη, quibus in sacris ejus utebantur sacerdotes. Ops autem idcirco dicta putatur, quod terræ ope vita hominum sustentetur. Vel ab antiquo nomine Ops, quo veteres pro divite utebantur, quem admodum contra Inopem, pauperem & egenum dixerūt, Veteres enim quorum opes præcipuæ in re pecuniaria, & agricultura consistebant, terram hujusmodi opum largitricem divinis profecuti sunt honoribus, Opemque, hoc est, opulentiam nuncupavere, & Hæc etiam Mater Deum appellatur à pœtīs, quod putarent cælestes omnes in terris fuisse genitos, & ob insigne aliquod meritum in cælū fuisse trāsatos.

Opis, is, prima longa, nympha, Dianæ comes.

Ops, adj: Divum, dives, qui opes habet. Fest.

Opēs, in numer. plurali dicuntur, Omne id quo possumus aliquid, si ve bona fama, existimatio & autoritas sit. si ve divitiæ, si ve bellica copia, si ve quidvis aliud. ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη. GAL. Richesses, biens, chevanco. ITAL. Ricchezza. GER. Reichthum / Das Vermögen mit haab vnd gut. HISP. Riquezas. ANG. Riches goodes, subitances. & Virg. 1. Æneid.

Auxilio tuos dimittam, opibusque juvabo.

Horat. Serm. 1.2. Sat. 2.

— puer hunc ego parvum Ofellum
Integrus opibus novi largius usum
Quam nunc accisis vides.

Quo in loco Horat. vocat Opes accisas, quæ imminutæ sunt & attenuatæ, quibus opponit Opes integras, hoc est, florentes, & nulla in parte diminutas. Opes contusas dicit Salust. Juguth. 87.

Ruris opes parva, pecus, & pluvra,

Ovid. 3. Fast.

Nam mihi cum magnis opibus domus alta niteret.

Item,

Nec mihi detractus possidet alter opes,

idem Eleg. 4. l. 4. Trist. Dilacerasti opes & deartuasti. Plaut. Capt. sc. 5. a. 3. Vis hostilis meas opes fecit cum isto æquabiles. Ibid. sc. 2. a. 2. Magnificas quercus habebat opes. i. glandes Ovid. l. 4. Fast. & Apud vultuosissimos etiam Ops aliquando invenitur, ut idem sit quod Opem ferens. Accius Quoꝝum genitor fertur esse ops gentibus. Hinc Inops sine ope, & Inopia: de quibus suis locis. & Obliqui singulares significant auxilium, & medicum, Ovid. 1. de remed.

Carminis & medica Phœbe reperit opes.

Cic. lib. 3. Tusc. Opes egens, dixit, id est, auxiliij indiga. Servatos cives judicat hujus ope. Ovid. Eleg. 1. lib. 3. Trist. Spes, opes, auxilia segregant à me. Plaut. Capt. sc. 3. a. 3. Spes, & opes jacent sepultæ in pectore. (de exanimata metu.) Idem Ampitr. Tibi commendo spes, opesque meas, Idem Capt. sc. 3. a. 2. Atterere opem & auxilium propeid. Idem Milit. sc. 2. a. 2. (de re militari.) Vana vulnera mulcet ope. Exitium superabat opem. Ovid. 5. Fast.

Nil opis in cura seirent superesse Deorum,

idem 6. Fast. & Aliquando tamen significant vires, vel potestatem, οὐρανός. Virg. 1. Æneid.

— grates persolvere dignas

Non opis est nostræ.

& Aliquando vim. Salust. in Catil. Summa ope niti decet, ne vitam silentio transigant: id est summa vi. Frange opes. (i. vires.) Liv. 1. 8. d. 4. Ex summa ope niti. Gell. c. 3. l. 7. Humana ope in victus Augustus, (i. viribus) Velleius, Nec hostiles secutus opes. (i. copias & vires.) Ovidius Eleg. 1. l. 2. Trist. Experiat opibus, omni copia. (i. omni opum vi.) Plaut. Apsu. sc. ult. a. 1. & Aliquando etiam opem in singulari numero legitur pro divitiis. Cic. 3. Tusc. ex vetusto pœta, O Priami domus, segitima altissimo cardine templum, Vidi ego te adstantem ope barbarica, id est, opulentiæ & fastu immani. & Quandoque etiam Opes pro auxilio legitur in numero plurali. Idem ad Quint. frat. Nunc ita accidit, ut neque Prætores suis opibus, neque nos studio nostro quicquam proficere possimus. Horat. l. 1. Epist.

— donec in certamine longo

Imploravit opes hominū.

Opifer, a, um, Opem ferens. ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη. GAL. Qui donne aide & secours. ITAL. Chi porge aiuto & soccorso. GERM. Helfer/der hil beweiſet. HISP. Que trabe con ſigo ayuda. ANG. That helpeth. & Ita Iunonem Opiferam appellavit Romani, quod partuientibus opem ferre crederetur. Plin. lib. 11. c. 37. Metellum Pontificem linguæ ad id inexplanæ fuisse accepimus, ut multis mensibus tortus credatur dum meditatur in dedicandâ æde Opiferæ, dicere. Ovid. 1. Met. Opiferque per orbem dicor.

Opigena vide Nixidij.

Opigamium, ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη, seræ nuptiæ, cum serò ducitur uxor. Plutarchi in fine Lysandri scribit, quod Lacedæmone fuerit ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη.

Opimathes ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη, qui serò discrete cepit, ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη sera eudicio. Contia παιδομαθής, qui à puero didicit.

Opipora, obsoniorum apparatus. Athen.

Opulentus, a, um, Dives & opibus abundans. ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη. GAL. Riche, opulent. ITAL. Ricco, opulento. GERM. Reich/wolhabend. HISP. Rico, y abundante. ANG. Riche wealthy. & Plaut. in Amph. Opulento homini hæc servitus dura est. Cic. de Amic. Ut mulierculæ magis amicitiarum præsidia quærant, quam viri: & inopes, quam opulenti. Horat. 3. Carm. Ode. 24.

— Intastus opulentior

Theſaurus Arabum, & divitiis India.

Opulentiores pauperiorum filias debent uxores ducere. Plaut. sc. 5. a. 2. Virg. 1. Æneid.

Hic templum Iunoni ingens Sidonia Dido

Condebat donis opulentum, & nomine diva.

Catull. in Jul. Caf.

Eone nomine urbis opulentissima socer genèrque perdidisti omnia?

Ne quisquam tam opulentus, qui mihi obſiſtat, (i. ſuperbus.) Plaut. Curc. sc. 3. a. 2.

Opulentia & Opulentiæ, atis, Opes, divitiæ. ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη. GAL. Richesse, abondance. ITAL. Ricchezza, abondanza. GERM. Reichthum. HISP. Riquezas, abundancia. ANGL. Richesse, wealth. & Plaut. in Milit. Quisique ejus opulentiam reverentis. Salust. in Cic. Cui potest esse dubium, quin opulentiam istam ex sanguine & miseriis civium paraverit? Plin. l. 17. c. 1. Tam recens est opulentia, tantòque tunc plus honoris à bores domibus afferebant, ut sine his ne inimicitia: um quidem pretium servaverit Domitius.

Opulentiæ, & opulenti, sumptuosè, splendide, cum opulentiâ. ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη. GAL. Richement, en grand abondance. ITAL. Riccamente, in abondanza. GER. Reichlich/kostlich/prächtlich. HISP. Ricamente y abundantamente. ANGL. Richely, with great wealth. & Salust. Jugurth. 1. 22. neque illos atq; colam, nec opulenti. Liv. l. 1. ab Urb. Ludos opulentius, instructiùsque, quam priores reges, fecit. Apul. in Apol. domos opulentiè ornata.

Opulenti, as, Dito, seu abundanter facio. ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη. GAL. Enrichir, faire riche. ITAL. Arricchire. GER. Reichmachen. HISP. Enriquizar. ANG. To make riche. & Columell. l. 8. c. 1. Quippe villarum passionem, sicut pecuaria, non minimam colonos stipem conferunt: quum & avium stercore macerimis vineis, & omni circulo atque arvo medeantur, & ejusdem familiarem focum, mensamque pretiosis dapibus opulenti. Horat. 2. Epist. 17.

Ne perconteris fundus meus, optime Quinti

Erro pascat herum, an baccis opulenti et oliva.

Opulentiſco, Diteſco. ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη. GAL. S'enrichir. ITAL. Arrichire. GERM. Reich werden/reichen. HISP. Ser enriquecido, d abundante. ANG. To waxe riche. Furius.

Quo magis incompris possint opulescere campis. Nonius.

Opimathes, ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη, qui jam grandis natu discit, vel qui se ius ad discendum accedit Contia παιδομαθής, qui à puero didicit.

Opimathia, ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη, sera eudicio, inter Gelli.

Opsonium, ij, omne id quod cum pane vescimur. ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη ἡ ὄψις ἡ πρώτη. GAL. Toute la viande outre le pain & le vin, y compris. ITAL. Compagnatico. GERM. Allerley dſſige speiſt one wein vnd brot, die nâ ben speiſt, Euchenſpeiſt. HISP. Qualquier manjar que no es pan, compaignage. ANG. All meat except bread and drink, &c. Plaut. in Aul. Dat coquos cum opsonio Iuvenal. Satyr. 11.

— non tamen his ulla unquam obsonia sunt. Rancidula.

Horat. 1. Serm. Satyr. 2.

Omnia conductus cœmens opsonia nummis.

Adest opsonium: à poitu redit de piscatu. Plaut. Most. sc. 1. a. 2. Affer opsonium tibus quod sit satis. Idem Men. sc. 4. a. 3. Ve dispartirem opsonium bifariam. (i. duos agnos.) Idem Aul. sc. 1. a. 2. Vinorum ornamentis, opiparis opsoniis. Idem Mil. sc. 1. a. 2.

Opsono, as & Opsonor, atis, deponens. (nam Græcè ὄψωνος per o, scribunt.) Emo seu præparo opsonium. ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος. GAL. Acheter ou faire provision de viandes. ITAL. Comprare compagnia. GER. Altes ley haben speiſt einkauffen. HISP. Comprar de comer. ANG. To laye out money for eaties. & Plaut. in Cassin. Argento ne parito, opsonato ampliter. Idem Cœnæ opsonavit, id est, opsonium emit. Terent. in Andr. Vix drachmis opsonatus est decem. Opsonate pollicibiliter Plaut. Most. sc. 1. a. 1. B. ne opsonavi atque ex mea sententia Idem Men. sc. 2. a. 2. Postquam obsonavit hœus, & conduxit coquos. (i. opsonium emit.) Item; Quid? non poterat de suo opsonari filia in nuptiis? Idem Aul. sc. 1. a. 2. Satin' hoc vides, Tribus vobis opsonatum est? An opsono amplius? Idem Men. sc. 2. a. 2. & Opsonare famè ambulando, est acueſte, & excitare. Cic. 3. Tusc. Societatem ferunt, quum usque ad vesperam contentiùs ambularet, quæ situmque esset ex eo quate id faceret, respondisse, Se, quò meliùs cenaret, opsonare ambulande famem.

Opsonito, as, frequentativum sæpe opsono, ὄψωνος ἡ ὄψωνος. Nævius, Multum mecum eo die opsonitavere. Gato. apud Festum. Qui antea opsonitavere.

Opsonatus, us, Ipsa opsonatio. ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος. GAL. Achete, ou provision de viandes. ITAL. Preparazione di vivande. GERM. Ein kaufung der tuchenspeiſt. HISP. Aquella obra de comprar de comer. ANG. A laying of money for eaties. & Plaut. in Truc. Dedi equidem hodie quinque argenti deferri minas, præterea unam in opsonatum. Opsonatum redeo. Idem Men. sc. 2. a. 2.

Opsonator, is, verbale, qui emit opsonia. ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος ἡ ὄψωνος. GAL. Despensier, qui achete viandes. ITAL. Spenditore, provveditore di vivande. GERM. Ein kaufser der tuchenspeiſt. HISP. Despensero, que compra de comer. ANG. An eater. & Senec. ad Lucil. Adice opsonatotes, quibus dominici palati notitia subtilis est, qui sciunt, cuius illum sapor excitet. Plaut. Mil. Vel primarium paratum, atque opsonatorem optimum.

Opophagus ὄψωφάγος, qui opsonia edit. in Gloss. exponitur gulosus, qui nempe ὄψωφός, inhiat, cupes, popinalium cupediarum avidus sectator. & Fuit etiam cognomen Apicij, qui omnes gulæ proceres longo intervallo superavit.

Opopœus, ὄψωπœός, qui ὄψωπœός, id est, opsonia parat.

Opopola, ὄψωπœός ἡ ὄψωπœός, qui ὄψωπœός, qui obsonia vendit. ὄψωπœός ἡ ὄψωπœός. Gloss. Athenis etiam forum ipsum, ubi obsonabantur. ὄψωπœός vocabatur: quod alioqui propriè est cibarium ad panem.

Opertia, ὄψωπœός ἡ ὄψωπœός, dona, quæ visionis causa dantur: specialiter, quæ sponſus sponſæ dabit, cum eam primùm spectaret. ὄψωπœός est visor, speculator, ab ὄψωπœός video.

Oprius, a, um, Visibilis, qui perspicitur potest. ἡ ὄψωπœός ἡ ὄψωπœός. GAL. De perspetivo, chose appartenant à veue. ITAL. Visivo, perspetivo. GERM. Des gesichts, zudem gesicht gehörig. HISP. Cosa para ver, y mirar, perspetivo. ANGL. That serveth for the sight. & Hinc nervi oprii, à medicis dicuntur, per quos Spiritus visus deferretur in pupillam ὄψωπœός ὄψωπœός. Hinc etiam pars Geometricæ disciplinæ dicitur.

Optica ὄψωπœός ἡ ὄψωπœός, id est, Perspectiva, quæ ad oculos pertinet, quæ causas redditur cur visiones subinde fallant, & ea quæ in aqua conspiciuntur, majora ad oculos fiant: & quæ procul ab oculis sunt, minorâ.

Optimas, Optimitas, Optimus, vide Bonia.

Opio, as, quasi opem peto, Peropt. Desidero, cupio. ἡ ὄψωπœός ἡ ὄψωπœός ἡ ὄψωπœός ἡ ὄψωπœός.

iváh ὄψιν *chaphets*. ὄψιν. GAL. Desiderer. ITA. Desiderare. GERM. Begären/wünschen. HISP. Desejar. ANG. To wish or desire. Cic. lib. 4. Itaque mihi venire in mentem nil potest, non modò quid sperem, sed vix jam quid audeam optare. Haud multos homines, si optandum foret, videre & convenire te mavellem. Plaut. Mil. sc. 5. a. 2. Cur tantum adfero, quantum à diis optat, & amplius. Idem Capt. sc. 1. a. 4. Inopem optavit potiùs eum relinquere. Idem prolog. Aul. Optas quæ facta. Idem Amph. Dij tibi dent quæcunque optes Idem Asin. sc. 1. a. 1. Cur me morti dedere optas. (i. vis.) Ibid. sc. 3. a. 3. Optare à Diis immortalibus, &c Cic. pro Flacco Optati cives, populares, incolæ. Plaut. Aul. sc. 1. a. 4. ¶ Unde Optativus modus, apud Grammaticos τὸ ὄπτινόν. Quandoque eligo, ὄπτινόν Cic. lib. 1. Offic. Quæque majori parte pulcherrima videantur, ea maximè optant. Virg. lib. 1. Optavitque locum tectis. ¶ Aliquando Optare ponitur pro petere, vel rogare. Cicero in Catil. 2. Neque ego à diis immortalibus Quiritibus optabo, ut, &c. ¶ Interdum etiam pro asciscere. Idem in Epistol. Sed ne optari quidem sacerdotem licebat, qui cuiquam ex collegio esset inimicus. ¶ Huius composita sunt, Adopto, Coopto, Exopto, & Præopto: de quibus suis locis.

Optatus, a, um, participium. ¶ Optati dicuntur, qui in honestum gradum aliquem sunt electi. ὄπτινός. à verbo Opto, quod inter cætera eligo significat & ascisco.

Optatus, us, Expetitus, desideratus. ὄπτινός *naavéh*. Cic. ad Lentul. Tamest mihi nihil fuit optatius, quàm ut primum abs te ipso, deinde à cæteris omnibus quàm gratissimus erga te esse cognosceret. Idem Quint. fratr. Vale mi optime, ac optatissime frater. Me illi expectatum, optatum venturum scio Plaut. Amph. (Legitur & optato) Noctem tuam velim si optata fiant. Idem Asin. sc. 3. a. 3. Dij tibi omnes omnia optata ferant. Idem Cap. sc. 2. a. 2.

Optatissimus, superl. ut, Optatissimus nuntius. Cic. 4. Philipp.

Optatum, i, substantivum, expectatum. ὄπτινόν *aváh* ὄπτινόν *taaváh* ὄπτινόν *maavija* ὄψιν *chephets*. ὄψιν, ὄψιμα. GAL. chose désirée. ITA. Cosa desiderata. GERM. Ein wünsch, oder begören. HISP. Cosa deseada. ANG. A wish or desire. Cic. in Pison. Illud etiam accidit præter optatum meum, sed valde ex voluntate. Optata loqui, Terentius Heaut. Eveniunt optata. Ovid. 6. Met. Respondet optatis meis fortuna. Cic. Curio 2. lib. Epist. fam.

Optatò, adverbium, Cum desiderio. ὄπτινόν. GAL. Desiderablement, avec desir & souhait. ITAL. Desideratamente. GER. Erwünscht. HISP. Deseadamente. ANG. At one would wish. Cic. in Andr. Optatò advenis. Cic. ad Attic. Nisi quid te aliud impediet, mihi optatò veneris.

Optatio, nis, verbale, Optio, Cic. 3. Offic. Cui quum tres optationes Neptunus dedisset, optavit interitum Hippolyti filij. Quint. 1. 9. c. 2. De tracta voce libera, effænatione iracundia, optatione, execratione. Hic pro ὄψιν ponitur.

Optabilis, e, quod est expetendum. ὄπτινός *naavéh*. ὄπτινός. GAL. Desirable. ITA. Desiderabile. GER. Zu erwünschend / wünschens wärt. HISP. Cosa para ser deseada. ANG. That is to be desired or wished. Cic. Luc. Quæ et si nobis optabiles in experiendo non fuerunt, in legendo tamen erunt jucundæ. Idem 1. de finib. Itaque ne justitiam quidem rectè quis dixerit per seipsam optabilem, sed quia incunditatis vel plurimum afferat.

Optabiliter, adverbium. ὄπτινόν. GAL. A souhait. ITA. Desiderare volmente, con desiderio. GERM. Nach allen wunsch. HISP. Deseadamente. ANG. Desirably, in such sorte as is to be wished. Cic. 1. Tusc. Prò dij immortales, quàm optabiliter iter illud jucundum esse debet.

Optivus adjectivum, pro adoptivo. ὄπτινός. GAL. Adoptif. ITA. Adoptivo. GERM. Angenommen / erwöhlt. HISP. Adoptado, à ahijado. ANG. Adoptive. ¶ ut, Nomen optivum, Horat. 2. Epist. 1. se plus adposcere visus

Fit Mimnermus, & optivo cognomine crescit.

Optio, nis, fæm. gen. Optatio atque eligendi facultas. ὄπτινός *mibchar* ὄπτινός *mibchór*. ὄπτινός. GAL. Souhait, choix, eslite. ITAL. Elezione. GER. Ein wahl. HISP. Obra de desejar à elegir, election, propuestia. ANG. Choice or election. Plaut. in Casin. Optio hæc tua est, utram harum vis conditionem, accipe. ¶ Dare optionem, & Facere optionem, & dare, & deferre alicui, & Permittere optionem alicui. Cic. 1. Verr. Quoties ille tibi potestatem, optionemque facturus sit, ut eligas utrum velis factum esse, necne. Quint. lib. 5. Nec optio judicis adversatio est permitenda. Cic. 4. Acad. Si optio naturæ nostræ detur. ¶ Optio etiam aliquando masculini generis est, significatq; ministrum à Centurione, vel decurione adoptatum, qui privata ejus obeat negotia, dum ipse publicis curis est districtus. Veteres appellabant Accensum, Festus. In re militari Optio appellatur is, quem Decurio, aut Centurio optat sibi rerum privatarum ministrum quò faciliùs obeat publica officia. Optio qui nunc dicitur, antea appellabatur Accensus, qui à Tribuno militum Centurioni dabatur adjutor. Dicitur ab optando (ut Vegetius ait) quòd antecedentibus ægritudine præpeditis, ij tanquam adoptati eorum, atque vicarij, solent universa curare: ut nihil aliud sit Optio in re militari, quàm adoptatio: quoniam Centurio, aut Decurio, optabat sibi rerum privatarum ministrum, quò faciliùs publica obiret negotia. Plaut. in Asin. Optionem tibi sumito Leonidem. Callist. in 1. ult. de inv. immunit. Quamobrem etiam eum qui in palatina militia ipsum agat, quòd in exercitu Optionem, jure arbitror dici Optionem. Optio in Militia, quis dicitur. Plutarch. in Galba, ὄπτινός dicitur à Plutarcho, & exponitur ὄπτινός. Vide Constantini Lexicon editionis secundæ. ¶ Optio fabricæ apud Iuriconsultos, i. custos fabricæ, fabricensis. Sic custos carceris à Prudentio manceps carceris dicitur, qui ab Ambrosio, Optio carceris; Neque Paulus, & Silas tempus distulerunt, quo optionem carceris baptizarent cum omnibus ejus.

Optionatus, optionis inanus: ut Pontificatus, Decurionatus.

Opulentus, Opulentus, Opulesco, vide *Opes* in *Ops*.

Opulus, i, Genus arboris, maritandis vitibus maximè idoneum. Col. lib. 5. c. 6. Sed vitem maximè opulus videtur alere, deinde ulmus, post fraxinus. Rue. 1. lib. 1. c. 105. Opulus corno similis arbor, arbusculo Gallico faciundo idonea; Obicrus, vel Opicrus apud nos rui dicitur, ulmi proceritate adolescit, caudice recto, cuodi, &c.

Opuntia, herba est circa Opuntem nascens, etiam homini dulcis, mirumque è folio ejus radicem fieri, ac sic eam nasci. Verba sunt Plin. 1. 2. cap. 17.

Opus, untis, ὄπτινός, us. Civitas Locrorum Epicnemidiorum, non procul ab Afopo fluvio. Quintil. lib. 1. de Pont. Facta cæde puer Patroclus Opuntia reliquit.

Opuntia, populi dicuntur ὄπτινός, & ὄπτινός: & propinquus sinus Opuntius.

Opus, operis, & opus, indeclinabile. Vide *Opera*.

Opusculum, diminutivum. Vide *Opus* in *Opera*.

Opus, a, Extremitas cujusque rei. ὄπτινός *soph* ὄπτινός *chánaph* ὄπτινός *ghelil*. ὄπτινός, τὰ ὄπτινός. GAL. La fin & bout de quelque chose que ce soit, fin & limite, le bord de quelque habit. ITA. Estremità di qualche cosa. GERM. Das end oder cufferst eines iedendings. HISP. Orilla, fin, à cabo. ANG. The edge of any habilement, the borders of countries. Virg. 9. Æneid. ad bellum retulit.

Et mecum ingentis oras evolvice belli, hoc est, finem belli, vel belli extrema, ut interpretatur Servius. Hinc vestimentorum extrema, Oræ dicuntur ὄπτινός. Regionum item, terrarumque fines, insuper maritimæ ipsæ regiones, Oræ dicuntur. Virg. 1. Æneid.

Arma virumque cano Troia qui primus ab oris, Italiam fato profugus, Lavinæque venit Littora.

Sic, Oram legere Liv. 1. 7. d. 4. Suet. in Tib. c. 10. GALL. Prendre la rive, le bord. ¶ Oræ alveariorum, Virg. 4. Georg.

Spiramenta linunt, fucòque & floribus oras Explent.

¶ Plin. Oræ appellatione ferè semper regionem littoralem appellat, ἀκτὸν, apud quem crebrè illa leguntur: in ora sunt civitates, & oppida oræ proxima. Quæ verò remota sunt ab ora, in mediterraneo esse dicuntur. Velleius, Oræ maritimæ præficere. Plaut. Cure. sc. 1. a. 34. Oram omnem Conterobrominiam subegit. ¶ Ora pro regione. Cic. 2. de nat. deor. Omnibus hominibus, qui ubique sunt, quacunque in ora ac parte terrarum. Translatè dixit Ennius,

Quis potis ingentes oras evolvere belli.

Et ipsum secutus Virgilius,

Et mecum ingentes oras evolvice belli.

quasi dicant totam belli regionem, campum ac spatium. ¶ Ora pro climate, vel segmento cæli. Cic. 1. Tusc. Tum globum terræ eminentem à mari, fixum in medio mundi universi loco, duabus oris distantibus, habitabilem, & cultum. ¶ Sunt qui dicant Oram etiam significare nauticum funem, quo navis littori alligatur, adducentes testimonium illud Quint. in præfat. ad Tryphonem. Perit ita naves vela ventis, & oram solventibus bene precemur, & Liv. lib. 28. In ipsis quoque trepidatum navibus, dum ne hostes cum suis irumperent, trahunt scalas: orasque & anchoras, ne in moliendo mora esset, præcident. Cæterum etiam negant Oram inveniri pro fune nautico, apud idoneos auctores, quum ne in Livio quidem Oras, sed Lora in vetusto codice scriptum reperitur; & apud Quint. Ora solventibus, in quibusdam exemplaribus legatur, & ut idem sit Ora solvere, quod solvere à littore. ¶ Ora pro initio rei autore Festo, usus est Cæcilius: Oram, inquit, reperire nullam, quam expediam, queo. ¶ Apud Celsum, Oræ vulneris vocatur, hiantis vulneris extremitates, quæ futura junguntur. Oras, inquit vulneris futuræ comprehendunt.

Oraculum, i, Deorum responsum. ὄπτινός *neuváh* ὄπτινός *debir*. ὄπτινός, λόγιον. GAL. Oracle. ITAL. Oracolo. GERM. Ein göttliche antwort und eröffnung HISP. Respuesta de Dios. Oraculo. ANG. An oracle, an answer given by god. ¶ Ita dictum à verbo Oro, ve ab Oratione, teste Cic. in Topic. Oracula (inquit) ex eo ipso appellata sunt, quòd inest his deorum oratio. Virg. 2. Æneid.

Suspensi Enrypilum sciatum oracula Phæbi Mittimus.

¶ Quandoque ponitur pro templo in quo responsa dantur. Plin. 1. 12. c. 23. Inde & nomen Amoniaco ab Amonis oraculo, juxta quod nascitur arbor. ¶ Nonnunquam etiam pro celebri, notatque digna, & minimè vana sententia. Seneca. Vnum illud optimum oraculum est, pugnandum esse pro patria Plin. lib. 18. c. 6. Inde illa reliqua oracula, Nequam agricolam esse, quisquis emeret quod præstare ei fundus posset. ¶ Accipitur præterea aliquando oraculum pro somnio nocturno, quo res aliqua nobis denuntiatur. Cic. 1. de divinac. Exposui somnij, & furoris oracula. ¶ Latiùs etiam pro elogio & statuto dicitur. Ita aliquando Imperatores & Reges numinis titulum pro majestate, sibi tribuebant: & suas leges oracula vocabant, quatenus potestate divinitus datâ populo officia sua præscribebant. ¶ Dicere ex oraculo. Idem pro Fonteio. Ex oraculo dici putes. Edere oraculum, Oraculo aliquid edere. Fundere oraculum, Petere oraculum de aliqua re. ¶ Oraculo uti ὄπτινός, oraculum consulere. Tacitus, Appellitque Colophona, ut Clarij Apollinis oraculo uteretur. Oracla per syncopen pro Oracula. Ovid. 1. Metam.

Et numina mentis adoras Etidicamque Themis, qua nunc oracla tenebat.

Oraculum Arietinum apud Gell. c. 3. lib. 3. Item, Quasi Delphico oraculo instinctus Plato. Quintil.

Orastus, animal quadrupes. Gesu.

Orama, aspectus, Aldhel.

Oraria, naves ætuarie parvæ circa oras navigantes. Turn.

Orarium, ij, linteum esse tradunt, quo ori favemus, ut apud Vopiscum Sipontinus indumentum esse vult, quo Sacerdotes utantur, & in quo orient. Hefychius *Semincinium* videtur exponere, ὄπτινός, ζωνάριον ὄπτινός ἢ ἰστίον. Ambros. de SS. Gervas. & Protas. Quanta oraria jactantur? B. Hieronymus, Alioqui ridiculum & plenum dedecoris est, referto marsupio, quòd sudarium orariumque non habeas, gloriam.

Orarius, a, um, adject. ut, Oraria navis, i. ætuaria, & parva navis, ætuariorum, navigium. Plin. in Epist. ad Trajanum, Nunc destino partim navibus orariis, partim vehiculis provinciam pete e, h. e. quibus secundum lituoris oram navigatur. Nam majoribus pelagus tentatur.